

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
of *Archangel's Heart*

NALINI SINGH

ARCHANGEL'S
VIPER

A
Guild
Hunter
Novel

NALINI SINGH'IN LONCA AVCISI ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ

"Paranormal romantizm bundan daha iyi olamaz."

-Vampirleri Seviyorum

"Yoğun, canlı ve cinsellik yüklü."

-Publishers Weekly (yıldızlı inceleme)

"Olağanüstü bir şehir fantezisi serisi."

-RT Book Reviews (Top Pick)

"Dünya kurgusu aklımı başımdan aldı."

-Meljean Brook, New York Times çok satan yazarı

"Aşk ve kayıp; ölüm ve yıkım; aile ve arkadaşlar; entrika ve gerilim dolu, kalp atışlarını hızlandıran, aksiyon dolu bir hikâye."

-The Reading Cafe

"Karanlık, sinirli ve çok atmosferik."

-Book Chick City

"Büyüleyici ... Büyüleyici bir dünya kurgusu."

-Bitten by Books

"Lonca Avcısı serisi barışçıl bir dünyada geçmiyor ve Singh'in de eli armut toplamıyor."

-The Book Pushers

"Tamamen hayranlık uyandırıcı."

-Fallen Angel Yorumları

"Çarpıcı, orijinal, güzel, merak uyandırıcı ve büyüleyici."

-Errant Dreams Yorumları

"[Bayan Singh] gerçekten inandırıcı, hayranlık uyandıracak kadar ülü ve dirençli karakterler yazma becerisine sahip."

-Karanlık Peri Masalları

"Şehir fantazyasının en sürükleyici ve en yaratıcı eserlerinden biri."

-Mezar Anlatıyor

"Paranormal dünyaya muhteşem bir katkı."

-Fresh Fiction

"Güçlü ve sürükleyici bir roman. Kendimi tamamen kaptırmış buldum."

-Sevgili Yazar

"Şiddet ve üle dolu, karanlık, yemyeşil bir şehir fantezisi."

-HeroesandHeartbreakers.com

Nalini Singh'in Berkley kitapları

Psy-Changeling Serisi

DUYGULARIN KÖLESİ,
BUZ MADENİNİN
OKŞADIĞI SICAK
GÖRÜNTÜLERE SAHIP
OLMAK
ATEŞLE DAĞLANMIŞ ZEVK
REHINESİ
HAFIZANIN ALEVLERİ ADALET BAĞLARI
TUTKU OYUNU
KAR ÖPÜCÜĞÜ
İHTİYAÇ
KARMAŞASI
OBSİDYENİN KALBI
KIŞIN KALKANI
UMUDUN
PARÇALARI
ONURUN BAĞLILIĞI
GÜMÜŞ SESSİZLİK

Lonca Avcısı Serisi

MELEKLERİN KANI
BAŞMELEK ÖPÜCÜĞÜ
BAŞMELEK EŞİ
BAŞMELEK BIÇAĞI
BAŞMELEK FIRTINASI
BAŞMELEK LEJYONU
BAŞMELEK GÖLGELERİ
BAŞMELEK MUAMMASI
BAŞMELEK KALBI

Antolojiler

BÜYÜLÜ BİR MEVSİM

(Maggie Shayne, Erin McCarthy ve Jean Johnson ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ

(Lora Leigh, Erin McCarthy ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

CEHENNEM KÖPEKLERİNİ SEVİYOR OLMALI.

(Charlaine Harris, Ilona Andrews ve Meljean Brook ile birlikte)

YANIYOR

(Angela Knight, Virginia Kantra ve Meljean Brook ile birlikte)

KARANLIĞIN MELEKLERİ

(Ilona Andrews, Meljean Brook ve Sharon Shinn ile birlikte)

MELEKLERİN UÇUŞU

VAHŞİ DAVET GECE VARDİYASI

(Ilona Andrews, Lisa Shearin ve Milla Vane ile birlikte)

VAHŞİ KUCAKLAŞMA

Özel Ürünler

MELEKLERİN

PIYONU

MELEKLERİN

DANSI

YAKINLIĞIN KUR DOKUSUNUN

ILANI

Archangel's Viper

N "li "i Si "ø1

J O V E
Yeni York

BİR AŞK KİTABI
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2017 Nalini Singh

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

A JOVE BOOK ve BERKLEY tescilli ticari markalardır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır.

E-kitap ISBN: 9780451488251

İlk Baskı: Ekim 2017 Kapak

resmi: Tony Mauro

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Nalini Singh'in Lonca Avcısı Romanları İçin Övgüler](#)

[Nalini Singh'in Berkley Yayınları](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Doğum](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

Bölüm	21
Bölüm	22
Bölüm	23
Bölüm	24
Bölüm	25
Bölüm	26
Bölüm	27
Bölüm	28
Bölüm	29
Bölüm	30
Bölüm	31
Bölüm	32
Bölüm	33
Bölüm	34
Bölüm	35
Bölüm	36
Bölüm	37
Bölüm	38

Doğum

Sessiz bir cıgıllıkla itti ve bebek doğdu,

Var olmaması gereken ve tüm varlığıyla seveceği çocuğu.
Ama özlemini çektiği çocuk için kollarını açtığında,
şifacının bebeği yataktan almadığını, onun yerine kapıya
doğru geri geri gittiğini gördü.

Öfke içinde vahşi bir fırtına gibi eserken, çaresiz
çocuğunu kurtarmak için ayağa kalktı ... ve gördü.

1

Holly kız kardeşine son bir kez sarılıp vedalaştı. kalbi ağrıyordu. "Kışt," dedi Mia tereddüt ettiğinde. güvenlik hattına giriş. "Eğer gitmezseniz uçağınıza geç kalacaksınız."

Mia dişlerini alt dudağının dolgunluğuna gömdü, çene hizasındaki saçları beyaz perdenin altında obsidyen renginde parlıyordu. terminal binasının içindeki floresan aydınlatma. "Şimdiden evimi özledim."

"İyi olacaksın." Holly ablasını -ve en iyi arkadaşını- çaresizce özleyecek olsa da Mia'nın yüzünü ellerinin arasına aldı, bir zamanlar kendisinininkiler kadar kahverengi gözlerle buluştu ve "Sen hayatımda gördüğüm en zeki insansın," dedi. biliniyor. Bunu başaracaksın." Yeni doktor olan kız kardeşi Boston'daki Massachusetts General'dan prestijli bir ihtisas teklifi almıştı.

"Herkesten çok uzakta olacağım."

Holly, kız kardeşinin yeni üssünün Operasyon New York'tan sadece birkaç saatlik mesafedeydi ve Holly'nin araba kullanmayı sevdiği hızdan daha azdı. Ev hasreti çekmenin ne demek olduğunu biliyordu. Yaşadığı hareketli şehirde de böyle hissetmişti. Kendisini insan olmayan ama vampir de olmayan bir varlığa dönüştüren saldırının ardından birkaç uzun ay boyunca kendini onlardan izole ettiğinde ailesine ev diyordu.

Neyse ki bu aptallığı atlatmıştı ve ailesi onu affedecek kadar seviyordu. Tabii ki, onun Annesi her fırsatta ona bunu hatırlatıyordu.

olağan bir durumdu. Daphne Chang ayrıca Holly'ye on yedi yaşında evden gizlice kaçtığı zamanı hatırlattı, sadece pislik sevgilisinden sonra yardım için evi aramak zorunda kalmıştı

Queens'te karanlık bir sokakta terk etti.

Holly hala ailesinden, küçük kardeşlerinden ve Mia'dan bazı sırlar saklamak zorundaydı, ama bu sırlar onların korunması içindi: ölümlülerin

Kanla doğan baş melek. Holly'nin anne babası ve kardeşlerine göre, arkadaşlarını ve kendisini kaçıran ve ona tehlikeli bir virüs bulaştıran dengesiz bir ölümlüydü.

Bir melek onu vampire dönüştürmeye çalışarak kurtarmıştı, ama geçiş süreci iyi gitmemişti.

kanındaki virüs yüzünden.

Hikayeye inanmamak için hiçbir sebepleri yoktu.

"Kendini yalnız hissettiğin her an gelip seni göreceğim," dedi Mia'ya, onu her şeyiyle seven bu kız kardeşine.

Holly'nin yapmadığı-yapamadığı zamanlarda bile yılmayan inatçılığı.

-Kendini sev. "Sadece ara."

"Seni seviyorum, Hollster." Bir başka ezici sarılma, Mia'nın vücudu yumuşak, kadınsı kıvrımlarla doluydu.

Buna karşılık Holly, yeterince çok dilerse göğüslerinin biraz daha büyüyeceğini umuyordu. İçinde En azından sütyenlere para harcamak zorunda kalmıyordu.

"Seni daha çok seviyorum, Mimi," dedi kalınlaşan boğazının arasından. Mia yeni bir maceraya atılacağı için değil, Holly hayatın ansızın nasıl değişebileceğinin, bir insanın bir anda nasıl değişebileceğinin dehşet verici bir şekilde farkında olduğu için.

Bir insan bir an gülüyor ve yaşıyor olabilirken, bir an sonra kana bulanmış bir ceset haline gelebilir.

Sevdiklerini gözünün önünden ayırmakla ilgili ciddi bir psikolojik sorunu vardı. Bu yüzden sevdiklerini kendi kâbusları yüzünden Mia'nın rüyalarını çalmak istemiyordu. "Git." Ellerini Mia'nın hırkasının yumuşak grisine koyarak kız kardeşini biraz itti.

"Sözünü tutmanı sağlayacağım!" Mia omzunun üstünden seslenerek küçük tekerlekli bavulunu tarama alanına giden iplerin arasından içeri soktu.

O bölge camdan görülebiliyordu, bu yüzden Holly durdu ve Mia geçene kadar izledi - bu sırada bariyerlerden atlama ve kardeşini Holly'nin onu izleyebileceği, koruyabileceği bir yere geri götürme dürtüsüyle savaşıyordu. Holly'nin en büyük kardeşi biraz endişeli bir şekilde gülümseyerek diğer taraftan son bir kez el salladı ve sonra gitti, şehirden çıkan yolcuların arasında kayboldu Holly eşit ölçüde sevilen ve nefret edilen.

Jingle bells, jingle bells, jingle all way!

"Ashwini, yemin ederim ..." Holly telefonunu almak için çabalarırken mırıldandı.

Bu onun programladığı zil sesi değildi.

Sinir bozucu derecede neşeli sincabı kesmeyi başarmak Sonunda şarkı söyleyerek terminalden çıkarken telefonu kulağına dayadı. "Karına söyle, onu bir daha gördüğümde öldüreceğim."

Janvier güldü, sanki sevgili Ashwini'sine yönelik tehditler hiç de olağandışı değilmiş gibi. "Hâlâ havaalanındasın, Hollyberry?" diye o tembel Cajun aksanıyla konuştu. dünyaya dikkat.

"Kes şunu." Bu hırıltılı bir emirdi. "Ve Engerek Surat'ı gelecekteki cinayet kurbanlarımla listesine ekle." Venom ona bu saçma lakabı, kendisine Hüzün diye hitap edilmesinde ısrar etmesinin ardından vermişti. İkinci isim o zamanlar ona uymuştu ama geriye dönüp baktığında, onun

Biraz dramatik davranıyorsun.

Dava et o zaman. Son derece güçlü ve delirmiş bir baş melek tarafından kaçırılmış ve vahşileştirilmişti. Birdenbire dehşet ve kör edici bir kederle doldu. O zamanlar sadece yirmi üç yaşındaydı ve ruhu vardı- Her gece kabusları parçalayarak. Uyandığında kendini yerde sessiz, korkudan sıırılsıklam olmuş bir topun içinde kıvrılmış

günlük bir olay haline gelmişti. Sanki bilinçaltı kırmızı gözlü canavarın onu orada bulamayacağına inanıyordu.

O yaptı, tabii ki. Her zaman.

Çünkü Holly'nin lekeli kanında yaşıyordu. Birkaç dramatiğe izni vardı.

Ve Venom'un konuşabildiği de söylenemezdi. "Evet," diye mırıldandı. "Havaalanındayım. Manhattan'a dönmek üzereyim."

"Özel havaalanında bir karşılama yapmanı istiyorum."

Holly adımlarının ortasında dondu kaldı. "Olamaz." Bugün New York'a kimin geri döneceğini çok iyi biliyordu. "Bu senin işin."

Janvier, "Ne yazık ki trafikte sıkışıp kaldım," dedi. "Bir kamyon önümdeki yola tavukları döktü."

"Ha ha. Şimdi kapatıyorum."

"Ama bu gülünecek bir şey değil, 'tite Hollyberry," diye sinirlendirici bir yanıt geldi ve ardından bir pencerenin indirilme sesi duyuldu. Öfkeli tavuk ciyaklamaları saniyeler sonra hattı doldurdu. "Gördün mü? Janvier yalan söylemiyor. Her tarafım sinirli sürücülerle çevrili, hiçbir çıkış yolu yok ama sadece on dakika uzaklıktasınız. Teslimatı yapın."

"Bu bir emir mi?" Janvier ve Ashwini, yedi ay önce Holly'nin eğitiminden ve akıl sağlığından sorumlu tüm ekip

Kendisini Başmelek Uram'ın eseri olarak işaretleyen çarpık, zehirli güç üzerinde yeterli ve istikrarlı bir kontrol kazandığı söyleniyordu.

O günü hatırlayınca gururdan ayak parmakları kıvrıldı. her şeye rağmen tasmalı kalmasına değil, ekibin ona gösterdiği güvene odaklanmaya çalıştı. Ash ve Janvier'in gölgelerde yaşayanlarla arkadaş olma yeteneğini kullanma konusundaki istekliliği sayesinde artık Başmelek Kulesi'nin güç dolu çevresinden çok uzakta olan New York'un karanlık gri yeraltına göz kulak olan küçük ama etkili ekibin bir parçasıydı.

Holly, hayatı kan, korku ve ıstırap içinde parçalanmadan önce, bir hiyerarşi olduğunu bilmiyordu. ölümsüz dünya. Gökdelenlerin üzerinde süzülen melekleri ve sokaklarda sinsice dolaşan vampirleri hep aynı görmüştü: tehlikeli derecede güçlü ve unutulmaz güzellikte. Bugünlerde, iki yüz yaşındaki vampirleri tanıyordu, evsiz bağımlılar ve isimlerine daha az rastlanıyordu ve bir varlığın çok uzun süre yaşadığında insanlık ya da empati kavramlarını unutabileceğini anladı.

Pek çokları için işkence ve seks, çoğu zaman iç içe geçmiş bir şekilde, tek başına zevk veriyordu.

Janvier onun sinirli sorusuna yanıt olarak, "Evet," dedi. "Bu bir emirdir. Gördünüz mü, patron gibi davranıyorum."

Holly'nin dudakları kendine rağmen seğirdi. "Peki, gidip Poison'ı alacağım."

"Kibar ol, ona cunja yapmak yok."

Holly telefonu kapatmadan önce dilini telefonuna doğru uzattı. Küçük mavi ve sarı bir sırt çantası giyen küçük bir çocuk onu gördü ve kıkırdayarak kendi dilini çıkardı. Holly göz kırptı. Omzunun üzerinden bakarak ona el salladı.

O da el salladı.

O tatlı çocuk, onun cani bir psikopatın eseri olduğunu, korkunç dürtüleri olduğunu bilmiyordu.

İçinde soğuk terler dökmesine neden olan bir his vardı. Sadece ince kemikli, siyah dar bir kot pantolon giymiş ve pantolonunun paçalarına aplike edilmiş siyah güller takmış Çinli Amerikalı bir kadın gördü.

Sol baldırı ve kalçası, üstü uçuşan turuncu bir ipek ve ayak bileği botları küçük altın tokalı parlak siyah.

Bu sıradan kadının gökkuşağı desenli siyah saçları şık bir at kuyruğuyla geriye toplanmış, yüzü küt siyah perçemlerle çerçevelenmiş ve tırnakları çılgın bir renk karışımıyla boyanmıştı.

Stil sahibi maceraperestlerle dolup taşan bir şehirde onu öne çıkaran tek şey asit yeşiliydi.

gözbebeklerinin açık kahverengisini ele geçirmişti. Bu gölge daha önce daha koyuydu, gözbebeklerinin canlı yeşiline daha yakındı.

Onu bir insan oyuncağı olarak kullanan başmelek, ancak asitli hafiflik geçen yıl boyunca sağlam bir şekilde geldi ve yerleşti.

Yabancılar Holly'nin gözlerini fark ettiklerinde, otomatik olarak lens taktığını varsayıyorlardı. Bu, sanki bir renk fıçısının içine düşmüş gibi görünen bir kadın izlenimlerine uyuyordu.

Belki biraz tuhaf ya da acayip ama insan. Normal.

Holly her seferinde o normal insan kadın olmak için can atıyordu.

tek bir gün. Ama çırılçıplak soyulup arkadaşlarının canlı canlı parçalanmasını izlemeye zorlanmasından bu yana geçen dört yıl içinde, çığlıklarından boğazı yırtılmış ve çığ kalmıştı.

Yasın ilk dört aşamasını atlatmış olmak: inkar, öfke, pazarlık ve depresyon.

Kule aracına binerken, bunun çok daha fazla zaman alacağını düşündü.

görevlendirilmişti. Janvier ona kendisinin ve Ash'in çırağı olarak işinin bir parçası olarak bir araç alacağını ilk söylediğinde, asık suratlı bir şekilde sakın bir sedan bekliyordu, ancak

Başmelek Raphael için çalışan insanları hatırladım.

Hiçbiri sedan tipi değildi.

Holly'nin arabası uçan bir oka benzeyen şık ve siyah bir şeydi. Hiç de yeni değildi.

Hayal gücüne sahipti ve birkaç ezik ve çizikten fazlasına sahipti - şehrin karanlık köşelerinde dolaştığı çevreye uyması için hepsi daha iyiydi. Lastikler iyiydi ama o kadar da iyi değildi.

Kimse onları çalmaya zahmet etmezdi ve radyoda sadece beş istasyon vardı.

Holly arabasını binlerce güneşin tutkusuyla seviyordu.

Bu arabanın içinde özgür olabilir, uçabilirdi.

Tasma yok. Canavarlığı arzulayan bir kan yok. Yok Pas kırmızısı bir elin saçlarını okşarken, kırılmış ve dövülmüş halde diz çöktüğü katliamı yalanlayan nazik bir sesle "İç kızım," dediği anların ateşi.

Bugün, uçakların iniş kalkış yaptığı hava alanına doğru

ilerlerken, trafiğın içine girip çıktı.

Tower'ın özel filosu. Araba kullanmanın en güvenli yolu bu değildi ama Holly kimseyi tehlikeye atmamak için çok dikkatliydi.

Sadece kendisi.

Evet, terapiye ihtiyacı vardı.

Ama Holly intihara meyilli değildi. Artık değil. Kafası çok karışıkta ama asla geri dönülmez bir seçim yaparak ailesine zarar vermezdi. Annesi ve babası, Mia, küçük kardeşleri, son yıllarda yeterince acı çekmişlerdi.

Katliamdan hemen sonraki günler ve haftalarda ve aylar süren şaşkın, öfkeli, korkmuş sessizliğinde.

Neyi çöpe attığını anlamasını sağlayan Janvier'di.

"Kız kardeşlerimi tüm vampir varlığım boyunca özleyeceğim," demişti ona, bir antrenmandan sonra çimlere otururlarken.

Holly'nin vücudunda çığlık çığlığa bir ağrı bırakan seans.

"Beni çok seven büyük bir ailem var, ama başka biriyle büyümek, ah, 'tite Holly, bu farklı bir bağ." Gözlerinde, ölümcül patronunun saklamak için hiçbir çaba göstermediği, bataklık yosunu renginde bir parıltı vardı.

"Amelie ve Jöelle . . . burada yaşıyorlar." Yumruğunu kalbinin üzerine koydu. "Her zaman burada güvende olacaklar."

Bakışları, soğukkanlı bir avcı adanmışlığıyla bir dövüş sanatları katası uygulayan karısına gitti. "Ve benim tehlikeli cher'im, Ashblade'im, o hâlâ kardeşi ve kız kardeşi için yas tutuyor." Ash'i kızdırmak için ayağa kalktığında

öpücük, Lonca Avcısı'nın parmakları saçlarının kestane kahverengisine gömüldüğünde, içindeki bakır teller güneş ışığında parladığında, Holly anlayışlı birinin onu tekmelediğini hissetmişti. Sert bir şekilde.

Mia bir gün sonsuza dek gitmiş olacaktı. Alvin ve Wesley gitmiş olacaktı.

Ailesi gitmiş olacaktı.

O zamanı asla geri alamayacaktı.

Holly bir saat sonra eve metroyla dönmüştü; gözyaşları, sarılmalar ve en sevdiği yemekle karşılanacaktı.

Ardından saçlarını ateşe vermekle tehdit edecek kadar yoğun bir ızgara yapıldı.

Bu, bilinmeyen geleceğe karşı biriktirdiği bir anıydı.

Uzun ve ıssız bir özel yolun sonunda bulunan havaalanı binasının dışındaki park yerine hızla girdi. dışarı çıktı ve güvenlik görevlisine Kule kimliğini gösterdi. Güvenlik görevlisi her şeye rağmen ona sert bir bakış attı ve kızın adını mırıldandıktan sonra parmağını kulağındaki ahizeye bastırdı.

Yakasında mikrofon var.

Duydukları karşısında başını salladı. "Aklandın." Dudaklarında belli belirsiz bir kıvrım. "Güzel kıyafet. Kule'nin beş yaşındaki çocukların araba kullanmasına izin verdiğini bilmiyordum."

Gözlerini kısan Holly, en içten ses tonunu takındı. "Takım elbiseni Slick Vampires Are Us'tan mı aldın? Bir arkadaşımı soruyorum."

Gülümsemesi silinen vampir gözlerini kırpmadan ona baktı. Holly de ona baktı, geçen yıl geliştirdiği iç kronometresine göre en az beş yüz yaşında olsa bile gözünü korkutmak istemiyordu.

Gözlerinin arkasından bir karıncalanma geçti.

Kahretsin.

Gerçi geri adım atmak onun kişisel dinine aykırıydı, Holly göz kapaklarını indirdi ve derin bir nefes aldı. Ne zaman

Onları tekrar yukarı kaldırdığında vampir sırtıyordu. Dişlerini sıkarak ve onu büyüleyip tavuk gibi gıdakatmaktan bir saniye uzakta olduğunu belirtmekten kaçınarak içeri girdi. Hava alanına bakan cam bir duvarı olan nispeten küçük bir alandı.

Hava trafik kontrolü yukarıda kendi küçük kulelerindeydi.

Bu Holly'ye hep komik gelmiştir: melekler istedikleri yere uçarlardı, ama eğer bir uçakla seyahat ediyorsa, hava sahası kurallarına uymaları gerekiyordu. Buraya almaya geldiği adamın kanatları olduğundan değil. Venom bir vampirdi.

Yedi'den biri, Raphael'in özel koruması. Bu, Ne yazık ki, bu aynı zamanda ondan çok çok daha güçlü olduğu anlamına geliyordu.

Üç yüz elli küsur yaşına göre öyle olmalıydı.

Yedi'nin hepsi şiddet yanlısı güçlerdi.

"Tower Airways Flight Three son yaklaşımda."

Holly şaşkın bir sırtışıla hoparlör sistemine baktı. "Çok komik, Trace," dedi, sesi hemen tanımıştı.

Aynı hoparlörlerden erkek kahkahaları geldi. Vampir sıcak ses tonuyla, "Görünmeyen dünyaların harikalarını keşfeden maceracı dostum, biraz eğlenceye ihtiyacın olabileceğini düşündüm," dedi. "Yukarı gelmek ister misin?"

İnişe geçen uçağın görüntüsünü yakaladı. Kalbi daha hızlı atmaya başladı. Hazırlık için. Çünkü O ve Venom, her zaman bir savaştı. "Hayır ama teşekkürler. Sen ne zamandan beri hava trafik kontrolörüsün?"

"Andreja'ya eşlik ediyorum."

Trace, kalbini coşturan bir şiir dizesiyle sözlerini tamamladı.

Onun ve Trace'in dostluğu kelimelere, içinde merak ve rahatlık buldukları şiirlere dayanıyordu.

Sonra uçaktan inmek üzere olan adam vardı.

Asfaltta yumuşak bir şekilde durmuştu. Neredeyse o cehennem gününden beri hayatının bir parçasıydı. Çılgın bir başmelek, çılgılık atan Shelley'nin kollarını koparıırken, vücudu zehirli kanla felç olmuş bir şekilde çaresizce izledi.

Sanki bir kelebeğin kanatlarını koparıyormuş gibi Holly'nin vücudundan ayrıldı, sonra durup kırmızı çerçeveli ağzıyla Holly'yi öptü.

"Şşş."

Ensesindeki tüyler diken diken olurken ellerini iki yana açarak geçmiş bir kenara itti ve almaya geldiği, ilk karşılaşmalarından beri onu sinirlendiren ve kızdıran adama odaklandı.

İki yıl kadar önce Kule onu New York'tan başka bir yere atadığında, iyi ki kurtulmuşum demişti. Ancak Venom gittiğinde, şehirdeki hiç kimsenin onun soğuk ve ölümcül yanını gerçekten görmediğini fark etti.

ürkütücü bir şekilde insanlık dışıydı. Etrafını saran ölümsüzler güçlü ve ölümcüldü ama başka hiç kimse bu kadar tuhaf bir şekilde öteki değildi.

Venom hem onun avını büyüleme kapasitesine karşı bağıştı hem de ona bu yeteneğiyle nasıl başa çıkacağını öğretebilecek tek kişiydi. Bu da demek oluyordu ki Bu süre boyunca haftada bir kez kulağına rahatsız edici bir ses

uzaklardaydı - kimsenin ona ismen bahsetmeyeceği bir yerde. Onunla birlikte fiziksel olarak çalışmaya geri dönmesi gerekiyordu ama arada geçen sürede ölümsüz dünyayı garip, gergin bir gerilim sarmıştı ve Venom New York'a hiç uğramamıştı.

Özel jetten dışarı çıktı.

Elbette kusursuz bir şekilde dikilmiş siyah bir takım elbise giymiş, siyah bir gömlekle eşleştirmiş ve kravat takmamıştı. Etrafını saran aynalı güneş gözlükleri gözlerini gizliyordu.

Holly hâlâ

Güneş gözlüğünü gözleri ışığa duyarlı olduğu için mi taktığını, böylece insanların korkmayacağını mı yoksa sadece

Çünkü o aşılmaz görünmeyi seven bir pislikti.

Sonuncusu üzerine bahse girerdi.

Omzuna astığı hırpalanmış kahverengi -tabii ki zarif bir şekilde- deri çantasıyla uçağın merdivenlerinden indikten sonra dönüp uçağa baktı, kokpite doğru bir el kaldırdı. Öğleden sonra erken saatlerde Güneş ışığı çenesinin temiz çizgisine vuruyor, teninin yanık kahverengisi ışıpta parlıyordu. Biraz fazla uzamış çikolata rengi saçları düzgünce taranmış, tek bir teli bile yerinden oynamamıştı.

Lanet adam kaliteli viski ya da lüks saat reklamlarından fırlamış gibiydi.

Adam camın ardından gözleriyle buluştuğunda kaşlarını çatmıştı. Aynalı güneş gözlüklerine rağmen adamın kendisine baktığını biliyordu. Kollarını kavuşturmuş ve ayaklarını birbirinden ayırmış bir şekilde ona bakıyordu.

Gülümsedi ve güneş gözlüklerini çıkardı.

Bir engerek yılanınıninki gibi yarılmış gözler onunkilerle
buluştu, rengi parlaktı.

Şaşırtıcı bir yeşil. Görüyorum ki beni özlemişsin, kedicik,
diye mırıldandı.

Holly ona hastalıklı tatlı bir gülümseme verdi. . . ardından
parmağını gösterdi.

2

Güneş gözlüklerini tekrar takan Venom güldü. Birkaç dakika sonra bekleme alanının içindeydi. Adamın ham gücü kadına çarptı. Şiddetle. Daha önceki düşüncelerine rağmen, onun ne kadar inanılmaz derecede güçlü olduğunu unutmuştu.

-Bunun bir güç gösterisi olmadığını biliyordu; onu bilerek ezmeye çalışmıyordu.

O sadece buydu: dışarıdaki muhafızdan yüz kat daha ölümcül bir vampir.

"Kahretsin," dedi yüzünü buruşturarak. "Ben de bir yarığa düşmüşsündür diye umuyordum." Son konuşmalarında bir tırmanışa çıkmak üzere olduğundan bahsetmişti. "Çok kötü, ben sanırım."

"Görüyorum ki o küçük kedi dişlerin hâlâ çok şirin."

Ona tıslamak istedi, sadece dürtüsünü kontrol etti Çünkü bu onu eğlendirecekti ve çünkü o yokken, doğasının en bariz insanlık dışı yönleri üzerinde demir gibi bir kontrol sağlamıştı.

İçinde sürekli fısıldayan çirkin sese gelince Dikkati dağıldığında onu da boğardı. "Bagajınızın geri kalanı nerede?"

"İşte bu kadar."

Holly gözlerini devirerek ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Evet, doğru. Son iki yıldır ne giyyordun?" Venom ayın her günü için bir takım elbise vardı.

"Bildiğini sandığın her şeyi bilmiyorsun, kedicik."

Dünya asit yeşiline büründü.

Gülümsemesi yavaş ve tatmin ediciydi. "İşte buradasın." Güneş gözlüklerini tekrar çıkararak onunkilerden bile daha ürkütücü olan gözlerini ortaya çıkardı. "Boo."

Öfkesini dişleriyle kontrol altına almak- Holly dişlerini sıkarak duvara monte edilmiş hoparlöre doğru baktı. "Hoşça kal, Trace. Umarım sen ve Andreja iyi vakit geçirirsiniz.

İyi günler. Yakında cinayetten tutuklanabilirim. Lütfen beni hapisanede ziyarete gelin."

"Elveda güzel kızım," dedi Trace neşeli bir centilmenlikle. "Ve eski dostum, her ne kadar tatlı Holly'yi cinayet işlemeye kıskırtmış olsan da, seni evde görmek büyük bir zevk."

"Geri dönmek güzel." Güneş gözlüklerini tekrar takan Venom, Holly'ye baktı. "Şoförüm sen misin?"

Holly arabaya doğru adım atmadan önce, "Kule'ye kadar yürümeyi planlamıyorsan, kızdırmak istemeyeceğin kadın benim," dedi.

Venom muhafızla el sıkışmak için durakladı, sonra çantasını bagaja bıraktı. Yolcu koltuğuna oturmak için döndüğünde, koltuğu sonuna kadar geriye itti. bacaklarına uyum sağlardı. Kırbaç gibi zayıftı ama geniş omuzları, uzun bacakları ve çok fazla kası vardı. Ayrıca bir kobra saldırısı kadar hızlı hareket edebiliyordu.

"Artık araba kullanmana izin veriyorlar mı?" dedi, kızın sinirlerini bozmak için ayarlanmış meraklı bir ses tonuyla. "Birkaç yıllığına gidiyorum ve Kitty'nin ilk adımlarını özlüyorum. Sana gönderdiğim bebek albümü için fotoğraf çeken oldu mu?"

"Güzel resimlerle dolu." Holly gülümsemenin bir karikatürü olarak ona dişlerini gösterdi. "Honor biraz endişeli

"Seni kafan kesik bir şekilde çizip duruyorum," dedi kasıtlı olarak düşünceli bir tonda, "ama bir sanatçı içgüdülerini takip etmelidir."

"Ah, Hollyberry, beni aklından çıkaramadığın için çok uygulandım."

Holly park yerinden kasıtlı olarak kayarak çıktı ve o kadar hızlı çıktı ki Venom'un kafasının koltuğuna çarpması

gerekirdi. Bunun yerine, güldü ve tembelce

Kokusunun ölümcül vahşiliği tenine yayılırken bir kolunu açık pencerenin çerçevesine dayadı. "Gördüğüm kadarıyla öfkemi kontrol altına almışsın."

"Ah, b-" Holly ısır beni demeden önce sözünü kesti. Onun ne tepki vereceğini çok iyi biliyordu.

"Taze kan için sabırsızlanıyorum." Bu sıvı bir sesti, vücudu insani olmayan bir şekilde durgunlaşmıştı. "Damardan gelen sıcak kan soğuktan çok daha iyidir, korunmuş şeyler. Sence de öyle değil mi?"

Holly direksiyonu sıktı ve Honor'un ona öğrettiği sakinleştirici egzersizi düşünmeye çalıştı. Holly'nin kendini parçaladığı bir zamanda zihinsel ve duygusal disiplini teşvik ediyordu. Buna ihtiyacı yoktu. bir süre egzersiz yaptı. Venom bir süredir şehre gelmemişti.

Nefes al, nefes ver, nefes al-

Kurbanının damarlarında dolaşan kan, titreyen korku tarafından yüzeye çekildi.

-Nefes al. İçeri, dışarı, içeri, lanet olsun, dışarı.

Dilinde sıcak demirin tadı. Ağzı sulanıyor.

Acımasız bir dikkatle yola bakan Holly, güçlü ve anormal açlıktaki Venom'un sözlerine boyun eğmeyi reddetti tahrik etmişti. Hayatta kalmak için o kadar kana ihtiyacı yoktu. Ve kesinlikle çaresiz bir ölümlünün şahdamarını parçalayıp koyu, sıcak bir kırmızı fişkırmayla yıkanmak istemiyordu.

Midesi sıkıştı, görüntüler karşısında midesi kazındı. beynini doldurdu. Korkunç, kâbus gibi görüntüler, ölümcül deliler için yapılmış bir akıl hastanesinden fırlamış gibiydi.

"Hâlâ vampir olduğun gerçeğiyle mi savaşıyorsun?"

"Değilim," dedi, sesinde dehşete kapıldığına dair hiçbir belirti yoktu - çünkü Holly içindeki deliliği saklamaya alışkındı. "Vampir eğilimlerim var ama senin kadar kana ihtiyacım yok." Ne

Arzuladığı şey daha şiddetli ve ölümcül bir şeydi.

"Vampirik olmayan başka yönlerim de var."

"Avını büyüleme yeteneğinden mi bahsediyorsun? Bunu sana söylemekten nefret ediyorum kedicik ama ben de bunu yapabiliyorum ve ben bir vampirim. Senin aksine, benim yeteneğim artık ölümlüler ve çok genç vampirlerle sınırlı değil."

Holly onun kendisiyle alay ettiğinin farkındaydı. Onun başka neler yapabileceğini çok iyi biliyordu. Yine de, "Yemeğe ihtiyacım var," dedi, "Çünkü en azından Venom'la atışmak onun için normal bir şeydi. "Kule, Manhattan'ın senin keyifli varlığın olmadan daha iyi olacağına karar verdiğinden beri bu durum değişmedi."

"Dur, dur. Bu coşkulu karşılamaya dayanamıyorum." Her hecesinde neşeye rastlanan adam bacaklarını uzattı. "Canın hala samosa mı çekiyor?"

"Hayır." Geçen hafta en sevdiği Hint restoranına üç kez gitmiş ve yüzünü kızarmış yemeklerle doldurmuştu... Bir dakika. "Bunu hatırlamak için ne gibi bir nedenin olabilir?" diye sordu şüpheyle.

Uzun mesafeli bir antrenman sırasında aşermesi hakkında.

"Çünkü bu, büyüyen koleksiyonuma ekleyebileceğim bir başka tuhaf Hollyberry gerçeği."

"Sen bir pisliksin." Yolda yürümeye devam ederken bu sözlerin tüm ilişkilerini tanımladığını düşündü. aksi takdirde havaalanına giden ve havaalanından uzaklaşan boş özel yol. Neyse ki, çok daha işlek bir çok yolla birleştiler.

şeritli yol çok geçmeden. Bu ona bir bahane verdi. Venom'u ve o yakınlardayken cildinde bir türlü geçmeyen karıncalanmayı görmezden geldi.

"Peki, kedicikler izin günlerinde ne yaparlar?" "Sessiz ol. Arabayı ben kullanıyorum."

"Böyle mi diyorsunuz? Ben daha çok çılgın roller coaster'ı düşünüyordum."

"Yürüme ayakkabılarını giydiğini görmüyorum." O kocaman siyah bir SUV onun şeridine girerken direksiyonu sonuna kadar sağa kırdı. "Tanrım!" Bu onun açısından bir hata değildi - lanet olası tankın sürücüsü hâlâ

Sanki seçebileceği üç şerit daha yokmuş gibi, gizlenmemiş bir saldırganlıkla.

Ve şimdi de piç kurusu ona korna çalıyordu.

"Arabayı durdur," dedi Venom, sesi buz gibi soğuktu.

"Bununla ben ilgileneneğim."

Holly prensip olarak onun söylediği her şeye katılmamaya özen gösteriyordu ama diğer araçtaki salak tehlikeli davranışları yepyeni bir seviyeye taşıyordu. Bir kazaya neden olabilirdi ve etrafındaki diğer sürücülerin çoğu muhtemelen insanlardan çok daha fazla hasar alabilen vampirler değildi.

Kenara çekti. SUV gıcırdayarak arkasında değil, yanında durdu. "Harika, görünüşe göre Aptalın yol öfkesi sorunları var." Holly, cipin kapısında bırakacağı izleri umursamadan kapısını iterek açtı. pırıl pırıl. Alan dardı ama onun boyutlarında bir kadın için uygun bir yerdi.

Venom çoktan arabanın onun tarafına geçmişti, hızı korkunçtu. Ama diğer aracın kapılarının çarparak açıldığını ve sert bir erkek sesinin "Yakala!" diye bağırıldığını görecektik kadar zamanında dışarı çıktı. kız!"

Kızı kapmak mı?

Hayır. Lanet olsun. Olmuyor.

Holly ilk serserinin elindeki silahı tekmeledi. İkincisi Venom'un hareket ettiğini görmeden önce arabasına doğru uçuyordu. Üçüncüsü Venom'a bir kez baktı ve bembeyaz kesildi. "Burada olmaman gerekiyordu!"

Korku dolu çılgılığı zar zor duyan Holly, ilk serserinin çenesine bir tekme atarak kafasını yana çarptı. Ama adam güçlüydü, en az üç yüz yaşında bir vampirdi. Holly'nin üzerine gelmeye devam etti. İşler bu kadar hızlı ilerlerken Holly yeni yeteneklerinden hiçbirini kullanamadı, sadece

Honor, Ashwini ve Elena'dan öğrendiği beceriler.

Üçü de Lonca Avcısı, üçü de daha güçlü ve hızlı rakiplere karşı savaşmaya alışkın.

Holly tüm eğitmenlerinden daha küçüktü. 'tite Hollyberry. Janvier ona böyle seslenirdi. Okuldaki çocuklar sadece "kısa" diyorlardı. Holly'nin şu anda umurunda değildi.

Tek önemsediği şey, avcılarının ve Janvier'in -ve Venom'un- ona cüssesini kullanarak dövüşmeyi öğretnmiş olmasıydı. O serserinin etli yumruğunun altından eğildi ve iki kendi yumruğunu adamın karnına indirdi, tam tatlı yerine.

Adamın acı dolu iniltisi kulaklarına müzik gibi geliyordu. Aracına o kadar sert bir şekilde çarptı ki metalde insan boyutunda bir göçük oluştu. Bu göçük İki numaralı katilin bıraktığı göçük.

"Bende de vardı." Göğsü kabardı, kanı ısındı.

Venom buruşuk takım elbise ceketini düzelttikten sonra, "Rica ederim," dedi. Tasarım ayakkabılarıyla kaplı ayağıyla buruşmuş fedailerden birini dürttü. "En canlı görünen bu. Bakalım ne söyleyecek."

Fazla bir şey olmadığı ortaya çıktı.

"Onu yakalamak için bir ödöl var." Serseri Venom'un önünde titriyordu, solgun beyaz teni kızarmış ve lekelenmişti.

"Ne kadar? Ve arkasında kim var?"

"Bilmiyorum. Mike ayrıntıları biliyordu ama sanırım onun beynini dağıttın."

"Uyanacaktır. Eninde sonunda." Soğuk bir gülümseme. "O zaman acının gerçek anlamını keşfedecek."

Katilin dişleri takırdamaya başladı. "Yemin ederim ona zarar vermeyecektik," diye hıçkırdı. "Sadece onu ödöl."

Holly gözlerini devirdi. "Buradayım, moron."

Söz konusu moron hâlâ Venom'un önünde donup kalmıştı ve Venom'un hipnotize etme yeteneğini kullanmadığını biliyordu. "Tek bildiğim bu," diye zırvaladı adam. Dudağındaki yara şişmiş. "Onu takip ettik, bugün kız kardeşini bırakacağını ve tek başına döneceğini fark ettik."

"Özel havaalanına gittiğimde bir ipucu bulamadınız mı?" Herkes oranın Kule'ye ait olduğunu biliyordu.

"Manyak gibi araba kullanıyor" derken serserinin gözleri kıza kaymadı bile.

Venom güldü. "Bu konuda hemfikiriz." Kahkahası kalın enseli katilin irkilmesine neden oldu. "Şimdi, gerisi."

Adam o kadar hızlı konuşuyordu ki kelimeleri birbirinin içine giriyordu. "Ana havaalanından hemen sonra onu kaybettik ve on beş dakika aradıktan sonra bir benzin istasyonunda durup kahve içmeye ve yeni bir plan yapmaya karar verdik. Arabasının uçarak geçtiğini gördüğümüzde cipe yeni binmiştik."

Ve fedailer şanslı günlerinde olduklarını düşünmüşlerdi, Holly'nin o kadar hızlı kaçtığına neden Manhattan'da olmadığını düşünemeyecek kadar avın heyecanına kapılmışlardı. onu kaybetmişlerdi. Beceriksizlikleri karşısında başını sallama zahmetine girmeden, "Onu nasıl bulacaktınız?" dedi. Ödülü koyan kişiyle iletişime geçebilir misiniz?"

"Sanırım Mike'ta fotoğrafı e-posta ile gönderebileceğim bir adres var." Yutkundu, dudaklarını yaladı. "Bilirsin, kanıt için."

Kafası ezilen serseriye gidiyorum. Beyin maddesinin dışarı sızdığını görebileceği kadar kötü bir şekilde -kaba, ama gördüğü en kötüsünden çok uzak-olay telefonunu bulana kadar ceplerini aradı. O da parmak izini kullanarak kilidi açmış, sonra da mesajlarını taramış.

Hiçbir şey.

E-postalarını kontrol etmeden önce ana ekranda bir hatırlatma belirdi: Holly Chang'i kaçırın. E-posta fotoğrafı. Bunu bir e-posta adresi izledi.

Bu vampirin bir kadını kaçırma niyetini hatırlatacak bir şeye ihtiyaç duymuş olması fikri karşısında şaşkınlığa düşmüştü.

unutulacak bir şey gibi görünmüyordu- Venom'a notu gösterdi.

Onun gözleriyle karşılaştı. "Dayak yemiş ve yenilmiş gibi

görünebilir misin?"

Hayır. Bir daha asla o tarafa bakmayacaktı.

"Hayır," dedi usulca, "ben öyle düşünmüyordum."

Bıraktığında omuzlarının çözüldüğünü düşündü. çabucak. "Bilinçsiz görünebilirim." At kuyruğundan rastgele birkaç tutam saç çıkardı, sonra da SUV'un arka koltuğuna oturdu ve başını yana eğdi - serserilerden biri yepyeni üstünü yırtmıştı, bu yüzden Dağınık saçları, uygun bir şekilde dağınık görünüyordu.

Venom, Mike-the-forgetful-goon'un telefonunu kullanarak çekimi yaptı ve e-posta ile gönderdi. Ellerinde hala bir bir Kule ekibi geldiğinde müdahale ödül avcılarını gözaltına aldı. SUV'u götürmek için bir çekici kamyon geldi -Venom fedailerden birini kaputun üstüne fırlattığında motor hasar görmüştü.

"Ödülü her kim koyduysa, insanlar Başarılı olma ihtimali en yüksek olanları izliyorum," dedi arabaya dönüp Kule'ye doğru yola çıktıklarında, sessiz telefon bardak tutucusundaydı. "Eğer öyleyse, gözcü ödül avcılarını alt ettiğimizi görürdü."

Holly homurdandı. "Eğer bu üçü başarılı olma ihtimali en yüksek olanlar olarak değerlendirildiyse, bu gerçekten düşük bir çıta."

"Sürpriz değil, kedicik. Sadece aptallar ya da çaresizler Kule'ye ait bir kadının peşinden gider."

Holly parmağıyla direksiyona vurdu. "Goons bunu bilmeyebilir," diye mırıldandı. "Kule'de sadece yedi aydır bir odam var ve bu süre zarfında düşük anahtarlı bağlantı." En zayıf ölümsüzler, gölgelerde dolaşanlar, onun güçlü vampirleri ve melekleri tanıdığıının ve endişelerini duyurabileceğinin farkındaydı, ama Holly kendi başına bir tehdit olarak görülmüyordu.

Ne dolandırıcılık yapıyorum.

Direksiyon simidini yuvasından sökmek istedi, öfkesini haykırmak istedi. Lekeli kanı sayesinde kendisine bahşedilen yeteneklerden birinin süper güç olmaması çok kötüydü... ya da yarattığı kâbusu unutamaması. Onu vuran duygulardan nefret ediyordu.

Kaçırılma girişimi sırasında, vücudunda hâlâ titreşen duygular.

Uram onu arkadaşlarıyla sinemaya giderken kaçırmıştı, altısı birlikte gülüyor ve naneli çikolatalı frappuccino almaktan bahsediyordu. Kendini daha uzun göstermek için cilveli, küçük sarı bir elbise ve askılı yüksek topuklu ayakkabılar giymişti ve makyajı

Tertemizdi. Uygulanması bir saat sürmüştü.

Mia göz kalemi için ona yardım etmişti. Sonra dehşet geldi.

O mutlak çaresizlik hissi, sanki zihni yeterince dehşetle yüzleşmediğine karar vermiş gibi, kaçırılmadan yaklaşık iki buçuk yıl sonra yüzeye çıktıktan sonra silemediği bir anı, karnında bir taşı.

O yakıcı hatırlama anının üzerinden on sekiz aydan fazla zaman geçmişti ve kâbusun yankıları kaybolmayı reddediyordu. Sesi kısılana kadar çığlık atmış, arkadaşlarını kurtarmak için savaşmıştı ama Uram sanki sanatını takdir eden bir izleyici kitlesine sergilercesine gözlerinin önünde onları teker teker parçalamıştı. Elena onu bulduğunda geriye kalan tek kişi Holly'ydi; kanlı, çıplak ve yarı deli bir haldeydi.

Sonraki günlerde sık sık kendisinin de o mezarlıkta ölmüş olmasını dilemişti. Hayatta olmak ve Shelley'nin bir daha asla o soluksuz ve kıkırdayan kahkahasını atamayacağını, Cara ve Maxie'nin bir daha asla bir ruj rengine takılmayacaklarını, Rania ve Ping'in bir daha asla hayatlarındaki erkekler hakkında dedikodu yapmayacaklarını bilmek çok daha zordu.

Brooklyn'deki depoda iki kurban daha vardı, Uram Holly ve arkadaşlarını dehşet evine götürdüğünde kadınlar çoktan ölmüş ve kanları çekilmişti. Holly onların isimlerini çok sonra öğrenmişti: Kimiya ve Nataja.

Onların hiçbirinin cenazesine gidecek durumda değildi ve mezarlarını ziyaret etmeye de dayanamıyordu. Çok acı veriyordu.

Arkadaşlarını ve hiç tanımadığı ve hiç tanımayacağı o iki yabancıyı toprağın altında soğukta yatarken düşünmek.

"Anlamadığım şey, neden birinin minik bebek vampir dişleri olan bir kediye kaçırmak istediğı."

3

Venom'un düşünceli ifadesi onu keder, kayıp, dehşet ve öfke döngüsünden **çıkardı**. "Yaklaş da sana o bebek dişlerinin ne kadar çaresiz olduğunu göstereyim. vardır." Dişlerinden, Kule bilim adamlarının test ettiği ve ölümcül bir zehir olduğunu ilan ettiği asidik yeşil bir madde yayıldı.

"Üzgünüm, kedicik. Beni ısırmanın sana bir faydası olmaz... gerçi kanımın kadınların gördüğü en iyi kan olduğu söylenir. tadı."

Holly direksiyonda olmayan eliyle öğürme hareketleri yaptı, o anda onun için inanılmaz derecede mutluydu. sinir bozucu ve dikkat dağıtıcı bir varlıktı - gerçi bunu itiraf etmeden önce kendi kafasını keserdi. "Bazı kadınlar Kule'ye girmek için her şeyi yapar."

"Kötü oynuyorsun, Hollyberry. Zehir gibi."

Başka birinin ağzından çıksa, bu son sözler çirkin bir hakaret olurdu. Venom'dan ... "Az önce Bana iltifat mı ediyorsun?" diye sordu, ağzı açık kalmıştı. "Sözünü geri al!" Venom'un ona herhangi bir şekilde, biçimde ya da formda iyi davranmasını kaldıramıyordu.

"Elbette," dedi, "sizin zehriniz benimki kadar zehirli değil."

Erkekler hakkında bir cevap vermeye gitti. paketlerinin daha büyük olduğunu düşünürken, sözlerinin önemi fark edildi. "Kule ikisini karşılaştırdı mı?"

"Kule'nin tek iki zehirli üyesi biziz. Efendinin bizim güçlü yönlerimizi tam olarak bilmesi gerekiyor."

"Ne kadar güçlüsün?" diye sordu dişlerini sıkarak, ama Venom'un gücü sürpriz değildi. Venom belki yirmi yedi yaşında gibi görünebilirdi ama çok yaşamıştı. Hayal edebileceğinden daha fazla hayat.

Ve sonsuza dek öyle görünecekti, kimsenin "oğlan" demeye cesaret edemeyeceği cinsel bir yaratık. Buna karşılık Holly, yirmi üç yaşındaki bir çocuğun yüzüne sahipti.

Uram varlığının şeklini değiştirdiğinde ona genç bir yumuşaklık gelmişti. Bu yumuşaklık bir yıl içinde kaybolacaktı; Mia'nın dönüşümünü izlediği için bunu biliyordu.

Ama Holly'nin tenine ve kadınlığına alışması için fazladan bir yılı olmadı.

Vampirlik -ya da kanında dolaşan şey her neyse- muhtemelen yüz hatlarını daha rafine bir hale getirecekti. Gelecekte yetişkin gibi olacak ama asla genç görünmeyecek. Beş yüz yaşına kadar yaşasa bile. Elbette uzun, ölümsüze yakın bir yaşam en iyi senaryoydu.

"Şehirdeki meleklerin büyük bir kısmını alt edebilecek kadar güçlendim," dedi Venom tembelce. "Bu bir sır Kule konuştuğunuz için sizi idam eder, bu yüzden asla paylaşmayın- ama en genç olanları yoğun bir şoka sokabilirim

Şifacıların ölüme yol açabileceğine inandıkları istemsiz uyku, yaşlıları şiddetli ağrılarla etkisiz hale getirir."

Holly kaşlarını çattı ve "Boğa" dedi, annesinin ağzını sabunla yıkamakla tehdit edeceği bir dil kullandığı için içten içe irkildi. Daphne Chang Holly'nin ne olduğunu umursamıyordu; kızının aşağıdaki gibi davranmasını önemsiyordu

bir hanımefendi olarak yetiştirildi. Holly denedi, gerçekten denedi. Ama sadece annesi şahitlik etmek için yanındayken.

Holly bir daha asla, bir kez bile ona çocuğundan başka bir şey olarak bakmamış olan annesine isteyerek acı çektirmeyecekti. Babası daha az gösterişçiydi, ama onun için bazı giysileri bir kenara ayıran oydu.

elbise dükkanı, her zaman renkli, ilginç ve Holly olan parçalar.

Aşk çok farklı şekillerde ortaya çıktı.

"Hepsi doğru." Venom'un saçları açık pencereden gelen rüzgârla havaya kalktı, profili o kadar şaşırtıcıydı ki Bir an için nefesinin kesilmesi mükemmeldi. "Ben dünyanın en ölümcül yılanından daha ölümcülüm.

güçlü ölümsüzleri etkiliyor. Ama sen de çok geride

değilsin." "Çılgın bir başmelek tarafından çiğneme oyuncağı olarak kullanılmayı deneyin."

Holly acımasız bir gülümsemeye konuştu. "Duyduğuma göre zehrin için harikalar yaratıyormuş."

Kimse Uram'ın ona kanını içirmekten başka ne yaptığını tam olarak bilmiyordu - o mide bulandırıcı anıyı sonunda atlatmıştı. Ama arkadaşlarını öldürdükten sonra onunla geçirdiği zamanın büyük kısmı karanlıkta kalmıştı. Ya bilinci yerinde değildi ya da adam hatırlamamasını sağlamıştı ve kandan doğmuş bir başmeleğin onun zihnini kurcalamış olabileceğini bilmek harikaydı.

Geride ne bıraktığını kim bilebilirdi ki?

Holly'nin sahip olduğu şey, melek biyolojisi hakkında yaşlı vampirlerin çoğundan bile çok daha fazla bilgiydi - ne olduğunu anlamak için bu bilgiye ihtiyacı vardı. ona oluyor.

"Ama," diye devam etti Venom, "dediğim gibi. Senin zehirli ısırığına karşı bağışıklığım var."

Holly kaşlarını çattı. Onu bir ya da iki kez ısırmıştı. Ama o ısırıklar sadece sıyrıklardı ve zehirli öpücüğü henüz son halini almamıştı. "Bilim adamları zehirlerimizi birbirimize karşı mı test ettiler?"

Venom ona doğru uzanarak saç telleriyle oynadı. fotoğrafı çekti. "Tek boynuzlu at kuyruklu midilli oyuncağına benziyorsun."

Onu devirmek için bir kolunu havaya kaldırdı. "Soruya cevap ver. Ve asıl mesele tek boynuzlu at saçıydı, Bay Tasarımcı Cut

ve Kuru." Holly sık sık Venom'un üzerine atlayıp onu hırpalama dürtüsüyle savaşmak zorunda kalıyordu.

"Tamamen etkisiz hale getirme." Venom oturduğu yerde hafifçe dönerek kadının profiline baktı - ve kadının tenindeki karıncalanmaya soka bir arı sürüsüne dönüştü. "Benim zehrim seninkini yok eder, seninki de tersini."

Holly gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. "Benim zehrim seninkiyle aynı mı?" Bu sormak istemediği bir soruydu. "Engerek, kobra ya da başka bir yılanınki gibi mi?"

"Hayır." Verdiği cevap kalbinin göğüs kafesine çarpmasına neden oldu. "Benimki bu şekilde iz bırakıyor - her ne kadar eşsiz bir karışım olsa da, ama seninki gezegendeki hiçbir şeye benzemiyor ve virülans."

Holly kaslarının kilitlendiğini hissetti. İçindeki şey, bir türlü önüne geçemediği psişik tümör giderek güçleniyordu. Bunu biliyordu, hissetmişti. Nerede bitecekti? Ölümle mi? Kanının efendisi olan başmelek gibi psikotik bir delilikle mi? Daha kötüsü?

"Bunu test edebiliriz," dedi Venom, onun peşinden soluk soluğa gelen kadınlara karşı kullandığını duyduğu o durgun, duygulu ses tonuyla. "Zehrimizi paylaşabiliriz."

Holly tekrar ayağa kalktı. "Tanrım, dur bir düşüneyim," dedi kirpiklerini kırpıştırarak. "Cevap . . . Büyük. Şişman. Hayır." Onunla dalga geçtiğini biliyordu. Onun tüküren bir bebek olduğunu düşünüyordu. Kız da onun kibirli bir pislik olduğunu düşünüyordu. İlişkilerinin boyutu buydu.

"Neden birisi başına ödül koyacak kadar seni istiyor?" Ses tonu bu kez ciddiydi. "Bu çok kesinlikle senin peşindeydiler. Holly Chang, Sorrow olarak da bilinir. Özet buydu ve senin bir fotoğrafını da içeriyordu."

Holly başını salladı. "Gördüm." Fotoğraf baş katilin telefonunda kayıtlıydı. Annesini çay ve kek içmeye götürdüğü bir kafeden çıkarken çekilmişti. Daphne Chang'in pastaya karşı bir zaafı vardı. annesinin gözüne tekrar girebilmek için sinsi bir şekilde

sömürüldü.

"Azmettirici senin nasıl yapıldığını biliyor olmalı," diye devam etti Venom, gücü kıvrımlı bir dalga halinde onu sararak uzaklaştı. "Ya da şüpheleniyorlar."

Holly nefes alış verişini düzgün tutmak için mücadele etti. Venom o sırada onunla dalga geçmiyordu, oyunlar oynuyordu ama bu şekilde değil. Eşit zeminde olmadıkları bir şekilde değil.

Venom'un gücünü bu kadar canlı bir şekilde hissetmesinin nedeni ya vücudunda süregelen değişikliklerin bir sonucu olarak kendi duyarlılığının artmış olmasıydı ya da Venom'u son gördüğünden bu yana geçen iki yıl içinde daha da güçlenmişti.

Ya da ikisini de.

"Kanınız değerli bir para birimidir" diye ekledi.

"Ne yazık ki." Holly, Uram'ın ölümcül deliliğine neden olan ölümcül toksini taşımıyordu ama ne ölümlü ne de ölümsüz dünyada standart olmayan bir şey taşıyordu.

Henüz kimse ne olduğunu tam olarak anlayamamıştı.

Sadece biliyorlardı.

Holly "doğada görülmemiş bir tuhaflık "tı - bu sözler onun vakası üzerinde çalışan bir şifacı tarafından söylenmişti.

"Başka bir olasılık daha var," dedi Venom. "Sen eşsizsin ve ölümsüz bir hayatta böyle şeylere nadiren rastlanır. Çünkü Zhou Lijuan melek türündeki en olağanüstü kanatları topluyor, bu yüzden başka bir koleksiyoncu sizi satın almak isteyebilir."

Holly, Çin'in tüyler ürpertici Başmeleğinden söz edilince içten içe ürperdi. "Melek kanatlarını nasıl toplayabiliyor? Onları kesiyor mu?" diye sordu dehşete kapılarak.

Venom'un cevabı tüyler ürperticiydi. "Hayır, o tüm vücudu tercih ediyor. Ölü bir kelebeği duvara sabitlemek gibi."

"Lanet olsun, ölümsüzler sapkındır." Ve onların dünyası artık onun dünyasıydı. "Sana bu şekilde mi tepki verdiler? Bir merak ya da koleksiyon parçası gibi mi?"

"O kadar da şok olmadım. Yaratıcımın kimliği göz önüne alındığında değil."

Başmelek Neha, Yılanlar ve Zehirler Kraliçesi.

"Ama," diye devam etti, sesi sanki yüzlerce yıl öncesine bakıyormuş gibi biraz uzaktı, "onu kendisi yapan şeylerin çoğunu miras alan tek vampir benim. Sözleşmem sona erdiğinde beni onun sarayından çekmeye çalışan çok kişi oldu."

Holly kendine rağmen meraklanmıştı. "Raphael de o insanlardan biri miydi?"

Gülüşü, engerek gözlü bir adam için yersiz bir şekilde sıcaktı. "Efendimiz hiç kimseyi cezbetmek zorunda kalmadı, Kitty."

Kendini durduramadan ona tıslayarak, Manhattan'ın Başmelek Kulesi'nin bulutları delen formu olan pırıl pırıl sivri ucun önünde sert bir fren yaparak durdu. "Artık kayarak uzaklaşabilirsin," dedi adam hareket etmeyince.

"Benimle geleceksin." Ses tonu bükülmezdi. "Dmitri kaçırma girişimini bilmek isteyecektir."

Holly'nin midesi gerildi. Bundan korkmuştu. Ve Venom'a sinir bozucu olması dışında hiçbir sebep yokken neşeyle karşı çıkarken, Dmitri'ye karşı çıkmak bambaşka bir şeydi

önemli. Ondan korktuğu için değildi - Dmitri korkunç olabilirdi. İstemediği şey onu hayal kırıklığına uğrattı.

Arabayı sola çevirip yeraltındaki Kule garajına girdi ve sessizce park edip dışarı çıktı. Venom bagajdan çantasını aldı, sonra da kızın yapmacık olduğunu düşündüğü sıvı bir yumuşaklıkla yanına sokuldu

Ta ki onu dövüşürken görüp gözlerinin yalan söylemediğini fark edene kadar... Venom vampirliğe dönüşürken hücrelerine kadar değişmişti.

Neden bu seçimi yaptığını ve sadece özgürlüğünü değil, yüz yılını da kaybetmeye değip değmeyeceğini merak ediyordu.

Ama aynı zamanda çoğu vampirin bile düşünmek zorunda olmadığı şekilde insanlığını da.

Asansöre adım atarken merakını gizledi ve adamın gücünün kıvrımlı kayışı küçük alanı doldururken bile gözlerini kararlılıkla öne dikti. Fakat

onun güneş gözlüklerini çıkardığını ve Onları gömleğinin boynuna asıyordu. Raphael ve Yedi'nin diğer üyeleri dışında bunu nadiren yapardı.

Asansörün kapıları kulenin Dmitri'nin ofisinin bulunduğu katında sorunsuzca açıldı. Holly bir süredir oraya çıkmamıştı, gerçi Honor ona tadilattan söz etmişti. Duvarlar pürüzsüz bir gri, halı ise aynı zarif rengin daha zengin bir tonuydu.

Öncesinde her şey siyahtı, saf Dmitri.

Şimdi, hem şehirdeki en güçlü vampiri hem de onun avcı karısını yansıtıyordu.

"Bu ezikler de ne?" Honor'ın dehşete düşmesi gerekiyordu.

yeni boyanmış duvarlarındaki hasar. En azından seçtiği güzel sanat eserleri zarar görmemiş gibi görünüyordu.

"Duvarlara saplanan bıçaklara benziyor," dedi Venom hızlı bir bakıştan sonra, dudakları kıvrılmış bir şekilde gerçek bir eğlence. "Benim tahminim Elena ve Dmitri."

Artık olacaklara hazırlanmak için zaman kalmamıştı; Dmitri'nin ofisine varmışlardı. Raphael'in ölümcül İkincisi masasının arkasında durmuyordu -Holly onu hiç ofis koltuğunda otururken görmemişti- ama korkuluksuz balkonun ötesindeydi. Bin yaşında göstermiyordu, belki de en fazla otuzlu yaşların başındaydı. Siyah saçlı, koyu kahverengi gözlü, güneşte bronzlaşmış tenli, medyaya göre "seks kokan" tehlikeli bir adamdı.

Elindeki topu bir köşeye bırakan Venom, doğruca dışarı çıktı.

Holly daha dikkatli bir şekilde takip etti - bir vampir gibi olsa da, bir vampir olmadığı konusunda defalarca uyarılmıştı.

Oldukça. Ve bir vampir bile bu yükseklikten düşüp kafası vücudundan ayrılırsa ölürdü. Dmitri'nin ve Venom'un bu konuda bu kadar rahat olmaları, damarlarında dolaşan gücün miktarını gösteriyordu.

Dmitri telefonla konuşuyordu ama Venom'u görür görmez telefonu kapattı.

Yüzüne yayılan bir gülümsemeyle, diğer adama, basit bir yurttaş ya da kardeş savaşıdan ziyade arkadaş olduklarını belirten bir şekilde sarıldı. Altı yüzden fazla Yedi'nin en yaşlısı ve en genci olan Dmitri ve Venom'un arasında elli yıl vardı ama aralarında mesafe yoktu. O an.

O izlerken Dmitri, iki adam birbirinden ayrılmadan önce Venom'un sırtına bir tokat attı.

"Holly."

Holly, Dmitri'yle yarı yolda buluşmak üzere yürüdü ve Dmitri onu kollarının sıcak gücüne doğru çektiğinde karşı koymadı.

Diğer kadınlar ona baktıklarında seksapel sızan sert vücutlu bir vampir görürken, Holly onu en kötü halinde, kendinden nefret ederken ve arkadaşları ölmüşken hayatta kaldığı için suçluluk duyarken bulan adamı görüyordu. O korkunç gece o kadar kızgındı ki, Holly'ye kendi hayatına devam ederse başına gelecekler hakkında acımasız gerçekleri söylemişti.

Yıkıcı bir yoldu, ama ne olacağından korktuğunu itiraf ettiğinde onu terk etmemişti.

Bir uçurumun kenarında otururlarken onun saçlarını okşamıştı.

Manhattan'ın ışıltılı manzarası ve içinde daha fazla gözyaşı kalmayana kadar ağlamasına izin verirdi. Kimin küllerinden kendisi için bir tür hayat çıkarmaya hazır olana kadar

bir zamanlar öyleydi. O zamandan beri, onun gelişimini izledi ve kabuslarının kara dalgaları altında boğulmadığından emin oldu.

Onu bırakmadan önce avucunu atkuyruğunun üzerinde gezdirdi ve Venom'la birlikte önünde dururken arkasındaki uçuruma sırtını dönecek şekilde yer değiştirdi. Rüzgâr, kot pantolonu ve botlarıyla aynı renkteki siyah tişörtünü kamçılıyordu.

"İçeri girebilir miyiz?" Holly ağzından kaçırdı. Venom'un önünde herhangi bir zayıflığa ihanet etmekten nefret ediyordu ama Dmitri'yi sınıra bu kadar yakın görmek.

Venom'un hiç yorum yapmaması onu şaşırttı.
Dmitri'nin ofisine girmiş. Bu noktada Dmitri'ye

Ne olduğunu. Dmitri'nin koyu renk gözleri keskinleşti. İçindeki ölümcül yırtıcı birdenbire ortaya çıktı; bu, acımasız olduğu söylenen adamdı, Raphael'in düşmanlarını kıyma haline getiren "Kılıcı".

"Ödül avcıları özellikle Holly'yi mi istiyordu?"

"Hiç şüphem yok." Venom, Holly'yi ararken kullandıkları telefonu çıkardı.

el konuldu. "Vivek'e e-posta adresiyle ne yapabileceğine bakmasını söyleyeceğim."

Dmitri Holly'ye dönmeden önce başını salladı, gücünün şiddeti dişlerinin ağrmasına neden oluyordu. "Yaralandın mı?"

"Hayır." Üstünün yırtık omzunu işaret etti. "Bu bluzu bana daha geçen hafta babam verdi. Aptal serseriler yırttı."

Dmitri'nin gülümsemesi ölümcüldü. "Eğer yeterince önemli bir ödül varsa, bu sadece ilk girişim olacak." Kollarını kavuşturdu. "Daha büyük tehditler eskiler olacak, bu yüzden sıkılmışlar.

Kule'nin insanlarından birine saldırarak ölümü riske atmanın tehlikeli bir heyecan olacağı hayatla. Onlar kadar bu üçlü kadar beceriksiz."

Holly'nin ensesinde bir karıncalanma oldu. "Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye hatırlattı ona. "Bunu sen sağladın." Onu yetenekleri üzerindeki kontrolünü artırmak için tasarlanmış bir eğitime sokan oydu.

Bakışlarının karanlığıyla onu olduğu yere sabitledi, Dmitri bir kaşını kaldırdı. "Bugün üç vampiri de yakalayabilir miydin?"

Holly ağzını açtı ... ve yalan söyleyemedi. Dmitri'ye değil. "Hayır," diye homurdandı sonunda. Mike ve diğer aptal serseriler büyük piçlerdi ve Holly dövüşebilse de deneyimli bir avcı ya da savaşçı değildi.

"Seni kimin ve neden istediğini bulana kadar tek başına hiçbir yere gitmiyorsun." Bu sözler bir emirdi. "Janvier ve Ashwini ile konuşup seni en iyi kimin görevlendirebileceğine bakacağım."

"Bebek bakıcılığı yapabilirim," dedi yanındaki sinir bozucu vampir, gücü etrafında kaymaya devam eden, vücudunda sıcak, canlı bir yılan derisi hissi uyandıran vampir.

4

"Cömertliğiniz için teşekkür ederim," dedi Holly en kibar "hoş genç bayan" sesiyle, gülümsemesi yanaklarını kesecek kadar genişti, "ama bir pireyle birlikte kalmayı tercih ederim.

istila edilmiş kuduz köpek."

Venom'un gözleri o büyüleyici şeyi yaptı. Bazen de burunlarını tıkarlardı. Zarın parlaması Gözbebeklerinin üzerinden yatay olarak gelen ışık o kadar hızlıydı ki, gördüklerini anlattığında kimse ona inanmadı. Sanki göremiyorlardı, hız o kadar fazlaydı ki. Bu hareketten ürkmek yerine, yaklaşıp hareketi takip edip edemeyeceğini görmek istedi.

Ayrıca daha yavaş yapmasını istedi, böylece tamamen güzelliğinin farkındaydı: Gözünün karşısındaki zar, internette konuyu araştırdığında kuş resimlerinde gördüğü gibi tamamen şeffaf ya da süt beyazı değildi. Yarı saydam zar çatlamıştı

gözlerinin yeşilinin parlayabileceği ince bir ağ oluşturuyordu. Etkisi inanılmazdı.

Ve en fazla bir milisaniye görünür.

"Tam olarak ilk tercihim değilsin kedicik." Vücudunu yavaşça taradı. "Boş zamanlarımı kadınlarla geçirmeyi tercih ederim."

Holly yemi yutmadı. "Ashwini'nin onunla takılmamı sorun etmeyeceğine eminim." Eğer bir koruması olması gerekiyorsa, Ash, Honor ya da Janvier'den birini seçecekti. Honor, Lonca Akademisi'nde ders verdiği için

Raphael ve Elena yokken Janvier'in ekstra görevleri vardı ve geriye Ashwini kalıyordu.

"Ashwini ileri savaş eğitiminde, Janvier de öyle."

Dmitri ona anlattı. "Ayrıca yoğun bir programa sahipler görevler." Venom'a doğru baktı. "Illium onlara bilmeleri gerekenleri öğretirken bazı görevlerini senin üstlenmeni istemeyi planlıyordum."

"Galen bu işe dahil değil mi?"

"Ne düşünüyorsun?" Dmitri'nin gülümsemesi şimdi daha keskindi. "Bence ikisi de Elena'nın Muhafızları'nda olmayı kabul ettikleri güne şimdiden lanet ediyorlar." Holly'ye bir bakış attı, dikkatini tekrar Venom'a vermeden önce eğlencesi azalıyordu. "Bu durumun bir an önce kontrol altına alınması gerekiyor. Bu senin

Öncelikli olarak Holly'e göz kulak ol ve peşinde kimin olduğunu bul.

Siz işinizi bitirene kadar diğer görevleri Trace gibi daha güçlü vampirler arasında paylaştıracam.

Holly kollarını kavuşturdu. Dmitri'ye itaat etme arzusunu bastırmaya çalışarak, "Küçük, samimi sohbetinizi böldüğüm için özür dilerim," dedi, "ama ben yetişkin bir insanım. Burada değilmişim gibi benim adıma kararlar vermeyin."

"Yetişkin olduğuna emin misin?"

"Venom." Dmitri'nin soğuk sesi Venom'un sözünü kesmeden önce

onu daha fazla ıgneleyemezdi. "Vivek'le konuş, sonra biraz dinlen. Holly günün geri kalanında beni gölgeleyebilir."

Venom gidene kadar ağzını kapalı tutmayı başardı.

"Dmitri, bir korumayla dövüşmeyeceğim" -ekstra tasma ne kadar rahatsız etse de- "ama beni onunla bırakma."

"Venom yanınızdayken kimse size dokunmaya cesaret edemez. O Kule'nin en güçlülerinden biri ve yeteneklerini kullanma konusunda senden ı ışık yılı ileride."

"O aynı zamanda bir pislik."

"Pek çok kişiye göre ben de öyleyim," dedi Dmitri, belli ki bundan rahatsız olmamıştı. "Ya Venom olursun ya da seni Kule'ye hapsederim."

Elleri yumruk oldu, kalp atışları hızlandı. Dünya asit yeşiliyle yıkanmış sert bir berraklık kazanmaya başladı. Önünde, Dmitri hiçbir korku ya da endişe belirtisi göstermeden onu izliyordu.

Endişelen. "Holly, kapat şunu." Sözleri yumuşaktı.

Onun yerine çılgılık attı, içindeki hayal kırıklığı yüksek bir sese dönüştü. "Özgürlüğümü kazandım, Dmitri! Kule'nin istediği her şeyi yaptım, her şey!"

Masasının etrafından dolaşıp kollarını geniş göğsünde kavuşturarak masaya yaslandı. "Ve sen yapmaya devam edeceksin

"dedi itaat isteyen bir ses tonuyla. "Ölümsüz bir varoluşa dört yıl hiçbir şeydir, bir kalp atışından, bir çocuğun ilk nefeslerinden daha azdır. Ne kadar tehlikeli olabileceğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"Yani beni sonsuza dek izlemeyi mi planlıyorsun?" Onu Resmi olarak Sözleşme altındaydı, ancak normal vampirlerin aksine, vampirlik "armağanı" karşılığında yüz yıl hizmet ettikten sonra otomatik olarak özgür kalmayacaktı; özgür kalacak kadar güvenli olup olmadığına Kule karar verecekti.

"Eğer gereken buysa." Sözleri acımasızdı. "Ama içimden bir ses, yeteneklerin ve dürtülerin üzerinde tam bir kontrole sahip olduğunda, seçimi benim ellerimden alacağını söylüyor."

Asit yeşili görüşünde titreşmeye devam etti. "Zehrime karşı bağışıklığın var mı?" diye sordu, öylesine öfkeliydi ki kanında bir uğultu vardı.

"Hayır, ama bu beni öldürmez. Ayrıca dişlerin daha yaklaşımadan boynunu kırabilecek kadar hızlıyım."

Holly göz kırptı. Yeşil soldu.

Birden vücudu sarkmak istedi. Bundan çok yorulmuştu. Onu bilinmeyen bir tehdit olarak gören bir dünyayla savaşmaktan. İçinde normal olmasına izin vermeyen kanserle savaşmaktan. Hayatta kalmak, aklı başında kalmak için savaşmaktan. "Venom ve ben kanımı istemiş olabileceklerini düşünüyorum," dedi, yorgun beynini düşünmeye zorladı. "Ya da belki sadece beni almak için."

"Mümkün. Sizi yaratan etkiyi yeniden yaratmak istemeleri de mümkün." Yüzünü ellerinin arasına aldı, Dmitri yaşlılığın verdiği gece yarısı sesiyle konuştu. "İstersen benden nefret et Holly, ama şunu unutma: Artık Kule'den birisin. Artık benimkilerden birisin. Bu zincir anlamına gelebilir ama aynı zamanda arkanda yüzlerce vampir ve melek olduğu anlamına da geliyor."

Duyguları göz kapaklarının arkasında sıcak bir yanık oluşturunuyordu. "Hepsi bir katliamdan sağ kurtulma şanssızlığına sahip garip bir Çinli kız için mi?"

Gözlerinin sert yoğunluğuna ulaşan derin bir gülümseme. "Hadi gidelim, benim küçük tuhaf çocuğum. Önümüzdeki bir saat boyunca Ash ve Janvier'in öğretmeniyim. Sen izleyebilirsin."

Ani yorgunluğu azaldı. Dmitri dövüşte ölümcüldü ve iki patronu da pek beceriksiz sayılmazdı.

Ancak, o saatte oturumu izlerken

Dmitri'yi daha önce hiç tam hızda görmediğini fark etti.

"Bu delilik," diye mırıldandı kendi kendine, tribünlerin en tepesinde oturduğu yerde.

Tartışma alanı.

"Birçok yaşlı ölümsüz bile onu gözle takip etmekte zorlanıyor."

"Kahretsin. Kollarımdaki sürünme hissini görmezden gelirim, sürünerek çıktığın deliğe geri döneceğini umuyordum."

Venom onun yanındaki üst tribüne oturdu, yeni terlemiş kokusunun tazeliği kızın üzerine sinmişti. Siyah bir pantolon ve uzun kollu siyah bir gömlek giymişti. kolları kıvrılmış. Bu onun için gündelik kıyafetti. "Kitty'nin keyfi yok. Beni yine mi özledin?"

Teni, aralarındaki çıplak santim boyunca onun sıcaklığını hissetti, onu emdi. "Sanki onuncu sınıftayken ayağımda oluşan dev kabarcığı özlüyorum." Yine Dmitri'nin Janvier'i yerde inletecek ne yaptığını fark edemedi.

Kestane saçlı vampir Cajun Fransızcasıyla karısını güldüren ve Dmitri'yi sırtan bir şeyler söyledi. Sonra onu ayağa kaldırmak için Dmitri'nin yardımını kabul etti ve

Ashwini ile yer değiştirdi. Garip bir şekilde, avcı Dmitri ile idman yapmakta kendisinden yaşça büyük olan Ashwini'den daha iyi olduğunu kanıtladı. daha deneyimli bir kocaydı. Ash de bir vampirdi, ama o daha vampir olalı üç yıl bile olmamıştı.

"Onun hareketlerini tahmin ediyor," diye fısıldadı Holly, öne doğru eğilmiş, gözleri kocaman açılmıştı. "Bunu yapabildiğini bilmiyordum." Ashwini'nin önsezi yetenekleri vardı; onunla yeterince uzun süre birlikte olan herkes bunu anlardı. Ama bu ...

"Hayır," diye mırıldandı Venom, "ben de anlamadım - hamlesini yapmadan yarım saniye önce görmüş gibi görünüyor. Savaşta bu her şeyi değiştirebilir."

Sonraki on dakika boyunca tam bir uyum içinde oturup Ashwini ve Dmitri'nin şeytanlar gibi dans etmesini izlediler. Bu

Ash'in bu kadar uzun bacaklı ve kıvrak olması, bin yıldan daha yaşlı bir vampire ayak uydurması inanılmazdı. Bu srenin neredeyse tamamını öyle ya da böyle bir savaşçı olarak geçirmişti. Avcı, o kadar hızlı ya da güçlü olmamasını Dmitri'nin sırtmasına neden olan kendine özgü hareketler yaparak telafi ediyordu.

Büyük halka küpeleri her hareketinde sallanıyor, ışık altından parlıyordu.

Dmitri yine de onu kısırdı ama o sırada terliyordu. Ve onu geri çektiğinde dedi ki, "Sen sadece Raphael yokken benim antrenman partnerim olmaya gönüllü oldu."

Ashwini, Janvier'in parlayan gururunu gizlemeden, bükülmüş bir kolunu kocasının omzuna yaslayarak, "Bunu düşüneceğim," dedi.

Holly gözlerinin daha da açıldığını hissetti. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ Dmitri'ye hayranlık duyuyorsun."

"Onunla tartıştığını görmüyorum." Varlığı içini sızlatan vampirle yüzleşmek için döndü hisler. "Venom," dedi, Dmitri'nin ofiste onun adını söyleme şeklini taklit ederek. "Ve küçük, iyi bir ocuk gibi vampir."

"Beni nasıl yaraladın, kedicik." Her kelimesinde soğuk bir eğlence.

Muhtemelen, onun aksine, Kule'deki ve kendi derisindeki yerinden tamamen emin olduğu için. O bir şey değildi Kimsenin ne yapacağını tam olarak bilemediği tuhaf melez bir yaratık. "Yaralanmak için," dedi, "bir yaraya sahip olmanız gerekir.

insanlığın görünüşü." Başını salladı, yüzü acıyordu. "Ruhunu yüzyıllar önce şeytana satmış olman çok kötü."

Bir an gözleri kamaştı, yüz ifadesi Holly'nin hareketsiz kalmasına neden olacak şekilde buz tuttu. Holly korkmuyordu; onun da içinde bir yırtıcı vardı ve saldırmaya hazırlanıyordu. Ama

Sonra Venom gülümsedi ve bu, yatağa atmaya çalıştığı kadınlar için sakladığı büyüleyici gülümsemesiydi. Çok uğraşmasına gerek yoktu: engerek gözleri olsun ya da olmasın, bir kez

bir kadın üzerinde dikkat ve durgun cazibe, o erime eğilimindeydi.

Holly o kadınların kışkıklarını tekmelemek istedi. Kendilerine biraz saygı duymalarını ve Tanrı'nın kadınlara armağanı olduğunu düşünen bir pislik olması için ona daha fazla cesaret vermemelerini söyledi. "Hudson donup şeker renginde bir kar külâhına dönüşse bile."

Venom uzandığı yerden, "Eyvah kedicik," dedi, "Benim için çok küçüksün. Ama dikenlerin onları korkutup kaçırdığı için erkeklerin ilgisine aç olabileceğini düşündüm."

"Çok nazıksınız, çok cömertsiniz." Ellerini göğsünün önünde kavuşturdu ve rolünü bırakmadan önce gülümsedi Gözlerini devirerek başını geriye attı ve güldü.

Buzun ve bir maske olarak gördüğü o çekiciliğin kalan kenarlarını sildi.

Sıcak sesin onu sarmasına izin vermeyi reddederek -ya da yanaklarını kesen gülümseme çizgileriyle ne kadar yakışıklı olduğunu düşünmeyi- dikkatini antrenmana geri verdi

Daire. Dmitri, Ash ve Janvier'i yeterince kolay görünen bir dizi hareketle yönlendiriyordu - her ikisinin de terliyordu. "Neyi göremiyorum?"

"Kas gerginliği yüzünden," dedi Venom aldatıcı bir tembellikle. "Katil olan hız eksikliği. Bunu yapmaya çalış." Ona tek bir kol hareketi gösterdi. "Ve tut."

Holly onu kopyaladı çünkü sinir bozucu eğilimleri bir yana, Venom çok iyi eğitimliydi. İlk başta iyiydi. Ve sonra . . . Dişlerini sıkarak acıyı, beyninde titreşmeye başlayan kırmızı sisi atlattı.

Venom bir kolunu ona doğru uzattı, o kadar hızlıydı ki hareket etmesi ya da suratına bir yumruk yemesi gerekiyordu. "Şimdi de kadın dövme mi başladın?" diye hırladı, Dmitri duymasın diye sesini alçak tutmaya dikkat ediyordu.

Gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu, parlak yeşile karşı siyah akik taşının ortası yarılmıştı, Venom yaklaştı. "Mazoşist eğilimlerini kontrol altına aldığını sanıyordum?"

Holly kızardı. "Acıdan hoşlanmıyorum."

"Hayır mı?" Venom'un gücü onun üzerinde ve etrafında yavaş, duygusal ve ölümcül bir şekilde kayıyordu. "O zaman neden tutulması gerekmeyen bir pozunu tutarak bir tendonu koparmaya çalışıyordun?"

acı eşiğinin ötesinde - en azından bir uzman olana kadar?"

Yaralı koluna masaj yapan Holly başka tarafa baktı. Venom, içinde giderek daha sık yükselmeye başlayan insanlık dışı dürtüler yerine acı hissetmeyi tercih edeceğini itiraf edeceği son kişiydi. Korku içini kemirirken bile kendi kendine, ben deli değilim, diyordu. Ben bir canavar değilim.

"Bazılarımız," dedi çenesini zorla gevşeterek yüksek sesle, "kendimizi zorlamayı severiz."

Venom cevap vermedi ama onun kendisini başından beri büyüleyen o şaşırtıcı gözlerle kendisine baktığını hissedebiliyordu.

İlkini. Fark etmezdi. Venom'un onun sırlarını öğrenmeye hakkı yoktu. Sadece Mia, Holly'nin kendine yeni bir hayat kurmak için verdiği mücadelenin ötesinde bir şeylerin yanlış gittiğinden şüpheleniyordu ama

Holly'nin kız kardeşi bir ölümlüydü.

ölümsüz dehşetler. Bunun sadece korkunç bir travma yankısı olmadığını asla tahmin edemezdi.

"Venom, mon ami!" Janvier bir ara seslendi. "Bu akşam yemeğe gel."

"Orada olacağım."

"Sen de Holly," dedi Ashwini, Holly daha uzaklaşmadan. "Hadi giyinelim."

Yakalandı, başını salladı. Sevmediğinden değil.

çiftle vakit geçirmek - onlar onun

En sevdiği insanlardı ama Poison'la iyi geçinmek zorunda kalmak onun için iyi bir zaman değildi. "Gitmen gerekmiyor mu?"

Dinlendin mi?" dedi ona. "Uzun bir yolculuk olmuş olmalı. Neredeydiniz?"

"İyi deneme, kedicik, ama bu dünyadaki bazı yerlerin bilgisi kazanılır." İstemeden de olsa hayranlık duyduğu kaslı bir zarafetle ayağa kalkarak, "Birkaç konuyu kontrol etmem gerekiyor. Janvier ve Ash'in evine gitmek için seni altıda alırım."

Holly hiçbir şey söylemedi ama onunla buluşmayı da kabul etmedi. Seans bittikten sonra tribünlerden antrenman alanına doğru yürürken

Dmitri'nin emrettiği gibi. Onun ve Honor'un yanına gitti. önce duş almak için daireyi terk etti ve onu kendi ofisiyle aynı kattaki boş bir ofiste dizüstü bilgisayarında çalışmaya bıraktı.

Holly saldırıdan sonra iki buçuk yıl boyunca eğitimine ara vermişti. Tekrar başladığında, eski branşı olan moda çalışmaları ona

aptal bir kızın hayali. Kendisine bir iş teklif edilen bir kızın. Bir modaevinde heyecan verici bir pozisyonda çalışıyordu ve eğitimini yarı zamanlı olarak tamamlamayı planlıyordu.

Holly bazen o kızı özliyordu.

Okula döndükten sonra, iki ay boyunca amaçsızca müfredat arasında dolaşmış ve sonunda psikoloji derslerine gizlice giriyor ve

saatler. Neden zihin çalışmalarına yöneldiğini anlamak zor değildi. Tanrım, tam bir "doktor, kendini iyileştir" vakasıydı ama kendi berbat ruhunun farkında olması, çapraz kredilerden beri bölüm değiştirip sıfırdan başlamasına engel olmamıştı gerçekleşmek üzere değildi.

Kule'de kimse onun okul ödevlerini takip etmiyordu; bu ailesinin işiydi.

Daphne ve Allan Chang daha önce olduğu gibi ödeme yapmakta ısrar ettiler: Kredi almaktan bahsettiğinde "Bu bizim sorumluluğumuz!" demişlerdi. "Kredi alabilesin diye mi senin eğitimin için para biriktirdiğimizi sanıyorsun?"

Elbette bu, ikisinin de onun notlarını dikkatle takip ettiği anlamına geliyordu. Ayrıca onu sonuna kadar gitmesi için zorluyorlardı.

doktora yapmak. Görünüşe göre, ailede bir doktor yeterli değilmiş. Eski Holly'nin hayal kırıklığına uğramış olması gerekirdi.

hayatına bu kadar müdahil olma arzusundaydı, ama ölüp yeniden yaşayan Holly sadece gülümsedi ve annesiyle babasına sınav sonuçlarının ve notlandırılmış denemelerinin kopyalarını gönderdi.

Çünkü geleceği tam bir bilinmezdi. şifacılar onun vampir gibi yaşayacağını düşünse de, on yıl içinde hiçbir uyarı olmadan ölmesi ya da ağzından köpükler saçarak delirmesi ve uyutulması gerekmesi de mümkündü.

Uram'ın kandan doğan lekesi, vermeyi hiç bırakmayan bir hediye idi.

Yarı deli olması şaşırtıcı mıydı?

5

Venom, Holly'nin akşam altıda onu almak için Kule'nin önünde beklememesine hiç **şaşırmadı**. Onun hiçbir şekilde aptal olmadığını bildiği için, Ash ve Janvier'lere kendi başına gitmediğinden emindi. Bu yüzden onu takip etti.

Ve onu Kule'nin en tepesinde, gözleri Hudson'ın parlayan kırmızı altınlarına dikilmiş, ürkütücü bir gün batımının altında buldu. Venom yaklaşık iki yıldır bu toprakları evi olarak görüyordu. Yüz yıl geçmişti ama yine de ihtişamını takdir ediyordu. Tıpkı batan güneşe bakarak duran ince kemikli kadının vahşi doğasını ve kırılmaz ruhunu takdir ettiği gibi.

Başına gelenlerden sonra Holly Chang, ölümlülerin bir zamanlar akıl hastanesi dedikleri yere aday olmalıydı. Bir süre o sınırdaki sallanmış ama asla düşmemiştir. Bugün, şık siyah bir elbise giymiş kadınlığını kutlayan bir cheongsam. Orta baldırına kadar uzanan bu elbise, çivit mavisi renginde minik çiçeklerle basılmıştı. Rengârenk ipeksi saçlarını yüksek ve bir o kadar da şık bir at kuyruğu yapmıştı.

Ellerinde bir debriyaj tutuyordu.

Ayaklarında ise onu onun boyuna yaklaştıran dört inçlik siyah stiletto'lar vardı.

Adam onun yanına vardığında ve kadın ona bakmaya tenezzül ettiğinde, makyajının hem ince hem de ustaca olduğunu gördü. Bir zamanlar modayı sevdiğini hatırladı. Bir zamanlar

Bir zamanlar yiyeceklerin dokuları ve tatlarıyla çalışmayı severdi.

"Görüyorum ki benim yokluğumda biraz büyümüşsün kedicik." Onun yetenekleri üzerindeki kontrolünün arttığına tanık olmuştu.

Ama onu bu şekilde, bu dünyada yirmi yedi yıl yaşamış bir kadın olarak gördüğünde, anladığından çok daha derin şekillerde değiştiğini fark etti.

"Fikrini neden önemsemişimi sanıyorsun?" diye sordu kibar ve makul bir ses tonuyla ama içinde tam da doğru miktarda şaşkınlık barındırarak.

Venom güldü, ondan hoşnuttu ama bunu tahmin etmesine asla izin vermezdi. Holly ona her zaman içgüdülerini ateşleyecek şekilde meydan okumuştı ve bunu onunkine hitap eden keskin bir zekâyla yapmıştı. Görünüşe göre

Öfkesi üzerindeki kontrolünün artması sadece zekâsının keskin kenarını bilemişti. "Hadi yemeğe gidelim."

Kendisine uzatılan kolu tutmadı, onun yerine koyu kahverengi takım elbisesini ve bembeyaz gömleğini yavaşça ve eleştirel bir gözle inceledi. Çatıya çıkarken, dört vampir ve iki vampir tarafından kurnazca yatak sporuna davet edilmişti.

meleklerden biri elini adamın kusursuz bir şekilde oturtulmuş ceketinin yakasında gezdirmiş ve onun çok güzel görüldüğünü mırıldanmıştı

"Yemek için yeterince iyi."

Holly iç çekti. "Cheap Suits Co. hisselerinin karşılığını aldığını görüyorum."

"Akıllıca bir yatırım gibi görünüyordu."

Topuklarının üzerinde dönüp asansöre doğru yürümeye başlamadan önce, elbisesinin arkası vücudunun sıkı kıvrımlarını sararken, gözlerinde ona gülen yeşil bir ateş parlıyordu. "Devam et, yaşlı adam."

Venom onu ısırma isteği duydu. Tabii ki o da muhtemelen daha sert bir şekilde ısırırdı. Onun yanında asansöre doğru yürürken

onunla birlikte sessizce aşağı indi. Tabii ki dikenliydi. Her zaman öyleydi - sanki ikisinin de içinde yaşayan tuhaflık

yakınlıktan rahatsız oluyordu. Sadece temas kurup kurmayacağını görmek için.

Asansörden çıktıklarında, daha fazla karıncalanma hissederek adam, kadının sırtının alt kısmındaki kıvrıma dokundu.

"Bileğini kırmamı mı istiyorsun?" diye sordu sert bir nezaketle.

"Bugün çok makul davranıyorsun." Elini bıraktı ama sadece güneş gözlüklerini takmak zorunda olduğu için. Üç yüz elli yıl sonra, Venom iyi durumdaydı. Dikkat dağıtmak, korkutmak ya da cezbetmek için bakışlarını kullanmaya alışkındır.

Belli bir bakış attığında kadınların gözlerden hoşlandığı ortaya çıktı.

Ancak, dehşete düşmüş bakışlarla uğraşmaktan pek hoşlanmıyordu. Bu ona varoluşunun en acı gününü hatırlatıyordu; o gün de aynı şeyi görmüştü. Onun için kendi hayatından daha önemli olan insanların yüzlerindeki ifade. Garip bir şekilde Holly ona hiç böyle bakmamıştı. Bunun yerine ona, eğer o süslü kıyafetini bırakırsa temaslar çok uzun sürerse gözleri çürüyüp dökülecekti. Venom o andan itibaren herkesin kırıldığını düşündüğü kızın hayatta kalacağını biliyordu.

Kule'den çıktıklarında, "Bunun sana da bulaşacağını umuyorum," dedi. "Birkaç terbiye öğrenirsin."

Venom Neha'nın sarayından gelmişti, yumuşak tavırları ve çekiciliği nedeniyle Neha'nın gözdelelerinden biriydi. Ancak Holly'ye daha ilkel bir yerden tepki vermişti.

"Buyurun," dedi, alçak arabasının yolcu kapısını açarak. "Önce bir hanımefendi gitmeli."

"Oh, efendim, ne kadar cesursunuz." Holly, bir genç kıza yakışan o nefesli ifadeyle içeri girdi ve bacak bacak üstüne atarak çantasını kucağına aldı.

Dudakları kıvrılan Venom kapıyı kapattı ve sürücü koltuğuna oturdu. "Emniyet kemerinizi takın." Vampirler neredeyse ölümsüzdü ama başlarını kaybetmeleri ikisinin de sonunu getirebilirdi.

Ve Holly tam olarak bir vampir değildi. Yedi'den bir diğeri olan Naasir gibi Holly de eşsizdi. Ne bir şey ne de başka bir şeydi.

diğer. Ancak Naasir ikili doğasıyla barış içindeyken, Holly bunu ya görmezden geldi ya da onunla savaştı.

"Elbette," dedi. "Önce güvenlik." Emniyet kemerini abartılı bir özenle taktı. "Önemsemen çok hoş."

"Bakıcılık yaptığım kediciğe her zaman özen gösteririm."

Holly vahşi sesi bastırmadan önce yolcu koltuğundan gelen bir gümbürtü duyuldu.

Venom ona bir bakış attı. "Neydi o?" diye sordu gerçek bir merakla. "Sesin Naasir'e daha çok benziyordu. başka bir şey."

"Bu insan tahrişiydi," diye mırıldandı.

Hayır, öyle değildi.

Venom, Uram'ın baş melek yetenekleri hakkında bildiklerini ve çılgın ölümsüzün Holly'ye geçmiş olabilir. Çoğu vampir Yaratım sürecinin sonucunda ölümsüzlüğe yaklaşımdan başka bir şey elde edemezdi ama nadir istisnalar da vardı: Venom bu haldeydi çünkü Neha Zehirlerin, Yılanların Kraliçesiydi.

Uram'ın böyle bir ünü ya da eğilimi yoktu. Cascade'in şafağında öldüğünden beri Yaşayan tüm baş meleklerde yeni yetenekler uyandırmıştı, Holly'yi kendi kanını içmeye zorladığında ona bıraktığı mirası bilmenin bir yolu yoktu.

Venom kaşlarını çatı. Holly'nin doğrudan güç doğurucu ya da artırıcı etkileri hissetmesi mümkün müydü?

Cascade mi? Sadece baş melekleri etkilemesi gerekiyordu. En güçlü meleklerin sayısı sınırlıydı, ama Holly'nin Yapımı mümkün olan her şekilde olağandışıydı. Belki de Uram hücrelerinde o kadar güçlü bir iz bırakmıştı ki, Çağlayan'ın kenarını yakalıyordu.

Normalde bu soruları Raphael'e sorardı ama efendi demeyi seçtiği başmelek bir iş için Fas'taydı. Kadronun, dünyayı yöneten baş meleklerin toplantısı.

Raphael burada olsaydı bile cevabı bulamayabilirdi. Çünkü Uram ve Raphael arkadaşken

Venom'un Raphael'e hizmet etmeyi seçtiği onca yıl boyunca hiç yakın olmamışlardı. Raphael'e en çok Bu süre zarfında Uram'la yakın ilişki içinde olan ve Uram'ın geliştirmiş olabileceği yeni yetenekleri bilen kişi Başmelek Michaela'ydı.

O da Fas'taydı ve sırf eğlenmek için Venom'un yüzüne karşı yalan söylerdi.

Bir de Uram'ın kanının zehirli olduğu gerçeği vardı. Bir başmeleği çıldırtacak kadar güçlü bir toksin, Kaskad'da Uram'a ait olan ve yankıları şimdi Holly'de yaşayan gücü mutasyona uğratmış olabilirdi.

"Sessizlik yemini mi ettin?" Holly'nin sesi şeker gibi tatlıydı. "Sen yokken bir manastırda mıydın?"

"Evet, eğitime ihtiyacı olan kediciklere dışarıdan çağrı yapılmasına izin veren bir manastır." George Washington Köprüsü'nden geçerek, Janvier ve Janvier'in bulunduğu Enclave kayalıklarına gitti.

Ashwini evlerini yaptı. Melek gibi konutlarla dolu bu seçkin bölge öylesine yüksek fiyat etiketlerine ve öylesine sınırlı kullanılabilirliğe sahipti ki, genellikle sadece yaşlı ya da son derece

Güçlü melekler bunu karşılayabilirdi ama Janvier'e yüz yıl önce bir melek tarafından küçük bir mülk verilmişti.

Çok değerli bir nesneyi geri aldığı kişi.

"Eğer ben bir kediciksem," dedi Holly aynı tatlı ses tonuyla, "bu seni ne yapar? Hmm." Parmaklarını şıklattı.

"Oh, buldum! Woof, woof! Salyalı bir dil ve salya." "Bu dil oldukça rağbet görüyor," dedi Venom hafifçe

Çünkü bunun onu kızdıracığını biliyordu ve Holly'yi kızdırmak yapılacaklar listesinde en üst sıralardaydı. "Küçük Hollyberries böyle şeyleri bilmez," diye ekledi tembel bir mırıltıyla.

"Ah, ne kadar da masumsun." Holly bacak bacak üstüne attı.

Elbisesinin uzun yırtmacı, parmaklarının sıkıca kıvrılmasına neden olan kremi bir deri parçasını ortaya çıkarmak için açıldı.

Direksiyon simidi.

Venom kaşlarını çatarak gözlerini kaçırdı. Holly büyümüş olabilirdi ama hâlâ yirmi yedi yaşındaydı ve korkunç bir travmanın izlerini taşıyordu. Venom'un aksine, o ölümsüz dünyayı tüm güzelliği ve karanlığıyla kucaklamayı seçmemişti. Bu ona zorla kabul ettirilmişti.

Yatak sporu için partner olarak göreceği son kadındı.

"İşte sıra geldi," dedi o anda, sesi tekrar kibar ve makul hale gelmişti.

Sadece yükselmek için onu kızdırmak istemesine neden oldu. Bunun gerçek Holly Chang olmadığını çok iyi biliyordu. Gerçek Holly Chang karmaşık ve yoğun bir yaratıktı,

Bazen acı, bazen tatlı ve her zaman tehlikeli. "Dilini bu kadar sert ısırarak canını acıtıyor mu?" diye sordu sahte bir endişeyle.

Holly hiçbir şeyi kaçırmadı. Ashwini ve Janvier'in kullandığı engerek yeşili Bugatti Chiron'u durdururken, "Seninle aynı arabadayım, belli ki acı eşiğim yüksek," dedi.

Adam kapıyı açmak için arabanın etrafında döndüğünde kadın dışarıdaydı ve adam bir kobranın vurucu hızıyla hareket etmişti. "Aferin kedicik."

Ona bariz bir şekilde sahte bir gülümseme vererek Ash ve Janvier'in evinin etrafı çevrili verandasına doğru ilerlemeden önce kolunda var olmayan tüyleri temizledi. küçük ışıklarla süslenmiş korkuluklar ışıltılı ışıltılı parlıyordu. Gece hızla çöküyordu. Çift tam o sırada dışarı çıktı, yüzlerinde hoş geldiniz gülümsemeleri vardı.

Patileri fincan tabağı kadar büyük olan çikolata renkli köpekleri Holly'yi koklamak için dışarı fırladığında, Holly gülümsedi ve eğilerek aynı şeyi birçok kez yapmış bir kadının rahatlığıyla onu sevdi. Köpeğin gözleri kapandı. Kulaklarının arkasını kaşındığı için mest oldu ama Venom'u koklamak için üzerine atlamadan önce sadece bir an izin verdi.

"Merhaba Charlie," dedi Venom, kalçalarının üzerine çökerek. Janvier ona Ashwini'yle birlikte sahiplendikleri terk edilmiş yavru köpeğin fotoğraflarını göndermişti; bu yavru büyüdüğünde oyun oynamaktan hiç bıkmayan, şamatacı bir köpek olmuştu ama ilk kez karşılaşıyorlardı.

Charlie'nin koklaması için elini uzattı.

Köpek, Venom'un yüzünü uzun uzun yalamadan ve kuyruğunu bir metronom gibi sallamadan önce bunu yapmak için acele etmedi.

Gülen Venom, ayağa kalkmadan önce dost canlısı yaratıkla bir dakika oynadı; Holly'nin onu izlediğini gördü. Kaşlarının arasında küçük bir çatıklık vardı. Janvier köpeğin sorumluluğunu almak ve Venom'a hoş geldin demek için yanına geldiğinde ise bakışlarını kaçırdı ve Ashwini ile konuşmasına geri döndü.

Akşam yemeği beklenmedik bir şekilde rahat geçti; Holly bile gevşedi ve açık bir keyifle güldü.

gözlerinin içi parlıyor. Venom'la değil elbette, onunla asla. Ancak Janvier ve onun uzun boylu avcı arkadaşıyla evinde gibiydi. Ashwini Holly'ye bir şey gösterirken bir ara Janvier ile verandada yalnız kaldı.

Venom evin içinde, Janvier'nin ona uzattığı kan kadehinden bir yudum aldı.

Ürperdi ve bardağı dudaklarından çekerek, mükemmel bir görüntü veren girdap gibi dönen kırmızı sıvıya baktı. kan gibi görünüyordu. "Nedir bu?"

"Aromalı kan." Janvier sırttı ve kendi iğrenç kanından bir yudum aldı. "Bu partinin tadına bakıyoruz. Siz ne düşünüyorsunuz?"

"Kanın neden aromalı olması gerekiyor?" İyi kan sistemi sarsan bir şeydi, vampir damarlarından akan saf bir yaşam patlamasıydı. "Kan -iyi kan- güzel bir şekilde bozulmamış ve mükemmel bir şekilde dengelenmiştir."

Janvier, "Bu yeni nesil vampirler," dedi. bilgece. "Bunların hepsi sınırları zorlamak ve eskiyi yeniye dönüştürmekle ilgili."

Homurdanan Venom ikinci bir yudum aldı ve yine ürperdi. "Bana ... hatırlatıyor." Kaşlarını çattı ve bir yudum daha aldı. "Gerçek kırmızı şarap mı?" Eğlenceli bir hava

damarlarında dolaşıyor. "Birilerinin mizah anlayışı var."

"Elena ve iş ortağı, aromaları bulan 'ünlü bir vampir burnu' tuttular. Mösyö

LaFerge, dostum, Hudson'a atmak istediğim gösterişçi bir pislik, ama Ashblade'im onun yaratmaktan sorumlu olduğu bitter çikolata ile aşılانmış kanı sevdiği için, bunu yapmak zorundayım.

Onu rahat bırakın."

"Karınızı kendi kanınızla tatmin etmemek, tut, tut."

Janvier bir arkadaşının kolay hakaretiyle, "Bir geceden daha uzun süre bir kadınla birlikte olduğunda konuş benimle," diye karşılık verdi

Onu yıllardır tanıyan bir adam. "Karım için eve bir şişe çikolatalı kan getirmenin

avantajlar." Janvier'nin yüzünde çok memnun bir gülümseme vardı. "Ben çok memnun bir kocayım."

Venom bir kez nişanlanmıştı - bir asır önce. Aneera'yı yıllardır düşünmemişti, geçmişini uzun zaman önce keder ve üzüntüyle geride bırakmıştı.

Janvier kıpırdandı. "Dmitri bize Holly'nin başına konan ödülde bahsetti."

"Onu yanımda tutacağım, ona ulaşamayacaklar."

"Kim olabileceğini araştırmayı mı planlıyorsun?" Onun başını sallaması üzerine Janvier, "Holly'yi kullan. O bu şehrin karanlık köşelerini senden çok daha iyi biliyor."

Venom dudağını büktü. "O daha bir bebek." Bu bir açıklama olduğu kadar kendisine de bir hatırlatmaydı.

"Yedi aydır Ashwini ve benimle birlikte çalışıyor," dedi Janvier, Cajun aksanıyla müzik yapıyordu beklenmedik derecede ciddi sözler. "Bazı ölümsüzleri avlamakla ilgili olan kısmı değil.

ama Kule ile doğrudan temasa geçmekten korkan ya da çekinenlerle konuşmak için." Venom'a sivri bir bakış, Janvier'in bataklık memleketini ima eden gözler

Gecenin karanlığı neredeyse siyaha dönmüştü. "Sen çok güçlüsün. O değil. O da onlardan biri."

Venom, Holly'nin bu kurgu parçasını satmayı nasıl başardığını merak ediyordu.

gri yeraltındaki kırık, zayıf yaratıkların aksine. Holly bir yırtıcıydı ama henüz tam gücüyle uyanmamıştı.

Uyandığında . . .

6

Holly şehre dönerken yol boyunca dilini ısırđı.

Ta ki daha fazla dayanamayana kadar. "Yatmaya mı gidiyorsun?"

Keskin bir bakış. "Benim yatak alışkanlıklarım seni neden ilgilendiriyor Hollyberry?"

Onun aptal güneş gözlüklerini yırtma dürtüsüyle savaştı. "Yaşlı olduğunu ve muhtemelen daha fazla dinlenmeye ihtiyacın olduğunu biliyorum," dedi sahte bir isteklilikle, "ama

Şehrin karanlık ucuna gidin, genellikle sadece geceleri dışarı çıkan birkaç kişiyle konuşun." Tasma takmak onu hayal kırıklığına uğrattı.

kendi dünyasına gitmek için ondan izin almak zorunda kaldı. Uram onu yaptığında beynine zarar vermemiştı. Holly, o tasma kayarsa sonuçlarının ölümcül olabileceğini anlamıştı.

Ve sadece onun için değil.

Doğrusu, bugünlerde kendisine yapılabileceklerden çok, kendisinin yapabileceklerinden korkuyordu. Şimdi bile,

Pençelemek, ısırarak ve Venom'a acı çektirmek istiyordu, parıldayan bir yakut yaratana kadar onun kanını akıtmak istiyordu

vücudunun etrafında havuz. Ellerini yumruk yaparak dişlerini sıktı ve içindeki delilikten gelen korkunç fısıltıları susturdu. Ama ne yaparsa yapsın, bir tanesi Unutmayı göze alamayacağı bir şey vardı: Gölgelerdeki kâbusun kendisi olduğu.

"Nereyi önerirsiniz?" Venom'un sakin ses tonuyla kollarındaki tüyler diken diken oldu.

Ama Holly onun içinde yaşayan engerek yılanından

korkmuyordu. İçindeki karanlık, öteki olmayan ama sadece
bir parçası olan

ona doğru uzandı. "Bir sürü bilgi alt düzey kulüplerden geçiyor" dedi. "O kulüpleri himaye eden arkadaşlarım var."

Bir eli direksiyonun üzerinde rahatça uzanırken, Venom başını ona doğru çevirdi. "Arkadaşların işe yarar bir şey duysalar seni aramazlar mıydı?"

Holly kısaca, "Onlar o tür arkadaşlar değil," dedi. "Eğer rahatsız edilemeyeceksen-"

Sert bir dönüş yaptığında lastikler gıcırdadı. Vampir Mahallesi'nin güzelliğinin ve ölümünün yönü. Onun aşına olduğu kulüpleri biliyordu-Venom Karanlık tarafta yürüyordu ama çok güçlü bir vampirdi, şehirdeki en güçlülerden biriydi. Ve güç, gücü çağırırdı. Zarif ve şık yerlerde tanınırdı. paraya ve güce boğulmuş.

Bugün onu şehrin çok daha sefil tarafına götürmeye niyetliydi. Bu konuda onunla savaşmaya hazır bir şekilde, "Benim önderlik etmeme izin vermelisin," dedi. "Sokaktaki insanlar korkularından seninle konuşacaklar ama sana hiçbir şey anlatmayacaklar."

"Varlığımı nasıl açıklamayı planlıyorsun?" diye ipeksi bir yanıt verdi.

"Onlara çıktığımızı söyleyeceğim," dedi Holly kayıtsızca.

Venom bir parmağını direksiyona vurdu. "Senin yeteneklerini biliyorlar mı?"

"Pürüzlü hız, evet," dedi Holly, onun bu sözlerinden şüphelenerek aniden ciddi bir tonda. "Başlangıçta bunu pek iyi saklayamadım."

"O zaman ikimiz bir anlam ifade ediyoruz." Yavaş, alaycı bir gülümseme. "Senin benim şu anki zevk oyuncağım olduğunu düşünecekler."

Haklı olduğu için kaşlarını çatan Holly, sadece eski bir zincir çitle korunan karanlık bir otoparka girene kadar bir daha konuşmadı. "Arabandan nefret ettiğini bilmiyordum." Bu bölge pek de güvenli sayılmazdı.

Dışarı çıktı ve kapıyı kapattı, bu sefer onun yanına gelmedi. "Bu arabaya kimse dokunmayacak."

Plakayı görünce nedenini anladı:
VENOM.

"Çok mu boş?"

"Sana üzerinde KITTY yazan bir tane alacağım."

Adamın onu yemlediğini biliyordu ama yine de tepki vermemek için mücadele etmek zorundaydı. Neyse ki, topuklarının onu yakalamasını engelledi.

park yerindeki çakıllar dikkatlerini dağıttı. Yarım dakika içinde çatlak kaldırımdaydılar.

Sokakta kendinden emin adımlarla yürüyor, Venom da yanında sinsice ilerliyordu. "O gözlüklerle nasıl görebiliyorsun?"

"İyi bir gece görüşü."

Kadın onu izlerken, adam güneş gözlüklerini çıkarıp katlayarak takım elbise ceketinin üst cebine koydu. Ve onun

Gözleri, bu sokaktaki yetersiz ışığı muhtemelen ürkütücü ama Holly'yi perçinleyen bir şekilde yansıtıyordu.

Bunu itiraf etmek onu rahatsız ediyordu ama Venom günah kadar yakışıklıydı; gözleri ise pastanın üzerindeki krema gibiydi. "Neha'nın gözleri beyaz mı?" Görünüşte Hindistan Başmeleği'nin normal kahverengi gözleri vardı ama Venom'u yaptığına göre, yüzeyin altında daha fazlası olmalıydı.

"Evet," dedi Venom, doğrudan cevap vererek onu şaşırttı. "Yakalaması zor ve çok nadiren oluyor ama evet."

"Neden onun gözleri seninkiler gibi değil?"

Yavaş bir gülümseme. "Öyleler ama bir seferde sadece milisaniyeler için. Çoğu insan bu geçişi asla yakalayamaz."

Holly, Neha'nın muhteşem yüzünde Venom'un gözlerini hayal etmeye çalıştı ama başaramadı. "Peki ya sarayındaki diğer vampirler? "Peki ya

Senin gibi çok mu?"

"Yok. Yine de yüzyıllardır beni bir başkası yapmaya çalışıyor." Özellikle de onun sarayını terk ettikten sonra. Sözleşmesinin sonu: Neredeyse ölümsüzlük hediyesi karşılığında meleklerle yüz yıl boyunca hizmet etmek.

Neha sözleşme sonrası daha cömert davranmıştı. alışılmadık anlaşmalarının gerektirdiğinden daha fazla

tazminat almıştı ve seyahat etmek, kim olmak istediğine karar vermek için parası vardı.

Yüz yıldır ilk kez, istediği yerde yaşamakta ve istediği kişiye hizmet etmekte özgürdü. herhangi bir mahkemenin parçası olmak istediğinden emin değildi.

Sonra Raphael geldi.

Venom, efendinin sıkı sıkıya bağlı ekibine sanki eksik bir yapboz parçasıymış gibi uyum sağlamıştı. Hatta Jason o zaman da böyle söylemişti. "Sonunda tamamlandık. Biz Yedi'yiz."

Neha ve Raphael o zamanlar arkadaşlıklar, bu yüzden Neha onun ilticasına karşı çıkmamıştı. Bunu Raphael'in Raphael'in gençliğine çekilmişti. Venom planlarını anlatmak için sarayına döndüğünde hoşgörülü bir gülümsemeyle, "Vahşiden vahşiye," demişti. "Pekala Venom, eğer seni birine kaptıracak olsaydım, bu Raphael olurdu."

Venom'un onun iznine ihtiyacı yoktu. Kendisine hizmet etmişti.

yüz yıl boyunca büyük bir sadakatle özgürlüğünü kazanmıştı. Ama Neha gibi baş melekler ve kraliçeler her zaman ve bu başmelek ona verdiği sözleri tutmuştu. Ziyareti bir saygı ve onur jestiydi.

"Neha seni hiç geri çekmeye çalıştı mı?"

Venom Holly'ye yavaşça bir gülümseme daha gönderdi ve onun başmelek siyasetinin şu anki durumu hakkında tam olarak ne kadar şey öğrendiğini merak etti. Neha'nın Raphael'i artık bir düşman olarak gördüğünden haberi olmaması muhtemeldi ama Venom Neha'nın düşmanlığının derin bir kayıp duygusuyla iç içe geçtiğini hissetti. Varlıklar bu kadar uzun süre yaşadıklarında, duyguları karmaşık, katmanlı şeyler olma eğilimindedir.

zıt duygular yan yana var olabilir.

Venom o kadar yaşlı değildi. Duyguları daha az düğümlüydü ve zevkleri daha basitti. Holly'nin canını sıkamak en üst sıradaydı. "Herkes beni istiyor."

Kadın homurdandı. "Bu kadar hayalperest olmak işinizi zorlaştırmıyor mu?"

Holly kaldırımındaki bir çatlağa takılıp tökezlediğinde

dudaklarının yukarı kalktığını hissetti. Holly biraz sallanmaktan fazlasını yapamadan bir kolunu uzatıp beline doladı.

O da hızlı tepki vermişti ama onun kadar hızlı değil. Vücudunun yan tarafı adamın ön tarafına çarptı, adamın eli belinin kıvrımlarına oturuyor.

Aynı hızla gitmişti, onu bir antrenman oyuncusu olarak çok eğlenceli kılan insanlık dışı bir hızla adamın elinden kurtulmuştu.

Ortak. "Pençelenmek isteseydim," dedi, mikroplarını temizler gibi kolunu fırçalayarak, "tüylü bir kongre."

"Eğer bunun mıncıklama olduğunu düşündüysen, kedicik," dedi.

Ses tonunda kasıtlı bir incelik vardı, "eğitiminiz ne yazık ki eksik."

Soğukkanlı ve zarif kişiliğini unutup yüzünü ona çevirdi. Ne yaptığını düşünmeden önce parmağını uzatıp kızın burnuna bir fiske vurmuştu. Gözlerini kısarak ona doğru tısladı ve hâlâ göremediği o küçük dişlerini gösterdi. işlevsel olduğuna inanıyordu. "Bir daha bana dokunursan, kanımı alırsın."

"Venom'a bir kez gittiğinizde bir daha asla geri dönemeyeceğiniz söylenir."

"Argh!" Holly topuklu ayakkabılarından birini çıkarıp onun kendini beğenmiş kafasına fırlatma isteğiyle savaştı. Ama o topuklulara iyi para harcamıştı, diye hatırlattı kendine. Ashwini ve Janvier'le yaptığı işlerden kazandığı para... Bu da şehrin bu kısmında Kendini Beğenmiş Zehirli'den çok daha iyi bağlantıları olduğu anlamına geliyordu.

Hızını kontrol etmek için derin bir nefes aldı. İçinde yaşayan ötekilik, teninin içinde gerildikçe kalbinin derinliklerinde, dikkatini kulübüne çevirdi. karanlığın içinden çıktı. Neonlar pembe ve ıslıl ıslıldı, dış duvarlar ise mat siyahtı ve yaratıcı beyaz grafitilerle kaplıydı.

Bir duvarda dikkatsizce duran kullanılmış iğneler neon ışığında parlıyordu.

"Burada güzel çocukları severler," dedi ölümcül çocuğa. bir erkek olan vampir. "Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok."

Adamın eli aniden kadının beline değdi.

"Yapma" dediğinde Holly topuğuna tekme atacaktı.

Duraklamasına neden olan kelime değil, ses tonuydu.

Onu kaçırmaya çalışan serserilerle dövüşmeden hemen önce kullandığı aynı sakın ve tehlikeli ses tonuydu.

Ash'in ona öğrettiği şekilde etrafı tararken, sol tarafta, kulübün bir tarafındaki gölgelerin derinliklerinde sinsî bir hareket yakaladı.

Göğsü rahatladı. "Onları tanıyorum." Venom'un sarmal bedeninden bir adım uzaklaştı. "Beni takip etme."

Sadece ona baktı.

Gözlerini devirerek adamın pazularındaki gergin kasları okşadı. "Sorun değil, Sör Venomous, Kule Şövalyesi. Baş dertte olan genç kıızı kurtarmak için yeterince hızlı hareket edebilirsin.

Yardım için çığlık atıyor." O cevap veremedi arkasını döndü ve uzaklaştı.

Adamın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ama yerinde kaldı. Tanrı'ya şükür. Eğer kalmasaydı, gölgelerde dolaşan iki sıska vampir bir saniye içinde hayalet olacaktı. "Zeph, Arabella."

"Hol, hey." Yüzü o kadar kötü hasar görmüştü ki, bir an için "Hol" dediğine inandı.

En uzun süre bu durumdayken yapılmış ve vampirlik çoğu kusurunu iyileştirse de onu iyileştirmemişti.

Sonra bir gece, onunla on dakika geçirmişti; yırtık pırtık ve kirli tırnaklarıyla yüzünü karıştırmaya başlamadan önce sadece üç dakika dayanabilmişti. Vampirliğine ayak uyduramamıştı.

sürekli yaralarla, özellikle de Zeph'in en iyi kanla besleniyordu. Holly ona verdiği bilgiler için iyi kan şişeleriyle ödeme yapmaya çalışmıştı ama o İnsan keşlerin kafayı bulduğu, sonra da vampirlerin onlardan içmesine izin verdiği bal yemlerine harcadığı parayı tercih etti.

Holly'nin bildiği kadarıyla, bir vampirin kafayı bulmasının tek güvenilir yolu buydu.

Zeph'in gölgesi olan aynı derecede sıska sarışın vampir Arabella keş değildi ama Zeph'i inkâr edemezdi, bu yüzden sonuç aynı oldu. "Merhaba Holly," dedi dişi vampir. dedi Holly'yi her zaman etkileyen doğal bir tatlılıkla, parmakları gevşek saçlarını ellerinin arasında döndürürken. "Kesinlikle güzel görünüyorsun."

Holly nazik bir ses tonuyla, "Sen de öyle," diye karşılık verdi, Arabella'da Kule onu terk etseydi -ya da o kendini terk etseydi- başına neler gelebileceğini görüyordu. Ki o zaman, Açıkçası, bunu yapmaktan birkaç santim uzaktaydı. Arabella'yı yaptığı seçimlerden dolayı asla yargılamazdı. Zeph'e garip bir sadakat. "Beni mi arıyordunuz?"

Arabella Holly'nin arkasına hızlı bir bakış fırlattı. "Onun burada ne işi var?" Yemyeşil Güneyli sesli harfleri kasıldı, korkusu aralarında yaşayan bir varlıktı.

Holly basitçe, "O benimle," dedi.

Arabella'nın gözleri büyüdü, korkunun sert kenarı açık bir kadın hayranlığına dönüşüyordu. "Vay canına, Holly. Bu Venom. İyi iş çıkardın."

Holly, Arabella'nın hayallerini yıkmak yerine dilini ısırıldı. "Siz ikiniz bana bir şey söylemek ister misiniz?" Arada sırada, bu çift onu hiç bir şeyleri yokken bulurlardı. ama gerçekten açlardı. Sonra onlara parayla değiştirilemeyen ve Zeph ile Arabella'ya özel olan kan kuponları verdi, böylece Zeph onları takas etmeye çalışamazdı.

Bir insanın kırılmış olması, onun hiçbir değeri olmadığı, yaşamaya hakkı olmadığı anlamına gelmezdi.

"Evet." Zeph bir kabuk koparmaya gitti, durdu Kendisi. O da böyleydi, elinden geldiğince "normal" olmaya çalışırdı. "Bazı adamların senin peşinde olduğunu duyduk."

"Zaten denediler," diye başladı Holly.

"Hayır." Arabella Holly'nin kolunu çekiştirdikten sonra elini o kadar çabuk çekti ki sanki korkmuştu Cesaret ettiği için biri ona zarar verebilirdi.

Holly omzunun üzerinden baktı ve Venom'a sert göz. Yaklaşmıştı, gözlerinin irisleri gölgeleri delip geçiyordu, sanki o, Zeph ve Arabella parlak güneş ışığı. Git. Uzaklaş, diye mırıldandı. Onun yerine güneş gözlüklerini taktı.

Dikkatini tekrar Arabella'ya çevirerek titreyen kadının elini tuttu. "Sana zarar vermeyecek." Eğer deneseydi kıcına tekmeyi basardı. "Bana ne söylemek istiyordun?"

"Başka adamlar da var," diye fısıldadı Arabella. "Birisi büyük bir Zeph, ne deniyordu?"

"Ödül." Zeph bir kabuğu sinsice kaşdı. "Sanki seni kaçırıp bu kişiye verirsek bir sürü para."

Holly bu bilgiye zaten sahip olmasına rağmen, ikisinin de yeni olduğunu düşünmesine izin verdi. Hayatta kalmak söz konusu olduğunda gurur da yemek kadar önemliydi. "Ne kadar?" diye sordu.

kesin bir cevap bekliyordum.

Arabella kaşlarını çattı. "Sanırım beş milyon duyduk?"

Ellerini kirli kotunun ceplerine soktu, Kemikli omuzları delik deşik siyah süveterinden dışarı fırlayan Zeph başını salladı. "Evet, beş milyondur. Kendimden geçtiğimi ve bir şeyler duyduğumu sanıyordum ama dün gece hiç bal yemedim. Beş milyon olduğu kesin."

Beş milyon mu?

Holly en çılgın rüyalarında bile kendisine bu kadar değer vermezdi. "Bana söylediğin için teşekkür ederim beni kaçırmaya çalışmak yerine."

"Hol, sen bizim arkadaşımızsın." Zeph her zamanki örgü şapkasını çıkararak şaşırtıcı derecede uzun saçlarını ortaya çıkardı.

Holly'yi her gördüğünde şaşırtan güzel bir kumraldı.

"Elimizde başka bir şey yok," diye ekledi. "Sadece söylenti. Diğer vampirlerden bazıları sizi yakalamaya çalışabileceklerinden bahsediyorlardı, biz de duyduk."

Arabella, Holly'nin kolunu güven verici bir şekilde okşayarak, "Ama çoğu denemeyecektir," dedi. "İnsanlar

senin Kule'den olduğunu biliyor ve Kule'nin yanlış tarafına geçmek aptallık olur."

Ne yazık ki, insanlar gergin ya da başka bir şekilde çaresizse, bunun bir önemi olmazdı. "İşte." Onlara kişiselleştirilmiş kan kuponlarının yanı sıra para da verdi; her ihtimale karşı ikisini de akşam çantasına koymuştu.

"Git ve iyi

Önce kan, tamam mı? Sana bir şey olmasını istemiyorum." Bir vampiri öldürmek için çok şey gerekirdi ama Zeph ya da Arabella biraz daha zayıflarsa, başka bir vampir onların yetersiz eşyalarına ulaşmak için kalplerini sökebilir ya da kafalarını koparabilirdi.

"Teşekkürler, Holly." Arabella onun koluna tekrar dokundu ve Holly diğer kadının yırtık pırtık, askeriyeden kalma ceketinin daha da yırtık pırtık olduğunu fark etti.

"Arabella, yeni bir paltoya ihtiyacın var." Geceleri hava soğuk oluyordu, özellikle de başını sokacak bir yeri olmayan bir kadın için.

"Henüz değil," dedi Arabella, Holly bir şey söylemeden önce.

Değiştirin. "Eğer yeni bir şey bulursam, diğerleri onu alır.

Belki hava biraz daha soğuduktan sonra?" Kenarları titreyen umutlu bir gülümseme. "Eşyaların olduğu bir hayır kurumu biliyorum." "Hazır olduğunuzda beni

bulun." Onlar hazır olana kadar beklemek

Gölgelerin arasında güvenli bir şekilde eriyen Holly, Venom'a doğru yürümek için döndü.

Ve neredeyse göğsüne çarpıyordu.

Dengesini korumayı başararak kaşlarını çattı.

ona. "Basit talimatları bile takip edemiyor musun?"

"Vampirler gidene kadar bekledim," dedi hiç düşünmeden.

Gülümse. "Ne dediler?"

"Önce şu saçma güneş gözlüklerini çıkar." Holly onun gözlerini görememekten nefret ediyordu.

Ayakkabılarını çıkarırken ona gülümsedi ve bu gülümsemede alay ya da eğlence yoktu. "Mutlu musun?"

Midesi garip bir şekilde ters döndü. "Sadece seni insan olarak düşünmeye başlamam ihtimaline karşı yılanlığını görmek istiyorum."

Gülümsemesi hiç solmadı. "Bilgi, Hollyberry."

Holly bunu paylaşmayı reddetmek istedi. Ona söyler söylemez, kendini daha da sıkı bir gözetim kafesinin içine sokacaktı. Koruyucu olabilirdi ama aynı zamanda boğucuydu da.

Venom ellerini takım elbisesinin ceplerine soktu, Zeph ne kadar titrek ve kırılmışsa o kadar tehlikeli ve kibirliydi. "Yoksa bu bilgiyi senin arkadaşlar?"

"Ellerini onlardan uzak tut." Ne Zeph ne de Arabella'nın Venom'la başa çıkabilecek fiziksel ya da zihinsel gücü vardı.

Kızın asla ustalaşamadığı o yırtıcı durgunlukla bekledi.

Parmaklarıyla debriyajını sıkıca kavrayan kadın, "Ödül, dedikodusu yapılan ödemeyi duymuşlar," dedi.

"Ne kadar?"

"Beş milyon dolar."

Venom gözünü bile kırpmadı. "Bu, bazı ölümsüzlerin Raphael'in öfkesini göze alması için yeterince büyük bir sayı." Gücü kadının etrafında sinsice kayıyordu. "Aynı zamanda dikkatsiz ama yine de bölge dışından gelen deneyimli ödül avcıları."

"Cipteki serseriler," dedi Holly, adamın gücünün yoğunluğuna karşı durarak. "Vivek kimliklerini doğruladı mı?"

"Zor olmadı." Kadın topuklarının üzerinde dönerek kulübe doğru ilerlediğinde, adam onun yanında yürümek için döndü. "Onlarla biz ilgileniriz."

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Onlara ne yapacaksın?"

"Yetki Dmitri'de," diye basit bir cevap verdi.

Ve Dmitri Kule'ye karşı yapılan hiçbir saldırıyı hafife almazdı - çünkü şu anda Holly Kule'nin malıydı. "Bu seni hayal kırıklığına uğratmadı mı?" diye sorarken buldu kendini.

"Bir başkasının kontrolü altında yüz yıl geçirmek mi?" Tüm vampirler, neredeyse ölümsüz olma ayrıcalığı karşılığında meleklerle hizmet etmek üzere bir Sözleşme imzalamışlardır.

Venom'un yüzü hiçbir şey ele vermedi. Soğukkanlı bir ses tonuyla, "Yeteneğimi tam olarak kontrol edebilen bir yetişkin olarak bir seçim yaptım," dedi. "Sadece aptallar seçimlerinden pişmanlık duyar. Akıllı olanlar uyum sağlamayı öğrenir."

"Soruma cevap vermedin."

Venom ona baktı, dudakları kıvrıldı. "'Hayal kırıklığı' benim kullanacağım kelime değil, kedicik."

Kulübün kapısına varmışlardı. Büyük ve Kaslı vampir fedai, Venom yaklaştıkça giderek daha da solgunlaşıyordu. Şimdi titreyen bir elle kapıyı açtı. "Hoş geldiniz," diye mırıldandı.

Venom cevap vermedi, onu içeri sokarken eli bir kez daha Holly'nin belindeydi. Kulübün gürültüsü içinde içeri girdiklerinde kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne? Alçakgönüllü bir fedaiye karşı kibar olamadın mı?"

Kadının kulağına eğilerek, "O aşâğılık fedai belki de yirmi yıllık sözleşmeli." dedi. Nefesi

Kulağına karşı sıcak, vücudu gerilebilir bir duvar. "O kadar genç bir vampirin benden korkması gerekir. Korku onu tutacaktır

Bu da Lonca Avcılarının onu takip edip geri getirmesine gerek kalmayacağı anlamına geliyor. Bu noktada, onun ceza çok acı verici bir olay olacaktır."

Parmakları kadının belinde yavaş bir daire çizerken, gözleri titreşen karanlıkta parıldıyordu. "Korku," dedi, "aynı zamanda kontrolü de teşvik eder. Bu yüzden yüz yıllık

hizmet gereklidir - böylece dünya kan delisi vampirler tarafından istila edilmez, beslenir ve beslenir ve besleme."

Holly titredi.

Venom elini kızın sırtında gezdirdikten sonra bakışlarını kızın üzerinde tuttu. "Bu yüzden de gözetim altında tutulman gerekiyor. İçinde ne yattığını, hangi ölümcül dürtüleri bastırman gerektiğini kimse bilmiyor."

Holly onun sözlerini çürütmek istedi ama lanet olsun, haklıydı. İçinde korkunç bir şey vardı, açlık çeken canavarca bir yaratık. "Gidelim," dedi,

Sadece karamsar lacivert ampuller ve boyunlara asılan ya da bileklere takılan parlayan mücevherlerle aydınlatılan bir kulübün kaotik karanlığına doğru ilerliyor.

Kabinler dans pistini çevreliyordu. Her birinde yırtık pırtık bir perde olmasına rağmen, sadece birkaçı kapalıydı. Holly en yakındaki açık olanda, bir araya toplanmış, kan içen ve gülen bir grup genç vampiri gördü. Basit bir gece eğlencesi.

İçinde bir bıçak kıvrıldı.

Bunu bir zamanlar yapmıştı. Bir şeyler içmeye gitmişti. arkadaşlarıyla birlikte. Zavallı Rania içkisini asla tutamazdı ama o kadar sevimli bir sarhoştur ki hiçbirini bunu umursamazdı. İşkence ve ölümden önce dışarı çıktıkları son gece, Rania kolunu Holly'ye dolamış ve ona sokulmuştu

"Seni çok ama çok, hatta şekerlemelerden bile çok seviyorum."

Holly'nin boğazı kapanma tehlikesi geçirdi.

Venom onu yakalayamadan bakışlarını kaçırdı. hüzünlenererek bir sonraki kabine baktı. Burada daha beklenen ve daha sapkın bir manzara vardı. Çıplak göğüslü bir dişi vampir, ağır gözlü bir kadın için kucak dansı yapıyordu.

Kanatlarını arkasına sarkıtmış ve kollarını kulübenin yırtık kırmızı derisi üzerine açmış oturan melek.

Meleğin aylak aylak dolaştığı belliydi. Angelkind bunun gibi barlara indirgenemeyecek kadar güçlüydü. Gelelim

Bu hayata son veren vampirler, kötü seçimler ve kaderin bir kombinasyonuydu. Tüm vampirlerin yüz yıllarını doldurduktan sonra, yeni ve bağımsız bir hayata başlamak için yeterli kaynakla birlikte serbest bırakılmaları gerekiyordu.

Bazı melekler diğerlerinden daha cömertti.

Zeph'in meleği öyleydi ama aynı zamanda Sözleşmesi sırasında hassas vampir o kadar acımasızca Zeph, uyuşturucunun tatlı unutkanlığı olmadan yaşamayı beceremiyordu.

"Gözlerin parlamaya başlıyor." Venom'un sesi kulağına geliyor, eli kalçasının üzerinde kıvrılıyordu.

Geri çekilme dürtüsüyle savaşıarak, çünkü bu çok fazla ihanet olurdu, "Kontrol altına alacağım" dedi.

"O senin bir parçan. Neden her zaman kontrol edesin ki?"

Verdiği yanıt kadının gözlerini ona dikmesine neden oldu. "Az önce kontrol hakkında atıp tutmadın mı?"

"Zayıflığa yol açan kontrol ve asfiksi iki durumdur farklı şeyler." Güneş gözlüklerini tekrar taktı. "Kontrol her zaman bende ve her zaman tüm bilgilere erişimim var. yeteneklerimin derinliği." Etrafına bakındı. "Burada arkadaşların var mı?"

"Birkaç tane." Holly, merkezin dışında

Dans eden bedenler bara doğru ezilirken, Venom'un eli bu sırada kalçasından kaydı. Etrafındaki boşluk açıldı.

Önünde, çaba harcamadan. Düşünmekten daha iyisini

biliyordu.

etkiye neden olmuştu. Genellikle, itip kakması gerekirdi.
-ve bazen de onun- geçmesi için.

Birden fazla geri zekâlı, sırf Holly küçük ve kadın olduğu için kışından yakalayabileceğini düşünüyordu.

"Holly!" Siyah tenli barmen öne doğru eğildi ve onu yanağından öptü. "Bu günah çukuru için fazla iyi görünüyorsun, aşkım."

Holly güldü ve sakallı çenesini okşadı. Ağır ağır Magnus, dövmeli ve ağır kaslı biriydi. Şehrin bu karanlık bölgesinde edindiği ilk arkadaşlardı. "Yoğun bir geceye benziyor."

Açık kahverengi gözleri parlıyordu. "Görünüşe göre yanında bir kurt da getirmişsin." Elini barın diğer tarafına doğru uzattı. "Magnus."

Venom'un kibar bir nezaketle barmenin elini sıkması onu şaşırttı. "Venom."

Holly ona ilk kez sormuyordu, bir zamanlar başka bir adı olup olmadığını, o adı hâlâ hatırlayıp hatırlamadığını sormak istiyordu.

Magnus sırtarak, "Bunu biliyorum," dedi. "Benim mütevazı müessesemde genellikle Yedi'den biri olmaz." O Zengin kehribar rengi bir sıvıyla doldurduğu shot bardağını itti, ön kolundaki ejderha dövmesi hareketle birlikte dalgalandı. "Müesseseden. Söylentiler yayıldıktan sonra

ziyaret edeceğinizi duyunca işlerim tavan yapacak."

Venom gülümsedi ve shot bardağını barın cilalı tahtasına düzgünce çarpmadan önce shot'ı geri fırlattı. "Pürüzsüz iniyor."

Magnus başka bir şey söyleyecekti ki ani bir sipariş telaşı. Geri döneceğini belirten bir el işaretiyle uzaklaşırken, Holly bir bar taburesine zıpladı ve sırtını bara dayadı. Venom kolunu onun arkasındaki bara yasladı, vücudu o kadar yakındı ki omzu göğsüne değdi. Kadın hiçbir şey söylemedi, bunun yerine bacak bacak üstüne atıp gözlerini ceset yığınınna dikti.

Onu bağlayıp bir alıcıya teslim etmek isteyen insanlara doğru bakıyor olabilirdi. "Beş milyon dolar bir koleksiyon parçası için çok fazla."

Venom'un cevabı kulağına karşı söylenen tek bir kelimeydi, dudakları kulağının hassas kıvrımını okşuyordu. "Uram."

Holly'nin elleri o kadar sert kenetlendi ki tırnakları avuç içlerini kesti. Zihni bulanıklaştı. Kanı kaynadı. Ve çığlık atmak istedi! Uram'ın arkadaşlarını katlettiğı Brooklyn'deki depoda çığlık attığı gibi. ona izlettirdi. Adam kıyafetlerini yırtıp boğazını sıkarak ona zorla içki içirdiğinde çığlık attığı gibi Bileğinden kan akıyordu.

"Yap şunu." Venom'un soğuk mırıltısı. "Çığlık at."

Holly nefes almaya çalıştı ama çığlık onu boğuyordu. Sonra Venom aniden önünde durdu, başının arkasını kavradı ve yüzünü göğsüne bastırdı. "Çığlık at."

Holly ağzını açtı. Çıkan ses, durmadan devam eden saf bir öfke sesiydi. Venom'un göğsü Sesin çoğunu emdi, geri kalanı müziğin yüksek nabzında kayboldu. Sonrasında kalbi küt küt atmaya başladı. Hemen geri çekildi ve barmen yardımcısının dikkatini çekmek için arkasını döndü. Sarhoş olamazdı. Artık sahip olduğı metabolizma ile değil, ama alkolün başka kullanım alanları da vardı. "Viski," dedi. "Harika."

Geldiğinde geri fırlattı.

Yanık asit gibiydi ve sistemini tekrar doğru ritme sokmak için tam da ihtiyacı olan şeydi. "Ben Ondan kalan son parça," dedi nefesinin altından, çünkü belli ki Venom'un kulakları çok iyi duyuyordu.

"Bunu hep biliyordun."

Evet, ama bunu düşünmemeye çalıştı. Bu kendi kendini kandırmaktı, bunu çok iyi biliyordu, bunu ona bir psikiyatristin söylemesine gerek yoktu. O psikiyatrist, Kule'nin sağlık ekibinin bir parçası olan bir vampirdi. İyi bir adamdı, sabırlı ve nazikti.

Holly ondan nefret ediyordu.

Mümkün olduğunca derine gömmeyi tercih ettiği şeylerle yüzleşmesini istemesinden daha da çok nefret ediyordu.

"Neden sek viski içiyorsun?" Magnus onlara doğru geri döndükten sonra barda öne doğru eğildi.

Cevap beklemeden sesini alçalttı ve "Ödülle ilgili bilgi arıyorsun, değil mi?" dedi.

Holly, Magnus'un neler olup bittiğinin farkında olduğunu biliyordu; şehrin gri gölgelerinde olup biten her şeyi biliyordu. Bu bilgiyi her zaman paylaşmazdı, sadakatleri sayısız ve karmaşıktı ama Holly'yi asla tehlikeli bir duruma sokmazdı. "Evet," dedi boğazındaki acılığı bastırarak.

"Beş milyon," dedi, gözleri ondan Venom'a gidip geliyordu. "Sen, sevgilim, canlı yakalanacaksın. Kanıtlar -Bir fotoğraf, boş bir e-posta adresine gönderilecek. Ödeme, kaçırma doğrulandıktan sonra kaçırmanın seçeceği hesaba aktarılacak: yarısı teslimattan önce, yarısı teslimattan sonra."

Holly bir meta, alınıp satılacak bir şey olarak görüldüğü için yeniden alevlenen öfkesiyle savaşıırken bile Venom konuştu.

"İnsanlar neden bu ödülü ciddiye alıyor? Herkes böyle bir haber yayabilir, özellikle de tek irtibat e-posta adresiyse."

"Bir dakika içinde orada olacağım, sizi pislikler!" Magnus barın aşağısında sabırsız bir gruba bağırdıktan sonra sesini alçaltarak onlarla tekrar konuştu. "Söylenti ilk kelimedir

Bu tür işlerde iş bitirici olarak bilinen, büyük paralı balıkların işlerine gelince güvendikleri bir adamdan geldi."

"Kim?" Holly sordu.

Magnus başını salladı, sıkıca kıvrılmış siyah saçları Bir tarafında Raphael'in sağ şakağını işaretleyen çarpıcı ambleme saygı duruşunda bulunan jiletli bir desen vardı. "Hiçbir fikrim yok aşkım. Beni çok aşar." Eline bir dokunuş. "Dikkatli ol. Senden hoşlanıyorum ve bu kadar aptal değilim.

ama beş milyon beni bile cezbettiler." Sabırsız grupla ilgilenmek üzere oradan ayrıldı.

Holly tabureden sallanarak dışarı çıkmaya başladı. Venom'u beklemeye zahmet etmedi ama onun Arkasında. Lanet nehirler onun önünde ayrıldı, insanlar yolundan çekiliyordu. Çatlak kaldırıma çarptıklarında gözlerinin sıcak yeşil renkte parladığını biliyordu. Durmadan otoparka doğru ilerledi.

Sessizce arabaya bindiler. Sonra Venom sürdü. Sert, hızlı ve sinirli.

Onları fahişelerin cirit attığı şehir sokaklarından geçirdi. oyalandılar ve keşler uyudular, yüksek sınıf işyerlerinin önünden geçtiler

banliyö anne ve babalarının parti yapmaya ve vahşi tarafta yürüyormuş gibi davranmaya geldikleri saygın bir kulüp sırası boyunca acı ve kandan ibaretti. Kapalı bir stadyuma girdiler, o kadar süslü ve sarmaşıklarla kaplı zarif konakların bulunduğu sokaklardan geçtiler ki sanki zamanda donup kalmışlardı.

O evler ölümsüz para diye bağıırıyordu.

Arkalarında ışıkla parıldayan gökdelenler yükseliyordu. Ama en yüksek bina, yıldızlı gece göğünü delip geçen ve nefesini kesen bir ışık mızrağı gibi yükselen Kule'ydi.

Melekler girip çıkıyordu, kanatları

Geceye karşı silüet halinde, güzellikleri olağanüstü. "Hiç bir meleğin tüylerini yolmayı hayal ettin mi?" Son altmış dakikadır ilk kez konuşuyordu, Venom onları bir o yana bir bu yana sürüp dururken.

şehirleri boyunca.

Venom hafifçe, "Illium bazen, çok çıldırdığı zaman," dedi. "Melek karşıtı fantezileriniz var mı?"

"Sadece Anti-Uram." Adını söylemek bile boğazında bir çığlığın yükselmesine neden oldu. "Onu felçli bir şekilde hayata döndürmenin hayalini kuruyorum.

Yapıyorum ama beni durduramazsınız." İkincisi çok

Önemli. Holly, fantezilerinde bile

bir başmelekle eşleşmek. "O zaman orada oturup

tüylerinin her birini tek tek kopardı." Gri ve kehribar rengi olan bu tüyler, sakladıkları çirkinlikle kıyaslanamayacak kadar güzeldi. "Ondan sonra onu bıçaklamak, bıçaklamak ve bıçaklamak istiyorum, ta ki bir et parçasından başka bir şey olmayana kadar."

Yüksek sesle nefes verdi. "Devam et, bana psikopat de."

Venom omuz silkti. "Psikopat araması için yüksek standartlarım var. Yüzeyi zar zor tanıyorsun." Dışarı bir bakış aynalı güneş gözlüğü.

"Çıkar şunları!" Holly, içinde yaşayan o garip hızla hareket ederek güneş gözlüklerini çıkardı ve koltuklarının arkasına fırlattı.

Venom ona rağmen direksiyonu sarsmamıştı. beklenmedik bir hareket. "Bunlar pahalı," dedi sakince. "Onları değiştirmeye gücün yetmez, kedicik."

"Siktir git."

"Üzgünüm, sıra yukarı çıkman için çok uzun."

Dişlerinden zehir damlıyordu, zehir ağzını dolduruyordu.

Ve bu çok fazlaydı. Kaçırılma girişimi. Kaybetmek Yıllarca dişini tırnağına takarak çalıştıktan sonra kazandığı azıcık özgürlük. Yaratılışının yüzüne vurulması. Venom'un kışkırtması. Tısladı ve onun boğazına yapıştı, araba kullanırken ona saldırmanın tehlikesini düşünmedi, hiç düşünmedi.

8

Venom Holly'nin çenesini kavramak için elini uzattı, boştaki eliyle arabayı kontrol ederken boynundan uzak tuttu. Kadın onu pençeledi ama adam birkaç çizige dayanabilirdi. Isırmasına da dayanabilirdi ama bu onu bir anlığına etkileyebilir ve bir kazaya neden olabilirdi. Çenesini sıkıca kavrayarak arabayı caddenin kenarına çekti.

Şehrin karanlık bir bölgesindeydiler; gündüzleri işçilerle, geceleri ise evsizlerle dolu bir bölgeydi. Bu insanlardan hiçbiri arabasının meşhur engerek yeşiline yaklaşmaya cesaret edemezdi.

Bu yüzden Holly'yi serbest bıraktı ve dişleri derisine nüfuz ederken nefesini içine çekti. Zehri etkisiz hale gelmeden önce bir anlığına yanmıştı ama Holly onu bırakmadı.

Tırnakları

Dişlerini boynunun diğer tarafına geçirdi.

Ama beslenmiyordu, onu yerinde tutmaktan başka bir şey yapmıyordu.

Elini kaldırdı, başının arkasına koydu ve hafifçe itti. Pek çok insanın itaatsizlik etmeye cesaret edemeyeceği bir sesle, "İç," diye emretti. "İç."

Holly tırnaklarını daha derine batırdı ama adamın dediğini yapmayı reddetti. O da Holly'nin ensesini sıktı. Sertçe. "Yoksa senden içmemi mi tercih edersin, kedicik?" dedi.

En soğuk, en ipeksi ses tonuyla. "Uram'ın kanının ne olduğunu merak ediyorum-" İşte bu oldu.

İçti.

Ve ateş kan dolaşımını hızlandırdı. Bunu beklemiyordu. Beslenmek erotik olabilirdi ama bu Holly'ydi, sikmeyi planladığı bir kadın değil. Dişlerini gıcırdatarak Doğrudan sikine giden beklenmedik bir tepki, vücudu gevşemeye başladığında onu çekti. "Yeter. Artık doyuyorsun."

Asit yeşili parlayan gözleriyle elinin tersiyle ağzını sildi, yanağına bir damla kan bulaştırdı ve öylece adamın boynuna baktı.

Venom gülümsedi. "Rol yapmayı bırak Hollyberry. Kontrolün sende olduğunu biliyorum." Vücudunu eğerek, Holly hareket edemedi çenesini tekrar kavradı. "Sen de çok kötü bir kız oldun."

Dişlerini göstererek dilini dişlerinin üzerinde yaladı. Ve lanet olası siki daha da sertleşti, gerçi kızın onu tahrik etmeye çalıştığını biliyordu. "Kotan kadar kan içmiyorsun." Holly sıkı bir kan rejimine tabi tutulmuştu çünkü vampir tarafını o kadar sevmiyordu ki sık sık beslenmeyi "unutuyordu".

"Size teslim edilen kan şişelerine ne yapıyordunuz?"

Holly çenesini salladı ama adam bırakmaya niyetli değildi. Uzanarak başparmağıyla kadının dikkat dağıtmak için kasten yarattığı kan lekesini sildi. Başka bir kadınla olsa başparmağını ağzına götürüp emebilir, bu hareketi şehvetli bir hale getirebilirdi. Ama bu başka bir kadın değildi. "Soruya cevap ver yoksa bütün gece burada kalırız."

O tatlı sahte gülümsemesiyle, "Damardan taze kan almak varken neden şişelenmiş kan içeyim ki?" dedi.

"En az üç aydır beslenmiyorsun." Çoğu vampir bu kadar uzun süre dayanamazdı ama Holly tam olarak bir vampir değildi. "Ve sen az önce kana susadın."

Gözlerini kırptırdı, alnında kaş çatma çizgileri oluştu. "Hayır, yapmadım. O başka bir şeydi."

Uram'ın lekesi. "Güven bana Holly. Kana susamışlığı gördüğümde anlarım." Sesi engereklerin kanı gibi soğudu.

bir parçası olmuştu. "Eğer ben burada olmasaydım

Kan tutkusu tam olarak ortaya çıkmadan önce, bugün birden fazla boğazı parçalayabilirdin. Ve insanlar ölümden geri dönmezler."

Teni solgunlaştı. "Hasta olacağım."

Onu bırakarak uzandı ve yolcu kapısını iterek açtı. "Dışarıda yap."

Ama yan tarafa sarkmasına ve sert darbelerle öğürmesine rağmen hiçbir şey çıkmadı. Vücudu kanı reddedemeyecek kadar kavrulmuştu. Sonunda yolcu kapısı serin gece havasına doğru açıkken koltuğuna yığılan Holly, "Kanın tadından nefret ediyorum," dedi.

"Sen benimkini çok sevmiştin." Eğer ona izin verseydi. Kendini mırıldanarak uyuşukluğa bırakmıştı ve lanet olsun, onun gürültülü bir şekilde doymuş görüntüsü zihninde çok iyi görünüyordu.

Omuzları gerildi. "Dediğin gibi, kendimi aç bırakmıştım. Tadına bakmadım."

Bu doğru bile olabilirdi. Gözleri kadar onun bir parçası olan engerek ses tonuyla, "Neden kana susamışlık riskine giriyorsun?" diye sordu. "Yaratıcın mı olmak istiyorsun?"

"Siktir git," dedi tekrar, ama elleri yumruk olmuştu ve sesi titriyordu.

Yolcu kapısını kapatmak için uzanan Venom arabayı sürmeye başladı. Doğruca Tower garajına gitti. Oraya vardığında arabadan indi ve kapıyı açmak için etrafından dolaştı.

Alışılmadık bir şekilde içeride kalmıştı. "Hadi gidelim." Asık suratlı bir bakış. "Beni teslim mi edeceksin?"

Dmitri?"

"Ben gammazlamam, kedicik." Holly'yi eğitmek her zaman onun göreviydi ama Kule'deki görevleri daha önce geldiği için Sığınak'a atanmıştı. Holly'yle haftada sadece tek bir seans yapabiliyordu ve bu da uzun mesafeli olduğu için Holly'nin gelişimini ölçmesini zorlaştırıyordu. Bu artık bir sorun değildi. Ve Holly'ye karşı yetenekleri ve sevgileri ne olursa olsun, onu günlük olarak eğiten kişilerin ne eğittiklerini anlamadıklarını fark etmeye başlamıştı.

Dışarı çıktı, asansöre doğru yürürken topukları yerde tık tık sesleri çıkarıyordu. Adam kendi katının düğmesine bastı. Holly, odasının bulunduğu çok daha alt katın düğmesine basmaya gittiğinde, onu durdurdu. "Daha işimiz bitmedi."

Küçük eli tekrar yumruk oldu, vücudu onunkinin yanında titremeye başladı.

Ona karşı çıkmamasının tek nedeninin, bu gece işlerin ne kadar kötü gidebileceğini anlaması olduğunu biliyordu: Holly kendinden korkuyordu. Bu her zaman sorunun bir parçası olmuştu. O kulüpteki fedai gibi değildi. Onun için korku hayatını kurtarabilirdi. Holly için korku ya Onu sakat bırakabilir ya da idam edilmesi gereken ölümcül bir tehdide dönüştürebilirdi.

Sessizce bindiler, sessizce çıktılar. Şanslıydı. O sırada yerde başka kimse yoktu. Venom Holly'yi doğruca dairesine götürdü.

Tavandan tabana pencereler ve oturma alanının ortasında geniş bir boş alan. Burada halı yoktu, sadece yüksek derecede cilalanmış taştan bir kare vardı.

Karşı duvara yerleştirilmiş elektrikli şömineyi yansıtan tasarım özelliği.

Kapıyı arkasından kapatarak kilitledi, sonra da takım elbisesinin ceketini çıkardı. Holly içeri girdiğinde hareketsiz kalmıştı,

daireyi içine alıyor gibiydi. Bunu söyleyebilirdi. beklediği gibi değildi. Ama turu daha sonra yapabilirdi.

"Ayakkabılarını çıkar." Ayakkabılarını çekip aldı ve yakındaki bir sandalyenin üzerine fırlattı.

Holly ona dişlerini gösterdi ama hâlâ titriyordu. Topuklarını tekmeleyerek emre itaat etti. "Şimdi ne olacak, efendim?"

Gömleğinin kollarını katlayıp kendi ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra Venom onu taş bölüme doğru yönlendirdi; burası bir antrenman ringi olarak kullanılabilecek kadar büyüktü. "Şimdi," dedi, "senden ötekiliği serbest bırakmanı istiyorum

senin içinde." Onun içinde yaşadığını biliyordu, çünkü Yapım'ının bir parçası olan engerekler ve kobralar onun içinde yaşıyordu.

Holly kıpırdamadı. "Neden? Bana kontrolüm olmadığını söyleyebilmek için mi?"

"Kontrol bizim için diğer insanlar için olduğu gibi değildir, kedicik." Kimsenin anlamadığı, Holly'nin kendisinin de anlamadığı şey buydu. "Dürtülerimi dizginlediğim için güçlü değilim. Güçlüyüm çünkü bu dürtüleri kullanıyorum. Öyleyse kullan." Yine de harekete geçmedi. "Peki." Hareket etti, Dişlerini kızın boğazına geçirmeyi hedefliyordu.

Beklediği gibi, kadın kendini koruma güdüsüyle tepki verdi. Ve sonra kavga başladı - ama bu bir Normal bir dövüş. İçinde yaşayan şeyi serbest bırakmıyordu. Venom dişlerini boğazına geçirdi. Tısladı. ve zehirli dokunuşu savuşturmadan önce bir an için sallandı.

"Piç kurusu." Gözleri parlayarak, hiçbir uyarıda bulunmadan adamın üzerine atladı.

Hareket insan değildi, yakınından bile geçmiyordu. Ama oydu.

Göğsünü pençeleyip tişörtünü yarıya kadar yırttığında sırtarak onu çekip kenara fırlattı. Duvara çarptığında bir "oof" sesi çıkardı ama ayağa kalkıp koşmaya başladı Birden fazla kemiği kırılmış olması gerekirken bir saniye sonra ona doğru yöneldi. Venom onun tam toleranslarını biliyordu, narin görünen kemiklerinin çok daha güçlü olduğunu biliyordu.

normal vampir kemikleri, hatta yüzlerce yıl daha yaşlı vampirlerin kemikleri.

Holly'nin kemikleri melek kemiklerine daha yakındı.

Kadın tekrar boğazına ulaşmaya çalışırken tırnaklarını alaycı bir şekilde karnına geçirdi. Bu onun bir hamle yapmasını sağladı.

hızından o bile kaçınamadı. Yüzü ona dönüktü ve birden dişleri omzuna batmaya başladı.

Tırnakları göğsünü tırmalıyordu. Arkasına uzandı ve onu kopardı.

Sırtından aşığı kan damladı. "Sana daha fazla kan yok, kedicik." Holly açlıktan ölüyor olabilirdi ama Tehlikeli derecede güçlü. İçerek komaya girebilir. Uyanır ama bu günler ya da haftalar sürer.

Tıslayarak tekrar üzerine atladı.

Adam saf bir neşe içinde güldü.

Çünkü şu anki dövüşleri ne insana, ne vampire, ne de tamamen başka bir şeye benziyordu. Vücutları sıvı gibiydi, Kıvrımlı, mümkün olmaması gereken şekillerde bükülüyor ve o kadar hızlı vuruyordu ki, izleyen biri olsaydı hareketleri imkânsız görünürdü. Heyecan kan dolaşımını doldurdu. Yedi'yle, Raphael'le, Janvier'le, hatta Elena'yla idman yapmayı seviyordu ama bu Başka hiç kimse bu şekilde savaştı. Onun yaptığı gibi.

Gençti, denenmemişti ve düşünceden çok içgüdüğü vardı - ama asıl mesele ikincisiydi.

Bir noktada boğazını kavrayarak yanağına cinsel bir şeyden çok alaycı bir öpücük kondurdu. Kadın sıvı bir hareketle kavrayışından kurtuldu ve sırtını parçaladı, aynı zamanda ona zehir tısladı. O Güldü ve etrafında dönerek elbisesinin yırtık eteğinden görünen kalçasını yakaladı ve sıkıca tuttu çürütecek kadar.

Gölümsedi ve kemiklerinin insani olmayan bir şekilde akışkanlaşmasına neden olacak şekilde tekmeledi.

Darbeden kurtuldu ama yüzüne inen çivilerden kurtulamadı.

Kendi kanını yalayarak sırtı ve tekrar işe koyuldular.

- - -

Holly taşın üzerinde sırt üstü yatıyordu.

Venom'un yaşam alanı, beyni mutlak ve kör edici Yıllar sonra ilk kez huzur bulmuştu. Az önce ne olduğuna hakkında hiçbir fikri yoktu. Lanet olası engerek, ona izin vermeye karar verene kadar onu kışkırtmıştı. Ama ona bağışlamak yerine

... ve geri kalanı görüşünü kaplayan asidik yeşil bir pus, bir coşku hissiydi, ve kalbinin güm güm atışı.

Bacağını dizinden kaldırdı, bir hava fırtınası hissetti. hava olmamalı. "Elbisem yırtıldı." En sevdiği elbiselerinden biri olmasına, alabilmek için çok para biriktirdiği bir parça olmasına rağmen bu gerçek önemli görünmüyordu.

"Gömleğim de öyle," dedi yanında yerde yatan adam, nefes alış veriş onunkinden çok daha düzgündü. "Tasmanı çıkardığında seninle oynamak çok eğlenceli oluyor."

Holly nefes aldı, nefes verdi. Havanın ciğerlerini genişletmesi iyi hissettirdi, hafif gerginliği serbest bırakmak daha da iyiydi. Her şey iyi hissettiriyordu, tüm vücudu sıvıydı.

"Bana olası kana susamışlık hakkında ders veren sen değil miydin?"

"İki farklı şey." Sesi farklıydı. .. uyuşuktu. Doymuştu. "Yeterince kan içmiyorsun Sabit kalırsanız, canı bir canavara dönüşürsünüz. İstikrarlıyken kendinizi serbest bırakırsanız, karşı konulması son derece zor bir hız ve doğal bir akışkanlıkla dövüşürsünüz."

Holly bunu düşünmeye çalıştı ama çok fazla uğraştığını fark etti. "Ben sarhoşum."

"Hayır, sadece iyi bir antrenmandan sonra tembellik ediyorsun." Oturur pozisyona geçti, o kadar kemiksiz bir şekilde hareket ediyordu ki, kız onun bir iskeleti olup olmadığını bile merak etti.

Bu anlamsız düşüncenin uçup gitmesine izin vererek içini çekti. "Yaptıklarımızın çoğunu hatırlamıyorum."

"Yapacaksın," dedi Venom, aynı sıvı zarafetiyle ayaklarına doğru akarak. "Bu ilk yüksekliğindi. Ne kadar çok yaparsan, prana'nıza teslim olurken bile rasyonel düşünmeyi sürdürmeye başlayacaksınız."

Holly, yerde yatmaya devam etmenin saçma olduğunu bilmesine rağmen kendini ayağa kaldıramadı.

Venom etrafta dolaşıp bir şeyler yapıyordu. "Bilmiyorum

kelimesi," dedi birkaç dakika sonra. "Kulağa bir yoga kelimesi gibi geliyor."

Hafif bir kıkırdama. "Bu Sanskritçe. Tüm Sanskritçe gibi karmaşık bir anlam derinliğine sahip, ancak bu bağlamda onu tanımlamanın en kolay yolu içimizde yaşayan ilkel yaşam gücüdür." O onun yanında diz çöktü. "Sana kurabiye ve krema karışımı yaptım."

Holly başını çevirdi; lezzetli bir ağırlık hissediyordu. "Yatarak içebilir miyim?"

"Hayır. Yukarı."

Tekrar nefes vererek -ve o sarsıntıyı gerçekten isteyerek-kendini oturur pozisyona getirmeyi başardı. Bu ancak geniş pipetten iki uzun nefes çektikten sonra bir şeyi fark etti. "Bunun benim favorim olduğunu nereden biliyorsun?" Ona şüpheli bir bakış fırlattı.

"Puslu havadan çıkmaya başladığını görüyorum." Yere oturdu, ellerini arkasında birleştirdi. "Her şeyi biliyorum, kedicik."

Holly ona tıslamayı düşündü ama shake çok lezzetliydi ve adam da garip bir şekilde lezzetli görünüyordu. Gömleğinin yarısı yırtılmış, pürüzsüz teni ve ballı kahverengi teniyle kaplanmış dalgalı kasları ortaya çıkmıştı. Belli ki fark ettiğinden daha aptaldı ama şu anda umursamayacak kadar iyi hissediyordu. "Bana pranadan bahset."

Omuz silkme. "Pek çok kişi bu kelimeyi yaşam enerjisini tanımlamak için kullanır, ama ben her zaman içimdeki parçayı tanımlamak için seçtim. benim yapım sırasında ortaya çıktı." Gözleri kısıldı.

Sallantıyı bir kenara bırakan Holly, elleri ve dizleri üzerinde onun yanına çömeldi. Onun gözlerine baktı. "Yap şunu yavaşça."

Bir gülümseme. "Yapamam." İşte yine o zar Gözlerini paramparça bir vitray sanat eserine dönüştürdü. "Güzel," diye mırıldandı, parmaklarını onun yanağına doğru kaldırarak. Adam onu hafifçe geri itti. "Shake'ini iç."

Hâlâ sarhoş gibi davrandığını fark eden Holly emredileni

yaptı. "Peki," dedi birkaç yudum daha aldıktan sonra,
"neydi

Bu ne hakkında?"

"Kendinizle savaşmayı bırakırsanız daha iyi kontrol sahibi olacağınızı öğretmek."

Holly kaşlarını çattı ve daha da fazla sallama içti Şeker, yağ ve vücudunun arzuladığı tüm o nefis şeylerle doluydu. Tam anlamıyla bir vampir olmadığı için çok memnundu. "Uram'ın bana saldırmasının tek iyi yanı, geçtiğimiz dört ay boyunca bir Olimpiyat sporcusunun metabolizması."

Venom esnedi, göz kapaklarının ardındaki yeşil yarıklar ağırlaşmıştı.

Omuzlarını yuvarlayarak zeminin taş olan kısmına uzandı. O anda bu ona gayet normal göründü. İçkisini bitirdikten sonra bardağı dikkatlice bir kenara koydu ve kendisi de aynı taşlık alana uzandı.

Ve son derece sıcak olduğunu fark etti. "Isıtmalı zemininiz var mı?"

"Sadece bu kısmı."

Esneyerek yan tarafına doğru kıvrıldı. "Güzelmış."

Tam düşmek üzereyken bir yastık usulca yüzüne çarptı. Yastığı göğsüne bastırarak içine sokuldu.

- - -

İlk önce Venom uyandı. Uyanacağını biliyordu-Holly dün gece yaptıklarına alışkın değildi, iyileşmesi zaman alacaktı. Onun sık sık yattığı kedi yavrusu gibi kıvrılmıştı. onu çağırdı. Uykuda, ona daha da yaklaşmıştı, böylece adamın sıcaklığı sırtında yanarken, zeminin sıcaklığı vücudunun geri kalanının büyük bir kısmına yayıldı.

Başının yarısı yastığın üzerinde, yastığın geri kalanını da önüne doğru çekerek uyuyordu. Sağ bacağı kısmen yastığın üzerine uzanacak şekilde yukarı çekilmışti. Elbisesinin yırtık kenarları bacağının her iki yanına düşmüş, birkaç küçük çürük ve çizikle işaretlenmiş kremsi bir teni ortaya çıkarmıştı.

kavgaları. Onu kötü bir şekilde yaralamamak için çok dikkatli davranmıştı ama bazı yaralar kaçınılmazdı.

Nispeten çabuk iyileşir.

Gözleri yine bacağını taradı - "Geri çekil," dedi. kendi kendine emretti. "O gerçekten bir kedi yavrusu." Küçük ve yeni ve ayaklarını buluyor. Ondan bir ısırık almak üzere değildi.

Yumuşak, ipeksi bir battaniye bulup onun üzerine attı. Hemen çenesinin altına kadar çekti ve daha uzun bir uyku için sarıldı. Dudaklarının yukarı kalktığını hissetti.

Uyanık olmadığı ve onu terslemediği zamanlarda oldukça şirin. Yine de itiraf etmeliydi ki, onun çabuk sinirlenen, iğneleyici yanını seviyordu.

Daha yumuşak bir kadın o ilk dehşet gününde ezilirdi.

Onu uyurken bırakıp duşa girmeden önce yırtık kıyafetlerini çıkardı. Sıcağı açtı ve iliklerine kadar işlemesine izin verdi. Çok fazla rol yapmamaya çalıştı. Holly'nin deyimiyle "yılan gibi" ama vazgeçemezdi. Bu yakıcı sıcak duşlar. Ve asla sahip olamayacağı o kadar çok şey varken neden kendini bu tek zevkten mahrum bıraksındı ki?

Yirmi dakika gibi uzun bir süre geçene kadar duştan çıkmadı. Kurulandıktan sonra havluyu kalçalarına doladı ve misafirini kontrol etmeye gitti.

9

Biraz hareket ediyordu ama hâlâ yerdeydi.

Onu hissettiğinde gözleri yarı açıktı. Tekrar uzanmadan önce kocaman bir esnedi, vücudu kısa süre sonra en derin uykusuna geri döndüğünü söyleyecek şekilde hareketsiz kaldı.

Gidip koyu gri bir takım elbise ve beyaz bir gömlek giydikten sonra birkaç saatini koltukta geçirdi. Yaşam alanında güvenlik raporlarını ve Dmitri'nin güncel olaylardan haberdar olması için kendisine ilettiği diğer Kule verilerini gözden geçiriyordu. Zamanına ve dikkatine yönelik diğer talepler ne olursa olsun, o Yedi'den biriydi ve Raphael ile bölgesini korumak için kan yemini etmişti.

Bu yemin bir onur meselesiydi, zorlama değil. Venom istediği zaman çekip gidebilirdi. Bunu yapmamayı seçti, gücünü bir başmeleğin saltanatına vermeyi seçti. Varlığının her zerresine saygı duyuyordu. Dmitri'ye ve Yedi'deki diğerlerine saygı duyduğu gibi. Çoktan güncelledi

Bu verilerin çoğunu Sığınak'tan gelirken öğrenmişti ama her ayrıntıyı özümsemediğinden emin olmak istiyordu.

Ayrıca Holly uyurken ve ona yardım edemeyecek durumdayken onu avlayanları aramaya devam etmek istemiyordu. Venom şeytanlarla savaşmanın ne demek olduğunu anlıyordu.

-Kendisininkini fethetme şansını çalmayacaktı. Onun Kanepedeki pozisyonu, uyurken ona göz kulak olmasını sağladı.

Sabah dokuzda uyandı. Hala hızlıydı
Öğle vakti kalkıp güneş gözlüklerini almak için yatak odasına döndüğünde uyuyordu. Onları ön tarafa takarken

Holly'nin gömleği nasıl kaptığını düşündü. yüzüne vururdu. Çoğu insan onun gözlerinden ya büyülenir ya da tiksindirir. Holly hayranlık oradaydı, ama gözlerini kapattığında da keskin bir sıkıntı vardı.

Oturma odasına geri döndüğünde Holly'nin battaniyeyle oturduğunu gördüğünde hâlâ bunu düşünüyordu etrafında birikti. O yumuşak "yeni uyanmış" haliyle biraz şaşkın görünüyordu. Bir taraftaki bara giderek, barın altındaki buzdolabındaki şişeden kendine bir bardak kan doldurdu. Bu onun en sevdiği içme şekli değildi- Damardan taze almak her zaman daha iyiydi ama bu daha uygundu.

Holly'ye hiç teklif etmedi; bugün ona yetecek kadar içmişti. Özellikle de Venom'dan içtiğinden beri. Bardağını yudumlayarak ona doğru yürüdü.

Kaşlarını çattı ve ayağa fırladı. Holly bir noktada saç bağını çıkardığı için saçları etrafına dökülüyordu. Saç telleri, beline kadar uzanan, siyah renkte, kaygan bir şelaleydi.

Onları geri iterek ona ters ters baktı. "Bana ne ilaç verdin?"

"Kendi ruhun," dedi eğlenen bir gülümsemeyle.

"Evet, doğru." Hâlâ battaniyeye tutunduğunu fark etmiş gibiydi, battaniyeyi sıcak bir damgaymış gibi bıraktı.

"Yerde uyudum. Taş zeminde."

"Isıtmalı bir taş zemin," diye ekledi Venom. "Bundan hoşlanan diğer tek kişi sensin." Onun taş üzerinde uyuma eğilimini merak eden Yedi'nin diğer üyeleri de bunu denemişti.

bir noktada ya da başka bir yerde. Hiçbiri birkaç dakikadan fazla sürmemiştii. Naasir bile. Yedi'nin en vahşisi sıcaktan hoşlanmıştı ama Venom'un sert yüzeyi sevmesini anlayamamıştı.

Holly kaşlarını çatarak öne doğru bir adım attı ve onu geçti. "Ben daireme gidiyorum."

Onu durdurmadı. Öğle yemeğini bitirdikten sonra Dmitri'nin ofisine doğru ilerledi, Kule pencerelerinin ötesindeki manzara yağmurla yıkanmış koyu griydi. Diğer adam orada değildi, bu yüzden Venom ona Holly ile önceki gece keşfettiklerini belirten bir not bıraktı. Bir sonraki durağı Kule'nin teknik çekirdeğiydi. Şu anda Kule'nin Bu çekirdeğin kalbi Venom'un daha dün şahsen tanıştığı biriydi ama Vivek Kapur'un yeteneklerinin farkındaydı.

Yedi'nin tamamı Kule vampirine dönüşen Lonca Avcısı hakkında bilgilendirilmişti.

Kimliğini doğrulamak için yapılan retina taramasından sonra içeri girdiğinde nispeten sessizdi, ancak bilgisayarlar mırıldanıyor ve veriler çeşitli ekranlarda geziniyordu.

Güneş gözlüklerini tekrar takarak iklim kontrollü alanda dolaşan Venom, tam merkeze doğru ilerledi

-Ve Vivek Kapur'un kişisel alt alanı olan büyük dairesel kontrol istasyonu. İstasyon onun özelliklerine göre özel olarak inşa edilmişti ve birkaçı tavandan aşağıya sarkan çok sayıda ekrana erişmesini sağlıyordu.

elektronik olarak kontrol edilen

kollar. "Vivek."

Diğer adam, Venom'a söylendiğine göre, uzuvları kadar onun bir parçası olan tekerlekli sandalyede dönüp duruyordu. Zayıf, Venom'un tonuna yakın kahverengi bir teni vardı,

Avcı doğumlu erkek, henüz bir çocukken omurgasında meydana gelen feci bir hasar sonucu omuzlarından aşağısını hissetmiyordu.

Ama bugün, bir elini kaldırdı. "Venom." Bir sırtış ki Hayat dolu, yüz hatları kemiklerinde yeterince et olmamasına rağmen yakışıklı. "Sizinle tekrar tanıştığıma memnun oldum."

"Ben de öyle." Venom diğer adamın elini sıkmayı teklif etmedi -vampirlik Vivek'in yaraları üzerinde herkesin beklediğinden çok daha hızlı bir etki yaratmaya başlamıştı, ancak değişiklikler tahmin edilemezdi; avcı ölümünden kısa bir süre sonra her iki kolunda ve gövdesinde hareket

geçiş yaptı, ancak takip eden aylarda başka bir değişiklik olmadı.

Venom'un diğer adama dokunmamasının nedeni bu değildi.

Bir ömür boyu aşağıda hiçbir şey hissedemedikten sonra Vivek'in omuzları, yeni uyanan aynı bölgede dayanılmaz derecede hassaslaşmıştı. Kelimenin tam anlamıyla. Cildi bir En ufak bir dokunuşla tetiklenebilecek bir acı halısı. Şifacılar bunun basit bir hastalık olduğunu düşünüyorlardı. Yıllarca uyukladıktan sonra sinirlerinin şokla uyanmasının bir sonucuydu; dişlerini sıkıp buna katlanmak zorundaydı.

Tek merhamet, acıyı tetikleyen şeyin yalnızca başka bir canlıdan gelen dokunuş olmasıydı; Vivek oturup rahatça uyuyabilir, aletlerini sorunsuzca çalıştırabilirdi. Ancak Venom bunun bir merhamet olduğundan emin değildi: Hayatının büyük bir bölümünde vücudunda bir başkasının elini hissetmekten mahrum kalmak ve bu dokunuşun bir cezaya dönüşmesi nasıl bir şey olmalıydı?

"Oldukça büyük bir imparatorluğunuz var." Vivek'le dün el konulan cep telefonunu bıraktığında pek konuşma fırsatı bulamadıkları için çalışma alanına doğru başını salladı.

"Guild istasyonumu hâlâ özlüyorum," diye itiraf etti Vivek. "Onu neredeyse sıfırdan inşa ettim, her bir parçasını kendim sipariş ettim, yazılımı özelleştirdim."

Venom kendini "Bir zamanlar bir ev inşa etmişim," derken buldu. "Kötü bir marangozum ama o evi ben yaptım. Ve onu hâlâ özlüyorum." En çok da içinde yaşamış, gülmüş, pirinç, yabani yeşillik, mercimek ve el yapımı tatlılardan oluşan cömertliklerini paylaşmış insanlar yüzünden.

Vivek başını salladı, sanki vücudu yeni hareket aralığına tam olarak alışmamış gibi sarsıntılı bir hareketti bu. "Kendi inşa ettiğimiz şeyler önemlidir." Bir ekrana dokundu, aynı zamanda yanağının yanında çıkıntı yapan sensöre tıkladı, tekerlekli sandalyesi de kendi özelliklerine göre tasarlanmıştı. "Özür dilerim," dedi daha sonra. "Jason'ın ilgisini çekebilecek bir bilgi tespit ettim."

Venom diğ er adamın gözlerindeki parıltıyı fark etti ve kıkırdamasını gizlemek zorunda kaldı. Dmitri'ye göre Vivek Kapur, Raphael'in casus şefine aşık ı. Cinsel bir aş  değıl. Parmaklarını her işe sokmayı seven bir adamın aşçı. ve Jason bu konuda en iyisiydi. " d lle ilişkili e-posta adresini araştırma şansın oldu mu?"

"Sadece son yarım saattir-şifacılar d n öğleden sonra ve bu sabahın geri kalanında beni uyutmadılar ve siz benden bu işle ilgilenmemi istediğiniz için ben de bu işi devretmek istemedim.

kişisel olarak." Tekrar çalışmaya başladığında yüzü asıktı. "Onlar buna fizik tedavi ve kas iyileşmesi diyorlar. Ben buna sadızım."

Venom, Vivek'in her seansta katlanmak zorunda kaldığı acıyı hayal edebiliyordu. "Terapistlerin eldiven giymesi bir fark yaratır mı?" Seanslar sırasında fiziksel temas olması gerektiğini varsayıyordu.

"Denedik," diye karşılık verdi diğ er adam kaşlarını çatarak, "ama o zaman kaslarımın hareketini hissedemezler.

ihtiyacım var. Bunun yerine bir avcı gibi k frediyorum ve terapistler kulak tıkacı takıyor." Vivek'in işine odaklanmasıyla birlikte son sözler duyulmadı.

Venom gitmeye hazırlandı. "Bir şey bulur bulmaz bana bir mesaj gönderin."

"Hayır. Bekle." Avcının gözleri hızla hareket etti ve Venom diğ er adamın yazı yazarken aynı zamanda göz hareketlerini okuyan bir yazılım kullandığını fark etti.

"E-posta hesabını hackledim. Dört e-posta aldı Toplamda, el konulan telefonu kullanarak gönderdiğini saymıyorum. Biri kafatasını yeniden d zenlediğın Mike'tan. O

kendisinin ve adamlarının işi aldığını söylemek için e-posta gönderdi." " ok profesyonelce."

"O sıradan bir CEO." Vivek'in ses tonu kemik kuruluğundaydı. "Diğ er    e-posta ise Holly'yi başarılı bir şekilde kaçırdığını iddia eden farklı kişilerden geliyor."

Önündeki büyük ekranda o üç e-postayı açtı. "Fotoğraflarla oynanmış."

İkisi kötüydü ama üçüncüsü ... Venom, beton bir zeminde domuz bağıyla bağlanmış dehşete düşmüş bir kadının resmini göstererek, "Onu tanımasaydım bu beni kandırırdı," dedi. Holly'nin gözleri ekrandan dışarı bakıyordu.

İçinde karanlık ve öfkeli bir şey kıpırdandı.

"Bu çok zekice bir fotoğraf manipölasyonu." Vivek çalışmaya devam etti. "Şu anda hepsi bu kadar. Takip edecek bir para transferi yok çünkü sanırım alıcı ya bunların sahte olduğunu biliyor ya da hangi e-postaya inanacağını bilmiyor."

İkinci bir ekran kullanarak Venom'un çektiği, Holly'nin cipin arka koltuğuna yığılmış fotoğrafını getirdi.

"Mesajına yanıt alamamanın nedeni bu olabilir, ancak ben senin mesajına inanmaya daha meyilliyim.

Gözetim teorisi. Mike ve adamları kulübedeki en keskin aletler değiller, ancak diğerlerinden daha iyi bir sicilleri var - alıcının onlara umutla bakması için yeterli bir neden."

Venom son sahte fotoğrafı gördü. gerçek görünüyordu, sadece on beş saat önce gönderilmişti. Mike ve ekibi saldırıya geçtikten sonra ve Venom'un mesajından sonra. "O son e-postayı gönderen ödül avcısıyla ilişkili banka hesaplarını mı izliyorsunuz?"

Vivek başını sallayarak, "Hiç hareket yok," dedi. Başlangıçta Venom'un Holly'nin fotoğrafını tuttuğu ekranda tek bir hesap belirdi. "Gizli hesapları olacak kadar akıllı olması ihtimaline karşı araştırmaya devam edeceğim."

Venom kuru bir sesle, "Yarım saat içinde bulabildiğin buysa," dedi, "tahminimce onun tüm hayatını altmış saat içinde bulacaksın. dakika."

Diğer adamdan keskin bir sırtış. "Yoğun bir gün, o yüzden belki altmış beş daha iyi bir tahmin olur."

"E-posta gönderen herkesin bilgilerini bana iletin." Bu ona ve Holly'ye sorgulamaya başlamak için bir yer verecekti.

ödölün kaynağını bulmaya çalıştı. "Ve e-posta adresini izlemeye devam edin."

"Tamamdır."

- - -

Holly kaşlarını çatarak duş aldı. Ne oldu?

Dün gece ona ne olmuştu? Ve neden o değildi daha mı kızgındı? Muhtemelen vücudu kendini iyi hissettiği için. Sanki taş bir zeminde değil de gezegendeki en gür, en rahat yatakta uyumuş gibiydi. Ve bu sanki bir kulübede yaşıyordu. Burası Kule'ydi. Sadece küçük bir odası vardı, Venom gibi geniş bir süiti yoktu ama sahip olduğu alanın çoğunu kocaman bir yatak kaplıyordu.

Küçük bir kıta büyüklüğünde süslü bir fantezi olan bu yatak, ailesinin lütfuydu. Ona bir "taşınma" hediyesi vermek istemişlerdi ve o da ne yapabilirdi ki?

Evet mi diyecekti? Holly benzer bir yatağın muhtemelen onun da geleceğinde olduğunu söyleyene kadar Mia buna kıcıyla gülmüştü.

Kız kardeşinin yüzündeki şaşkın ifadeyi hatırlayınca sıırttı.

Uzun ve sıcak bir duştan çıktıktan sonra kurulandı, sonra dışarı çıktı ve kız kardeşinin yüzüne o bakışı yerleştiren yatağa baktı. Kalın bir şiltesi ve direklerle bağlı perdeleri olan beyaz, dört direkli bir yataktı. Direkler aşk kalpleriyle oyulmuştu; yatak başlığındaki tombul melek, karşısındaki bir sürü kalbe ok atmaya hazırlanırken yayını geri çekiyordu.

"Kalpler içinde boğulan dev bir prenses yatağım var," dedi Holly kendi kendine, ilk kez değil.

Sonra gülümsedi, çünkü ailesi Holly hediyei kabul ettiğinde çok sevinmişti. Daphne ve Allan Chang, Holly'ye gülünç bir set bile almışlardı. Mısır pamuğundan pahalı çarşaf lar ve aynı derecede pahalı

kaz tüyü yorgan. Yatak rahat, yumuşak ve sıcaaktı ... ve aptal taş zemin yine de daha güzeldi.

"Argh!"

Yatağın etrafından dolaşarak gömme dolabı açtı ve giyinmek için içeri adım attı. Bunu yapabilmesi çok hoşuna gitmişti; odanın bir tarafındaki tavandan tabana pencerenin panjurlarını indirmek zorunda kalmıyordu. Pek manzara yoktu, bu kadar aşağıdan ama güneşli bir günde ışık çok güzeldi.

Bugün, karamsar, suyla yıkanmış bir griydi.

Giyinen Holly yatağına oturdu, botlarını giyerken gölgeler tenine vuruyordu. Yağmur şiddetli değildi, daha çok sabit bir sis vardı, bu yüzden penceresinin ötesini hâlâ görebiliyordu. Doğrudan görüş alanında bina vardı

Lejyon tarafından işgal edilmiş, garip varlıklar

Raphael'in Lijuan'la savaşı sırasında şehre indi. Soluk

gözlü ve soluk tenli, yarasa gibi kanatları olan

Lejyon  rk t c n n tanımıydı. Tabii ki, o kimdi ki

yargılayacaktı? O tam olarak Bayan Normal değildi. Ve severdi

Binalarına yaptıkları şey, onu yemyeşil bir örtüyle kaplanmış canlı bir yaratığa dönüştürmekti.

Holly birden fazla kez oraya gidip içeri bakıp bakamayacağını sormayı düşünmüştü. Bunu hiç yapmamıştı.

Çünkü Lejyon çok başkaydı ve onun ulaşamayacağı kadar güçlüydü, ama bugün, botlar üzerinde ve sa lar şeytanın onu ele geçirdiğini hissetti. Ya da belki de Venom'un önceki gece içinden çıkardığı şeyle yüzleşmeye tam olarak hazır değildi.

Kule ile Lejyon binası arasındaki bölge başmelek bölgesi olduğu için hiçbir yabancı

Kule'den çıkarken Venom'u uyarma zahmetine girmede.

Yine de ona bir mesaj gönderdi: Bensiz ava  ıkma. Kendinden korksun ya da korkmasın, bir kenara atılacak değildi. Sadece dengesini bulmak için birkaç dakikaya daha ihtiya ı vardı.

Teninde serin bir öpücük gibi hissettiği sürekli sisli yağmura rağmen New York hız kesmeden devam ediyordu. Bir ızgaradan buhar çıkıyordu, öğle yemeğine çıkan takım elbiseli ofis çalışanları uzaktaki metro girişine doğru akıyordu ve yakındaki bir simit arabasından yayılan sıcak, mayalı koku Holly'nin tat tomurcuklarını kışkırtmak için sürüklendi.

Kısa süre önce özgürlüğüne kavuşan, hızlı siyah gözlü ve siyah saçlı vampir, Raphael'in kalesine bu kadar yakın bir yerde dükkân açarak küstahlık etmişti ama kısa sürede çok sayıda güçlü hayran edinmişti. Meleklerin Raphael'e doğru geri uçmadan önce bir simit al.

Bugün, bir tane almak için rotasından saptı. Kendisi. Hiçbir ödül avcısı onu kaçırmaya çalışmayacaktı. Bütün bir melek filosu bir çığlığa kulak kesilmişti; saçları nemli ve yüzleri kararlı, kulenin nispeten alçak balkonlarında oturuyorlardı. A Mavi kanatlı, gözleri olağanüstü altın renginde ve siyah saçları mavi İlyum renginde olan melek önlerinde durdu.

Savaş sonrası eğitim tartışması, diye düşündü Holly, Kule'ye taşındığından beri aynı manzarayı birçok kez görmüştü. Bu son gerçek ailesini o kadar gururlandırmıştı ki, bu konuyu "gelişigüzel" bile olsa her sohbette dile getiriyorlardı. konuyla zayıf bir ilgisi var.

Oh, bizim Mia mı? O artık bir doktor. Holly'miz de Kule için çalışıyor. Kardeşlerini dairesini ziyarete götürdü- Kule'de bir dairesi var, bunu söylemeyi unuttum mu? -ve ikisi de bu konuda konuşmadan duramıyorlardı.

"Günün ilk müşterisi!" Simit satıcısı arabasının önünde durduğunda Holly'ye gülümsedi. "Bugün geç başlamak zorunda kaldım - arabamla ilgili bir sorun, bilemezsin, ama daha işimi bitirmeden buradasın. Kurulum." Elleri hızla hareket ederek simidi yağlı kâğıda yarı yarıya sardı. "İyi bir alamet olduğun için bedava bir simit alacaksın."

Holly hediyeýi babasını hatırlatan bir sırtışıla kabul etti. Allan Chang'in günün ilk müşterisine yüzde elli indirim yaptığı biliniyordu. "Sonrası için hazır-eğitim telaşı?" Tüm o melek filosu yakında onun üzerine inecekti.

"Asla bitmez, tatlım." Bir göz kırpma. "Asla bitmez."

Holly el sallayarak veda ederken yumuşak, çiğnenebilir krakeri ısırdı ve Lejyon binasına doğru ilerlemeye devam etti. Yolun yarısında durup babasını aradı ve beş yaşında olan muhteşem küçük kardeşleriyle konuşmaya başladı. Bir metre sekiz ve bir metre dokuz, aslında artık o kadar da küçük değillerdi - en sevdikleri sosyal medya platformları üzerinden, sonra annesine mesaj attı. Daphne Chang telefonundaki mesaj uygulamasını çok seviyordu.

Saçın hala gökkuşağı mı? diye cevap verdi.

Evet, anne.

Çok güzel siyah saçların var, Holly. Siz kızları anlamıyorum.

Ben de seni seviyorum.

Annesi beş sıra kalp emojişi gönderdi.

Holly gülerek telefonunu cebine koydu. Mia'yla günün ilerleyen saatlerinde konuşacaktı, çünkü kız kardeşi işteki ilk gününde gece vardiyasında çalışmıştı ve muhtemelen şu anda uyuyordu.

Lejyon binasına durdurulmadan varmıştı ama Lejyon'un onu izlediğinden hiç şüphesi yoktu. Çoğu zaman binaların üzerinde gargoyller gibi sessiz ve hareketsiz otururlardı. İnsanlar genellikle yarasa gibi kanatlarını açıp uçana kadar orada olduklarını unuturlardı.

"Hmm." Gözlerini binanın dibine dikti. Eğer o bir zamanlar kapıları vardı ama o kapılar uzun zaman önce mühürlenmişti. En alttaki üç katta görebildiği kadarıyla hiçbir çıkış ya da giriş yoktu ve aşağı yukarı sürünen ve duvardan dışarı doğru büyüyen bitkilerden dolayı yeşile bürünmüştü

Sanki duvarlar bir şekilde dikey toprak parçalarına dönüşmüş gibi.

Seçeneklerini düşünürken simitten bir ısırık daha aldı. Ancak planını uygulamaya koyamadan derisi diken diken oldu. Ama etrafına baktığında orada kimse yoktu.

O da yukarı baktı.

10

Venom raysız bir kulenin balkonunda **yüksekte duruyordu**, o kadar yüksekteydi ki, özellikle de sisli yağmur görüşünü bulanıklaştırdığı için yüz hatlarının hiçbirini göremiyordu

-Ama o olduğunu biliyordu. Duruş şekli, takım elbisesinin vücuduna kusursuz bir şekilde oturması, saf Venom'du. Ve gözlerinin onun üzerinde olduğunu biliyordu; gökkuşağı saçları güzeldi ve onu mutlu ediyordu, ancak tam olarak iyi değildi

Uyum sağlamak.

Holly onun taş zemininde uyandığını, çılgınca yaptıkları antrenman seansından sonra damarlarındaki balı düşündü ve bu yolun belaya yol açtığını anladı. Tehlikeli, ölümcül bir bela.

günahla yıkandı. Kendini başka tarafa bakmaya zorladı ve zihnini Lejyon binasına nasıl gireceği sorununa geri döndürdü.

Serbest eli o anda karıncalandı.

Aşağı baktı ... ve teninin solup gittiğini gördü. "Hayır," diye fısıldadı, kasıtlı olarak simidini yemeye devam ederken olanları gizlemek için parmaklarını avucunun içine kıvırdı.

Burada garip bir şey yok millet, sadece bir kadın Lejyon binasında, küçük yağmur damlacıkları saçlarını ve cildini süslerken yüzünü dolduruyordu. Tamamen normaldi. Pek çok insan Lejyon binasına bakıyordu. Turist otobüsleri

Kule'nin sınırlarını aşmaya cesaret edemiyorlardı, ancak Lejyon binasının bir kısmını doğrudan görebilecek kadar şanslı olan Kule dışı binalar çatılarını kiralayarak iyi para kazanıyorlardı, böylece turistler

Gezegendeki en kozmopolit şehirlerden birinin merkezinde yeşilliklerle dolu bir bina.

Krakerini yemiş ve yaramazlık yapan eli tekrar görünür hale gelince, buruşturduğu ambalajı cebine koydu,

Sonra en kalın görünen asmaya doğru yürüdü ve yağmurun kayganlaştırdığı yeşilliklere sıkıca tutunarak tırmanmaya başladı. Kemikleri sıvılaştı, içgüdüleri keskinleşti ve nefesi değişti. Sanki bunu yapmak için doğmuş gibi tırmanıyordu ve sorumlu olan insan kısmı değildi.

Binaya tırmanmanın ne kadar kolay olduğunu görünce heyecanlandı, umursamadı.

Dürtülerimi dizginlediğim için güçlü değilim. Güçlüyüm çünkü bu dürtüleri kullanıyorum.

Belki de Venom dönüştüğü kişinin bazı yönleri konusunda haklıydı... ama Holly içinde asla serbest bırakılmaması gereken şeyler olduğunu da biliyordu.

Dördüncü katta hem çıkış hem de giriş işlevi gören açıklığın önündeki balkona ulaştığında Girişte -içerideki sıcaklığı korumaya yardımcı olduğunu düşündüğü kalın, ağır plastikten şeffaf asma kapakları olan geniş bir bölüm- doğruldu ve "Merhaba? İçeri girebilir miyim?" Kendini birinin evine davet etmek pek kibar bir davranış değildi.

Eğer kimse cevap vermezse, tekrar aşağı iner ve başka bir gün tekrar denerdi.

Ama Lejyon'dan biri ölüm sessizliği içinde yanına indi. Kalbi küt küt atmaya başladı. "İyi günler."

Çömeldiği yerden kalkarak gözleriyle ona baktı. Mavi bir dış halka dışında yarı saydamdı, saçları Raphael'inkiyle aynı gece yarısıydı ve yüzü de kusursuzdu. O garip bir şekilde bitmemiş gibi görünüyordu. Sanki hayat henüz ona bir işaret koymamıştı. Yine de, paradoksal bir şekilde, ona yapışan yaş duygusu kemiklerini sızlattı.

Başını insani olmayan bir şekilde hafifçe sola doğru eğerek, "Nesin sen?" diye sordu.

Holly onun yüzüne dokunma, sıcak mı soğuk mu olduğunu anlama isteğiyle savaştı. "İşte milyon dolarlık soru bu."

Birden Lejyon'un binlerce, binlerce yaşında olması gerektiğini hatırlayarak, "Cevabı biliyor musun?" diye sordu.

Başını yavaşça salladı, mutlak sakinliği sinir bozucuydu. "Bu zamanda ve bu yerde var olduğumuz için hafızamızı kaybediyoruz ama bizi biz yapan sadece hafızamız değil. Kemiklerimize işlemiş bir bilgimiz var."

"Peki bu bilgi size ne anlatıyor?"

"Yeni olduğunu." Başını daha da yana eğdi - neredeyse baykuşların yaptığı şeyi yapıp başını ters çevireceğinden korkuyordu. "Ama sen de yaşlısın, henüz tam olarak uyanmamış olsan da."

Holly sertçe yutkundu. "İçimdeki ötekilik, nedir o?"

"Sen ve sen değil." Onu sarsmak istemesine neden olan bu şifreli ifadeyle Lejyon geri çevrildi,

Kanatlarını düzgünce sırtına doğru katladı. "Sen yenisin. İçeri gelebilirsin. Kardeşlerim seni görmek isteyecektir."

Birdenbire kendini bir bilim sergisi gibi hissetmesine rağmen, Holly'nin merakı yine de onu ilerlemeye zorladı. Yürüdüğü anda yüzüne nemli bir hava çarptı.

arkasındaki kanatlardan. Bu mantıklıydı, eğer- "Kahretsin." Ağzının açık kaldığını, gözlerinin büyüdüğünü hissetti.

Oraya buraya çıkıntı yapan katlar dışında tüm bina oyulmuştu. Kalın sarmaşıklar yanlara doğru kıvrılıyor, eğrelti otları imkansız açılardan büyüyor, çiçekler dev öbekler halinde çiçek açmıştı ve ayaklarının altında Şimdiye kadar hissettiği en kalın yosun. Zemin kata baktığında pembe ve turuncu meyvelerle dolu ağaçlar gördü. Çürümüşlük, dökülmüş yapraklar ya da unutulmuş meyveler yoktu. Havadaki koku taze bir kokuydu. Yeşil, ışık ve büyümenin bir karışımı.

Holly baktı ve baktı, şaşkınlık kalbini taşıracak kadar doluydu.

"Bu çok güzel." Saf, katıksız bir yaşam.

Fısıltılar etrafını sarmış, o kadar çok boğazdan geliyordu ki birini diğerinden ayıramıyordu. Bu

Ürkütücüydü ama sonuçta bu Lejyon'du. Ürkütücü olmak onların normal yöntemiydi. Ama sonra inmeye başladılar Etrafında sessizliğin kanatları dolaşıyordu ve o, "Lanet olsun!" diye düşündü. "Sen yenisin," dedi onu getiren Lejyon varlığı

İçeride. "Seni hiç görmediler."

Bunu söylemek için garip bir yoldu. Senin gibi bir şey değil, sen. "Venom'u gördün," dedi. "O da benim gibi."

"O da tek bir varlık," dedi rehberi, diğerleri ağızlarını oynatmadan fısıldamaya devam ederken. "Senin gibi ama sen değil. Farklı."

Lejyon gözlerini dikmiş ona bakarken, Holly gözlerini dikip bakmaya karar verdi. Savaşın doruk noktasına ulaştıkları sırada, bir savaş gemisinin Raphael ve Lijuan, hepsi tamamen aynı görünüyordu. Renksiz tozlu gri saçlar, tamamen yarı saydam gözler, tenlerinde güneş ışığı hissi yok, kanatları da saçları gibi pigmentten yoksun.

Ancak bu varlıklar birbirlerine kardeş kadar benzerler, aynı değildi. Saç renkleri ince tonlarla değişiyor, cilt tonları küçük artışlarla farklılaşmaya başlıyordu ve hala saydam olan gözlerinde soluk mavi, soluk yeşil, soluk kahverengi ve soluk ela halkalar vardı. Sadece

İlk tanıştığında daha canlı bir halkası vardı, rengi Raphael'in yoğun mavisine daha yakındı.

"Gözlerin neden bu kadar solgun?"

"Biz de dönüşüyoruz," dedi yüzlerce ses, belki daha fazlası. "Sen yankı olmayan bir yankısın. Sen yenisin."

Holly, Elena'nın Lejyon'la konuştuktan sonra neden saçlarını yolacakmış gibi görüldüğünü anlamaya başlamıştı. "Bu da ne demek oluyor?"

Ama Lejyon sessizliğe gömülmüştü. Hareketsiz, sessiz bir saniye sonra, yarasa kanatlarıyla uçarak tüm

binanın içine doğru uçmak ya da puslu yağmura ve en koyu grinin uğursuz bulutlarına açık duran çatı çıkışına doğru uçmak.

Sadece bir kişi kalmıştı ve o da onu içeri götüren kişiydi.

"Bunun ne anlama geldiğini söyle bana?" Holly usulca sordu. "Lütfen?" "Sen yankı olmayan bir yankısın. Sen yenisin."

Kanatlarını açtı ve kız cevap veremedi ortadan kayboldu.

"Sizler esrarengiz bir gurunun olabilecek en kötü versiyonu gibisiniz!" Holly bağırdı.

Ona garip ve tuhaf bir şekilde masum bir merakla bakmaya devam ettiler. "Geri dön," dedi yüzlerce ses. "Birlikte yeni olacağız. Sen bir yankı olmadıktan sonra."

Ellerini havaya kaldıran Holly, Venom'un göğsüne çarpmak için ayağını yere vurdu. Onu kollarının üst kısmından yakaladı. Holly Tutuşunu kırdı ve kaşlarını çattı, yüzü güneş gözlüklerinin camlarından yansıyor. "Nasıl konuşulacağını biliyor musun?"

Lejyon mu?"

Yavaş bir gülümseme. "Arkadaşlarımız sana gizemli mi davrandı?" "Ben bir soru sordum." Kendini zar zor durdurdu

güneş gözlüklerini yırtmaktan ve üzerlerinde tepinmekten alıyordu. "Lejyon dışında kimse Lejyonca konuşamaz," dedi Venom,

Koyu renk saçları mücevher gibi küçük yağmur damlalarıyla parlıyordu. "Efendimiz ve Elena hâlâ Lejyon New York'a ilk indiğinde Lejyon'un onlara söylediği bir şeyin anlamını çözmeye çalışıyorlar."

Holly omzunun üzerinden baktı, geçişinden rahatsız olan plastik kapaklar çoktan hareketsiz kalmıştı. "İnsanların kafalarını karıştırmaktan zevk aldıklarını mı düşünüyorsun?"

"Hayır." Bir duraklama. "Lejyon insani ya da anlaşılabilir bir şey değil. İçinizde bir çağ dolusu bilgi olduğunu hayal etmeye çalışın, o kadar çok şey biliyorsunuz ki açıklamalar

gereksiz kalıyor. Sanırım kendi zihinlerinde
gayet açık."

Sen yankı olmayan bir yankısın.

Holly o kelimeyi düşünmek istemiyordu: yankı. Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bildiğinden korkuyordu. "Sen Beni takip mi ediyorsun?"

"Gerek yok. Sadece saçlarınızın göz kamaştırıcı parıltısını takip ettim." "Sürekli aynı kıyafeti giyen bir adamın moda tercihlerimi eleştirmek için." Ona asla gri takım elbisenin içinde çok tehlikeli göründüğünü söylemeyecekti. ve beyaz gömleği yağmurdan zarar görmeden kurtulmuştu, ama orada burada tek tük damlacıklar vardı.

Bu korkuluğun üzerindeki kısmi çıkıntı tarafından korunmaktadır yakında kuruyacaktı. Holly bunu Lejyon binasının sıcaklığında yapmıştı.

"Şuna bak," dedi Venom, hakaret alışverişi sona erdiğinde. "Bu senin sahte bir fotoğrafın."

Kaşlarını çattı ve telefonunu aldı. Görmek bir şok oldu Kendisi bu kadar yenilmiş görünüyordu. "Ben asla böyle görünmezdim," dedi, buz gibi sözleri çatırdayarak. "Beni eşek sudan gelinceye kadar dövseler bile."

"Bunun arkasındaki kişiler belli ki hedeflerini araştırmamışlar." Venom telefonu geri aldı. "Bu en iyi manipüle edilmiş görüntü ama iki tane daha vardı. Vivek tüm dolandırıcıların fiziksel adreslerini takip edebiliyor -"Onları ziyaret etmemiz gerektiğini düşündüm, bakalım izleyemediğimiz bir kanaldan cevap alabilecekler mi?"

"Hadi gidelim." Holly biraz kış tekmeleyecekmiş gibi hissediyordu.

Venom'u beklemeden asmadan aşağı doğru inmeye başladı. Adamın güldüğünü duydu ve sonra hareket etmeye başladı.

onun yanında. Aynı anda yere indiler, küçük yağmur damlacıkları tenlerinde ve giysilerinde parıldıyordu. "Sen tırmanmazsın

Benim gibi," dedi, kendine rağmen merakla. O da kendisi gibi akışkandı ama kemikleri aynı şekilde hareket etmiyordu.

"Teknikleri daha sonra karşılaştırabiliriz." Karşıya geçerek Kendine özgü Bugatti'sini park ettiği yere gitti, arabaya bindi ve onun oturmasını bekledi. "Seni yakaladıklarını söyleyenlerin dosyalarını sana gönderdim. Bak bakalım tanıdığın bir isim var mı? Hepsi vampir."

Holly telefonunu çıkardı ve ona gönderdiği listeyi getirdi. Tanıdığı herhangi bir isim görmeyi beklemiyordu ama- "Orospu çocuğu. Pislik herif."

"Hangisi?" Kule'ye doğru döndü, ötesindeki dünya griyle yıkanıyordu.

"Marlin Tucker. Ticaretle uğraşan düşük seviyeli bir pislik. balla beslenemediğinde bilgi. Vampir. Yüz yetmiş yaşında."

"Belki ilişkiniz onu işbirlikçi yapar." "Bizim bir ilişkimiz yok. O Ash'in bağlantılarından biri.

-O da onun bir pislik olduğunu düşünüyor ama o griye ait olan bir pislik ve insanlar onunla konuşuyor." O gitti diğer isimler arasında. "Başka kimseyi tanımıyorum ve Bu adresler ehliyetlerindeki resmi adreslerse gerçek olmaları pek mümkün değil."

"Vivek daha derine indi." Göremediği gözleriyle yan yan baktı. "Güzel kıyafet. Moda tavsiyelerini Dmitri?"

Holly gözlerini ona dikti. Bugün dar siyah bir kot pantolon seçmiş, onu kotun içine soktuğu üç çeyrek kollu ve dar siyah bir gömlekle eşleştirmişti.

Kıyafeti baldırın ortasına kadar bağlanan botlar tamamlıyordu. Çivili botlar değil. İş botları. "Dmitri'nin son zamanlarda papatya taktığını hiç görmedim." O papatyalar botlarını süslüyordu.

Venom'un sırtışı hınzır, vahşi bir şeydi. Gerçektir. "Artık kesinlikle Sorrow değil."

Holly o kadar emin değildi. Ailesi ona her Keder dediğinde yüzlerinde beliren üzüntü yüzünden adını Holly olarak değiştirmişti ama bir zamanlar olduğu kız ... ve gecenin derinliklerinde, yalnızken, dünya uzaktayken ve kimse onu göremezken

Holly onun için yas tuttu. O umut dolu, renklere boğulmuş, modayı seven ve ona aşık olan kız için. hocalarından biri hakkında.

Kumlu sarı saçları, yanaklarını buruşturan gülümsemesi, açık mavi gözleri ve hırka giyme alışkanlığıyla

gömlüklerinin üzerinde, kalbinin çarpmasına neden olmuştu. Shelley ve Maxie mezun olduktan sonra Holly'ye ona asılması için meydan okumuşlar, Holly de gülerek iddiayı kabul etmişti. Çünkü o zamanlar hayatı böyleydi. Bir neşe ve olasılık balonu. Ağırlıksız, ipeksi bir şey.

"Eskiden kim olduğunu hiç özlüyor musun?" Kelimeler, neye ihanet edebileceklerini düşünemedi ağızından çıkmıştı.

Venom ona neden bahsettiğini sormadı. "Çok uzun zaman önceydi," dedi. "Birkaç on yıl daha geçtikten sonra, yapıldığından bu yana dört yüzyıl geçmiş olacak."

"Janvier senden o kadar da genç değil ve hâlâ kız kardeşlerinden bahsediyor, hâlâ onların torunlarını görmeye gidiyor." O ve Ashwini bir ay önce bir fais do-do için New Orleans'a gitmişlerdi, Holly bunun bir parti anlamına geldiğini anlamıştı; ikisi de tenlerine yazılmış bir sevinçle geri dönmüşlerdi ve Janvier'in motosikletinin gidonundan sarkan renkli boncuklar.

"İnsanlar farklı seçimler yapar." Venom'un sesi ondan hiç duymadığı kadar soğuktu; bir engerek yılanının gözlerine sahip olabilirdi ama Venom çoğunlukla dünyayla alay edercesine eğlenirdi. "Ne yapmayı planlıyorsun? Burada kalmayı bir sonraki nesle ve bir sonrakine dokunmak mı, yoksa kaybolup gitmek mi?"

Holly kaşlarını çatarak karanlığın çöküşüne baktı; bulutlar o kadar ağırlaşmıştı ki, dünya akşam altıya bir saatten daha yakın görünüyordu. Bu onunla ilgili değildi. Ama içten gelen bir adalet duygusu, ona şu cevabı verdirdi. Çünkü onu kendi sorusuna cevap vermeye zorlamıştı. "Ailemi bir kez kaybettim," dedi. "Bunu bir daha asla yapmayacağım." Yüzünü ona döndüğünde çenesindeki gerginliği gördü.

Venom hiç böyle davranmazdı. Bu önemliydi. Hafife alınacak bir şey değildi.

"Janvier gibi olmak istiyorum," dedi. "O bağlara sahip olmak, insanlığa kök salmış olma duygusuna sahip olmak istiyorum. Honor ve Ash dışında tanıdığım en insan vampir

0.

-Ve daha yeni Made oldular, bu yüzden sayılmaz. Bence bunun nedeni yüzyıllar boyunca ailesiyle güçlü bağlar kurmuş olması." Bir yıl önce, büyük-büyük-çoğaltılmış-Kim bilir nasıl büyük büyük yeğeni, çocuk Manhattan'da bir tiyatro atölyesine katılırken altı ay boyunca onunla ve Ashwini ile birlikte kalmıştı.

Venom ona güneş gözlüklerinin aynalı camları yüzünden okunamayan bir bakış fırlattı. "Kaçınılmaz olanla savaşıyor musun, kedici?" Bu bir mırıltıydı, son kelime neredeyse şefkatliydi.

Gözleri yandı, boğazı aniden tılandı. Tekrar pencereden dışarı bakmak için dönerek geçen trafiği izledi. Sokak lambaları yanıp sönmeye başladı, sistemleri Işık eksikliği yüzünden tetiklendi. "İnsan olmadığımı biliyorum," dedi tekrar konuşabildiğinde, sesi yakıcıydı çünkü aksi takdirde ağlayabilirdi. "Parlayan yeşil gözleri ve insanların kemiklerini kırma yeteneğini fark etmemek biraz zor. onlara dokunmak."

"Ne?" Venom'un sesi sertti.

"Bu yeni bir gelişme," dedi Holly, sesi etraflarındaki manzara kadar renksizdi. "İdman yapıyordum Janvier ile birlikte bana nasıl hareket edeceğimi gösteriyordu ve düşünüyordum ki eğer açıyı tam olarak doğru yapabilirsem muhtemelen ön kolunu kırar."

Boğazına bir safra kaçtı. "Bunu yapmayı planlamıyordum, sadece saldırganı etkisiz hale getirebilirsem gerçek bir dövüşte nasıl yardımcı olabileceğini düşünüyordum." Yutkundu, kemiğin yüksek sesle çatlamasının mide bulandırıcı sesi kafasının içinde. "Ve sonra kolu kırıldı."

"Çabucak iyileşirdi," dedi Venom. "O yeterince yaşlı ve güçlü."

Bu Holly'nin birine zarar verdiği gerçeğini değiştirmmez. Ona karşı hep iyi davranmıştı. Janvier ailesine yaptığı son ziyarete onu da davet etmişti. Hayır demişti çünkü kız kardeşi Boston'a taşınmadan önce Mia'yla vakit geçirmek istiyordu.

Venom'un gücü onun etrafında kayıyordu, sinsice zarif bir şeydi. "Senden bunu tekrar yapmanı mı istedi?"

11

"Nasıl tahmin ettin?" İçinde bir şaşkınlık

Holly'nin sorusu.

"Çünkü onun işi bu." Venom pis bir yere döndü tam da yağmur gök gürültüsü gibi yağarken, birkaç kırık sokak lambasının bulunduğu sokakta, ama her şeyi görmesine rağmen

Görüş mesafesinin son derece düşük olmasına ve doğasının bir parçası olan tetikte olma haline rağmen aklı Holly'nin açıklamasındaydı. "Bu yetenek vampirik değil."

"Hayır. Meleklerle daha yakın."

"Hayır, kedicik. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bu başmeleğe yakın bir şey." Kırılgan bedeninde bu kadar güç olduğu fikri... "Nasıl hâlâ hayattasın?" Bu ciddi bir soruydu.

Soru. Başmelekler içlerinde yaşayan gücün şiddetiyle başa çıkabilecek şekilde yaratılmışlardı. Illium bile, en güçlüsü

Yediler arasındaki melek, Çağlayan'ın bedenine olağanüstü bir güç yüklemesiyle neredeyse ölüyordu.

Holly pencereden dışarı bakmaya devam etti. "Bu sadece bir

güç damlası," dedi ürkütücü bir ses tonuyla. "Birikiyor, sonra ani bir şiddetle serbest kalıyor ya da ..."

"Yoksa?" Venom onun hakkında çoktan bir brifing almış olmalıydı ama Yedi'den biri uzun bir aradan sonra şehre döndüğünde diğer olaylar normal düzenin önüne geçmişti.

"Havalı bir numara görmek ister misin?"

Venom, Holly'nin elini uzattığını görmek için ona doğru baktı ... eli gözden kayboldu ama sonra tekrar görüldü. O dikkatini ileriye çevirirken nefesini içine çekti

Tekrar. Halkın arasında görünmeden yürüyebilme yeteneği olan cazibe, kesinlikle başmeleklerle özđü bir yetenektir. "Ne kadar süre görünmez olabilirsin?"

Yağmur sağanaktan düzenli çiselemeye geçerken Holly güldü. "Elimin ne kadar süre görünmeyebileceğini mi soruyorsun? Çünkü salon numaramı yapabileceğim tek vücut parçası o."

Bir damlacık güç.

Birden sözleri daha anlamlı gelmeye başladı. "Ama bir işaretle gücü çağırabiliyorsun?"

"Haftanın gününe göre değişir. Gelir ve gider." Hafifçe öne doğru kayarak sol taraflarını işaret etti. "Bu benim sineceğimi düşünen aptalların adresi. Üzerinde uçan bir dinazorun grafitisi olan şu üç katlı bina. Yaratıcı."

Venom, kimsenin dokunmayacağını bildiği için aracını iki kez park etti. Eğer dokunurlarsa, bir engerek yılanının ısırığı onları sokabilirdi. Nemli karanlıkta dışarı çıkarken, ağır gri gökyüzüne baktı. "Size bir engerek yılanından bahsedildi mi?

Cascade?" Yağmur onun elmacık kemiklerini öptü.

- - -

"Hayır. Ne oldu?" Holly yağmurun Venom'un tenine fısıldamasını izlememeye çalışarak sordu. "Bilgiyi paylaşmayacağım. Kule hakkında sırası gelmeden konuşmamam gerektiğini biliyorum. iş." Bu yol, iğrenç işkencelerden sonra kesin ölüm demektir.

İkisinden de çoktan nasibini almıştı.

Venom onlar caddeyi geçene kadar cevap vermedi, vücudu akıcı bir zarafetle hareket ediyordu. Holly kendini tutamadı; onu izledi. Venom'da ölümcül bir şey vardı. Sadece gücü değil, kendisi de. İnsanken de böyle tehlikeli ve güzel olup olmadığını merak etti.

Gözlerini kırptırdı, başını salladı. Belli ki, eğer o Venom'u güzel bulmaya başlamıştı, onu kırmanın zamanı gelmişti.

kendi kendine bekarlığı dayattı ve gidip sevişti. O ilkel vardı içindeki öfke artık kontrol altındaydı, barlarda tavladığı zavallı adamları korkutmayacaktı.

Aklına dün gece Venom'la yaşadığı şey geldi, ona tam bir kaçık gibi davranmıştı ve o da gülmüştü. Çünkü o da deliydi.

"Çağlayan," dedi, hedefledikleri yerin yanındaki binanın yağmurdan korunan gölgesinde durduklarında, "yılda bir kez meydana gelen bir olaydır.

Kadrolular arasında güç dalgalanmaları ve diğer değişiklikler."

Holly'nin parmakları sağ şakağına gitti. "Raphael'in işareti mi?"

"Evet, bu da bir parçası. Tıpkı yeni arkadaşlarınız gibi.

Lejyon." Venom boş olan sokağı şöyle bir taradı ölümcül odak. "Kaskad'ın hava durumu üzerinde de bilinmeyen etkileri var. Bugünkü karanlık yağmur bir doğa olayı da olabilir, Kaskad'la bağlantılı da."

Holly, kavrayışının çok ötesinde, dünyayı sarsan bir güce sahip uçsuz bucaksız bir dünyaya bakıyormuş hissine kapılmıştı.

Belki de olması gereken buydu. Bir ölümsüz için o hâlâ bir bebektir. Başmeleklerle ya da Venom kadar ölümcül vampirlerle arkadaşlık etmemesi gerekiyordu. "Bunu bana neden anlatıyorsun?"

Güneş gözlüklerini çıkararak çenesini kavradı ve bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Çünkü Çağlayan en çok başmelek kanına sahip olanları etkiliyor."

Ve Holly o kadar çok başmelek kanı ile beslenmişti ki, bu onu hücresel düzeyde değiştirmişti. "Janvier'in kolunu kıran elimle yaptığım salon numarası," dedi

Göz temasını keserek, "Bu Cascade ile bağlantılı olabilirler mi?"

Başını salladı. "Kesin olarak bilmenin bir yolu yok, ama bu neden Kadro dışında kimsenin geliştirmedikleri yetenekler geliştirdiğini açıklar.

sahip olmalı." Başparmağını çenesinde gezdirdi, yavaş ve kasıtlı bir şekilde. "Kime güvendiğine dikkat et, kedicik. Birçok kişi

Tek bir damlacık bile başmelek gücüne sahip olan bir kadın için beş milyondan çok daha fazlasını ödeyin."

Elini bileğinin üzerine kapattı, teni dokunuşunun altında sıcacıktı ve gücü o kadar sıkı sarılmıştı ki, bunu teninde bir vuruş olarak hissetti. "Verdiğin bilgi ve uyarı için minnettarım." Ona etrafındaki çılgınlığı biraz olsun anlaması için bir araç vermişti ve minnettardı ama onun kendisine dokunmasına izin veremezdi.

Tüm vücudu yanıt vermeye hazır görünürken değil.

Dudakları okuyamadığı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Sonra güneş gözlüklerini tekrar takarak gölgelerin arasından sıyrıldı ve hedef binanın merdivenlerinden yukarı çıktı. Holly onu takip etti, ikisi de ön kapının yanında durakladılar.

Venom'un vücudu insanlık dışı bir şekilde hareketsiz kaldı. "Çok sessiz."

Etrafına bakınan Holly, belirgin bir sorun işareti görmedi. "Ballı yemlerle kendilerini uyuşturduktan sonra sızmış olabilirler."

"Sesin çok emin geliyor."

"Böyle bir durumda olduğunuzda" -kirli, grafitili çevreyi gösterdi, bu vampirlerin tam olarak rüyayı yaşamadıklarının açık bir göstergesiydi- "kaçmak, hatta yanılısamalı kaçış, güçlü bir çekiciliğe sahiptir."

Venom güneş gözlüklerini başının üstüne doğru itti, gözlerinin yarık yeşili onunkilere çarptı. "Bir uyuşturucu bağımlısından mı besleniyorsun?"

"Hayır," dedi Holly, acının ve umutsuzluğun en karanlık derinliklerinde bunu, sadece bırakmanın tatlı unutkanlığını düşündüğünü eklemeyen. Sonrasında nasıl bir durumda olacağı fikriydi -zayıf ve savunmasız ve Kendini koruyamıyordu, bu onu durdurmuştu.

Bir de canlı bir varlıktan kan emme olayı vardı ki, bu da midesini bulandırmaya devam ediyordu.

Yani evet, hayır teşekkürler ama iyi sebeplerden dolayı değil.

Venom sanki onu görmüş gibi rahatsız edici bir yoğunlukla ona bakmaya devam edince "İçeri giriyor muyuz, girmiyor muyuz?" dedi.
en korkunç sırları.

Güneş gözlüklerini tekrar gözlerinin üzerine indirerek elini kapı koluna koydu ve döndü. Kapı tokmağı Direnç gösterdiler ve kapıyı arkalarından kapatarak içeri girdiler.

İç merdivenin yontulmuş boyasına giden koridorun içinde ağır ağır asılı duran hava yıkanmamış cesetlerin, idrarın ... ve daha fazlasının kokusu. "Eski kan," diye fısıldadı Holly sert bir ses tonuyla, parçalanmış ve kafası kesilmiş cesetlerin görüntüleri karşısında midesi bulandı ve sarsıldı
Deli bir başmelek, canlı bir kurbandan akıttığı kanla dolu bir kadehten içerken, kırmızı lekeli bir piramitte yığılmış, beynine sokulmuştu.

Parmakları boynuna dokunuyor, panik içinde kaçıp gideceği sırada acı verici bir şekilde sıkıca kavırıyordu.
"Odaklan, kedicik."

Bu iki kelime yüzüne fırlatılan bir kova soğuk su gibi etki etti. Dondu kaldı, Honor'ın yaptığı gibi merkezini buldu. öğretti, sonra ağzından sığ bir şekilde nefes aldı. "Özür dilerim." Yanaklarına sıcaklık doldu.

Onu serbest bırakan Venom, "Kendi kurumuş kanıyla kaplı olarak bulunan bir kadın bir yana, bu koku herkesin midesini bulandırır," dedi.

Holly kaşlarını çattı, ancak onun bu kesin yargısı, kendisini bir kâbusun canlanmasıyla karşı karşıya kalmış bir çocuk gibi hissetmemesini sağladı. Ama o çocuk gibi tepki verdiği için ondan önce yoluna devam etti.

Korktuğun ve bunu saklamak istediğin için aptalca davranma. Bunu yaparsan bir hafta boyunca kışını tekmelerim.

Ashwini'nin sesi kafasının içinde.

Ve eğer bir daha korku filmlerindeki aptal piliçler gibi davranırsan, sana şahsen lobotomi yaparım.

Holly'nin dudakları bir parça yukarı çekildi, kambur omuzları dikleşti. Dikkatli ve tetikte olduğundan emin oldu,

ve aşağı doğru ilerlerken hiçbir şekilde korkuyla hareket etmiyordu.

koridorda. İkinci kata çıkan merdivenlerin dibine ulaştığında durdu ve Venom'a baktı, işinden gelen açıklanamaz bir dürtüyle savaşarak

tırman, daha yüксеđe şık.

"Yukarı mı aşağı mı?" Adamın koku alma duyusu onunkinden daha keskindi; kendi garip dürtüsüne güvenmektense sormak daha mantıklıydı.

Saçlarının nemli, koyu renk telleri geriye doğru kayarken merdivenlerin hizasından yukarı baktı. "Eski kan kokusu

En güçlüsü orada." Alt katı taradı ve koridorun her iki tarafındaki birden fazla kapıyı gözüne kestirerek, "Bunları birlikte temizleyeceğiz," dedi.

Holly itiraz etmedi. Ash ve Janvier ona partnerini bilinmeyen bir durumda asla yalnız bırakmaması gerektiğini öğretilmişti. "Ön kapıyı kilitlemeliyiz." Bu onun işini zorlaştırırdı.

Arkalarından gizlice yaklaşıp gizli bir saldırı başlatabilecek herhangi biri.

Daha sonra eski moda anahtarı kilitten çıkararak kot pantolonunun cebine koydu, tam o sırada çıplak ampul yandı.

Tavandaki bir telden sarkan ışıık bir anlığına titredi. İçeri girdiklerinde açıktı ve ışığı yetersiz olsa da fırtınanın gri kasvetinden daha iyiydi.

Hava yeniden sakinleşip köşelere gölgeler düşürürken, ilk kapıyı açan Venom'un arkasından baktı. Hayat belirtisi yoktu, odada kollarında sigara yanıkları olan kırık dökük bir kanepeden başka bir şey yoktu.

Kirli kumaşın yırtıldığı yerde köpük dolgu görülebilir.

Holly bir sonraki kapıya geçti; yarı yarıya Venom'un aramayı ele geçirmeye şalışmasını bekliyordu, ama o işeriye bakıp odada tehdit bulunmadığını söylerken Holly'nin arkasında, tetikte, dikkatli bir varlık olarak kaldı. Ondan sonraki kapıyı o, bir sonrakinin Holly aldı, ta ki birinci katın tamamını bitirene kadar.

Tüm iç duvarlar, zaman ve sigara dumanı nedeniyle rengi

solmuş olan deniz mavisi tonuna boyanmıştı.

hastalıklı sarımsı kenar. Birkaç delik muhtemelen Bir tanesinde ise yumruklardan kaynaklanan büyük bir siyah leke vardı. Sanki biri duvara mürekkep dolu bir kavanoz fırlatmış gibiydi.

Odaların çoğu ya yırtık pırtık bir kanepeler ya da kirli bir şilte ile döşenmişti. Giysiler hem kanepelere hem de şiltelere dağılmıştı. Bir çeşit yatak odası olduğunu fark etti. Son odanın bir oturma odası olduğu ortaya çıktı.

Üç büyük kanepeden oluşan bu alanın ortasında, bir duvarın çoğunu kaplayan kavisli bir televizyon ekranı yer alıyordu.

Mekândaki diğer tüm eşyaların aksine, televizyon temiz ve son teknolojiydi.

Bir saniye sonra televizyonun bulunduğu kutuyu gördü. Üzerinde leke ya da örümcek ağı olmaması televizyonun yeni satın alındığını gösteriyordu.

Holly, Venom'un kolunu tuttu. kanepeler ile televizyon arasında duran cam sehpanın üzerindeki eşyaları incelemek için içeri girdi. "İğneler," dedi, aşığı işaret ederek.

Dudağı kıvrıldı. Güneş gözlüklerini çıkarıp gömleğinin ön kısmına taktı. "Birinin annesi temiz bir ev tutmaları için."

Holly gözlerini kırptırdı. Ona ailesi hakkında sorular sormuş olmasına rağmen, Venom'un bir annesi olan bir adam olduğunu hiç düşünmemişti. Ve kesinlikle ona ne yapacağını öğreten biri de değildi. bir evin temizliğini korur.

"Sadece dikkatli olun." Vampirler hastalıklara karşı savunmasız değillerdi, ama sıkışıp kalmak yine de iğrençti ve her zaman

Düşüş'ten bu yana hiç kimse bir iğneye ölümsüzleri etkileyebilecek bir tür virüs ya da enfeksiyon bulaşmadığından emin olamazdı.

Holly muhtemelen vampirleri vuran ve melekleri gökten düşüren hastalığı yaratanın Başmelek Charisemnon olduğunu bilmemeliydi ama Kule'de üst düzey vampirlerle çalışıp da bilgi edinmemek zordu. Venom'un ona dışarıda anlattıklarından sonra

Charisemnon'un Cascade'de hastalığa neden olan bir gen kazandığı düşünöldü.

İsteyeceğı bir hediye değildi ama güç peşinde koşan bir baş melek de değildi.

"Sanırım etrafta bir sürü şırınga var," dedi. "Vampirler keşleri bal yemeden hemen önce vuruyor, böylece kafa daha güçlü oluyor, daha uzun sürüyor. Sonrasında kimse şırıngaları umursayacak durumda olmuyor."

Venom başını sallayarak asıl hedefine doğru yürüdü. Kenarları kare şeklinde dikdörtgen bir şey aldı, düşmesi için elini açtı.

"Vay be." Holly adamın elinde uçuşan yüz dolarlık banknotlara baktı, sonra tekrar yeni televizyona baktı. "Vampirler

Bu bölgede yaşayanların bu tür bir paraya erişimi yok." Çoğunun sözleşmesi bitmiş ve paraları tükenmişti. Sözleşme tamamlandığında onlara verilmişti ama sonrasında iyi maaşlı işler bulamadılar.

Venom parmaklarının arasında beyaz bir toz ovuşturdu, küçük bir tat almak için dudaklarına götürdü. "Kokain. Bu masadaki toz miktarına bakılırsa, kokainin kaynağı muhtemelen nakit." Ellerinin tozunu alarak, "Hadi yukarı çıkalım. Burada bir tehdit yok."

Holly onun önünde basamakları çıkarken, onun varlığı sırtında soğuk ve ipeksi bir tehlikeydi. Onu bir kobra saldırısı kadar hızlı öldürebileceğini biliyordu-Venom üç parçalı takımlar giyebilir ve yüksek moda bir filmde fırlamış gibi görünebilirdi. ama derisinin altında bir yırtıcıydı.

Çürüyen kan. Eski idrar. Diğer, daha zararlı vücut sıvıları.

Holly giderek artan pis kokuyu solumamak için bir elini karnına bastırdı. "Yukarıdalar burada . . . ve muhtemelen ölmüşlerdir, değil mi?" Bu fikir midesini bulandırdı, ilkel bir tepki verdi.

"Şart değil. Hedeflerimiz insan değil."

Nefes veren Holly başını salladı. Vampirler hayatta

kalabilirdi.
insanlardan çok daha fazla kan kaybederler. Hatta

travmatik durumlarda çoklu uzuv kesilmesinden kurtulabilir. Uzuvların eninde sonunda tekrar büyüdüğünü duymuştu ama çoğu vampir için bu çok, çok, çok uzun zaman alırdı. Ne de olsa melek değillerdi.

Ancak Dmitri ve Venom gibi vampirler için zaman çizelgesinin daha kısa, çok daha kısa olduğuna dair bir his vardı içinde. "Hiç bir uzvunu kaybettin mi?" diye sordu dikkatini kokudan uzaklaştırmak için.

"Bir kez," diye cevapladı Venom bu katın düzenini incelerken. "Savaşta - sol kolum."

"Yenilenmesi ne kadar sürer?"

"Bir yılın dörtte üçü. O zamanlar çok daha gençtim."

Üç çeyrek yıl, vampirlerin büyük çoğunluğuyla kıyaslandığında yine de hiçbir şeydi. Holly, bir bar kavgasında başka bir kavgacının ısırmasıyla serçe parmağını kaybeden asırlık bir vampir tanıyordu. Olayın üzerinden bir ay geçmesine rağmen serçe parmağı hâlâ yırtık pırtıktı.

"Bu odalara ilk ben gireceğim," dedi Venom, gözleri ona doğru parlayarak.

Holly omurgasını dikleştirdi. "Korunmaya ihtiyacım yok."

"Ben daha güçlüyüm. Eğer bu vampirler uyuşturucudan delirmişlerse, senin çırpınışlarını izlemektense onları çabucak yere sermeyi tercih ederim."

Holly ona parmağını gösterdi. Pislik.

Gülümseme derinleşiyor, onu yakışıklıdan Lanet yakışıklı, güzel pislik döndü ve ilk kapıya doğru yürüdü. Holly onun arkasını izlemek yerine O odaya girmek için duyduğu tuhaf dürtüye boyun eğdi. Oda hakkında hiçbir şey söylemedi, ancak otuz saniye boyunca kapının girişinde durdu.

Sonra hızla diğer odaları kontrol etti.

İşini bitirdikten sonra, "Üçüncü katı temizleyelim," dedi. "Sonra ilk odadaki dağınıklıkla ilgilenebiliriz." O sanki artık gizlenmek için bir neden kalmamış gibi koridorda bir ışık yaktı.

Holly'nin ensesindeki tüyler diken diken oldu.

12

Holly bilinçli bir şekilde kendini

ikinci kattaki oda.

Üçüncü kat yoğun bir şekilde grafitilerle doluydu ve kullanılmış içki şişeleri ve daha fazla şırınganın yanı sıra Rastgele birkaç şişe süt patlamıştı. Ama yaşamdan ya da cesetlerden yoksundu. "Domuzlar gibi yaşıyorlardı," dedi Holly, yerde buruşmuş bir çift külotun etrafında dolaşırken. "Evsiz arkadaşlarım bile bundan daha düzenli yaşıyorlar."

Venom, "Bazı vampirler Sözleşme dışındaki yaşamı zorlayıcı buluyor," dedi. "Melekleri tarafından emirlere uymaları telkin ediliyor - kendi kararlarını vermek zorunda kalıyorlar.

bocalıyorlar."

Holly irkildi. "Onlar için üzülüyor musun?"

"Hayır," dedi açıkça. "Özgürlük içinde yaşamaya çabalamaktansa yaldızlı kafeslerde olmayı tercih edenlere hiç sempati duymuyorum."

"Bunu yapamayanlar da var," dedi Holly yumuşak bir sesle, Zeph'i ve onun çukurlu yüzünü düşünerek. "Onlar çok kırılmışlar

onlara ne yapıldığını."

Venom'un gözleri affetmiyordu. "Zorla yaptırılmadıysa, bu vampirler bir evliliğe girmeyi seçtiler.

Neredeyse ölümsüzlük karşılığında sözleşme. Seçimlerin sonuçları vardır."

Holly kırık dökük vampire ne kadar acısa da, Venom'un sözlerinin doğruluğunu tartışamazdı. Bu gerçek, Lonca Avcılarının Sözleşmelerinden kaçan vampirleri suçluluk duymadan yakalayabilmelerinin de nedeniydi. Çünkü

Dünyadaki her ölümlü, ölümsüzlerin ne kadar acımasız olabileceğine defalarca tanık olmuştu. Ölümsüzlüğe girmek için yapılan her seçim

Bir yetişkin olarak tüm yetilerinizi kullanarak bu dünyaya gözlerinizi dört açarak geldiniz.

"En azından düzgün bir Sözleşmede," diye mırıldandı, "bir bitiş tarihi var. Benim cezamın ucu açık."

"Hayat senin yaptığın şeydir, kedicik." Venom parmaklarını kızın uzun saç kuyruğunun üzerinde gezdirdi. "Kendini kanıtla

Dmitri ve Raphael'e teslim edersen özgürlüğün konusunda asla endişelenmene gerek kalmaz."

Holly onun dokunuşundan uzaklaşırken dudaklarını büktü. "Gerçekten Raphael'in bir tehdidin yaşamasına izin vereceğini mi düşünüyorsun? onun bölgesinde gelişmek?"

Gülümserken dişleri parlıyordu. "Dmitri'nin bir tehdit olmadığına gerçekten inanıyor musun?"

"O Uram tarafından lekelenmedi." "Neha tarafından yapıldım."

Holly ona boş boş baktığında, "Unutmuşum, başmelek dünyasındaki siyasi akımlardan haberin yok. Diyelim ki Neha ve Raphael artık eskisi gibi arkadaş değiller. Eğer yapabilseydi, Neha Raphael'in kafasını vücudundan ayırın ve bunu yaparken gülün."

Yine de Neha'nın izini kimsenin fark edemeyeceği bir şekilde taşıyan Venom, Raphael'in yanında yürüyordu.

"Gel," dedi Venom o cevap vermeden önce, "ilgilenmemiz gereken bir iş var."

Holly eski kan ve diğer çirkin şeylerin koktuğu o odaya girmek zorundaydı, içinde ne olduğunu görmek zorundaydı ama

sorulacak bir soru daha var. "Raphael'in senin onun için kişisel bir tehdit olmandan endişe etmeyecek kadar güçlü olduğunu biliyorum ama Dmitri ve diğerleri Neha'ya olan bağlılığının devam etmesinden endişelenmiyorlar mı?"

"Bana engerek diyorsunuz. Bazıları benim bir engerek

olduğuma inanıyor, yuvadaki bir yılan." Venom'un sesi düzleşti, gözleri soğudu. "Ama Dmitri ve Yedi'deki diğerleri? Janvier? Trace? Hayır.

Aramızdaki ve Raphael ile aramızdaki bağlar
Uzun zaman önce ve sayısız güven ve sadakat eylemiyle
kırılmaz hale geldi."

Holly kaşlarını çatarak, "Sana engerek dememin nedeni
gözlerin ve genel yılanlığın, yoksa senin büyük bir hain
olduğunu düşündüğüm için değil," dedi. "Bana kedicik
demeyi kes

Hollyberry ve ben de sana Viper Face ve Poison demeyi
bırakacağım."

Kıkırdaması omurgasında dalgalanmalar yarattı, onu
Şok edici bir şekilde nefesi kesildi. "Ama kedicik," dedi,
"Bunun yapmak istediğim bir pazarlık olduğunu
sanmıyorum."

Güldüğünde gözlerinin nasıl parladığından etkilenen
Holly, açıklanamaz tepkisini kontrol etmek için dişlerini
sıkmak zorunda kaldı. Tamamen cinsel bir tepki olsaydı,
bunu anlayabilirdi: Venom karanlık bir yakışıklılığa ve
kendisinin bile inkâr edemeyeceği, kadınların fantezilerini
süsleyen bir vücuda sahipti.

Ama onu gülerken görmeyi istemek, o gülüşün tüm
vücudunu bir öpücük gibi sardığını hissetmek? Bu çok
garipti.

Kule için en ufak bir tehlike belirtisi göstermesi halinde
onu öldüreceğini kendine sert bir şekilde hatırlatarak
merdivenlerden ikinci kata indi ve omuzlarını dikleştirerek
onu bu kadar güçlü bir şekilde çeken eski kan odasına
döndü. Venom onu durdurmadı ama
sinsi varlığı aniden çok yakındaydı. Düşersem beni
yakalayacağını düşündü.

Tanrım, gerçekten kendini kaybediyordu.

Sonra işte oradaydı, kapının girişinde. İlk başta, o vardı
Karanlıkta ne gördüğünü anlamakta zorlanıyordu.
Çekilmiş perdelerin yarattığı tek aydınlık, arkasındaki
koridor lambasından ve bilardo masasının üzerindeki küçük
ışıkta geliyordu.

Dehşet, Polaroid flaşlar halinde beynine kazındı.

Hiçbir şeye bağlı olmayan bir kol, kanlı tendonlar
uzanıyordu.

Üç kafa bilardo masasının üzerine düzgünce dizilmiş.

Kafası ya da bacakları olmayan bir varlık, kanlı gövdesini şöminenin yanına dayamış, sanki öne doğru eğilip onları karşılamak için bekliyormuş gibi.

Kirli halının üzerinde yan yana duran iki sol el.

"Geri kalan parçalar nerede?" diye sordu kafatasındaki diğer her şeyi yok eden uğultunun arasından.

"Sağa bak."

Gölgelerdeki yığını gördü. Gövdeler. Kollar. Bacaklar. Sanki biri ortalığı dağıtmak istememiş gibi hepsi düzgünce yığılmıştı.

Venom konuştu, sesi yumuşaktı. "Bu senin kâbusun, değil mi Hollyberry?"

"Evet."

Bu yüzden dehşet odasına adımını attı ve yutkunarak o yığına doğru dikkatle yürüdü. Sadece eski sandalyeler ve koltuklarla döşenmiş bu odada saklanacak bir yer yoktu ve o spot ışıklı bilaro masası ürkütücü bir gösteriye dönüşmüştü ama gardını indiremeyecek kadar çok dehşet görmüştü.

Bazı canavarların size doğru yürüyebileceğini ve onları asla göremeyeceğinizi biliyordu. Uram, Holly ve arkadaşlarını kaçırdığında tam bir ihtişam içindeydi.

Hiç şansları yoktu.

Arkasını kollamamasının tek nedeni Venom'un orada olmasıydı. İçinde yaşayan kötücül şey yüzünden aklını kaybederse onu infaz edecekti ama o zamana kadar, onu da diğer ortakları gibi koruyacaktı.

Ceset parçaları yığınına yaklaştıkça her şey daha da gerçek oluyor ve zihni daha çok çılgılık atmak istiyordu.

Kemikler dışarı çıkmış, paramparça olmuş ve bembeyaz parlıyordu.

Bağırsaklardan oluşan bir ip, bir gövdenin etrafına düzgünce dolanmıştı.

İki sağ el avuç avuçaydı, parmakları iç içe geçmişti.

"Uram'ın hayata dönmediğinden emin misin?" Soru neredeyse sessiz çıkmıştı.

"Bu kafalardan biri," dedi Venom bilardo masasının yanında durduğu yerden, "Vivek'in bulabildiği o kelle avcısının kimlik fotoğrafıyla eşleşiyor. Seninle oynanmış bir resim. Diğer ikisi ise ekibinin bilinen üyelerinin fotoğraflarıyla eşleşiyor."

Korkusuyla yeterince yüzleştğine karar veren Holly, bir zamanlar canlı varlıklar olan et yığınının geri çekildi ve Venom'a döndü. "Kokain, etrafta uyuşturucu satıcısı tipi para, her yerde kullanılmış şırıngalar - görünüşe göre üçü de pek namuslu vatandaşlar değilmiş. Her türlü şey onları kışkırtarak ısırarak için geri gelebilirdi." Bu katliamın Holly'nin başına konan ödülle bağlantılı olup olmadığını bilmenin hiçbir yolu yoktu. "Psikopat bir vampir, hatta zıplamış bir İnsan bağımlısı, eğer üçü de bal beslemelerinden kafayı yemiş olsalardı bunu yapabiliirdi."

"Mümkün. Yanlış rapor gönderen diğerlerinin izini sürdüğümüzde daha iyi bir fikrimiz olacak." Venom ellerini takım elbisesinin ceplerine soktu. "Sanırım bir temizlik ekibi çağırırsam iyi olacak."

"Kule kuralı, bir suç olmadığı sürece polisi aramak zorundayız."

Kule'nin ilgilenmesi gereken bir konu." Ya da melek sırlarıyla ilgili bir konu. "Bence genel kötü adamlar doğranıyor muhtemelen bir polis çağırısıdır."

Venom alaycı bir tavırla, "Bu konudaki engin bilginize boyun eğeceğim," dedi.

Holly arama yapmak için telefonunu çıkardığı sırada belli belirsiz bir soluk sesi havaya fısıldadı. Venom'un gözleri kısıldı ve başı soğuk vücut parçaları yığınının doğru sallandı. Holly'nin duyma yetisi, Venom'un Sesin kaynağını tam olarak saptamıştı ama odanın başka hiçbir yerinde birinin ya da birilerinin saklayabileceği bir şey.

"Tanrım." Telefonunu bir kenara bırakarak Venom'la birlikte yığının yanına gitti.

Botunun yan tarafına sakladığı çok tehlikeli bir bıçağı vardı.

Eğitim. Gölgelelerde çalışmak silah kullanmayı öğrenmesini gerektiriyordu, ancak silahlarla ilgili zorlukları vardı; onlar sadece ellerinde doğru hissetmiyordu. Ve hızı göz önüne alındığında, bir bıçak da işe yarıyordu, hatta sessizlik gerektiren durumlar söz konusu olduğunda daha da iyiydi.

Ama bugün bıçağa uzanmamaya karar verdi. Venom'a "Gözcülük yap," dedi.

Daha güçlüydü, olası bir tehdide daha hızlı tepki verebilirdi.

Sonra, midesi alkalansa da, safra Boğazının arkası yanarken, kendini vücut parçalarını bir tarafa taşımaya zorladı, parçaları kesilmiş insanlar olarak değil, cansız nesneler olarak düşünmeye çalıştı. Deri parmaklarının altında mide bulandırıcı bir şekilde esnekken bu zordu

ve çürüyen kan kokusu ve diğer daha iğrenç- "Hayır, hayır." Dehşet tenini ürpertiyordu, önünde diz çöktü Duvara yaslanmış, kanlar içindeki ince, çıplak kadın. Dizlerini ve kollarını göğsüne bastırmış, gözleri donuk, kısa ve sığ nefesler alıyordu.

Nefes alabilmesi bile bir mucizeydi; boğazı kesilmişti. Vampir.

Holly elini kadının yarasının üzerine vurdu. "Zehir. Onu besle." Bunu kendisi de yapabilirdi ama kanı kirliydi, yarardan çok zarar verebilirdi.

"Başını yukarı kaldır ve ağzını açık tut," diye emretti Venom. "Tıka basa yemeye başlarsa onu koparmak zorunda kalmak istemiyorum. Onu öldürebilirim."

Kalbi bir yarış atınıninki gibi arpan Holly, serbest atışını kullandı.

Holly'ninkinden çok da büyük olmayan dişlerini ortaya çıkarmak için ağzı açılana kadar kadının çenesini sıkmak için elini kullandı.

başını geriye eğdi. Kahverengi saçlı vampirin ağzına kan damlıyordu, Venom kendini bir bıçakla kesmişti.

akı taşımamasını nedense hiç beklemiyordu.

Bileğini kadının ağzına doğru eğmişti.

Kadının dişleri derisine gömülmediği için yara iyileşmeye başladığında, yarayı yeniden açtı.

Soluk beyaz tenli sıska kadın en az beş saniye boyunca tepki vermedi; bu süre açlıktan ölmek üzere olan bir vampire güçlü bir kan verilmesi için neredeyse imkânsızdı. Sonra Venom'a doğru o kadar sert bir şekilde sarsıldı ki, Holly onu tutmuyor olsaydı bileğine yapışacaktı.

Venom aynı anda bileğini çekerek kan akışını kesti ve vampirin inlemesine neden oldu

Acı içinde.

"Venom."

"Daha fazlasını kaldıramaz. Ben bebek vampir değilim kedicik, kanım eski. Ve senin yerinde olsaydım boğaz."

Holly tam zamanında geri çekildi.

Kadın şaşırtıcı bir hızla ayağa fırlamış ve yıpranmış halının üzerinde elleri ve dizleri üzerinde durmuştu. Kırpık ve kirli saçları yüzünün kenarlarından sarkıyordu, gözleri kırmızıyla çevriliydi, Holly'ye tısladı. Ve Holly zamanda geriye gitti. Avcı onu bulduğunda Elena'ya tıslayamayacak kadar korkmuştu ama o da o kadar kırılmıştı. "Biz Sana yardım etmek için buradayım," dedi nazikçe.

Kadın çılgılık atarak Holly'ye doğru pençelerini savurdu ve halının üzerinde dört ayak üzerinde hızla ilerlemeye başladı. Holly geri çekildi, travma geçirmiş bir kurbanı incitmek istemiyordu.

Vampir, ipleri kesilmiş bir oyuncak bebek gibi halının üzerine yığıldı.

Holly, Venom'a ters ters baktı. "Bunu neden yaptın?" Esmeri ensesine indirdiği basit bir darbeye yere sermişti.

"Vahşi bir vampirle kovalamaca oynaman için gerçekten zamanım yok," dedi hafifçe. "Ve bu artık bir polis iş."

"Neden?" Vampirin hayatta olup olmadığını kontrol etmeye gitti, sarsıntılı bir nabız buldu. "Keşe benziyor. Muhtemelen katliama tanık olduktan sonra çıldırdı."

"Vampirler uyuşturucuları içlerinde o kadar uzun süre tutmazlar."

Venom ona hatırlattı. "Parçaların soğuması ve kanın yerde pıhtılaşması için o ceset parçaları yığınının altında yeterince uzun süre kalması gerekiyordu. Ve ben onu kanımla besledim-

Bu onu şok edip bilincini geri getirmeliydi. Davranıyordu. Kana susamış bir vampir gibi değil ama ona yakındı."

Holly başını salladı. "Korkmuş gibi davranıyordu ve psikotik." Hayatta kalmak için ilkel bir dürtü tarafından yönlendiriliyor. "Taciz edildiğinde böyle davranırsın, sonra neredeyse öldürüldü."

Venom Kule'yi aradıktan sonra telefonunu bir kenara bıraktı. "O sen değilsin." Garip bir şekilde nazik bir yorumdu.

"Belki de öyledir." Holly kadını sırt üstü yatırdıktan sonra kirli kahverengi saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Gerçekten çok zayıf." Vampirlikleriyle o kadar rafine olmuşlardı ki güzellikleri ruhani bir hal almıştı, yaşlı vampirlerin sergilediği unutulmaz vampir inceliğinden daha ince.

"Dmitri neden eski vampirlere benzemiyor? Hani şu doğaüstü incelikte ve yarı saydam olanlara.

Deri mi?" diye sordu, daha önce hiç düşünmediği bir düşünceydi bu. "Bin yıl sonra bile sert bir teni var."

"O bir savaşçı ve zaman içinde hep savaşçı olarak kaldı," dedi Venom, kadının yanına çömelerek. "Vampirlik bizi, biz onun bizi şekillendirmesini seçtikçe şekillendirir. Dmitri için bu

Yani kasları daha güçlü, yaralanması daha zor." Kadın öksürdü, göz kapakları titremeye başladı. Venom'un kanı.

Aksi takdirde bu kadar çabuk iyileşemezdi. Ama henüz tam olarak o noktada değildi ve vahşileşebileceği için Tekrar tam olarak uyandığında, Holly bu fırsatı değerlendirerek onun geri kalanını taradı. "Çürükler," dedi, kurumuş kanın pas kırmızısı arasından bile görülebilenleri işaret ederek.

"Muhtemelen duvara fırlatıldığı içindir." Orada bir

Vampirin dayandığı duvarda gözle görülür bir çukur vardı.

"Diğer üçünü kim öldürdüyse muhtemelen boğazını kesip duvara fırlatmış ve işinin bittiğini düşünmüştür." Venom mırıldandı. "Ölmesi gerekecek kadar genç ama boğazının kesilmesi ona hayatta kalma şansı verecek kadar dikkatsizce yapılmış olmalı."

Yaraya bakmak için kadının başını hafifçe yana eğdi. "Görünüşe göre katil omuriliğini kesmemiş. Ve bir süre boyunca vücut parçalarından yüzüne kan damlamış olmalı. Bir kısmı ağızına gitmiş olabilir."

Holly bazen, en kötü zamanlarda, Uram onu ölü arkadaşlarının kanıyla beslemeye zorladığı için mi hafızasında boşluklar olduğunu merak ediyordu. Böyle bir şeyi hatırlamak zaten yarı deli olan bir hayatta kalanı tamamen çıldırtabilirdi, bu yüzden belki de unutmayı seçmişti.

"Ancak bu çürükler," dedi Venom, dehşet beynine kazınmadan önce, "bir el tarafından yapılmış. Sertçe kavriyorlar ve renklerinden daha yaşlı oldukları anlaşılıyor." Kadının kalçasındaki izleri gösteriyordu.

"Bu kadar yavaş iyileştigiğine göre çok genç olmalı." "Bu her zaman bir yaş meselesi değildir. On yaşındaki bazı vampirler bin her zaman zayıf olacaktır. Diğerleri ise iki yüz güçte olacaktır."

Holly başını salladı. Janvier yaklaşık iki buçuk asırlık yaşıyla ikincisinin yürüyen bir örneğiydi. "Görünüşe göre bacağı da yakın zamanda kırılmış." Sağ kaval kemiğinin üzerinde, sanki kemik içeri girmiş gibi sivri bir yara izi vardı.

Venom ayağa kalkarak zayıf esmerin etrafında döndü. "Ayaklarının altı yanmış. Yaralanmış." Sesi soğuktu. "Bu bir işkence."

Kadının sulu mavi gözleri, nabız gibi atan kan kırmızısıyla çevrili gözleri, fiske vurarak açıldı. Ve bu sefer odaklandıkları şey Zehir. Korkusu vücudunun kısır bir şekilde kıvrılmasıydı, küçük bir

yaratık korkuyla ürperiyordu. "Lütfen." Hırıltılı bir fısıltı.
"Artık yok."

Güneş gözlüklerini takan Venom yere yığılmış kadının yanına çöktü. Sonra, Holly'yi şaşırtacak şekilde, tanıdığı en iyi giyimli vampir kolunu pis kadının arkasına geçirdi ve nazik bir dikkatle oturmasına yardım etti. Kadın şiddetle titriyor, kemikleri takırdıyordu. Ceketini çıkardı -ki muhtemelen

Binlerce-Venom onu omuzlarına koydu.

Esmer kadın yakalarını çıplak göğüslerinin üzerine kapatmış, Holly'ye öyle umutlu bakıyordu ki ağlamamak için elinden geleni yaptı. Holly annesinin böyle birini bulsa ne yapacağını düşündü ve kadının keçeleşmiş ve kirli saçlarını yüzünden almak için uzandı.

Vampir hıçkırarak Holly'nin kollarına düştü. Ve dedi ki, "Öldüğünü sanmıştım. Çok üzgünüm. Senin öldüğünü sanmıştım. öldü."

Kelimelerin hiçbir anlamı yoktu ve Holly'nin omurgasına bir ürperti gönderdiler.

"Holly."

Venom'a baktı, onun gerçek adını kullanması karşısında irkildi.

Sessizce konuştu. "Dişlerine dikkat et. Onda normal olmayan bir şeyler var."

13

Holly ona siktir olup gitmesini söylemek istedi. Bu

Kadın kısa bir süre önce onun yerinde olabilirdi. Ama bu kırık vampirin gözlerinin etrafındaki kırmızı halka, onun için bir uyarıydı.

göz ardı edemezdi. Yine de onu tutarken, kadının ağzının ve dişlerinin çok farkında olduğundan emin oldu.

Vampir gevşeyene kadar ağladı... sonra o kadar sert geri çekildi ki kendini Holly'nin kollarından kopardı.

Bir örümcek yengeci gibi sırtı vücut parçalarından oluşan tümseğe gelene kadar geriye doğru sıçradı ve gözleri kapalı, sert nefesler aldı. Elleri gibi sıkıca kenetlenmişti.

Venom'un ceketinin yakalarını kavradı.

Holly neredeyse kan kırmızısı gözlerin kendisiyle buluşmasını bekliyordu ki, kadın kirpiklerini yukarı kaldırdı. "Bana yardım et." Bu kez sesi kaba zımpara kâğıdı kadar sertti.

Venom, Holly onu hareket ederken görmeden önce oradaydı.

Tek eliyle vampirin bileklerini kavrayan adam, diğer eliyle de vampirin çenesini tutmaya çalıştı.

başını çevirip dişlerini ona geçirmeye çalışamazdı. "Savaş onunla," diye emretti. "Artık damarlarında benim kanım var. Gücün var."

Vampir yutkunurken boğazı hareket etti. "Daha fazla," diye yalvardı fısıltılı bir ses tonuyla, insanlıktan yoksunluğu ürkütücüydü. "Lütfen."

Holly, Venom'un kesin bir hayır demesini bekliyordu ama o, "Holly," dedi.

"Ne yapmamı istiyorsun?"

"Bileklerini tut."

"Bende var." Kadının kemikleri bir kuşunkiler gibi ince ve kırılıyordu ama Holly buna aldanmaması gerektiğini biliyordu. Yabancı hâlâ bir vampirdi.

Kendi bileğini ağzına götüren Venom, bir damarı yırtarak açtı ve kadının çenesinden tutarak başını yukarı kaldırdı ve kanını kadının ağzına damlattı. Kadın Çılgınca yutkundu, iskaladığında dudaklarına kan sıçradı.

"Yeter," dedi birkaç dakika sonra, damarları doğal bir şekilde örülmeye başladığında. "Kendini bana kaptırırsan ölürsün."

Holly ona baktı. O haklıydı, elbette haklıydı. Zayıf bir vampirin başa çıkamayacağı kadar güçlüydü ama dün gece Holly'nin onu doyasıya içmesine izin vermişti. Bu da onun hakkında Holly'nin şu anda yüzleşmek istemediği bazı şeyler söylüyordu.

Vampir sıçrayan tüm damlaları almak için dilini ağzının etrafında yaladı ve o anda hiç insan değildi. Ama bir kalp atışı sonra gülümsedi ve gözlerinde kırmızı yoktu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı, gözyaşları yine yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Kendimi hiç temiz hissetmemiştim.

...uzun zamandır içeride." "Senin adın ne?" Holly sordu.

"Benim adım mı?" Kadın ona boş boş baktı. "I . . . Bir zamanlar bir adım vardı. Hatırlamıyorum."

Holly'nin öfkesi yüreğinde soğuk bir hiddete dönüşmüştü. "Daisy'ye ne dersin? Gerçek adını hatırlayana kadar bu senin geçici adın olabilir." Herkesin bir adı olmalıydı, bir kimliğin saygınlığına sahip olmalıydı. "Ya da istediğin başka bir ismi seçebilirsin."

Titrek bir gülümseme. "Daisy'yi sevdim, çok güzel."

"Bana bak Daisy." Venom sesini yükseltmemişti ama yine de dikkat istiyordu.

Daisy başını çevirdi ve yüzünü inceledikten sonra, Venom onun çenesini serbest bıraktı, ancak Holly'ye şöyle bir bakış attı

Daisy'nin bileklerini tuttuğundan emin olmak için. "Ne yapıyorsun

Burada ne yapıyorsun?" diye sordu vampire. "Ölü adamlardan biriyle mi birlikteydin?"

Daisy başını sertçe salladı ve bilaro masasının üzerine dizilmiş kesik kafalara nefret dolu bir bakış fırlattı.

"Efendim beni bir haftalığına onlara verdi," diye tükürdü.

"Bir şey için onları ödüllendirmek için."

Holly'nin midesi bulandı. İşte bu yüzden normal bir Sözleşmeye asla gönüllü olarak imza atmazdı. Sözleşme altındakilerin çok az hakkı vardı. Yüz yıl boyunca meleklerin oyuncağı olmuşlardı. Her zaman böyle değildi elbette. Dmitri en başından beri Raphael'le birlikteydi ve Holly'ye ikisinin Dmitri Yaratılmadan önce bile arkadaş olduklarını düşündüren şeyler söylemişti.

Janvier Neha'nın sarayından çok daha eğitimli, seyahat ve diplomasi konusunda deneyimli olarak çıkmıştı.

Ayrıca kukri bıçaklarını ölümcül bir beceriyle nasıl kullanacağı konusunda da eğitilmişti. Ashwini'ye Kule tarafından bir varlık gibi davranılıyordu. Yani sözleşme altındaki herkes

Kaderinde cehennem hayatı vardı ama bunu bilmenin bir yolu yoktu, değil mi? Sonunda Illium gibi güçlü ama "insan" biriyle birlikte olabilirdiniz ya da sizi istismar etmeleri için arkadaşlarına ödünç veren bir piçle birlikte olabilirdiniz.

"Efendin kim?" Venom sordu.

"Söylersem bana zarar verir." Cılız bir fısıltıydı.

Holly kendini durduramadan, "Ona geri dönmeceksin," dedi.

Venom'un başı kalktı, ona doğru döndü. Ama o geri adım atmayı reddetti. "Elena'yla konuşacağım," dedi hem ona hem de Daisy'ye seslenerek. "O yardım edecektir." Meleğe dönüşen Lonca Avcısı'nın içi hâlâ insandı, dünyaya bir ölümsüzün bıkkın gözleriyle bakmıyordu.

"Efendinin adı," dedi Venom, dikkatini Daisy'ye geri vererek.

Bu kez sesi mutlak itaat talep ediyordu.

Daisy'nin ona karşı durmak için hiçbir umudu yoktu. "Kenasha," diye fısıldadı. "Benim efendim Kenasha."

Venom'un ifadesi değişmedi. "Onun olmak için ne zaman kayıt oldun?"

Garip bir soruydu. Vampirler Sözleşmelerini hangi meleğin altında yerine getireceklerini seemezlerdi - Kule yeni vampirleri meleklerle atamaktan sorumluydu. Ve tüm melekler bu niteliklere sahip değildi; yeni doğan vampirleri kontrol edebilecek kadar güçlü olmaları gerekiyordu. Holly başka nkoşullar da olması gerektiğini biliyordu ama ne olduğunu öğrenmek için hiçbir zaman bir nedeni olmamıştı.

"O uzun zamandır benim efendim," dedi Daisy. cansız bir şekilde. "Hatırlamıyorum." Gözleri Holly'ye döndü. "Seni tanıdığımı sanıyordum. Ama artık hatırlamıyorum. Neden? Hatırlamıyor muyum?"

Daisy paniğe kapılmadan önce Holly, "Her şey yolunda," diye yatıştırdı. "Yorgun ve halsizsin. Daha güçlü olduğunda konuşuruz."

Evin alt katlarından sesler geliyordu, merdivenlerden yukarı doğru yankılanan sabit, gizli bir hareketin sesi. Zehir omzunun üzerinden geriye baktı. "Kule ekibi geldi."

Holly kendini Daisy'yi o ekibin bakımına bırakmaya zorladı. "Tıbbi müdahaleye ihtiyaı var," dedi Venom'un çağrısına cevap veren güçlü vampirler.

Onu görmezden geldiler.

Holly, bu gerçekle yaşamayı öğrenmişti. Kule totem direğindeki en düşük ölümlü olmayan, ama yine de dişlerini gıcırdatmasına neden oldu ... içindeki bir şey fısıldadı: Hepsini ldrebilirsin. Yokmuş gibi davranmaya çalıştığı o çılgın sesi boğarak, kendini sıkıca buraya ve şimdiye -garip olduğu ama etrafındakiler gibi gle nabız atmadığı yere- bağladı.

Kule vampirleri soğuk ve tehlikeli bakışlarını Venom'a çevirdiler. "Onu revire götürün," dedi, Daisy'nin kamburlaşmış halini göstererek. "Onu herkesten uzak tutun ve sürekli gözetim altında tutun. Kanının test edilmesini istiyorum. Benim kanımla karışmış olacak."

"Evet, efendim." Vampirlerden ikisi dehşet içinde ayrıldı- Daisy'ye bakıyordu, ikisi geride kalmıştı. Holly aklının bir köşesiyle hepsinin ayakkabılarına plastik örtüler taktığını fark etti.

Holly'nin üçü gözden kaybolmadan önce gördüğü son şey Daisy'nin panik içindeki gözleriydi. Holly'ye dönüp baktı, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Zayıf ve istismara uğramış vampiri yabancıların arasında yalnız bırakmak istemeyen Holly, onun peşinden gitmek için harekete geçti.

Venom elini kadının pazularının üzerine kapatarak onu yerinde tuttu. "Ona yardım edemezsin." Affetmeyen bir ifade.

"Siktir git." Adamın elinden kurtulmaya çalıştı ama başaramadı. "Ona ne yapacaklar?"

"Aynen dediğim gibi." Daisy'yi yakalayanlara yetişmesi için çok geç olduğunda onu serbest bırakarak, cevap veren diğer vampirlerle konuştu. "Bu pisliği temizleyin ve bulduğunuz olağandışı her şeyi bana anlatın."

"Evet, efendim."

Holly kolunu ovuşturarak, "Burada ipuçları olabilir," diye mırıldandı.

Venom'un güneş gözlükleri hâlâ takılıydı ama onu kavradığı yere ve şimdi sürtündüğü yere baktığını anlayabiliyordu. Elini bıraktı, onun önünde zayıf ya da yumuşak görünmek istemiyordu.

"Onlar tam eğitilmiş bir adli tıp ekibi," dedi ona, tam diğerleri teçhizatlarını almaya gideceklerini söylerken minibüsten. "Onları kendi hallerine bırakalım."

Holly dışarıda olmaktan memnun olduğunu itiraf etmek zorundaydı; hava hâlâ koyu griydi ve hafifçe çiseliyordu ama ciğerlerine çektiği hava hoş bir tazelikteydi. İçerideki pis koku onu rahatsız etmeye başlamıştı. "Daisy'ye bunu neden sordun?" diye sordu Venom kısık sesli bir telefonun ardından telefonu kapattıktan sonra. "Ne zaman bu Kenasha piçine hizmet etmek için mi kaydolmuştu?"

Venom ona baktığında, uzandı ve o aptal güneş gözlüklerini kaptı. Yarı yarıya gözlüğü hendeğe atıp üzerinde tepinmek istiyordu ama,

Muhtemelen altı aylık maaşına bedel olduklarının bilincinde olarak, parmaklarını kapatmadan önce onları düzgünce katladı.
etraflarında.

Ona gülümsedi, kirpiklerine küçük su damlacıkları takılıyordu. "Onları ne zaman geri vereceksin?"

Asla. "Belki soruma cevap verirsen."

Onun kendisini engellemesini bekliyordu. Eğer bu Tower'ın işiyse, bilgi almaya hakkı yoktu. Yolun karşısına geçip arabasını bıraktığı yere geldiklerinde önünü kesmek için konuştu. Tabii ki araba hâlâ oradaydı, üzerinde tek bir çizik bile yoktu. "Ben şehrin bu bölümünde çalışan ekibin bir parçasıyım. Olmaması gereken bir şey olup olmadığını bilmem gerekiyor."

Kendi sözlerinden mi yoksa Raphael'in ona güvenmeye karar vermesinden mi kaynaklandığını bilmiyordu - ne de olsa sırlarını açıklayarak Raphael'in gazabına uğramak istemediğini açıkça belirtmişti - ama adam, "Kenasha'nın kim olduğunu biliyorum ve tahmin ettiğim gibi, şu anda himayesi altında hiçbir vampir bulunmuyor," dedi.

Son kelime zordu.

Holly kaşlarını çattı, gözleri arabanın kaportasının parıldayan engerek yeşilinden aşağı süzülen bir su damlacığını izliyordu. "Kule onu Daisy'ye vermedi mi?"

"Hayır. Kenasha'ya asla yeni doğan vampirler verilmez." Arabanın kilidini açarak Holly'nin içeri girmesini bekledi, sonra kendisi bindi. "Eğer melek resmi olarak ondan sorumluysa onu transfer etmek istiyorsa, Kule ile iletişime geçmeliydi."

"Neden?" Holly'nin yumruk yaptığı boş eli, Daisy'nin üç ölü vampire "ödül" olarak "verildiği" hakkındaki sözleri kafasının içinde sekiyordu. "Kule'nin yeni yapılanların istismar edilmesini engellemek için müdahale ettiği falan yok."

"Onlar seçimlerini yaparlar Holly," diye hatırlattı Venom sesinde zerre kadar sempati olmadan.

Holly'nin diğer eli onun yanında, güneş gözlüğünün üzerinde sıkılaştı, Elena'nın iki yıl önce ona söylediği bir

şey bilincinde ön plana çıktı. Holly
Lonca Avcısı'nın bir vampir için üzüldüğünü

Ellie onu bakışlarının gümüş çerçeveli grisiyle olduğu yere mıhladığında yeni geri almıştı.

Ve sonra bir soru sordu.

Seçme şansınız olsaydı, yüzlerce, belki de binlerce yıllık yaşam vaadi için hayatınızın bir yüzyılını imzalamayı seçer miydiniz?

Holly sert bir kesinlik içinde "Hayır," demişti. Vampirler ve meleklerle dolu bir şehirde büyümüş, ölümsüz dünyanın bir parçası olmanın ne demek olduğunu görmüştü. Karanlık, baştan çıkarıcı güzellik, zenginlik . . . ve korkunç dehşeti.

Raphael bir keresinde bir vampirin parçalanmış bedenini Times Meydanı'nda üç korkunç saat boyunca bırakmış ve New York sessizliğe bürünmüş, insanların kanı içgüdüsel bir korkuyla buz gibi akmıştı. Söylentiye göre vampir ona ihanet etmişti. Raphael onunla işini bitirdiğinde, vampirin bedeni birkaç telli tendondan başka bir şey tarafından bir arada tutulmuyordu.

Çenesi yanlış sarkmış, derisi yırtılmış ve etleri yer yer kaybolmuştu.

Holly haberleri gördükten sonra kusmuştu.

Hayır, başka bir canlıya bunu yapabilecek kadar insanlıktan uzak varlıklara hizmet etmeyi asla seçmezdi. Elena'nın bir canlıyı nasıl sevebildiğini hâlâ anlamıyordu. Böyle bir cezayı verebilecek bir başmelek yoktu ama ihanet ihanetti. Ve ölümsüzlerin o kadar uzun ömürleri ve o kadar yoğun bir iyileşme yetenekleri vardı ki, cezanın sayılabilmesi için acımasız olması gerekiyordu.

"Sözleşme transferinin önce Kule tarafından yapılmamış olması ne anlama geliyor?" diye sordu kanındaki buzu geçerek.

"Muhtemelen kirli siyaset." Bugatti'nin ışıkları Ama ön cama vuran yağmur, sanki New York'un yaşamından ve kaosundan ayrı bir dünyada kozalandıklarını hissettiriyordu.

"Bu kuralın nedeni," diye devam etti, "Kenasha gibi beceriksizlerin uzun vadede varlık gösterebilecek zeki vampirleri mahvetmemesi." Elleri arabayı zahmetsizmiş gibi gösteren bir rahatlıkla yönlendiriyordu. "Ayrıca

Düşük rütbeli bir meleğin kendine genç vampirlerden oluşan bir harem kurması, kontrol meselesi bir yana, pek de iyi olmazdı,
bir hiyerarşi vardır."

"Burada savunmasızları korumak için olduğunu sanıyordum."

"Daisy boğazını parçalayacak, sonra yüzünü yaraya gömecek ve doyana kadar senin kanınla beslenecekti."

Holly güneş gözlüklerini kırmadan önce yanındaki koltuğa koydu. "Belli ki açlıktan ölmüş. Sen olsan Bir deri bir kemik kalacak kadar uzun süre beslenmediysen de delirirsin." Daisy'nin kaburgaları, köprücük kemikleri dışarı çıkmıştı.

Kâğıt kadar ince teninde bıçak gibi keskin.

"Hayır. Tepkileri yanılttı." Venom'un ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. "O kadar genç ki Başlangıçta ona verdiğim kan onu şok ederek tekrar tam bilinçli hale getirmiş olmalı. Karışımında bir ilaç olması mümkün."

"Bal yemi mi?" Kaşlarını çattı. "Etkisi genellikle çok daha çabuk geçer. Belki de çok zayıf olduğu için daha çok etkilemiştir."

"Bal yemi olmak zorunda değil." Venom'un sözleri sürpriz oldu. "Her zaman yeni formülasyonlar deneyen kimyagerler vardır. Arada bir zar atarlar ve vampirik yaşamları olan." Sesi acımasızlaştı. "Janvier ve Ashwini size Umber adlı uyuşturucudan bahsetti mi?"

Holly başını salladı. "Muhtemelen o kadar izin." Garipti ama patronları ona bunu söylediğinde kabul etmişti, basamakları tırmanmak için hak etmesi gerektiğinin bilincindeydi. Venom ona aynı şeyi söylediğinde, onun gözlerini oymak istedi. Mantıksızdı ama ona karşı tepkisi hiçbir zaman mantıklı olmamıştı.

"Kesinlikle yok," dedi. "Ama yapman gereken Gölgeelerde çalışıyorsanız kendinizi korumak için bazı gerçekleri anlamalısınız."

Yakalanan Holly, dinlemek için koltuğunda kısmen döndü.

14

"Daisy'ye sanki istismara uğramış başka bir vampirmiş gibi tepki verdin; bu **da** seni öldürebilirdi." İfadesindeki granit. "Herhangi bir vampirin tepkilerine dikkat etmelisin.

Temas ettiğiniz vampirlerin tepkilerini, normal olarak bildiklerinizle karşılaştırın."

Arabayı sola çevirerek köprü yönüne doğru ilerledi. "Bir vampirin balla beslendiğinde ya da yeni bir uyuşturucu aldığı anda kafasının iyi olabileceğinin farkında olmalısın. Bunların hepsi eninde sonunda kan dökülmesiyle sonuçlanır. Umber doymak bilmez bir kan açlığına yol açarak kullanıcıları cinayet işlemeye ve kendilerine en yakın insanlara zulmediyorlar."

Holly sessiz bir nefes verdi, elleri esnedi. "Tamam, haklısın," dedi ve dünyanın sonu gelmedi. "Daha dikkatli olacağım. Ben sadece ... Onun için üzüldüm." Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz kendini tekmelemek istedi - savunmasız bel altını ne halt etmeye O kadar insan arasından Venom mu?

"Biliyorum." Ses tonunda yargılama yoktu. "Ona ceketimi neden verdim sanıyorsun? Yenisini istediğimde ve ona neden ihtiyacım olduğunu söylediğimde terzim dehşete düşecek."

Holly gözlerini devirdi ama dudakları yukarı doğru çekilmek istedi.

"Uyuşturucular vampirler üzerinde neden bu kadar tehlikeli bir etkiye sahip?"

Venom'un omuz silkmesi sıvı gibiydi. "Vampir fizyolojisi karmaşıktır ve hassas bir şekilde dengelenmiştir. Ballı besinler işe yarar çünkü vücutlarımız aldığımız kanı

filtrelemek üzere tasarlanmıştır - sadece ilacın bir kısmı

süzölür ve kafayı bulur. Ancak bu yüksek doz vampir sisteminin dengesini bozmaya yetmiyor."

Holly Zeph'i, onun mutluluktan uçarak boğmaya çalıştığı duygusal acıyı düşündü. "İnsanlar ölümcül olabileceğini bile bile tasarımcıların mallarını deniyorlar çünkü daha uzun süre kafaları iyi olsun istiyorlar."

Venom, arabası köprü boyunca sorunsuzca ilerlerken, diğer arabaların ışıkları yağmur lekeli bir bulanıklık içinde geçerken başıyla onayladı. Adamın ne hızda gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Hızlı olması dışında. Bu hoşuna gitmişti. "O pisliği bulacak mıyız, Kenasha?"

"Evet. Marlin Tucker ve diğer hedefimiz bekleyebilir - Janvier'i arayın ve onun ve Ashwini'nin muhbirlerinden bazılarının Tucker'ın dairesine ve bu arada üçüncü dolandırıcının dairesine göz kulak olup olamayacaklarını sorun."

Holly aradı ve Janvier'in onayını aldı.

Bunu yaptıktan sonra koltuğuna yerleşti ve dünyanın hızla geçip gidişini izledi. Yağmurun kayganlaştırdığı sokaklarda bu kadar hızlı araba kullanıp arabayı kontrol altında tutabileceğine güvenebileceği pek fazla insan yoktu ama Venom'un refleksleri kendininkilerden bile hızlıydı ve o insanüstü bir hızdaydı.

Düşünce zihninde fısıldarken teni ürperdi, içindeki garip şey, hiçbir şekilde insan olmayan şey, sanki salyalarını akıtıyor ve kendini bir saldırıya hazırlıyormuş gibi hissediyordu. Ellerini yumruk yaptı, derin bir nefes alıp verdi. Ve o şey hâlâ içinde yayılmaya devam ediyordu. Sanki içinde etini parçalamak isteyen bir çift devasa kanat sıkışmıştı.

Tanrım, çıldırmak üzereydi.

Bu yüzden kimseye ne olduğunu söylememişti. fısıltılar başladığında oluyordu. İlk seferini hâlâ hatırlıyordu - Raphael Manhattan semalarında Lijuan'la savaşırken olmuştu. Holly gönüllü olmak istemişti.

Bir şekilde yardımcı oluyordu ama o zamanlar kontrolü hâlâ dengesizdi, sahada kimsenin ona güvenemeyeceği kadar dengesizdi.

Bu yüzden savaşı uzaktan izlemiş ve derinlerden gelen bir fısıltı duymuştu: İkisini de öldürebilirim.

İki baş meleği öldürebileceğine inanmanın deliliği Holly'yi şaşkına çevirmişti. Ama bu onun psikopat zihninden gelen ilk delilik işaretiydi. Her seferinde dişlerini sıkıp atlatmış ve bunun son kez olmasını ummuştu. Ama çılgın, fısıldayan ses -ve ona eşlik eden hisler- zayıflamak yerine güçleniyordu.

"Kitty, hırlıyorsun." Bu rahat bir yorumdu.

Holly vahşi sesi çenesini sıkarak yuttu. "Lanet olsun. Özür dilerim."

Omuz silkti. "Beni rahatsız etmiyor, sana söyledim, içinde yaşayan şeyle savaşmak yerine onu kullan."

Holly dudaklarını araladı, neredeyse ona İçinde yaşayan şeyin gün ışığına çıkmasına izin verilip verilmeyeceğinden emin değildi. Sözcükleri söylemeden önce ağzını kapattı

Angel Enclave'e vardıklarında pencereden dışarı bakmak için tekrar döndü. Ölmek istiyor olabilirdi.

ama bunu atlatmıştı. Ailesi Holly'yi gömmek zorunda kalarak kalplerinin kırılmasını hak etmiyordu.

Çünkü Kule onun yaşamasına izin verilemeyecek kadar tehlikeli olduğuna karar vermişti.

Yağmurdan buğulanan camlar yüzünden net bir şekilde göremiyorum,

penceresini serin havaya doğru açtı. İnce yağmur damlacıkları yüzünün derisine hoş bir tazelik patlamasıyla yerleşti. Dışarıdaki dünya daha da karanlıktı, Melek Enclave, uzun ağaçların ve sık yeşilliklerin arasında yüksek kapıların olduğu bir yerdi. Ötedeki evler çok uzakta, uzun yolların sonundaydı. En seçkinleri Hudson Nehri üzerinden Manhattan'ın ışıltılı görüntüsüne bakan kayalıklara tünemişti.

Holly'nin daha önce bulunduğu tek Enclave evi Ash ve Janvier'inkiydi.

Elena onu ziyaret etmesi için davet etmişti ama Holly Raphael'in görüş alanından uzak durmayı tercih etti. O huzursuzdu

New York'un Başmeleği'nin onun bencil, korkunç ve çılgınca fısıldayan deliliğini göreceğini hissederek Açıkçası beklenmedik anlarda çılgınca düşünceler.

"Raphael ve Elena'nın evi nasıl bir yer?" diye sordu. Merakı, dönüşmekte olduğu şey karşısında duyduğu dehşeti bile gölgede bırakıyordu.

Venom'un basit cevabı "Bir ev," oldu.

Ne kadar tuhaf olsa da anlıyordu. Ona göre Raphael, New York'un ölümcül Başmeleği olabilirdi.

Ama Elena için o sevdiği adamdı ve Venom için o baş melek Venom'du.

hizmet etmeyi seçti. Şehri kendi hayatıyla korumuş olan ve Elena'nın ruhuna onurun damgasını vurduğunu söylediği bir başmelek. "İstersen burada bir yer bulabilir misin?"

"Arazi sıkı sıkıya korunuyor." Venom bir kavis çizdi Hızları ölümcül olsa da yumuşak bir zarafet. "Her halükarda şehri tercih ederim. Enclave çok sessiz. Tüm bu yeşile ve huzura kimin ihtiyacı var? Sosisli sandviç ve çubuk kraker kokusu bana on beş dakikalığına insan olmayı diletirken birbirlerine bağırarak taksit şoförlerini dinlemeyi tercih ederim."

Holly kendini şaşkınlıkla kahkaha atarken buldu. "Ben de öyle düşünüyorum. Çok sessiz olması hakkında." Evler İnkâr edilemeyecek kadar güzel, muhteşem manzaralara sahipti ama şehrin kaotik yoğunluğunda olmayı tercih ederdi.

Venom sağa döndü, uçuşunun kıyısındaki özel mülkten uzaklaşıp Enclave'in derinliklerine doğru ilerledi.

"Beceriksiz Kenasha üst düzey değil mi?" Venom'un da açıkça belirttiği gibi, bir hiyerarşi vardı. En üstte baş melekler, sonra da Illium ve Aodhan gibi kendi başlarına birer güç olan melekler vardı.

Venom ona, "Melek uzayı israfı dört bin yaşında," dedi. "Onu hiç terlemeden alt edebilirim

-Sana birkaç yıl daha verseler paramı onun yerine sana yatırırdım." Kısa bir duraklama. "Boşver onu, kedicik. Onu hemen şimdi alabilirsin."

Holly bu sert değerlendirme karşısında gözlerini kırpıştırdı. "O kadar zayıf mı?"

"Kendini o kadar zayıf tutuyor. Doğuştan gelen bir g   geliştirmemiş olsa bile, zaman içinde kendini fiziksel olarak geliştirerek birçokları gibi zorlu bir savaşçı haline gelebilirdi.

Kule filolarındakiler."

Karşılaştığı filo üyelerini düşünen Holly başını salladı. Birçoğu doğuştan gelen bir güçle nabız atıyordu. duyularını zorluyordu ama hepsi değil. Bazıları sadece güçlü, hızlı ve tehlikeliydi.

"Melekler," diye ekledi Venom, "ne kadar çabuk iyileştikleri ve ne kadar güçlü oldukları konusunda inanılmaz bir fiziksel avantaja sahipler.

Kas yapısı, aynı amaca ulaşmak isteyen vampirlerin ya da   l ml lerin gerektirdiğinden çok daha az çabayla gelişebilir. Ama Kenasha kı ının üstüne oturup ailesinin biriktirdiği parayla yaşamayı tercih ediyor. Raphael bir keresinde onların utançtan uykuya daldıklarını düşündüğünü söylemişti."

"Huh." Holly bunu çiğnedi. "Nedense meleklerin beleşçi oğulları olabileceğini düşünmemiştim." O yaştaki bir varlığın tüm hayatını boşa harcamış olması mantığa aykırıydı.

"Can sıkıntısından bir şeyler başarmış olması gerekmez miydi?"

"Sen  yle san ama o ailesinin memesini emen bir parazit." Venom'un dudağı kıvrıldı. "O bir utanç kaynağı. Bir evladın ailesine bakması gerekir."

Holly genellikle Venom'un yaşını unutturdu, o çok kibar ve şimdi, ve sonra böyle bir şey söylerdi. Ama tabii ki, Bu sadece yaşla ilgili bir durum değil, yaşlıların genellikle genç nesille birlikte yaşadığı bir kültürün derin etkisiydi. Dördüncü sınıftan beri Holly'nin arkadaşı olan Rania gibi Venom da Hindistan'da doğmuştu.

"Sadece bir oğul değil," dedi, bir kayıp ve anı acısıyla boğazını kalınlaştırıyor. "Kardeşlerim ve ben yaşlandıklarında ve yalnız yaşayamadıklarında ebeveynlerimize bakacağız.

artık." Aile büyükleriyle ilgilenme fikri Venom'da olduğu gibi onda da kök salmıştı. "Benim

Büyükbabam ve büyükanmem vefat edene kadar bizimle yaşadılar."

"Ailenle barıştın mı?"

Holly başını salladı. "Yine de annem sık sık beni suçluyor." Kollarını kavuşturdu ve Daphne Chang'in kaşlarını çatması. "'Nasıl hissettiğimizi biliyor musun? Biliyor musun? Holly mi? Seni sevildiğini ve bize her konuda gelebileceğini bilerek yetiştirdik. Peki sen ne yapıyorsun? İlk seferinde küçük bir sorun yaşıyorsun ama ailene sırtını dönüyorsun! Utanç verici!'"

Venom'un omuzları sarsıldı. "Küçük bir sorun mu?"

"Oh, kapa çeneni." Ama o da gülüyordu. "Her zaman böyle söyler. Sanki uyandığında kan içmeye ihtiyacı varmış gibi.

Hayatta kalmak, işten kovulmak ya da arabanın aküsünün bitmesiyle aynı şeydir." Kahkahalar gülümsemeye dönüştü. "Bana sonsuza kadar kızgın olacak ama kızgın olduğu sürece beni sevecek."

Enclave'in yağmurun kararttığı sokaklarında ilerlerken Venom uzun süre sessiz kaldı, yanlarından başka araç geçmiyordu. Eğer tepelerinde melekler uçuyorsa, bu havada bunu anlayamazdı.

"Şanslısın kedicik," dedi sonunda. "Sahip olduğun sürece ailenin kıymetini bil. Janvier'in yaptığı gibi onlara sıkı sıkı sarıl."

Sessizce yağan yağmurla çevrili, aralarında sessiz bir mahremiyet varken, Holly engellerin eriyip gittiğini hissetti. "Ailene ne oldu?" diye sordu usulca.

Daha önce cevap vermediği için onun cevap vereceğini düşünmemişti ama "Vampir bir oğul tamam ama engerek gözlü bir oğul?" dedi. Başını salladı.

Öfke şiddetli bir dalga halinde içine çöktü. "Bunu onlar için yaptın, değil mi?" dedi. "Bir Sözleşme imzaladın."

Çoktan meleksi bir evin yoluna girmiş olan Venom cevap vermedi ama Holly'nin cevap vermesine gerek yoktu. O biliyordu. Ailesine ve diğerlerine bakmak için yetiştirilmiş bir oğul

Aile üyeleri onlara iyi bir hayat sağlamak için her şeyi yapardı. Kendininkini bile takas eder.

Onu böyle bir zamanda terk edip reddetmeleri Fedakarlığının bedeli bekledikleri gibi olmadığı için inanılmaz derecede savunmasız bir zaman mı? Holly onların Sadakatsiz formları lime lime ettiler. Ne yazık ki hepsi çoktan ölmüştü.

Arabanın köşesini döndüklerinde hâlâ öfkeliydi ve ...

Ağzı açık kaldı, gözleri önündeki canavarlığı görüyordu. Yağmur yardımsever bir şekilde durmuştu, sanki gökler resmin tamamını görmesini istedi. "Yani... sence Kenasha kuleleri sever mi?" Burası kulelerden, kıvrımlardan ve Tanrı bilir başka nelerden oluşan bir vahşetti. Sadece biliyordu.

On sekizinci yüzyıl, on yedinci yüzyılın üzerine atılmış gibiydi. Yoksa on altıncı yüzyıl mıydı?

Mimari tarih onun güçlü noktası değildi. Ama bildiği bir şey vardı: Önlerindeki bina, hangi yüzyılda olursa olsun, mutant bir başparmak gibi göze çarpacaktı.

Venom, "Burayı en son gördüğümde," dedi ardından. "Sadece on dokuz kulesi vardı." Sağ tarafı işaret etti. "Bu yeni."

Holly gözlerini kısarak bu kulenin neden bu kadar önemli olduğunu anlamaya çalıştı. İnceydi, dört yuvarlak penceresi vardı.

evin diğer bölümleriyle eşleşiyor. "Denizde bir taret fantezisi mi var?"

"Hadi ona soralım." Venom elini uzattı. "Bunun için güneş gözlüklerime ihtiyacım olacak. Kenasha ötesinde yatan şeyden korkuyor onları."

Holly bunu anladı ve kabul etti. Güneş gözlüklerini uzattı ama "Arabaya bindiğimiz anda tekrar çıkacaklar" demeden önce.

Engerek yeşili gözleri, kesik ve doğaüstü bir şekilde onunkileri tuttu. "Anlaştık."

Venom konuşurken bile Holly'nin yanında güneş gözlüğü takmamasının onun için neden bu kadar önemli olduğunu **bir kez daha merak ediyordu.** Çoğu insan onun gözlerini kapalı tutmasını tercih ederdi - bunun tek istisnası Onu yüzyıllardır tanıyor ve dost olarak görüyordu. Ne Yedi'den ne de Raphael'den hiçbiri onun gözlerinin kendilerininkinden farklı olmasını önemsemiyor gibiydi. Aynı şey Janvier ve Trace gibi arkadaşları için de geçerliydi.

Sığınakta Jessamy, ikisi konuşurken bakışlarını perdelemesini yasaklamıştı. "Ben istiyorum ki Gözlerini görmek," demişti nedenini sorduğunda. "Tıpkı Galen'in gözlerini görmekten hoşlandığım gibi. Konuştuğum kişi."

Venom gözlerinin insan gözleri gibi okunabilir olmamasının nedenini bilmiyordu. Aynada kendi gözlerine bile bakmış ve duygularını yansıtıp yansıtmadıklarını görmeye çalışmıştı. Anlayabildiği kadarıyla, gözleri, Yapımında rol oynayan engereklerin gözleri kadar okunamazdı. Tuhaf olan şuydu Neha ona işkence etmek istememişti, ondan hoşlanmıştı, Aslında o bu yola girmeyi düşünmeden çok önce ondan Made olmayı düşünmesini istemişti.

"İçimde Kenasha'ya saldıracağıma dair güçlü bir his var." Onunla arabasının önünde bu sözlerle karşılaşan Holly kule evine doğru kaşlarını çattı. "Onu benden uzak tutmazsan dişlerimle vururum."

"Bunu yaparsan ona zarar verirsin." Venom güneş gözlüklerini taktı. "Yaşına rağmen, zehrimin onu öldürebileceği kadar zayıf."

Dmitri muhtemelen Holly'yle bu kadar çok bilgi paylaştığı için onunla dalga geçecekti ama insanların zamanı gelmişti ona bebek gibi davranmayı bıraktı ve ona ihtiyacı olanı verdi.

onların dünyasında hayatta kalmak. O normal bir vampir değildi ve ona öyle davranamazlardı. Ve Holly onlara ihanet ederse, Venom onu kendisi avlayacaktı.

Onun bir

Bunu yapabilecek tek kişi olduğunu hissediyordu - iki yıl önce şehri terk ettiğinde olduğundan çok daha farklı hareket ediyordu, ona karşı yırtıcı bir güven duyuyordu. fark etti.

"Oh, bu ilginç." Holly başını kaldırıp baktı . . ve gülünç olan ve onu büyüleyen o küçük dişlerini göstererek gülümsedi. "Bu da demek oluyor ki zehrimin onu

Bir süreliğine acı." Gözleri yeşil bir parıltıyla parlıyordu. "Hadi gidelim."

Kendi yırtıcı doğası, onun ölümcül, güzel ötekiliği tarafından yüzeye çağrılan, bağırsağının derinliklerinde ortaya çıktı. "Benden izin almadan hareket edemezsin," dedi soğuk havaya aldırmadan.

Bir yanı onun karanlık niyetiyle tamamen hemfikirdi. "Bu Kule'nin işi. Eğer Kenasha Raphael'den bir ceza hak ettiyse, o zaman bunu verecek tek kişi Raphael'dir."

"Ben intihara meyilli değilim, Engerek Surat. Bir başmeleğin ayak parmaklarına basmayacağım." Bir ürperti. "Ama Bay Taret Raphael'in dikkatini çekecek bir şey yapmadıysa, onu ısırabilir miyim?"

Venom kendine rağmen gülümsedi. "Göreceğiz, kedicik."

Göğsünün derinliklerinde hırlayan Holly, ön kapıya doğru ilerlerken onun yanında yürüyordu. Kapı çoktan açılmıştı ve hayalet beyazı tenli, simsiyah saçlı, uzun boylu ve sıska bir vampir tarafından o şekilde tutuluyordu. "Efendim." O kadar derin eğildi ki neredeyse sıska vücudunu ikiye büküyordu.

Montgomery buna birkaç şey öğretebilir, diye düşündü Venom. Raphael'in uşağı kendi sınıfındaydı. "Efendinizi görmeye geldik."

Vampir uşak hâlâ eğilmiş bir vaziyette, "Efendi Kenasha size üzülerek bildirmek isterim ki, şu anda misafir kabul etmiyor. mevcut."

"Onun için ne talihsizlik." Venom sesini her zaman sonuç veren ipeksi bir tehdide dönüştürdü.

Boyu uzayınca nabzı ensesinde sertçe atan uşak yutkundu. "Belki bir kart bırakmak istersiniz?"

"Belki de efendinize iki dakika içinde bizimle buluşmasını söylemek istersiniz, yoksa buradan kafası ve başka hiçbir parçasıyla ayrılmayacağız."

Kâhya, eğer bu mümkünse, daha da solgunlaştığını söyledi,

"Elbette efendim. Lütfen oturma odasında bekleyin." Sağ taraflarına doğru el salladı.

15

Uşak kaçarken **Venom sinsice odaya girdi.** Holly'nin ona yan gözle baktığının farkındaydı ama onda korku yoktu, sadece hafif bir neşe vardı. "Sen hoşuna gitti, değil mi?"

"Kahyanın genç etine karşı iğrenç bir zevki var."

"Yaşlı vampirler nasıl bu kadar ürkütücü olabiliyor?"

"Dmitri'ye soracağım."

Holly, "Ona bu sorudan bahsedersen seni yumruklarım," diye tehdit etti. "Dmitri, Trace ya da diğer akli başında vampirleri kastetmiyorum. Sadece acı ve çirkinlikten zevk alan ürkütücü olanları kastediyorum." Süslü bir altın tabloyu dürttü

kalın siyah saten iple çevrili yastık. "Para kesinlikle stil satın almıyor."

Venom onun aynı derecede süslü kanepeye oturuşunu izledi, bacak bacak üstüne atıp kapıyı izleyen, asit yeşili gözleri olan küçük ve ölümcül bir kadındı. Yoğun odaklanması Kenasha'yı kesinlikle dehşete düşürecekti. Bu fikirle eğlenen Venom sola doğru hareket etti, böylece Kenasha içeri girdiğinde Holly'yi görecek.

Birkaç dakika sonra kısa boylu ve kalın yapılı melek içeri girdi. Bir meleğin kendini itici göstermesi için gerçekten çok çalışması gerekiyordu - melek ırkı olağanüstü güzel. O kadar güzel ki bir melek hala bazen Venom'un nefesini kesiyor. Bazı vampirlerin arzuladığı gibi bir meleğe sahip olmak istemiyordu. Hatta biriyle yatmak bile istemiyordu - bunu yaşamış, yapmıştı ama

tıpkı çarpıcı bir sanat eserine hayran olduğu gibi, onların fiziksel güzelliğine de hayranlık duyar.

Ancak Kenasha bu eğilime karşı çıktı. Vücudu Sarkık ve şekilsizdi - ve uçmak çok fazla enerji yaktığı için bir meleğin şişman olması ciddi bir kararlılık gerektirirdi. Saçları birkaç yüzyıl önce moda olabilecek sarı bir kabarıklıktaıdı, ama o zaman bile onun saçlarına yakışmazdı. yuvarlak yüz.

Kanatları yamalııdı. Venom vampir olduğundan beri geçen üç yüz elli yıl boyunca hiç böyle bir manzara görmemişti. Melekleri gözlemlediğı tek zaman kayıp tüyler bir kazadan sonra olmuştu. Kanatlarının bir kısmını kaybetmişlerdi ve tüyleri yeniden oluşma sürecindeydi. Buna karşın Kenasha, tüylerinin dökülmesine ve dökülmesine neden olan bir hastalığın kurbanı olmuş gibi görünüyordu.

"Bunun anlamı ne?" dedi melek abartılı derecede öfkeli bir sesle ve gözleri Holly'ye kayınca donakaldı. "Sen de kimsin?" Sesi hafifçe gıcırtilı çıkmıştı.

Holly yavaşça gülümsedi ve kılını bile kıpırdatmadı. "Holly. Ve gerçekten gözlerini oymak, sonra da parlayan gözbebeklerini botumun topuğunun altında ezmek istiyorum." Gülümsemesi hiç solmadı.

Kenasha yutkundu ve tökezleyerek geriye doğru bir adım attı.

Venom'un gülmemesi için çaba sarf etmesi gerekti. Onun tutmak

Sadece yüzyılların tecrübesiyle donuklaşan ifadesiyle gölgelerin arasından çıktı. Kenasha, Venom'u ilk gördüğünde ayakları üzerinde sallansa da, uşak kılıklı hayaletinin ziyaretçisinin kimliğı hakkında ona ipucu vermiş olması gerekiyordu.

"Konuşmamız gereken bir şey var," dedi Venom yumuşak bir sesle. "Oturmalısınız."

Melek tartışmak yerine koyu kırmızı, sarı ve yeşilden oluşan bir felaket olan büyük bir koltuğa gömüldü. Çirkindi. Gerçekten çirkin. Tıpkı onu işgal eden varlık gibi. -Ve Venom Kenasha'nın fiziksel durumundan bahsetmiyordu.

GörünüŖü. "Bugün size ait olan bir vampir bulduk. Bir diŖi. Kahverengi saçlı, mavi gözlü, zayıf."

"Oh." Kenasha'nın gergin omuzları gevŖedi. "Onu bazı arkadaşlarıma ödünç verdim. Kaybolmamış. Kontrol etmeye geldiğiniz için teşekkürler."

Sanki Venom kayıp eşya bürosuydu. "Holly," dedi, Kızın bacaklarını açmaya başladığını görünce sesinde bir uyarı belirdi.

"Sadece bir göz," dedi yalvaran bir ses tonuyla, öyle ki neredeyse kontrolünü kaybedip gülecekti.

Ancak Kenasha onu ciddiye aldı. "Buraya bak," dedi. "Bana ait olan bir vampiri ödünç vermeye her türlü hakkım var. Onun kanını, odasını ve yemeğini ben ödüyorum. Onun sahibi benim."

Venom içindeki engerek yılanının ortaya çıktığını hissetti. "Sözleşmesi neden Kule'de kayıtlı değil? Mülkiyetini sana kim devretti?" Çünkü o meleğin de başı büyük beladaydı.

Dili dışarı fırlayan Kenasha dudaklarını ıslattı. "O bir sözleşme sonrası. Kendi özgür iradesiyle bana hizmet etmek üzere imzalandı."

Eğer bu doğru olsaydı, Kule'nin onu azarladı. Ama Venom diğerk vampirlerin yaşlarını algılamakta çok ama çok iyiydi ve Daisy ona genç gibi gelmişti. Son derece genç. "Kâhyanıza söyleyin de kâğıtlarını getirsin, böylece teyit edebilirim." Diğerk adama bakmaya devam etti, bu yaratığın nasıl olup da Daisy'nin bir parçası olduğunu hayal edemiyordu. Venom'un hizmet etmeyi seçtiğı muhteşem varlıkla aynı ırktan.

Kenasha itiraz etmedi, Wraith'i çağırdı ve onu çalışma odasına gönderdi. Sessizlik içinde beklediler, Holly tüm bu süre boyunca gözlerini kırpmadan Kenasha'ya baktı. Dört bin yaşındaki melek kızardı, iğrenç koltukta sabit duramadı.

"Kanatlarına ne oldu?" Venom sordu, Dmitri'yi yeni bir hastalığa karşı uyarması gerekip gerekmediğini merak ediyordu. Melekler genellikle hastalıklara karşı savunmasız değillerdi, ama Charisemnon

ölümsüzleri enfekte etme yeteneği kazanmıştı

Cascade'de hastalıkla. Son denemesi, birçok meleğin gökyüzünden düşerek yattığı Düşüş'e neden olmuştu. yeryüzünde kırıldı. Belki de aradan geçen zamanda daha kurnaz olmuştur.

"Kanatlarım mı?" Kenasha kanatlardan birini açtı ve sanki yamalı olduğunu fark etmemiş gibi ona baktı. "Ah, şu. Sanırım benimle aynı fikirde olmayan bir şey yedim."

Venom meleğin gözlerindeki kaymayı fark etti ve yalan söylediğini anladı. Ama sessizliğini korudu ve Holly'ye baktığında, onun öfkeli olmasına rağmen kontrolü elinde tuttuğunu gördü.

Kâhya o anda elinde kâğıtlarla içeri girdi. Venom Wraith'i kovmadan önce onları aldı. "Bu sözleşmenin tarihi dört yıl öncesine dayanıyor." Tam olarak, Raphael'in Uram'ı idam etmesinden bir ay sonra, Manhattan'ın yarısını yok eden gökyüzündeki bir savaşın ardından yapılmıştı.

"O kadar uzun zaman oldu mu?" Kenasha sandalyesinin kollarını kavradı.

Venom belgeyi taradı. Düzgün görünüyordu -adında bir dişi vampir-

Bu ilgi çekiciydi.

Kadın "olağan bakım" karşılığında Kenasha'ya yirmi beş yıl boyunca hizmet etmeyi kabul etmişti. Aptal kız. Akıllı bir Vampir çok özel şartlar ve koşullar isterdi.

Ancak imzası titrekti ve tek tanık da Wraith'ti. "Bu sözleşme geçersizdir." Kâğıtları yere fırlattı. "Uşağınız tarafsız bir tanık değil." Kule, vampirlerin işlerine karışmazdı.

Sözleşmeleri sona ermişti - onlar zaten yüz yıl yaşamış yetişkinlerdi ve kendi kararlarını verirler.

Ancak, Kule'nin elini kolunu bağlayan politikasına rağmen, tüm tarafları korumak için bazı kurallar mevcuttu. Bunlardan biri de bu tür sözleşmelerde tarafsız bir tanığın bulunmasıydı.

"Açıkla kendini." Kenasha'nın üzerine doğru yürüyecek kadar yaklaştı.

Melek kıpkırmızı oldu. "Bu bir rezalet," diye ciyakladı. "Ben bir meleğim. Sen daha iyisin."

Venom bu adamın kendisi için neden bir böcek olduğunu kolayca gösterebilirdi ama oyun oynamak istemedi.

"Dmitri'yle konuşmayı mı tercih edersin?" Yedi'nin lideri dehşete düşmüştü.

Çoğu insan için ara sıra faydalı olmuştur.

Kenasha koltuğuna yığılmadan önce yüzündeki tüm rengi kaybetti. "Onu buldum," diye fısıltıyla itiraf etti, yutkunurken boğazı kıpırdıyordu. "Yarı ölüydü ve Hudson Nehri'ndeydi. Bir gün uçarken onu gördüm ve merak ettim, onu dışarı çektim." Omuz silkti. "Nedenini bilmiyorum. Sadece bir ceset görmenin ilginç olabileceğini düşündüm."

Söylemesi iğrenç bir şeydi ama Venom Kenasha'dan başka bir şey beklemiyordu. "Ama ölmemiş miydi?"

"Hayır, o yaşıyordu. Ve o zamanlar güzeldi." Ellerini birbirine doladı. "Üzerinde fazla düşünmeden onu eve getirdim."

"Yalancı." Holly'nin ipeksi sesi meleğin arkasından geldi.

Venom yaklaştığında gözlerini ondan ayırdığı belli olan Kenasha sışradı.

Holly eğilerek meleğin kulağına fısıldadı. "Onu becermek istiyordun, değil mi?"

Kenasha, onun bir adam olduğunun farkına varınca donup kalmıştı.

Etrafı yırtıcı hayvanlarla çevriliydi ama şimdi başını aşağı yukarı sallıyordu. "Onu kurtardığım için minnettar olacağını ve benim için bir şeyler yapacağını düşünmüştüm. Bu fena değil," diye ekledi. "Onun hayatını kurtardım."

Yeterince doğru - vampirler boğulamazdı, ama kan sonunda onu o kadar zayıflatırdı ki, su ve içindeki yaratıklar başını gövdesinden ayırırdı.

vücut. "Nasıl oldu da ona sahip oldun?"

Meleğin gözleri sağa kaydı. "O sordu."

"Yalancı, yalancı," diye fısıldadı Holly Kenasha'nın diğer

kulağına, bir yandan da tırnaklarını Kenasha'nın
şahdamarının üzerinde nazikçe gezdiriyordu.

Kenasha hiperventilasyon geçirmeye başladı. "Onu istedim!" diye neredeyse çığlık atıyordu. "İçinde öyle bir şey vardı ki istedim! Onun kanını içtim ve çok lezzetliydi! Bu yüzden onu sakladım!"

Venom'un gözleri meleğin başının üstünden Holly'ninkilerle buluştu. Holly de en az onun kadar şaşkın görünüyordu. "Onun kanını mı içtin?"

"Evet. Biraz kanı her zaman sevmişimdir ve onun kanı o kadar güzel kokuyordu ki, bir yudum aldım. bilinçsiz." İğrenç bir coşkuyla ürperdi. "Tadı o kadar güzeldi ki, kendimi o kadar güçlü hissettirdi ki gitmesine izin veremedim."

"Yani kölen olmayı kabul etmedi mi?"

Kenasha ona sinsi bir bakış attı. "Onun sözüne karşı benimki."

Pek de parlak olmayan melek zaten kendini defalarca suçladığı için bunu şimdilik bir kenara bırakan Venom, daha ilginç olan gerçeğe odaklandı. "Onun kanını içtikten sonra kendini iyi hissettin mi? Başka bir etkisi oldu mu?"

Kenasha kanadını tekrar açtı. "Bu. Sonradan fark ettim ama vücudum aldığım kanı işleyemiyordu. Bu yüzden onu ödünç vermeye başladım. O buradayken, ondan beslenmeden duramıyorum."

Venom Holly'nin yüzündeki öfkeyi gördü ve başını hafifçe salladı. Tısladı ama odanın diğer ucuna doğru yürümek için arkasını döndü.

"Diğerleri ondan mı besleniyor?" Venom sordu.

"Onlara bunun için asla izin vermedim!" Kenasha'nın sesi yükseldi. "Onlara sadece onu oyuncak olarak kullanabileceklerini söyledim. Onu kan benimdir!"

Açıkçası, Kule teknisyenlerinin Kenasha'yı test etmeleri gerekiyordu.

Genç bir vampirin kanının neden bu kadar güçlü bir olumsuz tepkiye neden olduğunu görmek için kan ve tüyler. Bu olabilir.

yeterince kolay ayarlandı. "Uçabilir misin?"

"Zayıfım," diye itiraf etti melek. "Ama Hudson'ı

geçebilirim."

"Kule'ye gidip kan ve diğer testler için hazır bulunmanızı istiyorum. Eğer yapmazsan, örnekleri almaya kendim geleceğim. Anlaşıldı mı?"

"Şimdi yapacağım." Uzun bir nefes, titrek bir nefes verme. "Çok iyiydi. Eğer onun kanını tatmış olsaydın, sen de onu elinde tutmak isterdin. Ve birkaç ay sonra dövüşmeyi bıraktı."

Zehir bu kez Holly'yi durduramadı. Küçük, zehirli dişlerini Kenasha'nın boynuna batırdı ve onları geri çıkardığında, kendini ondan kurtarmak için yere tükürdü. meleğin bedeni sandalyesinde sarsılmaya başladı, gözleri dışarı fırladı ve yüzü acıyla doldu.

Venom sadece meleğin ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olmadığından emin olacak kadar kaldı ve uşağa efendisiyle ilgilenmesini söyledi. "Şafaktan önce Kule'de olması bekleniyor. Orada olduğundan emin olun yoksa sonuçları şu anda yaşadıklarından çok daha kötü."

Wraith başını o kadar sert salladı ki Montgomery onun bu dengesizliğinden dolayı utanabilirdi. "Evet, efendim."

Venom odadan çıkarken Holly'nin elini kasten tuttu. Holly'nin geri dönüp Kenasha'ya bir kez daha saldırmayacağına güvenmiyordu. Aslında parmaklarını kıvırdı

Avucuna sarıldı ve sanki kendine de güvenmiyormuş gibi sıkıca tutundu.

Arabaya gidiyorum, hava şu anda yağmurdan arınmış durumda,

Venom yolcu kapısını açtı ve onun gelmesini bekledi. sonra kapıyı kapattı ve sürücü tarafına doğru ilerledi. "Daha iyi misin?"

Ön kolunun arkasını ağzına sildi. "Evet, ağızımdaki el creepo tadı dışında."

"Ön paneli aç. Orada bir şişe enerji içeceği olmalı."

Holly onu buldu, bir yudum aldı ve henüz hareket etmeyen arabanın kapısını açmadan önce ağzında evirip çevirdi ve ağzındakini yere tükürdü. Kapıyı kapattıktan sonra başını salladı. "Bu daha iyi."

Venom arabayı çalıştırdı, döndürdü ve yola geri döndü.
Yolcu koltuğundaki tehlikeli kadın ona baktı. "Bunu yapmama neden izin verdin?"

"El creepo'nun tadını kendi ağzımda almak istemedim."

Holly'nin kahkahası arabayı doldurdu ve içindeki ötekilik
Venom ayağı kalktı ve o bakmazken büyüleyici, güçlü bir
kadına dönüşen bu kırık kızı yeniden fark etti. "Bir şey var
Holly," dedi,

Kendi kendine bir kez daha kızın onunla oynamak için çok
genç olduğunu söyledi.

"Ne?"

"Vampirin gerçek adı? Daisy."

16

Holly'nin ağızı kurudu, dili çok büyük geldi.

bunun için.

Çaresizlik içinde enerji içeceğinden daha fazla yudumlayarak, "Benimle dalga geçmiyorsun, değil mi?" dedi.

"Hayır. Sözleşmeyi Daisy Scaldini olarak imzaladı." Anlaşmaları gereği güneş gözlüklerini çoktan çıkarmış olan adam, eşsiz ve çarpıcı gözlerle ona baktı. "Onunla bir aşamada mı tanıştınız?"

"Hatırladığım kadarıyla hayır," dedi Holly, "ama başka ne açıklama-" Ağızı yine kupkuru kesilmişti ve adamın şüphesiz zaten sahip olduğu şeyi gördü. "Sence o kız benimle ve arkadaşlarımla depo mu? Uram'ın bana yaptığını ona da yaptığını mı?" Ve Holly'nin bir parçası onu hatırlıyordu, adını hiç yoktan çıkaracak kadar. "Bu mümkün. Dişleri normalden daha küçük ama Seninki gibi gözleri yok ve o hıza sahip olamaz, yoksa şimdiye kadar Kenasha'yı parçalara ayırmış olurdu."

"Başından beri onu zayıf düşürdüyse, hayır." Yağmur yeniden şiddetlenirken Holly'nin tırnakları avuçlarını kesiyordu. "Başından beri onu istismar etmiş gibi görünüyor - muhtemelen gücünü geliştirme şansı hiç olmadı."

Venom köprüye doğru çekildi. "Evet, bir de onun kanının Kenasha'nın tüylerinin çürümesine neden olduğu gerçeği var. Bu hiçbir şekilde normal bir tepki değil."

"Tanrım." Holly oturduğu yerde ürperdi. "O ben de olabilirdim," dedi dehşete kapılarak. "Eğer böyle bir sapık olsaydı

Beni bulan Kenasha'ydı, Elena ve Raphael değil."

"Baştan beri bana sorun çıkardın, kedicik." Venom'un gücü konuşurken ipeksi bir kıvrımla onun etrafında dolanıyordu. "Acımasız iraden senin en büyük gücün."

Gücünün onun üzerinde, etrafında kayan kıvrımlı öpücüğü onu ürpertmedi. Bu normaldi; Venom buydu, gücündeki artış doğal büyümesinin bir parçasıydı. Gerisine gelince... "Keşke Daisy'nin

Aynı şans," dedi, içi kurşun doluydu. "Keşke onu unutmasaydım."

"Kimse hafızasını silmeye kararlı bir baş melekle savaşılamaz," dedi Venom soğukkanlı bir pragmatizmle. garip bir şekilde rahatlatıcı. "Daisy oradaysa, sana onu unutturmasının bir nedeni vardır."

Zihnini temizleyen Holly kaşlarını çattı. "Evet, neden onu zihnimden sileyim?" Ne de olsa, arkadaşlarının işkence ve ölümleriyle ilgili çirkin anılara dokunmamıştı.

"Şu anda onun Uram'la bağlantısı olduğundan emin olamayız. Kule'ye onun kanını sizinkiyle karşılaştırmasını söyleyeceğim, bakalım ne çıkacak." Aramayı yaptıktan sonra, "Sonuçları alana kadar spekülasyon yapmanın bir anlamı yok" dedi.

Holly bir eliyle yüzünü ovuşturdu, sonra enerji içeceği şişesini kalçalarının arasında tutarak at kuyruğunu sıkılaştırdı. "Kahretsin, eğer bir daha 'haklısın' demek zorunda kalırsam, yer yarılacak ve banjo fişkiracak-

üç başlı şeytanları oynamak."

Venom'un kahkahası açık, ürkütücü ve son derece erkeksiydi. Ses duyularını yıkadı, tenine işledi, derinlere, çok derinlere indi. Nefesi biraz sığılaştı. dikkatini dağıtacak bir şey bulmak için kendini içkiden bir yudum daha almaya zorladı. "Marlin," dedi bir ilham patlamasıyla. "Gidip Marlin'le konuşalım ve büyük bir balığı oltaya getirme girişiminin bir karşılık bulup bulmadığını görelim."

Ne yazık ki, tombik ve kel Marlin için

yemi yutmuştu. Ve Marlin acıktığında bir getiri sağlayamadı. "Tamam," dedi Holly, gözlerini Vampir dolandırıcının ve her yönüyle sümüklü bireyin kanlı, parçalanmış parçalarına bakarak, "Peşimdeki her kimse sadece ciddi değil, ölümcül derecede ciddi."

Marlin'in yaşam alanının ortasında, beklenmedik derecede zevkli bir İran halısının üzerinde düzgün bir yığın halinde duran kesilmiş kalıntıları incelemek için çömeldi,

Venom başıyla onayladı. Saç telleri öne doğru kaydığına, onları olmayan bir eliyle geri itti, ön kolları rahat bir güçle esniyordu. Ön kollarını görebiliyordu. Çünkü gömleğinin kollarını katlayarak, daha önce birden fazla kez gördüğü tenini ortaya çıkarmıştı.

Ancak bugün, o derinin görüntüsü midesine garip şeyler yapıyordu.

"Artık cinayetlerin, bu cinayetlerle ilgisi olduğuna dair çok az şüphe var.

bağlı." Ayağa kalktı. "Bağlanmanın bir anlamı yok gibi görünüyor.

alıcıyı kandırmaya çalışan üçüncü şahsın adresini kontrol ediyoruz, ancak titiz olmalıyız."

Önce bir Kule temizleme ve adli tıp ekibi çağırdı, ancak ikisi de ekip olay yerini kontrol altına alana kadar oradan ayrılmadı. Janvier ve Ash'in

Muhbirler, Venom'un ölümcül gücüne sahip biri yaklaştığında hızlı ve zeki bir şekilde dağılmaları gerektiğini biliyorlardı. Yaptıkları iş için ödeme doğrudan Ash ya da Janvier'den gelecekti.

Üçüncü adres şehrin biraz daha güzel bir yerindeydi - grafitiler daha şıktı ve birkaç pencerede saksı bitkileri bile vardı, ancak hedeflerinin içindeki manzara Marlin'in dairesinin aynısıydı. Tek fark, bu kez katilin kesilmiş parçaları sehpanın üzerine yığılmış olmasıydı; ahşap zemin pas kırmızısı çizgilerin yanı sıra daha koyu kırmızı renkte pıhtılaşmış büyük havuzlarla doluydu.

Bu sahne aynı zamanda en eskisiydi, koku o kadar çirkindi ki Venom bile ortak koridora çıkıp Kule ekibini bekleyin. "Bu öfke değil - kesikler çok hassas, vücut parçalarının üst üste yığılma şekli çok teatral," dedi. "Bu bir mesaj."

"Beni dolandırmaya çalışırsan bedelini ödersin." Holly kollarını kavuşturarak Venom'a biraz daha yakın durmaya çalıştı, böylece onun kokusunu burun deliklerine çekebilirdi - dairenin içindeki kötü kokuyu silmek için buna ihtiyacı vardı.

"Birileri zamanlarının boşa harcanmasından hoşlanmıyor."

"Ve içindeki vampiri öldürecek kadar güçlü - Marlin Tucker'ın aksine, bu vampir iri ve kaslıydı. Ayrıca vampiri yavaşlatacak bir uyuşturucu kullanım izi de görmedim. yanıtlar."

Holly ayakkabısını yere sürttü. "Başıma ödül koyan bu psikopatla ilgilenmem gerektiğini biliyorum ama Daisy'yi düşünmeden edemiyorum." Diğer kadının neler çektiğini, istismar ve zulmün ardından gelen dehşeti.

"Ölmesini istemiyorsan Kenasha'ya yaklaşmama izin verme."

Uram onun ulaşamayacağı bir yerdeydi ama Kenasha çok yakınındaydı.

Venom onun at kuyruğunu parmaklarının arasından geçirdi. "Tek boynuzlu at saçlı bir kadına göre çok kana susamışsın. Seni onaylıyorum."

Holly acımasızca gülümsedi; onun da Kenasha'nın varlığını sürdürmesinin değerini düşündüğünü hissediyordu.

- - -

Dmitri ikisine de yukarıdan aşağıya baktı, iki ceset bulup yerleri inceledikten sonra Kule ekiplerinin gelmesini beklerken gözlerinde şehri siyaha bürüyen geceye uyan **karanlık bir parıltı** vardı.

Manhattan'ın ışıkları Dmitri'nin arkasındaki cam duvarın ötesinde parıldıyordu, kara bulutlar yıldızları gizlemeye devam etse de şehir nihayet yağmurdan kurtulmuştu.

Saat akşamın altısından çok gece yarısı gibi görünüyordu.

Dmitri ellerini masasının üzerine koymuş, kol kasları gergin bir şekilde duruyordu. "Seni sorumlu yaptım ki Onu kontrol et," dedi Yedi'nin lideri Venom'a. Kelimeler

Holly'nin boğazına yapıştı ama o dudağını ısırıldı. Venom'un savaşmak için ona ihtiyacı yoktu. Tam o anda kanıtladığı gibi.

"Yani Kenasha'nın başını okşayıp, o pislik herif bir buçuk yaşındaki bir kızı köleleştirdiğini itiraf ettikten sonra çekip gidecek miydin?

Onu durduracak gücü olmayan boğulmuş bir kadın mı?" Kaşlarını kaldırdı.

Dmitri'nin çenesi sıkılaştı, tam boyuna yükseldi ve kollarını kavuşturdu. "O piçi gözümün önünden uzak tut." Bu tehlikeli derecede sessiz bir ifadeydi. "Onun kafasını koparabilirim ve o zaman Raphael benim çok güçlü olduğumu düşünen meleklerle uğraşmak zorunda kalır."

"Çok güçlüsün." Venom gülümsedi. "Bu yüzden hepsi senden bu kadar korkuyor."

Dmitri'nin karşılık gülümsemesi Holly'ye hiç vermediği türdendi -arkadaşlar arasında, eşitler arasındaydı. Yine de kendini dışlanmış hissetmedi. Çünkü Dmitri ile olan ilişkisi farklıydı. Adam kolunu uzattığında, kız etrafından dolaştı ve kolunun altına girdi. "Ben bu işin sorumlusu olmak istiyorum.

Daisy ve ona ne olduğu hakkında daha fazla şey öğrenmek."

Dmitri onu vücudunun sert gücüyle biraz daha yakından kucakladı. "Henüz liderlik edemezsin Holly. Bu hakkı henüz kazanmadın."

Yine, bu sözleri söyleyen Dmitri olduğu için, Holly onların doğruluğunu kabul edebilirdi. "O zaman Venom'a ve bana birlikte ver," dedi gözleri engerek yeşiliyle birleşerek.

Dmitri Venom'a baktı. "Bunu devam eden ödül durumuyla birlikte ele almakta bir sakınca görmüyor musun?"

"Evet. Güvenlikte bana ihtiyacınız var mı?"

Sorusu Holly'ye Raphael'in gidişiyle New York'un başka bir saldırıya karşı savunmasız olduğunu hatırlattı

Başmelek.

Honor, Holly'ye her şeyin politikayla ilgili olduğunu söylemişti. Raphael'in evim dediği şehri başarılı bir şekilde yağmalamak ve kulesini, komuta merkezini almak çok daha etkili olacaktır.

bölgenin başka bir kısmının işgalinden daha iyidir.

"Charisemnon'un ya da başka bir başmeleğin saldırma riski var mı?" diye sordu, zihni son savaşta kan ve ölüm görüntüleriyle dolup taşıyordu.

Manhattan'ın toplu tahliyesine neden oldu.

Cevap veren Dmitri oldu. "Hayır. Hepsi aynı toplantıdalar."

"Vay canına." Holly tüm Cadre'yi tek bir yerde hayal edemiyordu. "Lijuan bile mi? İnternette onu iki yıldır kimsenin görmediğini okumuştum."

Dmitri, "Zhou Lijuan asker kaçağı," diye doğruladı.

Holly, şehrin neden alarmda olduğunu, savaşçı meleklerin ve vampirlerin neden normal olmayan bir tedirginlik içinde olduklarını anladı. Eğer Çin Başmeleği New York'u ele geçirmek istiyorsa, şimdi mümkün olan en iyi zamandı.

Ölümlü ya da ölümsüz tüm vatandaşları sonuna kadar savaşacaktı ama Zhou Lijuan Kadro'dan biriydi ve sadece bir başmelek başka bir başmeleği öldürebilir ya da yenebilir.

Dmitri, Venom'a "Holly ile aranızdaki bu durumu olabildiğince çabuk halledin," dedi. "Kule'nin koruması altındaki bir kadının peşine düşebileceklerini düşünen ödül avcısı gruplarına ihtiyacımız yok."

Önce Holly'nin saçının tepesine bir öpücük kondurdu. onu serbest bırakarak. "Kenasha'ya gelince, o her zaman tembel bir yer israfı olmuştur, ama onun durumu hakkındaki raporunuz

Kanatlar beni endişelendiriyor. Kurtardığınız vampirin hastalık taşıyıcısı olmadığından emin olmamız gerekiyor."

"Bu işin aslını öğreneceğiz," diye söz verdi Venom.

"Gidelim kedicik."

"Çok memnun olurum Engerek Surat."

Dmitri'nin ofisinden çıktıklarında dudakları hafifçe kıvrıldı ve güneş gözlüklerini taktı. "Daisy ilk durağımız."

"Kule'de neden güneş gözlüğü takıyorsun?" "Çünkü revir katına çıkıyoruz ve oradaki küçük şifacılar genellikle beni." Parmakları kadının belini okşadı. "Bebek şifacıları korkutmamaya çalışıyorum."

Elleri hâlâ Daisy'nin yüzünden onları koparmak için kaşınıyordu. "Sence şifacılar Daisy'nin kan tahlillerinin sonucunu şimdiye kadar almış olurlar mı?"

"Bunu söylemek için bana mesaj atmadılar ama bunun nedeni Kule'de olduğumu bilmeleri ve uğramamı beklemeleri olabilir."

İkisi yan yana asansöre bindiler ve sessizce aşağı indiler. Holly'nin vücudundaki her tüy diken diken oldu, teni Venom'un varlığına karşı aniden hassaslaştı. Yüzü profilden tertemizdi, teni yapay ışık altında bile sağlıklı parlıyordu. Ona dokunmak, yanağını tıpkı ona seslendiği kedi yavrusu gibi onunkine sürtmek istedi.

Viper Face, Viper Face, Viper Face, diye tekrarladı. zihinsel olarak kendini ürkütücü arzudan kurtarmak için. Evet, o güzel. Ama aynı zamanda ölümcül ve içimdeki çılgın, fısıldayan sesi keşfederse onun avı olabilirim.

Tanrıya şükür asansörün kapıları açılıyordu. Çünkü ruhuna yaptığı soğuk hatırlatma, vücudunun elektrik tepkisini yatıştırmak için pek de işe yaramıyordu. Onun önüne geçerek koridorun sonuna doğru adım atmaya başladı.

"Hollyberry, nereye gidiyorsun?"

Omzunun üzerinden ona kaşlarını çatarak baktı. "Daisy sondaki tecrit koğuşunda." Kule o koğuşu Düşüş'ten sonra inşa etmişti.

"Nereden biliyorsun?" Venom başını insani olmayan bir şekilde yana eğdi.

Holly cevap vermek için dudaklarını araladı ama cevap alamadı. "Onu başka nereye koyabilirlerdi ki?" dedi Aniden boğazı kurudu, kalbi çarpmaya başladı.

"Ama tahmin etmiyorsun, değil mi? Biliyorsun."

"Onu hissedebiliyorum," diye itiraf etti Holly, tepkisini gizlemeye çalışmanın anlamsız olduğunu fark ederek. Onunla bir deri bir kemik kalmış vampir arasındaki bağlantının dibini.

"Koku? Ses? Nasıl?"

Holly başını sallayarak elini kalbi ile midesi arasındaki bir noktaya götürdü. Yumruklayarak o noktaya vurdu.

"Burası. Onu burada hissediyorum, sanki beni çağırıyor."

"Önce ben." Venom'un yüzü sertleşmişti. "Eğer varsa onda bir sorun varsa, sen daha savunmasızsın."

Holly ne yaptığını düşünmüyordu bile; bu bilinçli bir karar değildi. Bu kararın arkasında

içindeki şey. Ayağının üzerinde döndü ve koşmaya başladı.

Önce Daisy'ye ulaşmalıydı. Mecbur-

Beline dolanan güçlü bir kol onu ayaklarından kaldırdı. Sonra Venom onu Ashwini, Janvier ya da Dmitri'nin yapabileceğinden daha sert bir şekilde fırlattı. O kadar sertti ki geri uçtu.

koridora . . . ve sıvı bir kayma ile duvara çarptı. Hiçbir kemiği kırılmadı, hiçbir yeri zedelenmedi, vücudu halının üzerinde çömelmiş bir şekilde durdu, öyle ki kendine geldiğinde gözlerini kırıştırdı.

"Az önce ne oldu?" diye yarı kendi kendine fısıldadı, koridorun diğer ucundan onu izleyen adama doğru baktı.

Dişleri parladı. "Bunu bir daha deneme yoksa seni gerçekten fırlatırım."

Holly ayağa kalktı ve sanki kemikleri eriyip tekrar yerine oturuyormuş gibi hissetti. "Bu cidden çok garip. Neden parçalara ayrılmadım?" Her şeyi hayal ettiğinden korkarak Venom'a doğru yavaşça ilerledi.

"İçgüdülerine güvendin." Venom ona sırtını dönerek izolasyon odasına doğru adım atmaya başladı.

Holly'nin az önce olanlarla ilgili kafa karışıklığı ne kadar derinse

Hem Daisy'ye doğru çılgınca uçuşu hem de ardından gelen sıvı düşüşü - yetişmek için koştu. Ama bu sefer, Venom'un bir adım solunda durdu. Hiç arzusu yoktu

İlk seferinde kendini nasıl kurtardığını bilmezken tekrar fırlatılmak.

İçindeki şeyin uslu duracağından emin olmasa da Venom'un elini tuttu.

Kızın neden kendi isteğiyle ona uzandığını sorgulamadı, sadece parmaklarını sıkıca kızın parmaklarına doladı. Sıcak ve güçlü olan eli, Holly'ye özgür kalamayacağını söyleyen bir güce sahipti; Holly ilk kez bir tasmadan memnundu. İçindeki fısıldayan ötekilik yüzünden aklını kaybetmek ve dengesiz davranmak yapılacaklar listesinde pek de üst sıralarda değildi. "Başaracağımı nereden biliyordun?"

Omuz silkti. "Yapmadım. Ama ölmezdin."

Holly onun koluna yumruk attı. "Pislik." Ama o Kızgınlıktan çok şaşkıındı; çünkü Venom, onca insan arasında, ona asla kırık muamelesi yapmayan tek kişiydi. Onun kendi başının çaresine bakmasını bekliyordu.

Vuruşuna hiçbir tepki göstermeyen vücudu şüphesiz

Venom onun elini sıktı. Ve çünkü onu koridordan aşağı atmış ve hayatta kalmasını beklemişti - çünkü bunu yapabilecek kapasitede olduğuna inanıyordu- Bağlantıyla mücadele etmedi. Avuç avuca dokunuş tuhaf bir şekilde samimi hissettirdi, adamın özü damarlarında dolaşıyor ve kadının içindeki arzuya sesleniyordu.

Vampir açlığı değildi. Ondan daha derin.

Sonra da dış birimin kapısını açıyordu. Elektronik tuş takımına bir kod girerek izolasyon odasından geçiyorlardı.

17

Kapı arkalarından otomatik olarak kapandı ve izolasyon alanına bakan büyük bir pencerenin önünde durdular: Daisy beyaz bir hastane yatağında bağlı bir şekilde yatıyordu. Banyo yaptırılmıştı, saçları temiz ve kuru görünüyordu ama durumunun iyi olmadığı açıktı.

Holly izlerken, diğer kadın yataktan kalktı ve eğer bağlı olmasaydı kemikleri kırılacak kadar sert bir şekilde döndü. Holly istismara uğrayan vampire acımaya devam ediyordu ama o bile bükülmenin sadece yabancı bir yerde çaresiz bırakılmış bir kadının panikle çırpınmasından kaynaklanmadığını anlayabiliyordu.

Dişleri Holly'ninkilerden biraz daha büyük küçük dişleri ortaya çıkarmak için açıldı, Venom pencerenin yanındaki bir düğmeye bastığında boğazından insanlık dışı hırıltılar ve homurtular fışkırdı ve gözlem odasını doldurdu.

"Sanki ele geçirilmiş gibi." Mide bulantısı içinde çalkalanırken, Holly pencereye yaklaştı. "Kurtardığımız o korkmuş ama akli başında kadına hiç benzemiyor." Daisy'nin yüzü gözleri çılgınca dönüyordu.

Holly'nin geleceğinde yatan şey bu muydu?

Gözlem odasına bir şifacı girdi.

ürpertici düşünce Holly'nin kanını dondurdu. "Hiçbir hastalık belirtisi yok," dedi o nazik şifacı tarzıyla, kanatları Omuzlarının arkasından neredeyse yere değecek kadar yükselen, serçe kahverengisi tüylerin arasına serpiştirilmiş zengin bir krem rengi. "Onu içeride tutuyoruz, çünkü en kolay yol bu.

Eğer kayışları koparacak gücü bulursa onu kontrol edebilir ve güvende tutabilir. Tüm kat kilitlenebilir bir düğmeye basarak."

"Böyle bir ihtimal var mı?" Holly Daisy'yi sakinleştirmek için boşuna bir çaba harcayarak elini cama bastırırken Venom sordu.

Şifacı iç çekti. "Bir deri bir kemik kalmış ve ona verdiğiniz kan bile açlığını yatıştırmaktan öteye gidememiş olmalı. Ona herhangi bir güç vermemeliydi. Ama gördüğünüz gibi ..." Elini sallıyor, yatakta kıvranan kadın. "Yine de deliliği şifacı hislerine kana susamışlık gibi gelmiyor. İçindeki şeytanları ortaya çıkarabilmek için onu daha uzun süre izlememiz gerekecek. onu esir tut."

Holly'nin parmakları Venom'un avucunun etrafında kenetlendi. "Oraya gitmem gerek," dedi, şifacının sözleri sonunda sadece arka planda bir vızıltıdan ibaretti.

Elini bırakıp iç kapıyı açmak için yürüdüğünde Venom onu durdurmadı ama Daisy'nin bağlarını koparması halinde müdahale etmeye hazır, arkasındaki sinsi varlığının farkındaydı. Kalbi çarpıyor, teni ısınıyor, kafasının içindeki çılgın fısıltı sessizleşiyordu. Kapı kolunu çevirdi ve içeri adım attı.

Daisy dönmeyi bıraktı. Başını Holly'ye doğru çevirdi.

Ve Holly'nin içindeki şey, sivri kanatlarını açtı. O kadar büyük bir güçle Venom'a çarptı ki, elleri onun kalçalarını pençelemek için geriye uzandı. Panik boğazını acımasızca kavradı ve ötekilik derisinden dışarı çıkmaya çalışırken havasını kesti. İçinde hastane yatağında, Daisy Holly'ye doğru kayışlarını germek için mücadele etti, gözleri yalvarıyordu ve delilikten kızarmıştı.

Aynı anda.

Venom'un kolları Holly'nin etrafına dolandı, ısıtılmış metal bantlar onu kendi içine doğru itti ve garip olanı ezdi, İçini tırmalayan tırtıklı kanatlar. Ellerinden biri omzuna kapandı, kolu vücudunu sardı ve sonra dudakları kulağındaydı. "Dövüş." Bu bir emirdi.

Holly ona şu anda tam olarak hula dansı yapmadığını söylemek istiyordu ama dikiş yerlerinden ayrılmamak için çok fazla çaba harcıyordu. Başı eğildiğinde, dişleri dudaklarına dayandığında, dilini su kapladığında, bunu düşünmedi bile. Dişlerini Venom'un ön kolunun üst kısmına geçirdi.

Kan için iyi bir yer değildi ama tadı yeterliydi.

İçinden güç fışkırdı, öyle ölümcül ve kibirli bir güçtü ki bu, hemen kafasını dağıttı.

Onu bırakarak sert ve derin nefesler aldı, gözleri Daisy'ninkilere kilitlendi. Diğer kadının çatlak dudakları aralandı, gözlerinin akı birden kıpkırmızı kesildi. "Seni çağırıyor," dedi gırtlaktan gelen bir sesle. "Birlikte olmak istiyor." Sırtını öyle acımasız bir omurga eğriısıyla kavislendirdi ki

Holly elini uzattı, belini kırmadan önce onu aşağı itmek istiyordu.

Ve Daisy'nin içinden bir ... patladı, o kadar hızlı hareket ediyordu ki Venom'un hızı bile Holly'yi kurtaramadı. Bu göğsüne çarptı ve içine gömüldü.

- - -

Holly kollarına yğıılırken Venom küfür etti.

vücut aniden ölü bir ağırlığa dönüştü. Onu kucaklayıp geri çekilirken bir yandan da şifacıya bağırdı. Geniş gözlü melek bir kalp atışı içinde yanlarındaydı. Adam parmaklarını

Holly'nin boğazını yokladı, nabzını kontrol etti, nefes alışını dinledi. "Yaşıyor," dedi kesin bir ifadeyle.

Venom, Holly'nin siyah tişörtünü yırtarak ama kıyafetinde bir iz yoktu. Yanık yok. Yırtık yok. Kan lekesi yok. Yine de gömleğinin düğmelerini açtı ama teninin pürüzsüz krem reğinde de bir iz yoktu. Ama bunu hayal etmemişti. Yataktaki vampirin içinden bir madde ya da bir varlık çıkmıştı ve kendini Holly'nin içine soktu.

Yine de Holly'nin teni parmaklarının altında sıcak ve pürüzsüzdü, göğsü sık bir ritimle inip kalkıyordu. "Açıkla Bu."

Şifacı başını salladı, ince örgülü saçları Holly'yi incelerken yüzünün etrafına dökülüyordu. "Yapamam."

Holly'yi gözlem odasının halı kaplı zeminine bilinçli bir nezaketle yatıran Venom, tıbbi açıdan çok daha sade olan izolasyon odasına geri döndü ve Kurtardıkları vampirin hareketsiz bedenine doğru.

Daisy hareket etmiyordu, nefes almıyordu, başı bir tarafa düşmüştü. Koyu renk saç telleri yüzünü gizliyordu. O saç kenara çekecek kadar yaklaştığında Dişlerini bileğine geçirmediğinden emin olmak için dikkatle bakarken, burnundan bir damla kan geldiğini fark etti. Daha fazla

Ağzının kenarından kan damlıyordu.

Altındaki beyaz çarşafın üzerindeki kırmızı leke çoktan belirginleşmişti.

Bir vampirin ölü olup olmadığını anlamak genellikle zordu. Ne de olsa onlar neredeyse ölümsüzdü. Genellikle emin olmanın tek yolu vampirin kafasını kesmek ya da kalbini çıkarmaktı. Venom kalp kaybından kolayca kurtulabilse de

Yedi'deki diğer vampirlerin yapamadığını yaptı. O da yakındı-

Dmitri'nin artık kafasını bedeninden ayırmak için bir başmeleğin gücüne ihtiyaç duyacak kadar güçlü olduğundan emindi.

Venom'un Holly'ye söylediği gibi, Dmitri bir savaşçıydı.

Buna bir de güçlü ham gücünü ekleyin ve Vücudunun yapısal temelleri bu noktada demirden de oluşabilirdi.

"Venom." Kıdemli bir şifacının sesi. "Bırakın geçeyim."

Venom, beyaz benekli koyu gri kanatları olan ufak tefek melek için kenara çekildi. "Kalbini kontrol edin."

Şifacı -Nisia- küçük, dar ellerini Daisy'nin göğsüne koymuştu bile. "Kalp gitmiş, içinde patlamış. Söyleyebileceğim kadarıyla göğüs boşluğu." Kaşlarını çatı, sanki

hastalıklı zayıf vampirin vücudunun derinliklerine bakıyordu. "Onun

diğer organlar da sıvıdır." Hafifçe işaret etti Daisy'nin karnının şişmesi ve vücut boşluğunun içinde sıvı birikmesi. "Zavallı işkence görmüş çocuk öldü."

"İyileşmeyecek mi?"

"Hayır. Hasarı atlatamayacak kadar zayıftı, özellikle de kalbini kaybetmişken."

Venom Holly'nin yalnız olmadığından emin olmak için arkasına baktı.

Diğer şifacının hâlâ Holly'nin yanında diz çökmüş olduğunu ve elleriyle Holly'nin yaralarını kontrol etmeye devam ettiğini gören Venom dikkatini Daisy'ye verdi.

"Ondan bir şey çıktı ve Holly'nin içine girdi."

"Bir cevap sezemiyorum," dedi Nisia. "Ama Illium bu odayı yeni yöntemlerle izlememizi önerdi." Odanın köşelerine doğru belli belirsiz el salladı.

Venom yukarı baktı.

Kameralar.

"Otopsi yapın," diye emretti, ses tonunu saygılı tutmaya gayret ederek. Nisia, Kule'nin güvenilir bir üyesiydi. ve Düşüş'ün acımasız sonrasında Venom'un saygısını kazanmış biri. "Onu tecritten çıkarmayın. Gerekirse bedenini burada yok ederiz."

Şifacının yumuşak kahverengi bakışları Holly'ye yöneldi. "O çocuk da tecritte olmalı."

Venom, Holly'nin Daisy'nin nerede tutulduğunu nasıl bildiğini, içeri girme zorunluluğunu nasıl hissettiğini düşündü

ve başını salladı. "Artık bitti. Holly kimseye bulaştırmayacak." Hedef o olmuştu.

Ve onun içeri girmesine izin verdi, yapabileceğine inandı. Onu olası tüm tehditlerden korumak. Kanındaki soğuk öfke, kendi kibrine yönelmişti.

"Hayır," diye mırıldandı Nisia, gözleri hâlâ Holly'deydi. "Bu her ne ise, sanırım, Holly'nin söylediği kadar basit bir şey değil. hastalık."

Gözlem odasına adım attığımızda Şifacı Holly'nin gömleğinin düğmelerini ilikledikten sonra Venom eğilip onu kollarının arasına aldı. Kız çok küçüktü.

Bazen bunu unutuyordu. Onu koridordan aşığı attığıında bunu unutmuştu; uyanık ve bilinçli olduğunda tek gördüğü onun vahşı, insanlık dışı enerjisiydi. Kendisinininkine en çok benzeyen enerjidi bu.

Benim gibi kimse yok. Ama Andi içimi görüyor, beni tanıyor ve birlikte sırlarımız var. Ve bir gün, yarısı bana benzeyen yavrularımız olacak.

Naasir'in çiftleşmesinden duyduğu sevinç Venom'a çok anlamlı gelmişti ama arkadaşı ve Yedi'nin diğer üyesinin bu sözlerin ne kadar derin bir yankı uyandırdığını anladığından emin değildi. Dünya için Venom bir vampirdi. Ve milyonlarca vampir vardı. Ama o tekti Bir engerek yılanının gözleriyle ve onu bu iyi tanımlanmış kutunun çok dışına iten daha derin, daha az görünür değişikliklerle.

Naasir gibi o da milyonlar arasında hep yalnızdı. Holly'ye kadar.

"Hadi, kedicik." Onu göğsüne yasladı. "Daha önce de kadere 'siktir git' demiştin. Yine yap."

Ama Holly ilk kez ona dudak bükmedi. Adam onu üst kattaki dairesine götürürken, Holly kollarında sessiz ve hareketsizdi. Yatak odasındaki rahat yatağı görmezden geliyordu, doğruca pencerelerin önündeki ısıtılmalı taş zemine gitti. Onu oraya yerleştirdikten sonra bir Battaniye ... ve o geri döndüğünde, bir eli avuç içinde taşla doğru açılmış, sıkı bir topun içine kıvrılmıştı.

Sonunda gerçek bir nefes aldığında tüm göğsü genişledi.

Üzerindeki yumuşak kaşmir battaniyeyi silkeleyerek Naasir'e teşekkür etmeyi bir kenara not etti. Naasir'in en ilkel üyesiydi.

Taş zemini öneren Yedi.

İnimi sığınağın dışında yapıyorum, çünkü orayı seviyorum. Ama sığınağım sıcak çünkü karı sevmiyorum. Bir ürperti, gözlerinin metalik gümüşü insani olmayan bir şekilde vahşı. Şehri seviyorsun ama güneş taşına ihtiyacın var. Bir tane yap.

Venom bunu hiç bu kadar açık bir şekilde düşünmemişti ama Naasir onu keşfettiğinde çok gençti ve kendi evini yaratma özgürlüğüne alışık değildi

Vücudunun arzuladığı sıcak taş yüzeyini sonuçsuzca arıyordu. İlk güneş taşı tam da buydu; uzak bir noktadan sürükleyerek getirdiği ve bir zamanlar Kule'yi çevreleyen vahşi bahçelerde sakladığı büyük, yassı bir taş.

Kule şimdiki haline dönüşürken ve bahçeler New York'un manik, güzel yaşamıyla dolmak üzere ortadan kaybolurken, evinin derinliklerinde bu güneş taşıyı yaratmak için mimarlarla birlikte çalışmıştı. Holly'nin biraz daha fazla ısıya ihtiyacı olduğuna karar vererek büyük lambayı yaktı.

güneş taşının üzerindeki tüm tavanı kapladı.

Tavan karesi ıslıl ıslıl parlıyordu. Uykusunda iç çekti.

Çömelerek rahat etmesi için atkuyruğunu çözdü, sonra botlarını çıkarıp bir kenara koydu. Bunu yaptıktan sonra göğsünün inip kalktığından ve nabzının sabit olduğundan emin olmak için onu izledi. Çünkü Holly bir vampir değildi. Pek sayılmazdı. Böyle şeylerin hayatta kalması için mutlak bir gereklilik olduğu kadar insandı.

Telefonu cebinde vızıldadığında, onun ritmiyle büyülendiğini fark etti, sanki bu ritim Making'inin bir parçası olan kobralarla birlikte konuşuyordu. engerekler. Bu uzun zamandır başına gelmemişti. Venom güçlü olduğu kadar zayıf yönlerinin de farkındaydı. Ama burası onun eviydi ve onu son nefeslerine kadar koruyacak insanlarla doluydu.

Onun kıvrımlı özünü gerçekten anlamıyorlardı - anlayamıyorlardı - ama onlar onun arkadaşlarıydı.

Ailesi.

Böylece gardını yeterince düşürmüş ve son derece onarıcı bir duruma geçmişti.

Parmak eklemlerini Holly'nin yanağında gezdirdikten sonra ayağa kalkarak ondan ve güneş taşından uzaklaştı.

telefona cevap veriyordu. "Dmitri," dedi. "Nisia seni aradı, değil mi?"

"Her ne kadar açıklanamaz olsa da, yetkin ve güçlü Nisia'mız

Yanağımı okşadığı ve saçımı okşadığı bilinirken senden korkuyor," diye kemik kurusu bir yanıt verdi.

Venom güneş gözlüklerini çıkarıp bir kenara koydu. Elena'nın hediyesi olan duvardaki şık kare aynadan gözleri ona yansiyordu. İkisi tam olarak iyi arkadaş sayılmazlardı ama efendisinin eşi

Her ikisinin de bilmediği silahlarla dövüşmek zorunda kaldığı bir antrenman seansında onu yendikten sonra ona hükmen mağlubiyet borçluydu.

Cezasını bu aynayla ödemişti. İlk başta, o biraz hayal gücünden yoksun olsa da kabul edilebilir bir ödeme olduğunu düşündü. Daha sonra, paranın üzerine oyulmuş zarif motifi fark etti.

Çerçevenin sol beyaz kenarında ağaçtan sarkan bir engerek yılanı vardı. Çok güzel yapılmıştı. Aodhan'ın işi olduğunu hemen fark etmişti. Özellikle onun için yapılmıştı.

Bazen Elena, baş melekte yarattığı zayıflık nedeniyle ona kızmayı çok zorlaştırıyordu Venom hizmet etmeyi seçti. Raphael'in zırhındaki tek çatlak oydu ve Yedilisi bunu kabullenmişti ama bu hepsinin bunu kabul ettiği anlamına gelmiyordu.

"Holly bulaşıcı değil," dedi Venom. "Daisy'den çıkan şey her neyse, sadece Holly'ye gitmek istedi." O bunun gerçekliğini içinde hissetti. "Bir insandan çıkıp başka bir insana giren herhangi bir hastalık bilmiyorum."

"Görüntülere bakacağım. Benimle teknik odada buluşmak ister misin?"

Venom Holly'nin huzur içinde uyuduğu yere baktı. Buraya daha önce de gelmişti, yalnız uyanırsa kafası karışmazdı. "Evet."

Holly'nin içine girmiş olan şeyin şeklini ortaya çıkarmanın zamanı gelmişti.

Ölümünden önceki saatlerde tamamen delirmiş olan bir vampirin içinde yaşayan şeyin aynısı.

18

Dmitri çoktan asansöre binmişti ki Venom

Diğer adamın dağınık saçlarından ve üzerine sinen soğuk gece havasının belli belirsiz kokusundan Venom Çatıda olduğunu düşündüm.

Yedi'nin lideri ona değerlendirci bir bakış attı. "Holly seni kızdırıyor."

"Her zaman öyleydi," diye itiraf etti Venom kendisine asla ihanet etmeyen bir arkadaşına. "Ama biraz çeşniye ihtiyacı var."

Daha sert olması gerekiyordu... yoksa, asla hayatta kalamazdı.

ölümsüz dünya. "Hepiniz ona göz kulak olma kisvesi altında onu koruyordunuz."

Dmitri'nin yüz ifadesi eğleniyordu. "Pek yumuşak başlı biri olarak bilinmem."

"Bırak onu, Dmitri," dedi Venom sessizce. "Yapmamız gereken

neler yapabileceğini öğrenmesi gerekiyor ama en çok da kendisi hakkındaki gerçeği öğrenmesi gerekiyor." Diğer vampirin koyu renk gözlerini tuttu, ancak o zaman güneş gözlüklerini yukarıda unuttuğunu fark etti. "Zincirleri serbest bırak."

Dmitri asansörden çıkıp Kule'nin teknoloji çekirdeğinin dairesel odasına giden ışıklı koridora girene kadar cevap vermedi. Koridor boyunca pencereler sıralanmıştı, Sabah olsaydı New York'un renklerini içine dökebilirdi. "Bu ölümcül olabilir," dedi diğer adam sonunda. "Sadece başkaları için değil, Holly için de."

"Onu yakında serbest bırakmazsanız zaten ölecek," dedi Venom kesin bir ifadeyle. "O vahşi bir şey. Kafes için

yaratılmamış." Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi.
"Neha . .. beni anladı

nazik bir hanımefendi olmasa bile. O bana "Neye dönüştüğümü anlama özgürlüğü." Dönüşükten sonraki ilk beş yıl boyunca vampirik anlamda bile "insan" olmamıştı.

Dmitri ona, "Holly ile aranızda çok önemli bir fark var," diye hatırlattı.

"Uram."

"Uram." Dmitri tekrar yürümeye başladı, ikisi sessizce teknoloji merkezine gidiyorlardı.

Vivek onları bekliyordu. İçeri girdiklerinde nefesi kesildi ve Venom bunun ilk kez olduğunu hemen anladı.

Diğer adam gözlerini korumasız bir şekilde açmıştı.

"Kızılötesi görüşünüz var mı?" Adamın yüzünde ilgi parıldıyordu.

Venom gülümsedi, bu meraklı tepki korku ya da dehşetle titremekten çok daha tercih edilebilirdi. "Böyle samimi bir soru sormadan önce bana güller ve elmaslarla kur yapman gerekecek. sorular."

Vivek homurdandı. "Tıpkı Lonca için çalışmak gibi, burası ukalalarla dolu." Tekerlekli sandalyesini döndürdü.

"Özel izleme odasındaki görüntüleri çoktan hazırladım. oda." Bu oda pırıl pırıl kontrol istasyonunun arkasında yer alıyordu ve her biri bir duvarın çoğunu kaplayan üç devasa ekrana sahipti.

İzolasyon odasındaki video, kapının tam karşısındaki duvarda gösteriliyordu.

Vivek kaydı çalmaya başlamadan önce kapıyı kapatmalarını bekledi. "Bu yüz yavaşlatılmış kez," dedi Lonca Avcısı. "Bir şey görebilmek için bu kadar derine inmem gerekiyordu."

Venom hareketleri çok daha yüksek hızlarda görebiliyordu, bu yüzden kayıt onun için buzul hızında ilerledi, ancak

tüm detayları yakalamada faydalı olduğunu kanıtladı.

Daisy'den çıkan parlayan kırmızı bir kıvılcımdı. Yumruk büyüklüğünde bile değildi.

Yakın bile değil. Belki bir çeyreklik büyüklüğündeydi. Ama Holly'ye olağanüstü bir güçle çarpmıştı.

"Bunu hissettim," dedi çarpma anı ekranda gösterilirken. "Sanki bir adamdan yumruk yemiş gibiydi. ağır sıklet boksör. Darbe onun vücudundan benim vücuduma geçti."

"Ama vücudunuza hiçbir şey girmed mi?"

Venom, Dmitri'nin sorusuna yanıt olarak başını salladı. "Sadece Holly'yi hedefliyordu, sadece Holly'yi istiyordu." Bunu açıklayıp açıklayamayacağını bilmiyordu ama denedi. "Bu bir Rastgele bir patlama - Holly'nin ulaşabileceği, çarpışmadan kaçamayacağı kadar yakınına gelene kadar bekledi. Ve Daisy önceden Holly ile konuştu, birlikte olmak hakkında bir şeyler söyledi."

"Ses bunu yakaladı." Vivek kaseti geri sardı.

"Seni çağırıyor. Birlikte olmak istiyor."

Daisy'nin sesi olması gerekenden çok daha derindi ve gırtlaktan gelen kelimeler açıkça Holly'ye yönelikti.

"Tekrar ileri sar." Ayaklarını iki yana açmış ve kollarını kavuşturmuş olan Dmitri ekrana sert bir dikkatle baktı.

"Vampirden Holly'ye atlayan her neyse ona yakınlaş."

Vivek bunu sessizce yaptı. Kırmızı kıvılcım aslında yüzeyi çivili çok küçük bir toptu ... ve kalbi asitli bir yeşil renkte atıyordu.

"Siktir." Venom bu rengi biliyordu; Holly'nin gözlerinin aldığı renkle aynı tondaydı. "Uram kesinlikle Daisy, değiştir onu."

"Kenasha'yı hemen buraya getirin," dedi Dmitri, ses tonu hiç değişmeden.

"Bir süre daha iş göremez durumda olacak."

"Hayır, yapmayacak." Her kelimesinde buz var. "Holly'nin zehrinin etkisiyle savaşmak için gerekirse onu kendi kanımda boğacağım, ama şimdi bizimle konuşacak."

"Kanım daha çok işe yarar." Zehri daha hızlı etkisiz hale getirir. "Illium sinirli bir ruh halinde. Ondan dışarı çıkmasını isteyeceğim - bir pisliği içeri sürüklemek hoşuna gidecektir." Mavi kanatlı melek genellikle Yediler arasında en neşeli olanıydı, ama Venom dün Yedi'ye gitmeden önce onu aradığında

Dmitri, Ash ve Janvier'i izlemek için antrenman çemberine girdiğinde, diğer adamı çatıda kara kara düşünürken bulmuştu.

Illium güçlüydü, şiddetliydi ve şu anda ne kadar karanlık bir öfkeye sahip olsa da Kenasha'nın ödünü koparabilirdi. Bu Venom'un adalet duygusuyla iyi uyuşuyordu.

"Yap," dedi Dmitri.

Başka bir şey söylemeden oradan ayrılan Venom, korkuluksuz kulenin balkonlarından birine çıktı ve gökyüzünü taradı.

Zihniyle efendisiyle konuşabiliyordu, bu yetenek ona Raphael tarafından kazandırılmıştı. Ancak, bu yeteneğe sahip değildi.

Yedi'deki diğerlerine kendi başına ulaşamazdı, henüz değil. Ama buna ihtiyacı yoktu.

Telefonu vardı.

Gökyüzünde Illium'un kendine özgü gümüş kenarlı mavi kanatlarını fark etmeyen ve meleğin her şeyi sevdiğinin farkında olan teknolojiye yatkın olduğu için aradı. Illium alışılmadık bir ses tonuyla cevap verdi. "Evet?"

"Bir iyiliğe ihtiyacım var. Bir avanta. Hayır diyemeyecek kadar zayıf bir kadını köleleştirdi."

"Bana her zaman en güzel hediyeleri veriyorsun.

Nereden?"

Venom ona yerini gösterdikten sonra ekledi: "Holly onu ısırdı, o yüzden biraz kendinde olmayacak."

Illium'un sesi daha çok

"Senin küçük kediciğini hep sevmişimdir." dediğinde.

Venom'un eli telefonda sıkıştı. Bluebell'e Holly'yi böyle çağırmamasını söyleme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı - bu bir

Holly ile arasında özel bir oyun. "Pikap için teşekkürler."

"Sorun değil." Illium telefonu kapattı ve beş saniyeden daha kısa bir süre sonra Venom onun formunun

gökyüzünden ok gibi fırlayıp

parlak ışıklı gökdelenlerin tepelerinde. O bir

Hudson'ı geçerken mermi o kadar alçaldı ki, geçişi suyu

çalkalayarak dalgalara dönüştürdü.

Evet, Bluebell olarak bilinen gülen meleğin keyfi yerinde değildi.

Ellerini pantolonunun ceplerine sokan Venom, Illium'un dönmesini beklemeye karar verdi. Gitmek istediğini

Süitine dönüp Holly'yi kontrol etmek istemesi de kendini yerinde kalmaya zorlamasının bir başka nedeniydi. En son bir kadın hakkında bu tür bir korumacılığın zayıf bir parıltısını bile hissettiğinde, o kadın onun nişanlısıydı ve bakın nasıl iyi sonuçlanmıştı.

Holly büyümüş olsa da, içinde bir bebek olarak kaldı.

Onunla karşılaştırıldığında. Ellerini onun üzerine koyacak değildi.

-İçindeki gücü kucaklamayı öğretmek için onu sağa sola fırlatabilirdi ama onu becermek niyetinde değildi. Vücudu giderek daha fazla kıpırdanmaya başlasa bile onu her gördüğünde.

"Tanrım." Hudson'ın suları üzerinde Illium'u bir kez daha gördüğünde başını salladı; Bluebell için bile pikabın hızı olağanüstüydü. Melek Kenasha'yı bir eliyle sırtında dikkatsizce tutarak diğer meleğin boynuna. Kenasha'nın kanatları işe yaramaz bir şekilde sarkıyordu. Boşa giden uzantılar büyük bir sürüklenme yaratıyor olmalıydı ama Illium hiç de zorlanmış görünmüyordu.

Bazı başmeleklerin Illium'u kendi taraflarına çekmek ve ikinci melek olarak pozisyon almak için nabız yoklamalarının bir nedeni vardı. Birçoğu, giderek güçlenen meleğin Kule hiyerarşisinde Dmitri'den daha düşük bir konumda bulunmaktan rahatsız olmaya başladığına inanıyordu. Ancak Illium'un cevabı her zaman kesin bir hayır olmuştu.

Sadakatini seçmişti ve bu sadece Raphael'e değil, Yedi'ye de sadakatti.

"Dmitri daha deneyimli ve efendisini tanıyor.

Efendisi Raphael'in ona eşit davrandığı kadar genç olduğundan beri," demişti melek bir keresinde Venom'a.

"Bu arada ben de bir zamanlar Raphael'in nehre düştükten sonra kurtardığı bebek bir melektim. Bir dahaki sefere düştüğümde

Dmitri beni dışarı çıkardı."

Güldü, altın rengi gözleri dans ediyordu. "Raphael'in yardımcısı olmam ya da Dmitri'nin üstünde bir pozisyonda bulunmam gerekmiyor. Güç

bizi birbirimize bağlayan bağlar her şey değildir, Duygularla, savaşı ve dostlukla yoğrulduk, bizi güçlü kılan da bu." Kanatlarını yeniden yerleştirirken gümüş kenarlı vahşi mavi bir tüy kanatlarından yere doğru süzüldü. "Hayır, tam olarak tuttuğum yeri işgal etmem gerekiyor aramızda."

Bu ruh derinliğindeki bağ uzak gelecekte bir gün değişecek, Illium'un kaderi onun gücüyle yazılacaktı. Ama asla kopmayacaktı. Yediler her zaman birbirlerinin ve Raphael'in arkasında olacaktı. Başmelek Elijah'ın Başmelek Caliane'ye karşı asla hareket etmeyeceği gibi.

Bir zamanlar onun en güvendiği generaliydi ve bu sadakati bugüne kadar kalbinde taşıdı.

Yarım dakikadan kısa bir süre sonra Illium, Kenasha'nın titreyen bedenini Venom'un ayaklarının önündeki balkona bıraktı.

"Çok hızlıydı," diye yorumladı Venom.

Balkona inen Illium kanatlarını geriye doğru katladı. "Kendimle yarışıyordum," dedi, gözleri Bluebell'in yaşında ve gücünde bir ölümsüzde nadiren görülebilecek şekilde insani duygularla çalkalanıyordu.

"Kiminle kavga ettin? Ellie ile mi?" Yedi kişi arasında Raphael'in avcı eşine en yakın olan Illium'du. "Hayır mı? O zaman Aodhan olmalı." Diğer melek -ve Yedi'nin bir diğer üyesi- Illium'un en iyi arkadaşıydı. Kişilik olarak tamamen farklı iki adam olan Illium ve Aodhan birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlardı. Bazen havada kapıştıklarında, bir bütünün iki yarısını izler gibiydiler, tepkileri o kadar uyumluydu ki.

Illium cevap vermedi, çenesi gıcırdıyordu. "Arkadaşının kanatları neden yarı yolunmuş bir tavuğunkilere benziyor?" diye sordu Dmitri tam balkona çıkarken. "Yine de ritmik seğirmeleri hoşuma gidiyor."

"Bu Holly'nin işi." Zehrinin Kenasha'ya büyük bir acı verdiği açıktı.

"Bu beni çok üzüyor," dedi Dmitri hiç istifini bozmadan. Sempatı. "Bunu görmüş olabilecek tüm çocuklar için üzücü

ve onu melek türünün bir örneği olarak düşündü." "Merak etme," diye cevap verdi Venom soğuk bir ses tonuyla.

"O

uçmuyor. Daisy'nin kanı ona bir şey yaptı."

Dmitri, gözleri yuvalarından fırlamış meleğin yanına diz çöktü; Venom acıdan mı yoksa korkudan mı olduğunu anlayamadı. "Onu hareketsiz tut."

Diğer adama dokunma fikri karşısında dudakları kıvrılan Venom yine de diz çöktü ve istenileni yaptı, böylece Dmitri elinde tuttuğu şırıngaları kan örneği almak için kullanabilirdi. Her iki kapaklı şırıngayı da Illium'a doğru uzattı. "Bunları revire uçur ki

Testler. Nazikçe tutun. Yanlılıkla birini ezmek ve kanın bulaşmasını istemezsiniz."

Illium numuneleri yavaşça alarak, "Elimde hiçbir şey yok. yolunmuş bir tavuk gibi görünme arzusu. Ben de yaşadım, bu deneyimi tekrarlamak istemiyorum." Bir duraklama. "Yine de ... açık olmak gerekirse, tüy dökme hastalığım varmış gibi değil, daha çok kabarık bir ördeğe benziyordum." Illium saniyeler sonra rüzgârla birlikte gözden kayboldu.

Venom, Illium'un tüylerinin bir kazadan sonra yeniden canlandığını görmüştü ama meleğin bir zamanlar işlediği suçun cezası olarak tüylerinin alındığını da biliyordu. O güne kadar yasını tuttuğu ölümlü bir kadınla melek sırlarını konuşuyordu. İkincisi Venom'un zamanından önceydi. "Illium'un tüyleri ilk kaybettiğinde farklı mıydı? Zaman?" diye sordu Dmitri'ye, orijinaliyle aynı şekilde yeniden üretildiklerini varsaydığını fark etti.

Dmitri Kenasha'nın ağzını sıkıca kavradı ve mendeneyle açmaya zorladı.

Hazır olan Venom çakısını kullanarak kendi bileğini kesti, sonra da kanı aşağılık meleğin ağzına damlattı.

Kenasha'nın boğazı hareket etmeye başladığında Dmitri "Hayır," dedi

spazmodik olarak. "O zamanlar bizim Bluebell'de gümüş yoktu." Belli belirsiz bir gülümseme. "Önceden de kibirliydi. Düşünsene ne kadar kötü

ipliklerin arasında parıldayan gümüş iplikler belirmeye başladığında anladı."

"Bu kadar güzel olunca," dedi Illium, balkonun diğer tarafına geçerek, "kibirli olmaktan başka çaren kalmıyor." Tırnaklarını kolunda parlattı, sonra üfledi ve o anda Venom'un tanıdığı meleğe bir kez daha dönüştü: zeki, cömert ve sıcak bir oyunculuğa sahipti.

Çoğu ölümsüz bu oyunbazlığı uzun zaman önce kaybetmişti. Venom bile.

Kenasha boğuldu ve sıçradı ama Dmitri acımasızdı. Venom bu kadar kanı kolayca bağışlayabilirdi. ama bunu telafi etmek için kısa süre içinde beslenmesi gerekecekti. Beslenmezse zayıf düşmezdi ama daha güçsüz olurdu ve Venom tam güçte olmayı tercih ederdi. Bileği iyileşmeye başlayınca tekrar kesti.

Kenasha'nın vücudunun titremesinin durması tahmin ettiğinden çok daha uzun sürdü.

"Holly çok güçlü," diye mırıldandı, içten içe memnun olmuştu. "Bir ısırık ister misin?" Illium kendi bileğini uzattı. "Bu

birinci sınıf kan, sadece seçkin bir azınlık için mevcut."

Venom dudaklarının kalktığını hissetti. "Teşekkürler." Yedi'nin diğer üyelerinden kan almakta bir sakınca görmüyordu, çünkü kendisi de kan bağışında bulunmaktan çekinmiyordu. Illium söz konusu olduğunda ise sadece küçük bir miktar içmek zorunda kalıyordu.

Bluebell bir yumruk gibi.

Raphael kadar güçlü değildi ama bir gün Venom gökyüzüne baktığında, gümüş ipliklerle parıldayan mavimsi kanatları olan bir başmelek göreceğini bilecek kadar güçlüydü.

Zamanın o uzak anını düşündüğünde kalbi sızladı.

Hem Illium'un hem de Aodhan'ın büyümesini izlemiş olan Dmitri için durum daha ne kadar kötü olabilirdi ki? Çünkü ay gibi

Güneş'in ardından Illium baş melek olmak için yükseldiğinde, Aodhan da ikinci melek olarak onunla birlikte gidecekti. Aodhan

Parçalanmış ışıktan kanatları olan melek, Venom için Yediler arasında tanınması en zor olanıydı ... ve yine de Venom'a olağanüstü bir hediye vermişti.

"Güçlüsün," demişti Aodhan bir asır önce sessizce. "Gözlerin bir engerek yılanına benziyor olabilir ama Bir aslanın kalbi. Dünyanın sana boyun eğmesini istiyorsun. Keşke senin cesaretine sahip olsaydım Venom."

Illium'un kanı kan dolaşımına karıştığında Venom damarlarının nabzının attığını hissetti ve Aodhan'ın kendi aslan kanını bulduğunu umdu. meleğin Raphael ve Elena'ya Kadro toplantısı için eşlik ettiği Lumia'daki kalbi. O aslanın kalbi her zaman oradaydı; Aodhan baştan aşağı bir savaşçıydı. Işığını neredeyse sona erdiren bir dehşet eyleminden sonra kendine olan inancını kaybetmişti ama o inanç geri geliyordu. Ve Venom'un daha önce sadece göz ucuyla gördüğü Aodhan ortaya çıkıyordu.

"Teşekkürler," dedi ve yaklaşık on saniye sonra başını Illium'un bileğinden kaldırdı. "Janvier bana Elena'nın şirketinin artık aromalı premium kan ürettiğini söyledi." Lonca Avcısı'nın tamamen vampir müşterilere hitap eden bir işe girmiş olması ona her zaman histerik gelmişti.

"Manhattan'daki yeni iş alanlarından biri, Immortal Insider dergisine göre." Illium parmaklarını saçlarında gezdirdi, mavi uçlu siyah teller daha sonra yüzünün etrafındaki yerine geri düşüyordu. "Kan kafelerinden birini ziyaret etmelisin," dedi düz bir ifadeyle Gözlerindeki eğlence yüzünü yalanlıyordu. "Bu iş, moda dünyasında büyük bir tanıtım desteği sağlayacak. kalabalık."

Venom homurdandı, bir poster çocuğu olmak üzere değil aromalı kan. Ne oluyor lan?

"Sanırım misafirimizin akli tamamen yerinde." Dmitri ayağa kalktı.

Venom da öyle yaptı, Illium ise acımasız gücünün sıradan bir gösterisiyle kenarda durmaya devam etti. Verdiler Kenasha nezaket göstererek onun ayağa kalkmasına izin verdi,

Gerçi bu en iyi ihtimalle şüpheli bir nezaketti, çünkü melek sadece birkaç metre ötedeki uçurumdan korkmuş görünüyordu.

Ve bu acınacak bir durumdu. Bir melek olarak diğer adamın burada Venom ya da Dmitri'den çok daha rahat olması gerekirdi.

Öte yandan, ayakta durduğu için kanatları artık daha da işe yaramaz görünüyordu. Kasları ve tendonları sarkmıştı, İpleri kesilmiş bir kuklanınki gibi. "Hasta olmadığına emin misin?" Venom sordu, Illium için endişeleniyordu ve diğer Kule melekleri.

"Eğer öyleysem, Daisy'nin kanı yüzünden," diye sızlandı Kenasha. "O bana bir şey yaptı."

"Melek arkadaşlarınızdan benzer şekilde kanatları boşa çıkan var mı?"

Kenasha, uykunun anlamını bilmeyen bir şehrin ışıklarıyla çerçevelenmiş titreyen bir figür olan Dmitri'nin sesinin gece yarısı soğuğu altında soldu. "Hayır. Onlardan hiçbirine

onun kanı hakkında. Ondan içen tek kişi benim." Süslü pardösüsünün çürük renkli kadifesindeki kırıksıklıkları düzeltmek için nafile bir çabayla titrek ellerini önünde gezdirdi. Pardösünün üzerinde iki şerit halinde sarı brokar ve kurbağa kapaklar.

Venom, Holly'nin Kenasha'nın kıyafet seçimi hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu.

Dmitri, Venom ile kısa süreli bir göz teması kurdu. Venom durum hakkında daha çok şey bildiği için sopayı ona verdi. Sorun Kenasha'nın Venom'un gözleriyle karşılaşamamasıydı - Venom'un bakışlarından duyduğu dehşet, genel korkudan daha kötüydü. Ona yapışmış ve havayı kokutmuştu. Önemli değildi. Venom, Dmitri ve Illium titreyen yüzüne odaklanmışken meleğin yalan söyleyerek bundan kurtulması mümkün değildi.

"Daisy'yi tam olarak nasıl bulduğunuzu anlatın."

19

Kenasha Daisy'yi kurtarış hikayesini tekrarladı.

Hudson'da. "Onun bir ceset olmadığını anladıktan sonra bir kahraman olacağımı düşündüm," diye fısıldadı. "Diğer insanlar gibi

Düşüş sırasında yardım etti. Eğer önemliyse, herkese onu kurtardığımı söyleyebileceğimi düşündüm."

Venom bu kendini beğenmiş pisliği tokatlamak istedi. "Nehre nasıl düştüğü hakkında sana ne anlattı?"

Kenasha ayaklarını kaydırdı. Ve Dmitri ipeksi bir tehditle konuştu. "Görünüşe göre bu konuşmayı efendimizle yapmayı tercih ediyorsunuz."

Melek bu fikir karşısında o kadar dehşete düşmüş görünüyordu ki bu komikti. Venom aslında Dmitri'nin acımasız eğlencesini hissedebiliyordu. Bunu yapmak isteyen pek fazla insan yoktu.

New York'un Başmeleği'yle yüz yüze gelmişti. Venom bunu hiçbir zaman anlayamamıştı; Raphael'in güçle yanıp tutuştuğunu biliyordu ama sebepsiz yere kaprisli ya da zalim değildi.

Evet, çelik bir elle hükmetti. Ancak, o el insanların hayatlarındaki önemsiz işlere karışmazdı.

"Hayır, hayır." Kenasha dışarı fırlayan beyaz rujları çekti.

Paltosunun üst kısmındaki köpükler içinde boğulmaması bir mucizeydi. "Daisy bir melek tarafından saldırıya uğradığını söyledi.

onu aldı ve şehrin öbür ucundaki bir depoya uçurdu. Adam kana doyduğunda ondan kaçmış, bir şekilde nehre düşmüş - hatırlayamıyormuş nasıl olduğuna dair detaylar. Bence muhtemelen

uyuşturucu yüzünden halüsinasyon görüyordu ve kafası karışmıştı. Hepimiz meleklerin kanla beslenmediğini biliyoruz."

Illium, Dmitri ve Venom, Kenasha'nın monologunun yarısına kadar yırtıcı hayvan gibi davranmışlardı.

"Ne zaman?" Venom yumuşak bir sesle sordu.

Yüzü bembeyaz olan diğer adam lafı dolandırmaya çalışmadı. "Raphael'in gökyüzünde Uram'la savaşmasından kısa bir süre önce."

İki olayın nasıl bağlantılı olduğunu bilmemesi sürpriz değildi. Kule, bu iki olayın

Uram'ın deliliğe ve cinayete doğru eşi benzeri görülmemiş inişinin ayrıntıları dar bir grup insanla sınırlı kaldı. Dünya Onları yöneten muazzam güçlü varlıkların kudurmuş bir deliliğe kapılabileceklerini bilmelerine gerek yoktu.

"Kendisine yapılan saldırı hakkında başka ne söyledi?" Venom bastırdı.

Kenasha kaşlarını çattı ve Venom geçmişi düşünürken beynindeki dişlilerin gıcırdadığını neredeyse duyabiliyordu. En azından bu bir yapmacıklık değildi. Yaşlı ölümsüzler anılarını takip etmekte, hatta onları doğrusal bir şekilde depolamakta her zaman iyi değillerdi. O kadar uzun yaşamışlardı ki Anıları, çözülmesi zaman alan karmakarışık çilelerdi. "Kadın, adamın onu sokaktan aldığını söyledi. işe yürüyerek gidiyordu." Kenasha'nın kaşları daha da çatıldı. "Bana kimsenin onu göremediğini söylediğinde uyuşturucu almış olduğunu anlamıştım. kendisi."

Glamour.

Her başmelek buna sahip değildi, ama sahip olanlar da bedenlerine yakın tuttukları nesneleri ve insanları yok edebiliyordu, büyü alanı kendi bedenleriyle sınırlı değildi.

"Sonra meleğin onun kanıyla beslendiğini ve kendini onun içinde." Kenasha omuz silkti. "Önceden oldukça güzeldi, bu yüzden meleğin onu neden böyle bir şekilde kullanmak istediğini anlayabiliyorum."

Venom damarlarında buzun dolaştığını hissetti. "Tam olarak söyledikleri bunlar mıydı? Meleğin 'kendini onun içine koyduğunu' mu?"

Kenasha başını salladı. "Hatırlıyorum çünkü ..."
Kıpkırmızı kesilerek sustu.

Illium kanatlarını çırpamak için o saniyeyi seçti ve diğer meleği neredeyse uçurumdan aşağı çeken çalkantılı bir rüzgâr girdabı yarattı.

Ağzından ciyaklamalar çıkarken, Kenasha tutunmak için çabaladı.

Dmitri hiç acımadan, "Konuş," dedi.

Yere yığıldığı yerde göğsü kabarıyordu, Kenasha hüngür hüngür ağladı. "Hatırlıyorum, çünkü çoktan evlenmiş bir kadını almanın ne kadar lezzetli olacağını düşünüyordum.

çok daha güçlü bir melek tarafından sahiplenildi - güçlü olmalıydı, değil mi? Demek istediğim, onu Manhattan'ın öbür ucuna kadar uçurmuştu."

Illium sadece başını salladı. Venom tek bir insan ya da vampir taşımanın çoğu meleği terletmediğini biliyordu-Elena bir istisnaydı, ölümsüz gücü henüz kemiklerinde büyüyordu ve yine de çocuk taşıyabiliyordu. Melek doğumlular söz konusu olduğunda

En genç Kule meleği Izak, bir kolunu arkadan bağlayarak haftanın her günü bir yetişkini taşıyabilir.

Buna karşılık Illium, helikopterleri ve uçakları durdurabilir.

Paparazziler Elena'yı istedikleri zaman peşine düşebilecekleri bir ölümlüymüş gibi takip etmeye başladıktan sonra, bir helikopteri havada ters çevirmişti. Söylemeye gerek yok.

Eşi bir daha asla basının bu tür tehlikeli taktikleriyle uğraşmak zorunda kalmamıştı.

Venom, Kenasha'nın - Holly'nin kullandığı kelime neydi - evet, beleşçinin teki olduğunu düşündü. Anne babasının kanepesinde oturup onların tüm enerjisini ve parasını emen ve sonunda da

Bir küvet domuz yağına benziyor.

Güç yok, kas yok. Omurga yok.

"Başka ne var?" Venom bu özel domuz yağı küvetine sordu.

Boş bir bakış. "Hepsi bu kadardı. Onu hiç almadım. Onun kanını tattım, anlıyor musun?" diye fısıldadı iğrenç bir zevk titremesiyle, "ve sonrasında ondan istediğim tek şey buydu."

Venom sinsice yaklaştı ve Kenasha'nın kenara kıl payı kalana kadar geri çekilmesine neden oldu. onun yaşındaki bir melek için ölümcül olmamalıydı - Kenasha'nın kendisini o kadar zayıflatmış olması dışında Muhtemelen yere düştüğünde yağ nehirleriyle karışmış kırmızı bir macuna dönüőecekti.

Venom'un Holly ile paylaşmak zorunda kalacağı eğlenceli bir görüntüydü. "Raphael'in Uram'la dövüőünden önce olduğunu söylediğinde," dedi, "tam olarak ne kadar zaman konuşuyor musun?"

Kenasha yutkunarak köpüklü yakasını tekrar çekiştirdi. "Bir gün önce mi? Evet, sanırım öyle. Bir gün önce."

Bu Daisy'nin büyük ihtimalle Holly ve arkadaşlarıyla aynı zamanda çekilmiş. İki kadının birbirlerine çok yakın olmaları ve parçalanmış anılarının gerçeği saklaması kuvvetle muhtemeldi ama onu varoluştan silmeyi başaramadı.

Öldüğünü sanmıştım. Çok üzgünüm. Öldüğünü sanmıştım.

Daisy'nin tüyler ürpertici sözleri şimdi çok daha anlamlıydı. Diğer kadın Uram'dan kaçmış ama Holly'yi geride bırakmıştı.

Çünkü Holly'nin çoktan öldüğüne inanıyordu. Zehir Uram'ın yarattığı katliamı gördükten sonra, onu bu inancından dolayı yargılayamazdı - o mezar evde yaşayanları ölülerden ayırmak zor olurdu, özellikle de Holly o sırada baygınsa ve Daisy zihinsel olarak yönünü kaybetmişse.

"Bana bak," dedi Venom, Daisy'nin kendi hayatını geri kazanma şansını elinden alan yüreksiz yaratığa.

"Bu bir rica değil."

Kenasha yüzünü kaldırdı, dudakları titriyordu. Bu kadar zayıf bir adamla bir anlık bağlantı kurması yeterliydi ve Venom onu büyülemişti. Melek artık onun kuklasıydı. Venom onu tüm sorgulama dizisinden tekrar geçirdi, yol boyunca birkaç yeni soru daha ekledi.

Cevaplar aynıydı. "Yalan söylemedi."

"Bunun son derece ürkütücü olduğunun farkında mısın?" Illium birkaç dakika önce balkonda durmaya gelmişti ve şimdi elini Kenasha'nın yüzünün önünde aşağı yukarı sallıyordu. "Ondan balkondan atlamasını istesen ne yapardı?" diye sordu meraklı bir ses tonuyla.

"Yapma," dedi Dmitri Venom gösteremeden. "Sadece bir Kule ekibinin zamanını onu kazımak için harcamak zorunda kalacağım."

Venom ellerini avuç içleri dışarı bakacak şekilde Illium'a doğru kaldırdı. "Özür dilerim." Sonra Dmitri'ye baktı. "Onunla ne yapacaksın?"

"Her şeyden önce o kanatları kaybedecek." Dmitri'nin yüz ifadesinde merhamet yoktu. "Ne söylediği umurumda değil, şehirdeki diğer meleklerle yönelik her türlü riski ortadan kaldırmalıyız. O zaman Raphael dönene kadar ev hapsinde tutulacak.

Kenasha bir korkak ve bencil bir pislik ama cezasını doğrudan efendisinden alacak kadar da yaşlı."

Kısa bir duraksamadan sonra Yedi'nin lideri ekledi, "Ben olsam kolay kurtulacağından endişe etmezdim; Raphael'in zorla tutsaklık görüşü." Ses tonunda karanlık, söylenmemiş şeyler vardı. "Daisy sözleşme yapmayı seçmedi. Kan bağışçısı olmayı da o seçmedi. Kenasha'nın onun için hiçbir savunması yok. eylemler."

Illium, "Kanat dilimini şimdi ben yapabilirim," diye gönüllü oldu ve sırtından ağır bir geniş kılıç çıkardı. O zamana kadar görülebilen ve Venom'un da bildiği üzere Illium'un üçüncü favori bıçağıydı.

Illium'un kılıcı gizleme yeteneği tam olarak sihir değildi ama en azından küçük ölçekte ona yakındı. Holly'nin "güç damlacığı"nın aksine, Bluebell yeteneğini kontrol edebiliyor, silahlarını istediği zaman ortadan kaldırabiliyordu.

"Balkonda çok fazla kan ve pislik var," dedi Dmitri. "Kanatlarından örnek alabilmeleri için onu şifacılar götürün -ve ihtiyaç duydukları diğer örnekleri- sonra onu evine geri uçurun. Kesimi orada yapın. Sonrasında kanatlarını yak."

Altın enerji Illium'un parmak uçları arasında yayıldı. "Yol boyunca zombi Kenasha mı olacak?" diye sordu Venom'a.

Venom başını salladı. "Benden kısa bir mesafe uzaklaştığında bağlantı kopacaktır. Yine de Kule'deyken bu şekilde olması gerekiyor; bu, şifacıların o herhangi bir dramatik olay çıkarmadan örnekleri almasını kolaylaştıracaktır."

Illium başını sallayarak diğer meleğin sorumluluğunu aldı ve revir katına indi.

"Uram onu işaretledi," dedi Venom sessizce. "Efendiye söyleyecek miyiz?"

"Sadece kendi başımıza üstesinden gelemeyeceğimiz bir şeyse," diye yanıtladı Dmitri, bakışları ışıltılı şehrin üzerindeydi etraflarında, uzakta karanlık su. "Şu anda etrafı düşmanlarla çevrili. Onu bölmeyi göze alamayız. dikkat."

Venom başını salladı. "Bunun üzerinde çalışacağım."

Gecenin soğuk rüzgârı saçlarının koyu renk tellerini dağıtırken Dmitri kollarını kavuşturdu. "Sende. Ama Venom, bu işleri değiştirir." Sert bir nefes verdi. "Holly'ye bilinmeyen bir tehdit muamelesi yapmalısın. Onda bir şeyler olabilir

Daisy'den gelenin çok ötesinde içinde saklı."

Venom, Dmitri'nin Holly'yi nasıl kucakladığını görmüş, gökkuşağının üzerine kondurduğu öpücüğün şefkatine tanık olmuştu-

renkli saçlar. Bu, aksi takdirde sadece

Karılarıyla da bu şekilde etkileşime girmişti - ve neredeyse büyüttüğü Naasir'le de. "Böyle bir şey yaparsa ne yaparsın?" usulca sordu. "Onu idam eder misiniz?"

Dmitri'nin yüzünü tehlikeli ve eski bir karanlık kapladı. "Bunun bir daha yaşanmamasını sağlamak senin görevin. olasılık." Gözleri Venom'unkilerle kilitlendi. "Beni hayal kırıklığına uğratma."

Holly uyandığında **sanki** spor salonunda ağırlık aletinin üzerinde **on saat geçirmiş gibi hissediyordu**. Vücudundaki her lanet kas ağrıyordu. Ayak parmakları bile. Ama en azından sıcak bir yerdeydi, sıcaklığın kemiklerine sızdığı ve uzanıp hiç ayrılmak istememesine neden olduğu bir yerde.

Parmaklarını üzerini örten bereketli yumuşak battaniyenin içine soktu ve gülümsedi. Bu taş zemin çok güzel-

Gözleri birden açıldı. Taşın diğer tarafındaki kalın, açık gri halının üzerinde oturan Venom'u görünce hiç şaşırmadı. Siyah bir pantolon ve çelik bir Gri gömleğinin boğaz kısmı açıktı ama ona bakmıyordu. Sırtını bir kanepeye yaslamış, saçları her zamanki gibi kusursuzca taranmamış bir halde dışarıdaki ışıklara bakıyordu.

Gece pelerinli şehirde, bir bacağını kaldırmış ve dizini bükmişti.

O anda onda son derece uzak bir şeyler vardı.

Botlarını taşın kenarına yakın bir yerde gördü, ayağını kullanarak bir tanesini battaniyenin altına sokmayı başardı onu uyarmadan. Isıtılmış koltukta kıvrılmış pozisyonunu değiştirmeden sessizce yukarı kaldırmak için aşağı uzandı. ... taşı fırlattı ve Venom'un yanına güm diye düşmesini sağladı.

Dikkati ona yöneldi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. Artık uzak ve bilinmez biri değildi. "Yani, bu Uykucu kedicik uyandı." Dört ayak üzerinde ona doğru ilerledi. Bu

yanlış görünmeliydi ama vücudu sıvı gibi akıyordu ve bu tamamen normaldi.

Taş zeminde ondan bir adım ötede durdu, karnına doğru eğildi ve kollarını çenesinin altında kavuşturarak başını onların üzerine koydu. "İyi uyudun mu?"

Sırf soran Venom olduğu için alaycı bir yorumla cevap vermek istedi ama çok sıcaktı ve Ağrıyan kasları dışında rahattı. Esneyerek battaniyeyi tekrar çenesine kadar sardı. "Evet. Ne oldu?"

ne oldu?" Daisy tarafından yumruklandığına dair belli belirsiz bir anısı vardı ama bu pek mantıklı gelmiyordu - Daisy bağlanmıştı ve Holly'ye vuramayacak kadar uzaktaydı.

"İlginç bir şey," dedi. "Ama önce yemek yemelisin. Akşam yemeğini kaçırdın."

"Ne zamandır dışarıdayım?"

"Yaklaşık beş buçuk saat." Saatine hızlıca bir göz attı.

"Şu anda tam olarak bir dakika geçti. gece yarısı."

Holly'nin ağrıyan vücudu saatler süren dinlenmeyle çelişiyordu. "Dmitri ile kötü bir ruh hali içinde on iki raunt yapmışım gibi hissediyorum," diye itiraf etti.

Başını eğdi. "Seninle hiç dövüştü mü?"

"Birazcık. Ama gerçekten bırakmıyor - sanırım farkında olmadan boynumu kıracağından endişeleniyor."

"Seni kırmak o kadar kolay değil."

Holly onu nasıl fırlattığını ve vücudunun nasıl akıp gittiğini tekrar düşündü. "Bunu bilinçli olarak yapmayı nasıl öğrenebilirim?" diye sordu. "Kemiksiz süzülüğü duvarlar?"

"İçgüdü," işe yaramayan bir yanıttı. "Kendinle savaşmayı bırak, nasıl yürüyorsan öyle yaparsın. nefes al." Gözleri çok güzel ve çılgınca yeşildi.

Yiyecek bulamadığı için baygınlık geçirdiği belliydi.

Midesi tam zamanında guruldadı. "Kule'ye paket servis yaptıklarını biliyor muydun?" İlk kez sipariş verdiğinde, teslimatçının nöbet tutan gerçekten korkunç vampirler tarafından korkutulacağından endişelenerek beklemek için ön tarafa gitmişti. Holly bile o gaddarlara bulaşmaya cesaret edememişti- gözlü erkekler ve kadınlar.

Orta yaşlı kurye adam sırtarak ve fırından yeni çıkmış sıcak çikolata parçacıklı kurabiyelerle dolu küçük bir paketle yanına gelmişti. "Son siparişten sonra," "Kule bizim açık ara en iyi müşterimiz" demişti.

Holly'nin, son siparişin bir melek savaşçı filosu tarafından verildiğini keşfetmesi biraz zaman almıştı. canları pizza çekmişti. Sipariş vermişlerdi. Elli . . . sonra ikinci bir eğitim seansından sonra elli tane daha.

Aynı gün.

"Sana bir şeyler pişirdim." Venom'un gözleri onunkileri tuttu ve bu kadar yakından, altın çizgileri gördü. olağanüstü engerek yeşiliydi. Buna karşılık, siyah yarıklar obsidyenin o kadar saf bir tonuydu ki, neredeyse kendi yansımasını görebiliyordu.

Bilinçli iradesi dışında elini kaldırarak sağ işaret parmağının ucunu adamın kirpiklerine değdirdi.

20

Kirpikleri düz ve koyu renkliydi.

... ama en yumuşak tüyler gibi hissettiler, bir dokunuşun fısıltısı gibi. Onu durdurmadı, sadece Bazen gözlerini kırpmadan onu izliyordu; bu bakışlar onu tanımayan insanları korkutuyordu. Şunlar İnsanlar yanlışlıkla bunun bir tehdit olduğunu düşündüler, oysa bu sadece Venom'un doğasının bir parçasıydı.

Holly kendini huzurlu hissetti.

Kontrolünü kaybederse ona zarar veremezdi. O yapamazdı onu korkutamazdı. Onu şok bile edemezdi. Onu kızdırabilirdi, ama ikisi de bundan zevk alıyordu - ikisinin de asla yüksek sesle söylemeyeceği küçük kirli bir sır. "Ne pişirdin?" diye sordu o huzurlu, uyuşuk, garip bir şekilde memnun haliyle.

"Taze yengeç ve deniz tarağı ile kızarmış pilav."

Holly sarsılarak doğrulup oturur pozisyona geçti. "Gerçekten mi? Ver onu bana!" Deniz mahsullü kızarmış pilavı o kadar çok seviyordu ki pişirmeyi öğrendi; tabii ki onunki hiçbir zaman annesininki kadar iyi olmadı. Daphne sadece "şundan bundan", çoğunlukla da artık parçalardan oluşan bir şeyler koyuyordu ve her zaman harika oluyordu. "Annemin en iyi yemekleriyle yarışyorsun, haberin olsun."

"Uyarıldım." Venom, sanki vücudunda hiç kemik yokmuş gibi görünen bir şekilde dik durarak yürüdü Büyük oturma alanını yalınayak geçti ve üç küçük basamakla mutfığa çıktı. Gömleğinin gri rengi Omuzlarında kusursuz bir şekilde, pantolonunun kumaşı poposunu sarıyordu. Ne oldu? Bakamaz mıydı? O bir insandı ve

Venom bir yarış atı gibi yapılmıştı, şık, kaslı ve hızlıydı.

Tezgâhın üzerinde duran hafif ve havalandırılmış wok kapağını kaldırmak için döndüğünde, her yerinde Yine gömleğinin yakası açıldı ve altın sarısı kahverengi teni ortaya çıkmıştı. "Hâlâ sıcak," dedi ona hafif bir gülümsemeyle. "Belki de koku seni uykundan uyandırmıştır."

"Şaka yaptığınızı sanıyorsunuz ama deniz mahsullü kızarmış pilav -iyi deniz mahsullü kızarmış pilav- ciddi bir iştir."

Holly taşın üzerine bağdaş kurarak oturdu ve ağzı sulanarak ve midesi guruldayarak adamın cam bir tabağa pilavı boşaltmasını izledi. Tabağı çiğnemeye hazırды çatalla birlikte eline tutuşturmak için geri döndüğünde kendiliğinden ortaya çıkmıştı.

"Şimdi," dedi, "bir uzmanın yorumu için." Holly derin bir nefes aldı ve zencefil, sarımsak, arpacık soğanı, biraz da acı biber kokusu aldı. İlk ısırığı cennet gibiydi.

Boğazından yükselen inilti saf, katıksız bir zevkti. Bir milyon yıl geçse de annesine asla söylemeyecekti ama Venom yemek pişirme konusunda en azından onunla eşitti. Sonra düşünmedi, sadece yedi, açlıktan ölmek üzere olan vücudu kendinden geçmişti.

Venom bir süreliğine mutfağa gittiğinde ve geri dönüp yanına bir bardak koyduğunda bir göz atıp kanın koyu kırmızısı olmadığından emin olmak dışında. Ugh. Bir fincan kana hiç ihtiyacı yoktu.

Yemek tabağının ancak yarısına geldiğinde, onu yıkamak için sıvıya ihtiyaç duyduğunu hissetti. Bakmadan kansız bardaktan bir yudum alınca gözlerinin açıldığını hissetti. "Mango lassi?" Bir fısıltıydı.

Venom bir kez daha kanepeye yaslandığı yerden kendi bardağını ona doğru eğdi ama bu sefer onunla karşı karşıyaydı, şimdiki zamanda. Onunla birlikte. Asla gidemeyeceği uzak geçmişte değil.

Bir yudum aldı ve keskin tatlılık karşısında ayak parmaklarının kıvrıldığını hissetti. "Bir vampir nasıl bu kadar iyi bir aşçı olabilir?"

kızarmış pilavın içine dalmadan önce mırıldandı.
Etli yengeç eti parçaları ve aynı derecede sulu deniz tarakları.

Bir dahaki sefere hava almaya çıktığında, adamın tavayı getirdiğini gördü.

Daha fazlasını istemesine gülümseyerek, ona dolu bir tabak daha sundu.

Yedi. Ve adamın taze yaptığı soğuk yoğurtlu içecekten üç bardak içti. Tıka basa doymuş bir halde kollarını iki yanına açmış, yoga öğretmeninin ceset pozu dediği pozisyonda taş kesilmişti. Holly yogada uzun sürdü. Her şeyin yavaşlığı karşısında kendini patlayacakmış gibi hissediyordu.

"Göbeğim dışarı mı çıkıyor?"

Venom kıkırdadı. "Hayır ama itiraf etmeliyim ki nereye gittiğini bilmiyorum."

"Ben de öyle." Sadece yakıta ihtiyacı olduğunu biliyordu ve adamın sağladığı yakıt çok lezzetliydi. "Sen bir vampirsin.

Yemek yemiyorsun." Evet, bir bardak lassi ya da özellikle canının çektiği bir yemekten birkaç ısırık gibi ufak tefek şeyler yiyebiliyordu ama bütün bir öğünü sindiremiyordu.

"Ben her zaman bir vampir değildim."

Ona bakmak için başını çevirdi. "Sakın bana insan hayatında aşçı olduğunu söyleme."

"Evet."

Holly gözlerini kırıştırdı. Şaka yapıyordu. Venom'un aşçı olması fikri hiç akla yatkın değildi. "Gerçekten mi?"

Başını eğdi, saçları alnına doğru düştü. "Ailemin İpek Yolu koridorunda bir hanı vardı. Aç ve susuz tüccarları, kuryeleri ve her türden yolcuyu doyurur ve barındırırdık."

Holly büyülenmiş bir halde tamamen yan döndü. "Nasıl bir şeydi?"

"İyi bir hayat," dedi basitçe. "Yaratma özgürlüğüne sahiptim ve o kadar ünlü tatlar yarattım ki melekler bile özellikle bizim küçük hanımıza uğradı." Ses tonunda gurur yoktu, sadece hatıraların acısı. "Neha mutfağında benim yeteneklerimi istedi.

Archangel Fort'a gelip vampir olmak için başvurmamı teklif etti. Bana kabul edileceğimi söyledi. ve onun mutfağında seçkin bir konuma sahip olacağımı söyledi."

Bu da demek oluyordu ki Holly, Neha onun kanına çoktan ulaşmış ve onun Bir ölümlüyü vampire dönüştüren melek toksiniyle uyumlu.

"Genç bir vampirken onun için yaptığın şey bu muydu?

Aşçılık mı?" "Hayır. Yapımdan sonra çok değişmiştim. bir savaşçı olarak çok daha yararlı olacağımı düşündüm. Ben de bunun için eğitim aldım.

yerine." Hafif bir gülümseme. "Gerçi arada bir geceleri mutfağa girip arkadaşlarıma ziyafet çekerdim.

Neha bir gün bizi keşfetti ve bir dahaki sefere onu davet etmezsem kafamı keseceğini söyledi. Bizimle birlikte mutfak masasının tahta döşemesine oturur, kanatları yere değer, güler ve yemek yerdi."

Başını salladı, yavaş ve düşünceli bir hareketti bu. "O zamanlar farklıydı. Tehlikeli bir kraliçe, evet, bir Merhamet kadar zalimlik de yapabilen, ama aynı zamanda Raphael gibi bir savaşçı. Şu anda. Gerçek."

Holly, Venom'un anlattığı sahneyi bir türlü aklına sığdıramıyordu. Yılanlar ve Zehirler Kraliçesi çarpıcı, ölümcül ve kusursuz bir şekilde muhteşemdi. Onun doğaçlama bir gece yarısı ziyafetine katılması fikri çok mantıksızdı.

Bu da Holly'nin Venom'la arasındaki hayat ve tecrübe farkının keskin bir şekilde farkına varmasını sağladı. "Sen Sözleşmenizi tamamladıktan sonra kendi hanınızı açmayı düşündünüz mü?"

"Bazen, kedicik," diye mırıldandı Venom, "geri dönemezsin."

Holly attığı moda şablonlarını düşündü. Annesinin yerel bir hayır kurumuna bağışlamasını sağladığı nefis kumaşları bir kenara bıraktı ve bıçak gibi keskin bir kayıp duygusu hissetti. "Kim demiş?" dedi meydan okurcasına, çok sevdiği ve her zaman kullanmayı planladığı bir parça ipeği verdiği için aniden kendine öfkeleni.

bir elbise haline getirmek. "Elbiseyi yapan biziz seçimler." Ve elbisesi için başka bir ipek parçası bulmayı seçecekti.

Venom'un yanıtı binlerce şey anlatan bir gülümsemeydi. söylenmemiş şeyler. "Yakın zamanda kalkmak için bir seçim yapmayı düşünüyor musun?"

"Hayır." Holly taşa sarıldı -bu kulağa çok tuhaf geliyordu ama umurunda değildi. "Daisy iyi mi?"

Venom'un gülümsemesi soldu. "Hayır, kedicik. Daisy gitti."

Holly bağdaş kurmuş oturuyordu ki, o içeri girdikten sonra neler olduğunu anlatmayı bitirdi.

izolasyon odasında, Daisy için döktüğü gözyaşları yanaklarında kuru izler bırakmıştı. Venom odadaki kaydı büyük bir tablete yüklemişti ve ağır çekim tekrarı beynine kazınana kadar izledi ve tekrar izledi.

"Uram ona dokundu," diye fısıldadı, ağzı toz gibi kurumuştı.

"Dahası da var." Venom ona Daisy'nin Hudson'a nasıl düştüğünü anlattı.

Avuç içini tabletin üzerine bastırarak, bir Holly, hiç şansı olmayan kadının gözlerinde yeniden bir yanma hissetti. "Neden ben değil?" diye fısıldadı. "Neden ben hayatta kaldım ve o ölmek zorunda kaldı?"

"Çünkü sen daha güçlüsün." Venom'un cevabı kesin olarak ona baktı. "Mantıklı olan tek cevap bu. Uram Daisy'nin içinde her ne saklıyorsa, bir konukçuya ihtiyacı vardı ve Kenasha'nın istismarı yüzünden başarısız olmaya başlamıştı. Yer değiştirdi."

Holly, vücudunu Venom'a gösterdiğini umursamadan gömleğini yırtarak açtı -şu anda daha çok endişeliydi göğsünün ortasındaki deri şeridi hakkında. Bu deri pürüzsüz ve izsizdi. Kalbi küt küt atarken, elini göğsünde izi gördüğü yere koydu.

bir şey nüfuz eder. "Farklı hissetmiyorum. Sadece . . . daha büyük."

Oh Tanrım. Oh lanet olsun.

Nefesi kesildi. "Sanki daha büyükmüş gibi." Bir fısıltı. "İçimdeki ötekilik. Daha da büyüdü."

Tırtıklı kanatlar daha da gerildi, derisini gerdi, onu içeriden kesti.

Göğsündeki elinin parmaklarını avucunun içine doğru kısıp acısını gizlemeye çalışırken dişlerini sıktı Venom'dan. Onu izledi, gözleri sıkıca yumruk yaptığı eline kaydı. Bilinçli bir irade çabasıyla elini esnetti. Uyanık olduğumu bilmemeli, diye fısıldadı içindeki delilik. Raphael'i korumak için bizi öldürecek.

Holly o çılgın sese güvenmiyordu ama aynı zamanda var olmaması gereken bir şeye dönüştüğünü de biliyordu. Yaratılışın iğrençliği. Ama ölmek istemiyordu. Şimdi değil. Yaşamaya karar verdiğinde değil. Ve ötekiliği kısır bir kontrol altına almıştı. O bir tehdit değildi. Eğer delilik kaçmaya çalışırsa, günahlarını itiraf edecek, cezasını çekecekti.

Holly'nin yapmayacağı tek şey Uram'ın ölümcül saldırısını tekrarlamaktı.

"Venom sonunda, "Onun ve Kenasha'nın kanı üzerinde yapılan testlerin tamamlanması zaman alıyor," dedi. Şifacılar böylesini daha önce hiç görmediklerini söylüyorlar."

"Benim de kanıma ihtiyacınız var. Yeni, olay sonrası bir örnek olmalı." Teni buz kesen Holly gömleğinin düğmelerini ilikledi ve ölümcül olduğu kadar zeki de olan bu adamla tehlikeli göz temasını kesme fırsatını yakaladı. "Yoksa ben uyurken mi aldın?"

"Kadınlara tecavüz etmeme gerek yok, kedicik. Kanlarını ve bedenlerini almam için bana yalvarıyorlar."

Tanıdık bir zemine geri döndüğü için mutlu olan Holly, ayağa kalkmadan önce öğürüyormuş gibi yaptı. "Gidip kanımı bağışlayalım o zaman." Aklına bir düşünce gelmeden önce onun ayağa kalkmasını izledi. "Karnını doyurdun mu?"

"Evet."

Holly donörün adını sormadan önce ağzını kapattı. Umurunda değildi. Umursamamalıydı. Yine de

soru boğazını öyle bir sıkıyordu ki çürümekle tehdit ediyordu. "Janvier ve Ash'in evindeki birinci sınıf kan şişesini denedin mi? Ash, Ellie'nin şirketinin lezzet yelpazesini genişletmek üzere."

"İyi bir arkadaşşa şaka yapmak bir şeydir, ama asla gönüllü olarak bu alaycı kanı tüketmeyeceğim," dedi, o kadar kırgın bir kaşla ki gülmek zorunda kaldı.

Bu, bir zamanlar kendi mutfağını işleten adamdı.

Ama daha bitirmemişti. "Kim böyle bir şeyi saf ve mükemmel dengelenmiş sıvı kan işinden men edilmelidir."

"Sen bir kan züppesisin," dedi alaycı bir tavırla. "Ellie kan içmekten ne kadar nefret ettiğimi biliyor, bu yüzden ziyarete geldiğinde bana bir şişe pahalı bitter çikolatalı olanından getiriyor."

Holly'nin bütçesi henüz buna yetmiyordu. "Ben öyle davranıyorum

şurubunu dondurmanın üzerine dökün." Elbette, Venom'la yaşadığı kana susamışlık olayından önce aylarca hiç kan tüketmemişti; bu, tekrarlamaya hiç niyeti olmadığı bir hataydı. "Bir dahaki sefere kanı dondurmanın içine koyacağım.

milkshake."

Venom ürperdi. "Ben kusmadan önce dur." Bir sonraki katı işaret etti. "Senin eşyalarından bazıları Duş almak istersen banyoya gidebilirsin."

"Çabuk olacağım." Sözünü tuttu, ancak külotunu kaydırmak için aldığı anda bir an durakladı. onları. Venom'un narin şeftali satenini ve beyaz danteli kullanma fikri ...

Daha sonra, üzerinde dar mavi bir kot pantolon ve kolları yarıya kadar kıvrılmış sade beyaz bir gömlek, ayağında pembe ve turuncu yıldızlarla özenle boyadığı kanvas spor ayakkabılarıyla aşağıya inerken, "Teşekkür ederim. benim için kıyafet değiştiriyor. Ben beklemiyordum ayakkabılar." Kapının yanına özenle yerleştirdiği botlar bu kıyafete kesinlikle uymazdı.

"Ben değildim," dedi dalgınca, dikkati telefonundaydı. "Ashwini hepsiyle birlikte ortaya çıktı."

Holly sessizce nefes vererek dışarı çıktı. Venom da onunla birlikte geldi ve ikisi kısa süre sonra test alanına girdiler. O sırada

Kanını alan tatlı yüzlü melek tansiyonunu da ölçtü ve birkaç test daha yaptı, "nasıl olsa buradasınız" dedi. Şifacılar, nazik-ama

Yoğun bir merak içindeydi - elleri üzerindeydi, muhatap olduğu insanlar onun geçmişini bilen üst düzey Kule personeliydi.

"Sanki ben yanımdayken ereksiyon oluyorsun, Lucius," dedi yumuşak sarı kanatlı meleğe.

çocuklar karşı koyamazdı. Melekler genellikle kanatlarına yabancılar tarafından dokunulmasından hoşlanmazlardı, ancak çoğu

en küçük ölümlüler için bir istisna yapın.

Bir keresinde Lucius'u Central Park'ın güneşli bir köşesinde sessizce otururken görmüştü, kanatlarını arkasına doğru açmıştı, beş küçük çocuktan oluşan bir grup ise bebek yumuşaklığındaki elleriyle tüylerini okşuyordu.

"Hepimizin kötü alışkanlıkları var, tatlım." Omzunun üzerinden ona göz kırptı. Uzun boylu ve güçlü yapılı, sarı saçlı ve parlak gri gözlü, yakışıklı, nazik ve komik biriydi -Ama onun kemiklerini kırmak istemedi.

Sorun kanatlar değildi; onlara karşı olan fobisini yenmişti.

Lucius çok yaşlıydı, başka bir zamandan kalmaydı.

Problematik bir şekilde, o da

Üç yüzyıldan fazla yaşamış bir vampir söz konusu olduğunda kemikleri zıplatan bir dürtü. Bu cazibe

Lucius'la ilgili önceki gerekçesinin yüzüne güldü. Ama söz konusu Holly olduğunda Venom her zaman aykırı bir karakter olmuştu; en kötü zamanlarında bile onun tepki vermesini, savaşmasını sağlamıştı.

"Zaman çizelgesi, Lucius?" Venom sordu.

"Bu biraz daha uzun sürecek. Bize gönderdiğin tüm örnekler ... garip." Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Bu bilimsel değil ve öyle olmak için çabalıyorum, ama işte. Hepsi Holly'nin kanı kadar tuhaf ve sevgili Hollyberry'miz tuhafılık konusunda yüksek bir

çıta belirledi."

Holly unutulmuş bir laboratuvar eldivenini adamın kafasına fırlattı. "Bir ay sonra görüşürüz, seni kan emici," dedi.

gölerek eldiveni havada yakaladı. Kanı bu kadar değişken olmayı bırakana kadar her ay düzenli olarak kontrole gitmesi gerekiyordu.

Bunun ne kadar süreceğini kim bilebilirdi?

"Takvimimin en önemli parçası, tatlı kız."

Venom, Lucius'un laboratuvarının kapısını arkalarından kapattıktan sonra konuştu. "Lucius'a yakın olduğunu fark etmemiştim."

"En başından beri benim laboratuvar teknisyenimdi." Lucius'a böyle hitap etmek tuhaf gelse de, o çok daha fazlasıydı. Kenasha gibi Lucius'un da meleksi anlamda doğuştan gelen çok az bir gücü vardı. Ama beleşçi meleğin aksine, Lucius üç bin yıllık ömrünü sayısız tıbbi teknik öğrenerek geçirmişti.

Bu on yılda, kan tahlili ve diğer testleri yaparak becerilerini geliştirmekle yetindi.

"Bir sonraki durağımız neresi?" Konuşurken bile, savaştı yumruk yaptığı elinin eklemlerini göğsüne sürme dürtüsü, içinde başlayan nabızı susturmak için. Bu çok düşük, zar zor algılanabilir ve bir kalp atışının ritmine sahipti.

Holly bunu duymamaya, hissetmemeye çalıştı... çünkü bu onun nabızı değildi.

21

Bu ürpertici farkındalığı bastırmak çünkü

İtiraf etmek ve kellesini uçurmak istemediği sürece bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Holly, "Tamamen uyanığım ve saat daha sabahın bir buçuğu," dedi. Ölümsüz bir ifadeyle, gece daha yeni başlıyordu.

Adam daha konuşmadan aklına ani bir düşünce geldi. "Peki ya sen? Yeterince uyudun mu?"

"Küçük kedicikler kadar çok şeye ihtiyacım yok." Kızın kaşlarını çatmasından etkilenmeyen adam, "Yine de başınıza konan ödülün arkasındaki birey."

Holly olan biten her şey yüzünden bunu neredeyse unutmuştu. "Şu ana kadar bildiğimiz, alıcının ölümcül derecede ciddi ve zamanının yanlış raporlarla boşa harcanmasından hoşlanmıyor." Alt dudağının kenarını ısırıp ve kaybettiği saatleri düşünerek kaşlarını çatı.

"Ben uyurken ortaya çıkan başka bir şey var mı?"

Gözlerini kızın ağzından ayırmayan Venom başını salladı. "Siz dışarıdayken telefonunuz birkaç kez çaldı. Cevap verdiğimde kimse konuşmadı." Telefonu uzattı. "Tamamen şarj edilmiş."

"Teşekkürler." Holly arama kaydını açtı ve birkaç tanıdık numara gördü. "Bunlar Zeph ve Arabella'nın bölgesindeki ankesörlü telefonlar." Birini aradı.

Cevap yok.

İkincisi ise, bir dizi düşkün çocuğa beklenmedik bir şekilde annelik yapan bir insan olan Koca Irma tarafından alındı.

vampirler. "Holly!" dedi enerjik ve yüksek sesiyle. "Zeph seninle konuşmak istiyordu!"

Holly'nin bu gece Zeph ve Arabella'yı nerede bulabileceğine karar vermesi birkaç dakika sürdü.

"Teşekkürler, Irma."

"Bir dahaki sefere buraya geldiğinde sana kimin yardım ettiğini unutma!"

"Asla unutmam." Irma'nın tercih ettiği zehri de biliyordu: mentollü sigaralar.

Telefonu kapattıktan sonra Venom'un gözleri parladı. "Kokun var mı?"

"Olabilir. Gidip görelim."

Ve tüm bu süre boyunca, sessiz, sinsi nabız onun içinde atmaya devam etti.

- - -

Irma'nın verdiği bilgilerle Zeph ve Arabella'nın izini sürdüğü **gecekondu** gecenin içinde bir karaltı gibi belirirken, **sokaklar** bu **gece ürkütücü ve tehlikeli görünüyordu.**

cansız canavar. Duyuları harekete geçen ve Kule'nin cephaneliğinden aldığı uzun bıçağı parlak pembe kapüşonunun altına sakladığı sırt kılıfında güvende tutan Holly, Venom'a baktı ve nefesini içine çekti.

"Kimseyi öldürmeyin," dedi. "Gecekondu kimse size tehdit oluşturabilecek kapasitede." Bazı ciddi güçler şehrin gölgeli bölgelerinde takılıyorlardı, ancak kirli, grafitili inlerde dolaşmaktan daha iyi yapacak işleri vardı gecekonducular tarafından talep edildi.

"Ben sadece öldürülmesi gerekenleri öldürürüm," rahatlatıcı olmayan bir cevaptı.

Bugatti'yi, harabe binanın dışında sigara içen, başlarına siyah eşarp bağlamış bir grup sıska vampirin tam önüne park etti - tütün vampirlerin kan akışına bir şey yapmıyordu ama

tat ve oral bağımlılık insanlarda olduğu gibi aynı şekilde işliyor gibi görünüyordu.

Onlara doğru sinsice yaklaşıarak, "Tek bir çizik bile beni büyük hayal kırıklığına uğratacak," dedi.

Tüm grup onun ortaya çıkışıyla donup kalmıştı.

Vampir çetesinden biri ciyaklayarak, "Evet efendim," deme cesaretini gösterdi.

Etrafta bekleme zahmetine katlanmayan Holly, havadaki ağırlıktan midesi bulanarak doğruca gecekondunun kapısına yöneldi. Kapının kendisi asfaltın üzerinde yatıyordu.

ama bu bir şey ifade etmiyordu: Holly, üzerinde birden fazla çete işareti bulunan kapıyı en son ne zaman yerinde gördüğünü hatırlamıyordu.

Gidecek başka yeri olmayan ya da gölgelerde yaşamayı tercih eden sayısız insanın soluduğu eski havayla dolu binanın içindeki nemli yarı karanlığa adım attığı anda Venom da ona katıldı. Tek ışık

Dışarıdaki mucizevi sokak lambasının sağladığı sarımsı parıltı, perdesiz pencerelerden içeri giriyordu.

-Ve birinin fişe taktığı ayaklı bir lambanın yanında.

Birinci katın tamamı açık planlıydı; ikinci kata çıkan merdivenler sol duvarı kucaklıyordu.

Cesetler onun girişiyle yerde kıpırdandılar... sonra da olağanüstü bir şekilde hareketsiz kaldılar. Holly korkularının sebebinin kendisi olmadığını biliyordu - bu insanların çoğu onu etrafta görmüştü. Bazıları dost canlısıydı, bazıları değildi, ama şimdiye kadar onlarla herhangi bir sorun yaşamamıştı. Venom'a dönerek gözleriyle ona liderliği kendisine bırakmasını söyledi.

Ellerini pantolonunun ceplerine soktu.

Gömleğinin üstüne giydiği takım elbise ceketi o kadar mükemmel kesilmiş ve oturmuştu ki, ısmarlama olduğunu ve silahlarını gizlemek için yaratıldığını anladı. Ona bakan hiç kimse, sırtında çapraz bir kayışla taşınan iki kısa kılıçla silahlanmış olduğunu tahmin edemezdi. Holly onun bu kılıçlarla nasıl hareket ettiğini görmüştü; "ölümcül" yeterince güçlü bir kelime değildi.

"Hiçbir şeye sürtünme," diye mırıldandı, "yoksa bu süslü takımının sonu olur."

Güneş gözlükleri kendi görüntüsünü yansıtıyordu.

Bariyere kaşlarını çatarak, gecekondunun ilk katındaki incelemesine geri döndü. İçerideki insanların yaklaşık yarısı yırtık pırtık battaniyelerin ya da gazete yığınlarının altında kıvrılmış uyuyor, geri kalanlar ise duvarlara yaslanmış, Holly'nin bakışlarıyla karşılaşmamaya çalışıyordu. Holly kısa süre sonra

Kavganın izlerini taşıyan morarmış yüzler, yırtılmış ve normalden daha fazla hasar görmüş giysiler, yerde taze kana benzeyen sıyrıklar.

İçindeki kötü his daha da şiddetlenirken, Venom kapının yanında durup kimsenin kıpırdamamasını sağlarken etrafı dikkatle kolaçan etti. "Burada değiller," dedi ona. "Yukarı çıkmalıyız."

Merdivenlerden yaklaşık iki adım uzaklaşmıştı ki, bir el ayakkabısının üstünü kapattı. Kalbi sarsıldı. aşağı bakınca kıvrıcık kahverengi saçlarla çevrili kirli ve yuvarlak bir yüz gördü. Brynn. Holly onu tanıyordu, bunu da biliyordu.

Arabella sık sık az miktardaki parasını, pek de iyi olmayan bu ölümlüye yiyecek almak için kullanırdı. Keş Zeph bile olmasına rağmen, Brynn'in açlıktan ölmemesi için restoranların arkasındaki çöplüklere dalar.

Arkasında Venom'un kıpırdadığını hissedince ona sakinleştirici bir bakış fırlattı ve sonra yere çömeldi. Brynn neredeyse yerde yatıyordu, sadece başını kaldırmıştı. "Zeph nerede, Brynn?" Holly nazikçe sordu.

"Yaralandı," diye fısıldadı sıkıntılı kadın. "Çok kötü. Arabella da öyle." Holly'yi merdivenlerin altındaki karanlığa ve kıpırdamayan iki yumruya doğru salladı, karanlık çok derin olduğu için Holly'nin seçmesi en az bir dakika sürdü. "Onları uyandıramam."

Ayağa kalkan Brynn güdük parmaklarını birbirine geçirdi, gözleri ıslaktı. "Zeph asla yapmamam gerektiğini söylese de onlara kanımı vermeye çalıştım ama içmiyorlar Holly."

Sertçe yutkunan Holly, ayaklarının altındaki zeminde bulunan kanlı sürüklenme izlerine odaklandı. "Onları sen mi hareket ettirdin?"

Brynn'in alt dudağı titredi. "Uyanana kadar onları güvende tutmak için, ama uyanmıyorlar."

Holly arkadaşlarının ölüm sessizliğindeki bedenlerine doğru gitti ve Brynn'in örtündüğü eski kahverengi battaniyeyi sıyırdı.

onları örttü. "Oh, Tanrım." Öfke kanında bir fırtınaydı.

Yanına inen Venom hasarı inceledi.

"Birinin yüzüne yaptığı et parçasına rağmen kadın yaşıyor. O . . ." Battaniyeyi aşağı çekerek Zeph'in kirli tişörtünü yukarı itti. "Kalbi oyulmamış, yani bir şansı var."

Holly, vampirlerin çoğunun ölümden sonra yenileneceğini biliyordu.

Ama çoğu vampir Zeph kadar zayıf değildi. "Onlara kanını verebilir misin?" Zalim değildi, gerektiğinde Daisy'yi beslemişti.

"Yapabilirim, ama bir infüzyon almaları daha iyi olur. doğrudan kan dolaşımına." Kollarını Zeph'in vücudunun altından geçirdi, takım elbisesinin ceketine bulaşmış olması gereken kir ve kanı umursamadan. "Sen ve ölümlü Zeph'i taşıyabilir misiniz?"

Kadın mı?"

"Evet." Arabella fazla kilolu değildi.

Brynn onun talimatlarını sapmadan yerine getirdi ve Kısa süre sonra ikisi Arabella'nın fena halde dövülmüş bedenini arka koltuğu olmayan arabaya taşıyorlardı. Ama Venom

Sıksa Zeph'i yolcu tarafındaki geniş ayak boşluğuna sığdırmayı zaten başarmıştı, şimdi Arabella'yı vücudunun bir kısmı koltuğun üzerinde olacak şekilde onun üzerine yerleştirdi. "Kısa bir yolculuk olacak," dedi Holly taşıma şekline itiraz etmeye kalkışınca. "İçeri girdikten sonra onu vücuduna yaslayabilirsin."

Brynn'e dönerek kadının çenesini eliyle kavradı ama Holly kavramanın sert olmadığını söyleyebilirdi. "Ne oldu? arkadaşlarına ne oldu?"

Brynn'in kocaman gözlerinde Venom'a karşı hiçbir korku

yoktu; onun sanatsız zihninde, Holly ile birlikte olduğu ve Zeph'e yardım ettiği ve Arabella onun güvende olduğu anlamına geliyordu. "Büyük bir kavgaydı," dedi.

"İnsanlar çok yüksek sesle bağıyor." Ellerini kulaklarının üzerine bastırdı. "Sonrasına kadar saklandım ama Zeph ve Arabella ortada kaldı."

"Kahretsin," diye mırıldandı Holly. "Zeph ya da Arabella bilmediği sürece bunu kimin başlattığını asla bulamayacağız. Olaylar öylece patlak verir bazen."

Daha önce olduğu gibi aynı yerde duran sıska vampir çetesinin de onlara verecek bir cevabı yoktu. "Burada büyük bir kavga olduğunu duydum, görmeye geldim," dedi eli silahlı olan.

gıcırtılı sesi sigara dumanının arasından şöyle diyordu Cildi solgun bir beyaza bürünmüş ve tırnakları sivrilemişti. "Ama o zamana kadar her şey bitmişti." Omuz silkti. "Sadece alttan beslenenler kendilerini kaybediyorlar."

Holly elini yumruk haline getirdiğini hissetti ama kışının kendini beğenmiş suratına indirmede. "Brynn, iyi olacak mısın?" O

Zeph ve Arabella'nın ne kadar zamandır

Diğer kadına göz kulak olmak ya da Brynn'in kendi başına ne kadar iyi hayatta kalabileceği.

"Kavgada eşyalarımı kaybettim," diye fısıldadı ölümlü kadın. "Sadece battaniyemi aldım." Brynn'in elinde hâlâ Çünkü Arabella'yı battaniyeden yapılmış bir askıda taşımışlardı.

Holly'yi şaşırtan Venom birkaç büyük banknot çıkardı ve sıska çetecilere uzattı. Beyaz atletler ve yeşil ya da siyah kamuflajlı, düşük bel kargo pantolonlar giymişlerdi, başlarında da o aptal fularlar vardı, yetişkin olmaya çalışan çocuklara benziyorlardı. Holly onlara bırakın bir köpeği, hayali köpeğini bile emanet etmezdi.

Brynn gibi kanlı canlı bir ölümlü. Ama Venom'un işi bitmemiştir. "Bu parayı Brynn'e yiyecek ve malzeme almak için kullan.

İhtiyaçlarını karşılayın ve arkadaşları dönene kadar onu güvende tutun." Onun

"Onu kandırmak, ondan beslenmeye çalışmak ya da başka bir şekilde ona zarar vermek istemezsin. O artık benim

korumam altında."

Derilerinin çılgınca farklı tonlarına bakılmaksızın, vampirler bir grup olarak soluklaşıyordu.

İstemedi koreografisini yaptıkları tepkileri başka koşullarda komik olabilirdi ama bu gece Holly'nin tek önemseydiği şey onların da

Venom'dan korktuğu için ona meydan okuyor.

"Hayır, efendim," dedi Bay Squeaky. "Bizimle takılabilir. Evde sığırlarımız var, başka bir vampirin donöründen beslenmemize gerek yok."

Bilekleri ve boynu eski ısırdıklardan dolayı fena halde yaralı olan Brynn bu çözümden yeterince memnun görünüyordu. Kendini battaniyesine sararak çeteye bulundukları yerde katıldı. Ancak Holly Venom'la birlikte ayrılmadan önce, diğer kadının güvenliğinden emin olmak için kendi deliliğini

sesini renklendirdi. "Sokakta bir sürü gözüm var. İzleneceksiniz."

Soğuk sözler, çetenin ona belirgin bir şekilde temkinli bakmasına neden oldu.

Tatmin olmuş bir şekilde arabaya bindi.

Venom doğruca yirmi dört saat açık bir kliniğe gitti. hem ölümlülere hem de vampirlere hizmet veriyordu. Görevli vampir doktor Zeph ve Arabella'ya şöyle bir baktı ve

hemen kan serumlarına bağladı. "Elimizdeki en iyi kan," dedi, abanoz teni yorgunluktan donuklaşmıştı. "Eminim Umarım faturayı siz ikiniz ödersiniz, yoksa kışım tehlikeye girer."

"Faturayı Kule'ye gönderin, icabına bakılacaktır." Holly cevap vermeden önce Venom konuştu. "Onlarla konuşmamız gerek. İkinin de yakında uyanma ihtimali var mı?"

Gözlerinin altı morarmış olan doktor iki hastayı da tekrar muayene etti. "Adamın hiç şansı yok. Ona ... çeyrek saat verin ve sonra, eğer kendi kanınızdan yarım bardak bağışlamaya istekliyseniz, onu sarsarak kendine getirebilirsiniz.

bilinç." Belli belirsiz bir gülümseme. "Hiçbir kliniğin sizinki kadar güçlü kana erişimi yok."

Beklemek dayanılmazdı.

"Brynn'e neden yardım ettin?" İki de sırtları çizik ve

entiklere dönük dururken Holly sordu

Zeph ve Arabella'nın odasının dışındaki duvar.

Aslında bir cevap beklemiyordu ama Venom konuştu. "Bu ölümlü bana köyümdeki bir kızı hatırlattı. Maina masumdu. Bir kadın olmasına rağmen çocuk gibiydi. Onun on altı yaşına karşılık ben sadece on yaşında olsam da, ona yaşıtı diğer kızlardan ziyade küçük kardeşlerime davrandığım gibi davranmam gerektiğini biliyordum. Ailesi onu yaşlı bir adamla evlendirmişti.

Onu döven adam, bir gün uyanmayana kadar." Kafasında çok fazla anı, çok fazla karanlık geçmiş vardı. "Özür dilerim."

"Ailesi de öyleydi, ama onu sırtlarından atmaları gereken bir yük olarak görmeyi tercih edenler onlardı." Sonra durakladı

"İçerideki ikisi Brynn'i donör olarak mı kullanıyor?" dedi. Soru tehlikeli bir şekilde vurdumduymazdı.

"Hayır," dedi Holly hemen, kurtarılmasına yardım ettiği insanların kalplerini bilmesini istiyordu. "Zeph ve Arabella sadece

Diğer vampirler onu rahat bıraksın diye kişisel bağışçılarıymış gibi davranıyorlar. Sokaklarda, sahiplenilmiş bir donörün peşine düşmek kötü bir davranış olarak kabul edilir." İkisi birden fazla kez açlıktan ölmek üzereydiler ama yine de Brynn'e hiç dokunmamışlardı. "Sahip olduğu tüm o yara izleri, daha önce yalnız olduğu zamanlardan kalma."

"Maina'nın ailesi köyde yüksek rütbeliydi," diye mırıldandı Venom, "ama arkadaşların onlardan daha onurlu. Ben şahsen onların hiçbir borcu olmadığından emin olacağım.

tıbbi tedavilerinin sonucudur."

Holly bunu neden yaptığını bilmiyordu; belki de gecekonduda kokusunu aldığı umutsuzluk, değiştirilemeyecek bir geçmişin boş acısı ya da Venom az önce bir takım elbise ceketini daha mahvetmiş ve vaktini harcamaya değmeyeceğini düşündüğü insanlara yardım etmek için kendi parasını bağışlamıştı... ama kadın elini onun elinin üzerine kapattı.

Doktor Venom'un kanını istemek için dönene kadar ikisi de kıpırdamadı. Doğrudan serumun içine enjekte etti,

böylece doğrudan Arabella'nın kan dolaşımına karışacaktı.
"Tüm yapabileceğim bu.
Doktor daha sonra şöyle dedi. "Eğer beş dakika içinde
uyanmazsa

Dakikalar sonra muhtemelen bu gece kendine gelemeyecek."

Yüksek sesli bir bip sesi, orta boylu erkeğin acil bir durumla ilgilenmek için acele etmesine neden oldu.

Sadece otuz saniye sonra Arabella'nın şişmiş göz kapakları dalgalandı. "Zeph." Bu bir vıraklamaydı.

Holly ona, "Seninkinin yanındaki yatakta," dedi ve aynı anda diğer kadının morarmış dudaklarının arasına iki buz parçası yerleştirdi. "Yaşayacak ama ikiniz de birkaç gün klinikte kalacaksınız."

Arabella'nın puslu mavi gözlerinde paniğin çırpınan titreşimi. Eriyen buzlar boğazını ıslatırken, "Ödeyeceğim," diye fısıldamayı başardı. "Zeph ... ödeyemez."

Holly'nin anlaması bir saniye sürdü. "Kule'nin Başıma konan ödülle ilgili verdiğiniz bilgi için teşekkür ederim." Herkesin bir gururu vardı ve bu küçük yalan Arabella ve Zeph'inkini koruyacaktı. "Bunu yapmak zorunda kalmayacaksın.

ödemek için bir meleğe hizmet etmek üzere kaydolun."

Rahatladığını gizlemeyen Arabella, Zeph'in hareketsiz halini ve kolundaki kırmızı serumu görmek için döndü. "Brynn?"

Evet, diye düşündü Holly, dış görünüşte güçsüz ve kırılmış olan arkadaşları pek çok kişiden çok daha onurluydu. "Güvende." Parmaklarını Arabella'nın elinin morarmamış bir kısmına dokundurdu. "Yap Bunu kimin yaptığını biliyor musun?"

"Sadece aptalca bir kavga. İnsanlar deli gibi davranıyordu. Zeph kötü koktuklarını söyledi, sanki terlerinden kötü bir şey çıkıyormuş gibi." "Yeni bir ilaç olabilir," dedi Venom. "Janvier'i uyaracağım. ve Ashwini, takip etsinler."

Arabella, Venom'un sesiyle ürpermişti ama konuşmaya devam etme cesaretini gösterdi. "Evet, Zeph yeni bir yüksekliğin söylentilerini duymuş." Göğüs kafesini sarsan bir öksürük. "Uzun zaman önce ona yeni şeylerden hiçbirini almaması için söz verdirmiştim. Sadece ballı yemler yoksa onu terk ederim."

Muhtemelen Zeph'in hâlâ hayatta olmasının tek nedeni

buydu. "Sen ve Zeph bu yüzden mi aradınız? Bana anlatmak için

kötü uyuşturucular?"

"Hayır." Arabella'nın gözleri dalgalandı. "Times Meydanı'nda takılıyorduk, ışıkları seviyorum." Yumuşakça gülümsedi. "Çok kalabalıktı. Ben pek umursamıyorum ama Zeph pek iyi değil.

Bu yüzden bir elbise dükkanının kapalı kapısının içinde bir yer bulduk."

Holly başını salladı, Venom'un artık Arabella'nın görüş alanında olmayacak şekilde yer değiştirdiğinin farkındaydı. "Gördün mü?

Bir şey mi?" İnsanlar genellikle Zeph ve Arabella gibi gölgede kalmaya alışkın olanları fark etmezdi.

"Hayır. Duydum." Göz kapakları tekrar titredi. "İki yaşlı vampir saklandığımız yerin yakınında durdu ve biz de çok sessiz kaldık çünkü kötü olduklarını biliyorduk. Onlar konuşurken biri şöyle dedi: 'Haber doğrudan Walter Battersby'den geldi. Skor sağlam' dedi."

Holly kaşlarını çatarken Arabella titrek bir nefes daha aldı ve ekledi, "Gerisini duyamadık... ama ikinci vampirin ... dediğinden eminiz. Chang." Arabella'nın kirpikleri yanaklarını gölgeledi, ağır yaralı bedeni onu derin, iyileştirici bir uykuya çekti.

"Kim," diye mırıldandı Venom, "Walter Battersby kim?"

22

Janvier'e göre Battersby, zengin ölümsüzler için imrenilen eşyaları satın alan **bir komisyoncuydu**.

Janvier'in kendine özgü Cajun aksanı telefon hattını koyu bir bal rengine büründürürken, "Ne Ashblade'im ne de ben onunla hiç tanışmadık ama adını çalıntı antikalar ve değerli taşlarla bağlantılı olarak duyduk," dedi.

Elbette bu gizemli komisyoncu, Zeph, Arabella ve Brynn'in ev olarak adlandırdıkları işkence dolu, tehlikeli karanlıkta yaşamıyordu. Tamamen ışıltılı ve parlak olan seçkin bir gökdelende yaşıyordu. Venom Güzel ve çok pahalı arabasını ön tarafta durduran vale kalp krizi geçirecekmiş gibi görünüyordu.

Venom ona anahtarları fırlattı. "Çökertme onu."

Zavallı genç erkek coşku ve dehşet arasında sıkışmış gibiydi. Hâlâ tek bir kelime bile söylemeyi başaramamıştı. Kulak misafiri olmadıkları zaman. "Bunu yapmaktan hoşlanıyorsun," dedi Holly, sırtlamak isterken kaşlarını çatmaya çalışarak.

"İnsanları çıldırtmak."

Gözlerini güneş gözlüklerinin arkasına saklayan Venom, "Eğlenceli küçük bir hobi," dedi. Sakin ölümlü kapıcıya kibarca başını salladı, ardından Holly'nin arkasından girmeden önce büyük mermer lobiye girmesini bekledi.

Holly titredi.

Eli, "göz bebeklerimi yakıp kül edebilecek bir canavar" dediği kapüşonlunun üstünden sırtını okşadı. körlük." Dürüst olmak gerekirse, ona kör gibi görüldüğünü söylemişti.

Gri gömleği ve siyah takım elbisesi içinde Hintli Ken bebeği; hala

Takım elbise ceketini giymiş, klinikte bir bez parçası bulmayı başarmış ve üzerindeki kir ve kanın en kötüsünü silmişti.

ona ulaştım.

Kumaş ne kadar koyu olursa olsun, hasar artık çıplak gözle görülemiyordu.

"Üşüdün mü?" İliklerine işleyen alçak bir ses mırıltısı.

"Hayır, pek sayılmaz." Holly hormonlarına kesmelerini söyledi ... ve o gizli ikinci nabızı duydu. merhametli bir sessizliğe büründü.

Kanı buza dönüştü. "Bütün bu mermer," demeyi bir şekilde başardı, "soğuk."

Resepsiyona doğru yürüyen Venom, resepsiyon görevlisinden Walter Battersby'yi çağırmasını istedi. Soğukkanlı gözlü ve

Elmacık kemikleri jilet gibi olan siyah saçlı görevli vampir, Venom'a zengin bir pembeye boyanmış gür dudaklarıyla derin bir gülümseme sunmadan önce başını salladı ve istenileni yaptı. Sanki bu sessiz daveti kaçırmadığından emin olmak istercesine, sinsi kadın Öne doğru eğildi, etkileyici göğüs dekoltesi koyu mavi bluzunun derin kıvrımında dolgunlaştı.

"Orada bir tavuk budu kaybedebilirsin," diye mırıldandı Holly nefesinin altından.

Venom'un duymayacağı kadar alçak sesle söylediğini düşündü ama Venom ona eğlenen bir bakış fırlatmadan önce resepsiyon görevlisine teşekkür etti. "Benim için zevkti," dedi kadın hafif aksanlı bir sesle - Galce olabilir - elini onun elini sıkmak için öne doğru kaydırmadan önce.

Holly arkasını döndü ve gözlerini devirdi.

Venom'un duyma mesafesinin dışında kendisine katılmasını bekleyen Holly, "Sana numarasını verdi mi?" diye sordu.

Ona elindeki kartı gösterdi. "Ne yazık ki bir tavuk budu ile eşleştirmemiş yoksa atıştırmalık."

Holly bir kahkaha attı ve kahkahası mermerde yankılanmadan önce elinin tersiyle onu engelledi. Kartı ceketinin cebine koyan Venom başını sallayarak ilerledi.

"Şu asansör, bodrum katındaki garajdan yukarı çıkıyor. ve bizim için durmaya programlanmış. Bay Battersby bizi yukarı davet etti."

"Ne kadar güzel." Holly kollarını kavuşturdu ve tek kelime etmeden kapılara baktı. Adamın onu görmesinden rahatsız olmamıştı. Tavuk Bacağı Göğsü' kartını sakladı. "Bundan daha iyi bir zevkin olduğunu sanıyordum."

"Gerçekten mi? İri gözleri, yumuşak dudakları ve bir yarış pistine yetecek kadar kıvrımı var." Omuz silkti. "Zevkli bir cinsel boşalma için biçilmiş kaftan."

Holly yavaşça dönerek onun delicesine mükemmel profiline baktı. "Bana gülüyorsun." Bunu hissedebiliyordu.

Dudakları kıvrılmış bir şekilde yaklaşarak resepsiyon görevlisinin kartını kapüşonunun cebine soktu. "Bunu çok kolaylaştırıyorsun, kedicik."

Asansörün kapıları açıldığında Holly ona tısladı. Diğer taraftaki iyi giyimli, teni Venom'un kahverengisine yakın ama gözleri Holly'ninkilere benzeyen kadın şaşırmış görünüyordu. "Diyorum ki, genç bayan. Annen sana öğretmedi mi Görgü kuralları mı?" diye sert bir soru sordu ve ardından yoğun bir ikinci bakış attı. "Sen Daphne'nin en büyük ikinci çocuğusun."

Holly ayaklarının altında bir çukur açılıp onu yutması için umutsuzca dua etti. Şansı yaver gitmedi.

İçten içe inleyerek, sessiz bir Venom'la birlikte asansöre adım attı.

Annesi nasıl oluyor da herkesi tanıyordu? Parıldayan siyah incilerden kolyesi ve muhtemelen beş bin dolarlık el çantasıyla bu başhemşire gibi zengin ve gösterişli değildi. Lüks bir partiden geç dönmüş gibi görünüyordu. Daphne Chang ise Holly'nin babasının işlettiği elbise mağazasının yanında küçük bir şarküteri işletiyordu. Yine de o lanet olası şarküteri, şehirdeki her meraklı matronun ilgisini çeken bir bal küpü gibiydi.

Asansör kapıları kapandı ve tüm kaçış yolları kesildi.

"Evet," dedi en tatlı tavrını takınarak. "Sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum."

Başhemşire ona bir aşağı bir yukarı baktı ve dikkatini Venom'a çevirmeden önce başını salladı. Onun bir vampir olduğunu -çok tehlikeli bir vampir- ondan kaçmış gibiydi. Belki de umurunda değildi. Bir gün Daphne Chang'in arkadaşları belli bir yaştan sonra hiçbir şeyi umursamamaya başladılar. Elbette çok hanımefendi bir şekilde.

"Takım elbisen çok hoş, genç adam," dedi, sesi onaylarcasına sıcaktı. "Dış görünüşüne önem veren genç insanlar görmek çok güzel. Everett'im eskiden çok şık bir takım elbise giyerdi. iyi."

Gözleri bir kez daha Holly'nin kot pantolonuna, boyalı kanvas ayakkabılarına ve kapüşonuna takıldı. Başhemşire tek kelime etmeden -yüksek sesle- gidecekleri yerin iki kat altındaki asansörden çıktı. "Tıslama, canım. Gerçekten."

Kapılar kapandı.

Ve Venom'un omuzları titremeye başladı. Yan tarafına bir yumruk attı ama hiç etkisi olmadı. "Kapa çeneni. Sabahın köründe annemden bir telefon alacağım."

"Kapüşonlu giysi kıyafetlere hakaret ama ayakkabılarını beğendim."

"Devam edersen yemin ederim seni bıçaklarım."

Kahkahası hâlâ dudaklarında dolaşan Venom, asansör onların katına geldiğinde elini kadının sırtının alt kısmına koydu. Sağ tarafa baktı. "İşte. Bu Bay'a benziyor. Battersby'nin dairesi."

O anda kapı açıldı, kapının aralığında duran vampir belki de

Kısa gümüş rengi saçları ve Holly'ninkiyle Venom'un ki arasında bir ten rengiyle elli yaşındaydı. Eski moda bir elbise giyiyordu.

Sigara ceket. Koyu mavi kadife ceketin yakaları siyah satendi. Walter Battersby ceketin altına aynı siyah renkte ipek bir pantolon ve koyu altın rengi süslü terlikler giymişti uçları kıvrılmıştı.

Kenasha'nın aksine, gösterişli kıyafetinin altından ustalıkla kalktı.

"Korkarım ki, beni tam da yatağıma çekilmek üzereyken yakaladınız.

Ona ulaştıklarında Venom'a elini uzatarak nazikçe, "İyi geceler," dedi.

Battersby samimi yüzünü Holly'ye çevirmeden önce adamlar tokalaştı. "Peki sen kimsin, canım?"

Holly "başhemşire gülümsemesiyle" gülümsedi, bu soruyu sormasına gerek olmadığından emindi. "Sadece Holly." Walter Battersby hakkında ne düşüneceğinden pek emin değildi. Adam onun ürkütücü radarını harekete geçirmemişti ama tehlikeliydi, bu konuda hiçbir fikri yoktu. tek bir şüphe.

"Ah, Holly." Gözlerinin soluk elasında hiçbir sürpriz yoktu, yüz hatları o kadar düzgün ve dikkat çekiciydi ki Holly bu adamın her yere uyum sağlayabileceğini, herkes olabileceğini düşündü. "Kabalık ediyorum," dedi o anda.

"İçeri gel." O ile dekore edilmiş geniş bir daireye götürdü. Holly için biraz fazla koyu ve ağır ama yine de zevkli mobilyalar. Bir duvarda üç adet çerçeveli siyah-beyaz baskı vardı ve hepsi de en az bir kat daha uzun giysiler içindeki insanları tasvir ediyordu. yüz altmış ya da yetmiş yıllık bir geçmişi vardı. Bu insanlar sert ve resmi duruyordu... ve onlardan biri de genç Walter Battersby idi.

"1800'lerde mi doğdunuz?"

Battersby onun sorusuna gülümsedi. "1812," dedi ve köşedeki sürahiye gidip iki bardak kan doldurmadan önce. Birini Venom'a, diğerini Holly'ye uzattı.

Holly itiraz edince, adam ona yakın zamanda Bavyera'daki bir koleksiyoncudan aldığı "ısırıklı ahududu likörü"nü denemek isteyip istemediğini sordu. Bu adamı hâlâ "vicdansız herif" kategorisine sokamayan Holly başıyla onayladı ve adam sıvıyı kısa saplı, güzelce kesilmiş bir likör bardağına boşalttı.

"Nasıl beğendiğini bana söylemelisin," dedi kızın ardından.

içkiyi kabul etti. "Her şeye karşı korkunç bir bağımlılığım var.

ve bu şişeyi piyasada gördüğümde dayanamadım. Ama burada olma sebebiniz bu değil. Lütfen oturun."

Venom, Walter'ı deri koltuğunda görebileceği bir sandalyeye oturdu ve kapı yönündeki herhangi bir hareketi çevresel görüşüyle yakaladı. Buna karşılık, Holly sırtını duvara dayayabileceği ama aynı zamanda Battersby'nin tam karşısında durabileceği bir sandalye seçti. Venom'un kapıdan girecek herhangi bir tehdidi öldüreceğine güveniyordu ama bu zeki ve kültürlü adam bambaşka bir tehlikeydi.

"Beş milyon mu?" dedi yumuşak bir sesle, Walter Battersby'nin berrak ela bakışlarını tutarak. "Benim için şişirilmiş bir

"Dikkatli olmazsan kendimi öldürürüm."

Vampirin hakkını vermek gerekirse, onun neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranmaya çalışmadı.

"Korkarım müşterinin seçimi." Bardağından bir yudum aldı. "Söz konusu müşteriye ödülü düşürmesini tavsiye etmeye çalıştım, böylece

yanlış raporlarla doluydu, ama ..." Özür dileyen bir omuz silkme. "Müşteri ısrarcıydı."

"Bu müşteriye şu anda dairenizde olduğumu bildirdiniz mi?" Holly sordu, gözleri sadece ve sadece onun üzerindeydi.

Arkasında hiç manzara yoktu, pencereler ağır karartma perdeleriyle kapatılmıştı. Manzaranın prim yaptığı bir şehirde ilginç bir seçim. Belki de Walter Battersby Dışarı bakıp yirmi birinci yüzyılın ona baktığını görmek gibi.

Bu odadaki her şey, yerdeki el dokuması ipek halıdan şöminenin üzerindeki süslemelere ve sandalyeye kadar başka bir zamandan geliyordu. Sol taraftaki yazı masasının üzerinde bir şamdan bile vardı ve mumların üzerindeki erimiş balmumunun yanı sıra masanın metal Battersby'nin bunu sık sık kullandığını söylemişti.

"Hayır, hayır canım." Walter Battersby başını salladı.

"Elimi asla kurabiye kavanozuna daldırmam." Elini Bardağı, muhtemelen değerli bir antika olan küçük bir sehpanın üzerine koyduktan sonra ellerini çenesinin altında

birleştirdi. "Benim

İşim sadece belirli işlemleri kolaylaştırmak. Bunun için cömertçe para alıyorum. Düşman edinmeme gerek yok.

paralı askerler ve ödül avcılarını hedeflerini avlayarak."

"Peki ya Kule?"

Venom'un ipeksi sorusu Walter Battersby'nin yüzünün bir anlığına donup kalmasına neden oldu. Kibar erkek ilk kez korku belirtisi göstermişti ve hemen toparlandı.

Ellerini iki yana açarak, "Görevi kabul ettiğimde Holly'nin özel biri olduğunun farkında değildim. Kule'de yaşadığını biliyordum ama sokaktaki söylentilere göre Şehrin karanlık sakinleriyle yaptığı çalışmalar sayesinde o odayı hak etmişti. Tabiri caizse üst düzey biri değildi." Bir başka içten özür bakışı. "Kule'nin özleyeceği biri değil."

Holly, Kule'nin tüm çalışanlarını takip ettiğini biliyordu. Hiç kimse harcanabilir değildi. "Ne kadar para aldın?" diye sordu likörün utanmazca zengin kokusu burnuna yükselirken. "Bir kişinin bile peşinden gitme riskini almak için ne kadar yeterliydi?"

Kule havuzundaki küçük balıklar mı?" "İki milyon."

Bu, birinin onu almak için yedi milyonu gözden çıkardığı anlamına geliyordu. Yedi lanet milyon. Baş döndü. "Bu dairenin değeri ne kadar?"

Battersby gülümsedi. "On beş milyon. Hayır, paraya ihtiyacım yok ama insanın entelektüel meydan okumaları olmalı yoksa insan bıkkınlık içinde kaybolup gider ve bu da neredeyse-ölümsüzlük, değil mi?"

Öne doğru eğildi. "Artık Kule'nin ilgisini bildiğime göre, ödemeyi müşterime iade edeceğim ve Sözleşmemizdeki beklenmedik tehlikelere karşı beni uyarmak zorunda olduklarını söyleyen maddeye işaret ederek. Tehlike ücreti ekstra, anlıyor musunuz? Ve bu tehlikeyi şansa bırakmak istemiyorum.

Kabul edilebilir risk ile aptallık arasında fark vardır."

Holly ona baktı. "Bir sözleşme mi var?"

"Ben bir iş adamıyım." Battersby ayağa kalktı -Venom'a bir göz attıktan sonra- ve büfeye giderek bir belge aldı. "İşte bu."

Holly önce onu inceledi. Bu bir sözleşmeydi ve "Holly 'Sorrow' Chang'in canlı yakalanması konusunda" her iki tarafın da sorumlulukları. Bu anlaşma Battersby'nin kanı - altın şeritli dolma kalem Yazı masasının üzerinde fark ettiği şey birdenbire yepyeni bir anlam kazandı.

Müşteri sözleşmeyi kısa bir e-posta ile kabul etmişti sözleşmeye iliştilmişti. "E-postada isim yok," dedi Holly ve sözleşmeyi Venom'a uzattı.

"Hayır, canım." Bir kez daha koltuğuna yerleşen Battersby bardağını kaldırdı. "Bu müşteri akılsız değil. Çok derine inmem, ama çok da fazla çalışmamaya çalışırım.

Örneğin, küçük çocuklarla yetişkinlere özgü şeyler yapmak isteyenlerle ya da bir ölümlüyü istemeyerek yapmak isteyenlerle aynı kamyonu binmem ama bu kişi hakkında hiçbir şey bulamadım. Yetişkin bir vampiri yakalamak istediğine göre, vampiri yakalamak istemesinde açıkça yanlış bir şey yoktu. talep ediyorum."

"Kaçırılma olayı hariç," diye belirtti Holly, tüm bu iyi huylu konuşma o kadar gerçeküstüydü ki kendini tavşan deliğinden düşmüş gibi hissetti.

Battersby onun kuru ses tonuna gülümsedi. "Böyle şeyleri kolaylaştırmak ne yazık ki yaptığım işin bir parçası." Duraklayarak, "Eğer kabalık edersem... dişleriniz oldukça küçük. Senin Başarısız olmak mı?" Gerçekten de sıkıntılı görünüyordu. "Eğer tıbbi nedenlerle Kule'nin bakımı altındaysanız, özür dilerim. Kule'yi hedef alan müşterilerle çalışmıyorum. talihsiz."

Talihsiz mi?

Holly Venom'a baktı, bu adamın gerçek olduğuna inanamıyordu.

Telefonunu bir kenara bırakan Venom, katlanmış sözleşmeyi ceketinin içine soktu. "Kule senin telefonuna

erişti.

teknik cihazlar. Onlar hikayenizi doğrularken biz bekleyeceğiz."

Battersby koltuğunda geriye yaslandı, gözleri irileşmişti. "Korumalarım son teknoloji ürünü. İki yüz yıldan daha uzun bir süre önce doğmuş olabilirim ve hala Ama dünyadaki değişimlere ayak uydurdum."

Venom hiçbir şey söylemedi, açıklama yapmadı. Güneş gözlüklerini çıkararak, Battersby'nin parmaklarının bardağının etrafında bembeyaz kesilmesine neden olan göz kırpmayan bir sessizlik içinde bekledi. Ancak Holly son derece meraklıydı ve zamanları olduğu için ... "Nasıl oldu da bu işe girdin?"

Yanaklarına bir parça renk geldi. "Bu benim yaptığım şey Ölümlüler için yaratılmadan önce, anlıyorsunuz ya," dedi diğer vampir. "Yapıldıktan sonra, ölümsüzlerin de aynı türden gizli hizmetlere ihtiyacı olduğunu fark ettim ve henüz Sözleşme altındayken başladım. O zamanki melek efendimin ilgisini, bağlantılar kurabilme ve ölümlülerden bir şeyler elde edebilme yeteneğim çekmişti. İşlemleri kolaylaştırırken bilgi verdi ve kendisinden hiçbir şey saklamadığım sürece bana açık çek verdi. Bugün bile arkadaşız."

"Neden şehrin daha karanlık bölgelerinde yaşamıyorsun?" "Fleshpotlar ve acı kaleleri benim tercih ettiğim uyuşturucular değil." saklanamayacak kadar derin bir korkuyla dolu gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümsemeyle cevap verdi. "Uyuşturucu tercihim olan sanat galerileri ve kaliteli şarap barlarının yakınında yaşamayı karşılayabildiğim için, yaşıyorum."

"Ama sokaklardaki bağlantılarınızı koruyorsunuz?"

"Evet. Benim mesleğimdeki bir adamın sadece birkaç Bazı konularda haberin yayılmasını sağlamak için güvenilir aracılar. Adil bir Holly'nin başına konan büyük ödöl gibi."

Holly onun kapıdaki tereyağı erimez ses tonunu nazikçe taklit etmesine gülümsedi. "Ev sahibini kızdırmaktan korkmuyor musun?"

ve hayatını kaybetmek mi?"

"İşte canım, mesele de bu." Battersby yarısı boş

bardağını bir kenara koydu. "Riskin heyecanı." Arkasını dönüp

Venom. "Eğer bu kadar cüretkâr olabilirim, neden hiç bıkkınlık belirtisi göstermediniz?"

Venom'un ses tonunu okumak imkânsızdı, gözleri hâlâ Battersby'nin üzerindeydi: "Neden yapmadığımı düşünüyorsun?"

"Kendini iyi hissetmek için duyularının sınırlarını zorlayanların uğrak yerlerinin hiçbirinde görülmedin. ve sizi takip etmekten hoşlanıyor gibi görünen dergiler tarafından fotoğraflandığınızda, uyanık ve farkındasınızdır. Sizde sıkılma hissi yok."

Doğruydu, diye düşündü Holly. Zehir, bir İsteddiği zaman durgun bir dikkatsizlik izlenimi verirdi, ama aslında hiçbir zaman dikkatsiz değildi. Dünyayla ilgilenir, her şeyi fark ederdi. Bu gece gülümsedi. "Sen bir zeki bir adam, Walter," dedi. "Ama ne yazık ki, eğer Kule'yi geçtiyseniz, bu zeka sizi kurtaramaz."

Walter'ın üst dudağında ince bir ter tabakası oluştu ama yalvarmadı ya da yakarmadı. "Kendime izin verdiğimi kabul ediyorum.

Yüzeyin altını kazmayarak.

Holly'nin Kule'nin olduğunu fark ettim." Dikkatini Holly'ye geri vererek, "Kendimi affettirmek için seni uyarmak isterim ki, seninle ilgili bilgilerimin çoğu güvenebileceğiniz bir kişi."

23

Holly çok az insana güvenirdi. Ve hiçbirini göremiyordu

ona ihanet ediyorlardı. "Kim?"

"David Shen."

Holly dudağını büktü. "O sosis mi? Tahmin etmeliydim." O bir hata yapmıştı. normalliğe tutunmak için acımasızca savaşıyordu. Elbette David, onun Uram'ın kanlı evinden geçişiyle ilgili gerçeği bilmiyordu.

sırılsıklam eller. Ona anlatsaydı hayatı mahvolurdu; ailesine anlattığı hikâyenin aynısını ona da anlatmıştı.

David kibar ve sofistike biriydi ve bir vampirle çıkmayı kabul etmişti. Bu ona arkadaş çevresinde belli bir saygınlık kazandırmıştı - mali danışmanlar ve diğer kendini beğenmiş piçler. Ancak kız arkadaşıyla arka arkaya beş kez uyanmayı kaldırarak cesareti yoktu. şahdamarına bakıyordu.

Onu ısırılmış gibi değildi.

"Bu 'sosis' sana Holly hakkında ne söyledi?" Venom'un ses tonu ısınmamıştı, avına göz kulak olan ama henüz saldırmaya hazır olmayan bir yırtıcı gibiydi.

Holly bile onun soğuk ve ürkütücü olma konusunda iyi bir iş çıkardığını kabul etmek zorundaydı.

"Bay Shen bana Holly'nin başarısız bir Making girişimi olduğunu ve sadece Kule'nin gözetimi altında olduğunu söyledi.

risk altında olmadığından emin olma ihtiyacı nedeniyle kan tutkusuna kapılmak." Walter kandan dikkatli bir yudum aldı.

bir kez daha eline aldı. "Likörünün tadına bakmamışsın canım."

Holly bardağı yukarı kaldırdı ve kristalin içinde dönen şaşırtıcı derecede koyu pembe renge baktı. Güzeldi, buna hiç şüphe yoktu. Tadına gelince. . . ilk yudum onu sessizce iç çekti. "Kesinlikle bayan arkadaşlarınızı baştan çıkarmak için kullanabileceğiniz bir içki." Holly kozmopolit bir çevrede büyümüştü.

Hem ölümlüler hem de ölümsüzlerle dolu bir şehir; aşkın, likörünün kristali kadar karmaşık yönleri olduğunu görmüştü

cam-bir erkeğin her zaman bir kadını tercih edeceği ya da istikrarlı ve bağlı bir ilişkide sadece iki kişi yer alabilirdi.

Ancak duvardaki siyah-beyaz resimlerden biri Walter'ın kolunu bir kadına dolamış, onu tutarken çekilmişti. açıkça tescilli. Giyinme şekli göz önüne alındığında Evini başka bir yer ve zamanın tarzıyla döşeyen komisyoncu, ona eğilimleri ve arzuları konusunda çok kararlı bir adam olarak görünmüştü. Walter için kadınlar Battersby.

Şimdi gözleri, onu saran korkuyla çelişen bir sevinçle doluydu. "Bunu bilmek güzel." Kendi seçtiği içkisinden bir yudum daha aldı. "Hain David aynı zamanda Kule'nin senin ortadan kaybolmanı pek umursamayacağına inanmamı sağladı - 'çok daha fazla bant genişliği' kaplıyordun - onun tercih ettiği kelimeler - haklı olarak."

"Göt," diye mırıldandı Holly, şaşırmamıştı ... ama yine de incinmişti. Bir zamanlar David'i sevdiğini düşünmüştü. aşırı egosunu, zenginlik ve statü takıntısını bahane etmişti. Ancak ilişkileri alevler içinde yitip gittikten sonra her şeyin onun üzerine inşa edildiğini fark etmişti.

"normal" olmak için umutsuz arzusu üzerine.

David'i sevmemişti; onun fikrini sevmişti: normal, ölümlü, insan.

Yani hayır, onlarınki büyük bir aşk değildi ama ondan tek kullanımlıkmış gibi bahsetmek? Ne tür bir insan bunu yapar?

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı Walter. "Korkarım senin anormal derecede küçük dişlerin onun sözlerine ağırlık kattı."

"Elbette," dedi Venom, "sadece zayıf ve inançsız bir adamın sözlerine güvenmediniz."

Holly, Venom'un soğuk ifadesindeki tiksintinin keskin kenarını yakaladığında Walter, "Hayır, kesinlikle," dedi. "Holly'nin çalıştığı gölgelere dadananlarla konuştum ve hepsi de onun kendi seçimiyle vampir olmadığı görüşünde." Öfke yüz ifadesini aydınlatırken dikkatini

Holly. "İnsanlar dünyaya geliş koşullarınızın sizi öfkeli ve kontrol edilmesi zor biri haline getirdiğini söylüyordu, özellikle de bu koşullar sizi Sözleşme yapısının dışına ittiği için. Kule için bir baş belasıydın."

Keşke bu adam standart bir sözleşmeye sahip olmak için neler verebileceğini bilseydi.

O anda Venom'un telefonu titredi. Walter Battersby hareketsiz kaldı.

Telefonu çıkaran Venom mesajı taradıktan sonra tekrar takım elbisesinin iç cebine soktu.

"Yani." Walter bardağını yere bıraktı. "Hayatım sona mı erdi?"

"Görünüşe göre infazınız ertelenecek." Walter'ın verdiği bir bardak kanı bitiren Venom ayağa kalktı ve Holly'ye elini uzattı.

Bunu kabul etti çünkü David'in kendisi hakkında söylediklerini duyduktan sonra, kendisini bir suçlu gibi hissetmemeye ihtiyacı vardı.

Canavar ve Venom bunu onun için yaptı. Sıcak ve güçlü parmakları avucunun üzerinde kapandı.

"Ancak," diye devam etti ona bakmadan, "şu anda Kule için çalışıyorsunuz.

Holly."

"Elbette." Walter ayağa kalktı ve eski dünya kibarlığıyla eğildi. "Bana gelen her türlü bilgiyi ileteceğim, ancak bu olaydaki rolüm sona erdiğine göre müşterinin benimle iletişime geçmesi pek olası değil."

"Bu uzun bir oyun Walter. İyi oyna." Uyarı açıktı.

Venom asansöre binene kadar bir daha konuşmadı. "Sen eşsizsin kedicik. Kule seni pek çok şey olarak görüyor ama tek bir şey yok ki o da tek kullanımlık olmaman."

Boğazı düğümlenirken onun elini sertçe sıktı. Arabaya binene kadar konuşmadı. Sonra da David ve onun kendi değeri hakkındaki görüşü hakkında konuşmadı. "Walter Battersby'den hoşlandın, değil mi?"

"Bu ülkenin dolandırıcılarına karşı hep bir zaafım olmuştur.

dünya." Pedala bastı, onları lüks caddeden çıkardı ve şehrin bu kısmında dolaşan pırıl pırıl siyah şehir arabalarının sürücülerini ürküttü.

Holly güldü, kanında coşku vardı.

Venom sırtarak güneş gözlüklerini hiç yavaşlamadan kadının kucağına fırlattı. Hızı ölümcül derecede hızlı, refleksleri çılgıncaydı. Arabayı durma noktasına getirdiğinde gösterdiği gibi

evsiz bir adamın el arabasını ittiği yaya geçidinin önünde aniden durdu. Holly'nin emniyet kemeri onu güvenli bir şekilde yerine oturtmuştu ama kalbi güm güm atıyordu.

"Onu nasıl gördün ki?"

"Yapamasaydım bu yoldan gider miydin sanıyorsun?"

Adam güvenli bir şekilde geçer geçmez yola koyuldu.

Holly çığlık attı ve bu katıksız bir heyecan sesiydi. Gecenin bu saatinde yollar daha sakindi ama New York hem gece kuşu ölümsüzler hem de ölümlüler tarafından sevilen bir şehir olduğu için kesinlikle boş değildi. Yine de Venom arabasının olası tüm engellerin etrafından sıvı gibi akmasını sağladı.

Öyle ki, yukarıdan izleyen biri olsa, arabası asfaltın siyahında bir şimşek çizgisi gibi görünenecekti.

Venom tamamen durduğunda mucizevi bir şekilde boş olan bir yola girmişlerdi. Sormak için gitti

... ve göz ucuyla canlı alev kırmızısını gördü. Dmitri'nin Ferrari'si, çömelmiş kaplan gibi bir araba, yolcu camının diğer tarafında duruyordu. Dmitri'nin saçları rüzgârda savrulmuştu ve gülüyordu, sırttan bir Onur

yolcu koltuğundan Holly'ye el sallıyordu. Holly de Dmitri'nin bu yönüne şaşırarak el salladı.

Genç görünüyordu.

Venom hiçbir uyarıda bulunmadan motoru çalıştırdı ve Dmitri yanlarında hızla ilerlerken yola koyuldular. Holly Hız için üretilmiş iki araç düzlükte çılgınca bir hızla ilerlerken uğuldadı. Doğu Nehri'nin suları onlara doğru akıyordu.

Venom sola döndü ve suya paralel giden yola girdi.

Burada daha fazla trafik vardı ama bu Venom'u da Dmitri'yi de durdurmadı. Trafiğin içinden sanki yoktu. Kızın gözlerinde sıcak kırmızı bir parıltı gördü. Venom öne geçmeden ve diğer araç gözden kaybolmadan önce çevresel görüş. "Sen kazanıyorsun!"

"Dmitri hızlıdır ama engerek değildir." Çılgınca sırttı ve elini indirdikten sonra kendi saçları rüzgârda geriye uçuştı.

Pencereden, aracın kontrolünü kaybetmeden yukarıyı işaret etti. "Sağa ve yukarı bak."

İşte o zaman oyunda üçüncü bir oyuncu olduğunu gördü. Gümüşle süslenmiş parlak mavi kanatlar suyun üzerinde yan yana ilerliyordu, Illium'un havadaki hızı bir güzellikti. "Nasıl ayak uydurabiliyor?"

"O şehirdeki en hızlı melek, muhtemelen dünyadaki en hızlı meleklerden biri." Venom hantal bir meleğin yanından geçti.

İnsan taşıyıcı, bir sedanın önüne geçti, sonra o kadar hızlı bir şekilde diğer şeride geçti ki diğer sürücülerin onu gördüğünden bile emin değildi.

Bir saniye sonra Dmitri'nin kırmızı Ferrari'si arkalarında belirdi. Yedi'nin lideri geçmeye çalıştı ama Venom onun her hamlesini engelledi. Bu arada Illium da hızını korudu. iki araç Bugatti'yi döndürmekle tehdit eden bir başka dönüşe doğru hızla ilerledi.

Ama tork güçleri Venom'un ve hızla uzaklaştılar. Eve dönerken aracını Kule'nin önünde durdurdu.

Kendisi. Dmitri iki kalp atışı sonra arabasının açık camından bakarak yanaştı. Sırtışı

Venom'un ki kadar vahşi ve Illium iki arabanın arasına indiğinde, güzel ve tehlikeli erkek üçlüsünü tamamlamış oldu.

Venom'un parmakları Holly'nin boynunun arkasına dokundu.

Diğerleriyle konuşmak için eğildiğinde kolunu uzattı ve koltuğunun arkasına dayadı. Ani, keskin bir cinsel farkındalık vücudunda dalgalandı, küçük tüyler Kolları yükseliyordu. Onu zamanında yakaladığını düşündü ama Venom'un eli ensesine dolandı.

Parmaklarını kızın aşırı hassas teninde nazikçe gezdirdi.

Ona bakamıyordu, kalbi göğsünde o kadar sert atıyordu ki diğerlerinin konuşmalarını zar zor duyabiliyordu.

Illium'un güldüğünü duydu, Honor'un

Dmitri öpmek için yüzünü kendi yüzüne çevirirken elini yanağına koydu, Illium ve Venom'un yumruklarını tokuşturmasını izledi. Ve Venom'un parmaklarının yavaş, ritmik bir şekilde tenini okşadığını hissetti. doğrudan kalbine giden bir hareket. "

. . yarın."

Dmitri aracını Kule'nin garajına doğru sürmek üzere kenara çekmeden önce son kelimeyi yakaladı. Illium bir saniye sonra saçlarını yüzünden geriye savuran bir rüzgârla havalandı.

"Kitty." Sıvı bir baştan çıkarıcıydı. "Adrenalin yüzünden. Kanınız pompalanıyor."

Kendini ona bakmaya zorlayan Holly nefesini içine çekti. Gözleri, içinde yanan aynı atavistik cinsel ateşle parlıyordu. "Neden olmasın?" diye fısıldadı. "Hiç senin gibi bir kadınla birlikte oldun mu?"

"Sen bir kedi yavrususun," dedi ama elini kızın ensesinden çekmedi. "Ben bebeklerle yatmam."

"Ve artık kimseyle yatmıyorum." O vahşi gözlere korkusuzca baktı. "Ölümlüleri öldürecekimden çok korkuyorum ve

Vampirleri korkunç acılara sürükleyeceğimden korkuyorum." Tek gereken, dişlerinin tek bir fırçasıydı.

"Güvendesin," dedi, koltuğunda iki büküm oldu ve içgüdüsel bir hızla elini adamın saçlarına götürdü. "Beni istiyorsun." Tepkisini gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu.

"Sabah pişman olacaksın." Kadının elini saçlarından çekti, onu orta konsolun yarısına kadar çekerken ensesindeki tutuşu sıkılaştı. "Ben de ilişkilerden hoşlanmam. Sen ilişki seven bir kediciksin."

Holly alaycı bir karşılık vermek istedi ama adam gerçeği söyleyerek onu susturdu. Korkunç deliliğe rağmen içinde gittikçe büyüüyordu, ama yine de normal bir hayat. O, düğününü planlayarak büyüyen, oyuncak bebekleriyle evcilik oynayan bir kızdı. Uram onun hayatının akışını değiştirmişti ama kalbinin özünü değiştirmemişti.

"Bu," dedi parmağını adamın dudaklarında gezdirerek, "bu seninle bir ilişki kurmak istediğim anlamına gelmiyor." Venom onun huzuru için çok tehlikeliydi; çok derinleri görüyor, onu kendisinin bile anlamadığı şekillerde anlıyordu. "Sadece kötü bir fiziksel kaşıntıyı kaşımak istiyorum."

"Bunu yapabilirim." Onu koltuğuna geri bırakarak Arabayı döndürdü ve hızla Kule'den uzaklaştı. Ona nereye gittiklerini sormadı - bu kesinlikle vücudunun alt kısmındaki, şişmiş, sıcak ve hazır arzuyu tatmin edebileceği bir yatak değildi.

Central Park yakınlarında arabayı durdurdu. Serinlemek için nafil bir çabayla kapüşonunu çıkarmayı bitirmişti. Dışarı çıktığında takım elbise ceketini çıkarıp içeri attı, ardından gömleğinin kollarını açıp kıvırdı. Daha sonra ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarıp arabada.

Sonra ona doğru eğildi ve fısıldadı, "Koş, kedicik."

Holly'nin kanı derisinin yüzeyine hücum etti. Bilinçli olarak bunu yapmaya karar vermeden önce hareket ediyordu.

onun ilkel kısmı devralıyor. Ona avantaj sağlayacaktı, bunu biliyordu. Bu kovalamacayı daha ilginç kılacaktı.

Doğaüstü hızıyla parka doğru koştu ve yapabileceğine inanmadığı şeyler yaptı

o ana kadar - ağaçlardan yukarı ve diğerlerinden aşağı akarak

Karanlıkta sanki kendi dünyasıymış gibi ilerleyerek izini karıştırdı. Parka bakan binaların ışıltılı pencerelerini gördüğünde dişlerini sıktı ve içerideki insanların aşağıda sinsice dolaşan ölümcül yırtıcılar hakkında bir fikirleri olup olmadığını merak etti.

Sonunda hareketsiz ve sessiz kaldı, Venom'un gözlerinde yaşayan yılan kadar hareketsiz bir şekilde kıvrıldı.

Adam onu buldu ama kadın bunu bekliyordu. Kendini bir ağaca yerleştirdikten sonra sırtına atladı, onu yere yatırdı ve zehrini omzuna pompaladı

gömleğinin içinden. Adam takla atamadan kadın gitmişti ama adamın güldüğünü duyacak kadar yakındaydı. İnsanlık dışı bir tepki.

Ama ikisi de tam olarak normal değildi.

İçindeki ötekiliğe teslim olarak, sanki ağaçlar orada değilmiş gibi koştu, etrafından ve içinden geçerek İnsan anatomisiyle mümkün olmayan şekillerde gövdeleri. İçindeki tırtıklı kanatlar derisini itip kakıyor, acı sürekli oluyordu. Ötekiliğin istediği gibi uçamıyordu ama koşabiliyordu ve koşmak ... yarışmak, vücudunu bir kez daha adrenalinle dolduruyordu.

Çılgınlık yatışmıştı. Şimdilik.

Üç dakika sonra yere yığıldı, vücudu karanlık çimlerin üzerine uzandı ve hareketsiz kaldı

...ve Venom hemen yanından geçti. Dudakları kıvrıldı, içinde açıklayamadığı derin bir mutluluk vardı. O

En az on dakika boyunca kıpırdamadan bekledi, en ufak bir rahatsızlık duymadan, yukarı ve ters yöne doğru akmadan önce.

Gece karanlığındaki parkta sanki bir oyun alanıymış gibi oynadılar. Holly ne zaman bir grup

Parkı kullanan vampirler -ya da tek tük cesur insanlar- uzaklaştı. Bu özel bir oyundu. Venom aniden önünde belirdiğinde en az beş dakikadır tam gaz koşuyordu.

Durma şansı yoktu.

Kollarını ona dolayan adam, tek bir hamleyle onu yere yatırdı.

24

Holly'nin nefesi kesildi.

Saçları yüzüne dökülüyor ve gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. Venom bileklerini vücudunun iki yanına sıkıştırdı. Göğsü kabarmış, gömleği kirli ve yırtıktı. Ve gülümsemesi, ilkel bir güzelliğe sahipti.

Holly düşünmedi. Sadece başını kaldırdı ve onun dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı.

Venom onu tekrar aşağı itti, vücudu erotik bir şekilde ağırlaştı ve dili onunkini kamçıladi. Dişlerini ona geçirdi. O da

görmezden geldi. Cesaretlenerek dilini onun dişlerinin etrafında yaladı. Adam tarif edemeyeceği bir ses çıkardı. İnsan olmadığını söylemek dışında. Ereksiyonu kızın üzerinde bir damga gibi dururken, kasıtlı olarak kızın dudağını ısırdı.

Bir nefes çekti ve adam ondan bir yudum aldı.

Holly inledi, omurgası kamburlaştı. Kendisinden beslenmenin erotik olabileceğini bilmiyordu. Bileklerini çözdükten sonra ellerini vücudundan aşağıya kaydıran adam, ağzı çenesinden aşağıya, savunmasız boğazına doğru ilerlerken başparmaklarını göğüslerinin kenarlarında gezdirdi. Orayı da kana bulayacak kadar ısırdı ama canını acıtacak kadar değil.

Ondan küçük yudumlarla beslendi, sanki ana yemeğin mezesiymiş gibi. Gömleğini üzerinden çıkarmadı. Düğmeleri teker teker çözdü, iki elini kullanarak yanları itti.

Başını eğip gergin, hassas bir meme ucunu ağzına almadan önce göğüslerini ortaya çıkarmak için açtı ... ve sonra onu oradan da ısırdı.

Holly ığlık attı, kimin duyabileceğini umursamadan.

Venom dilini kızın teninde gezdirirken, eli de ihmal edilmiş göğsündeydi. Çok küçüktü, bunu biliyordu ama başparmağıyla öyle şeyler yapıyordu ki bacakları bükülüyor, vücudu kıvrılıyordu. Ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeledi, yeryüzünde bir dayanak noktası bulmaya çalıştı, ancak ihtiyaç sisi altında kaybolmaya devam etti.

Başını kaldırdığında ona gülümseyen Venom, "Çığlığını sevdim," dedi.

O daha kelimeleri algılayamadan kot pantolonunu açmış ve eli bacaklarının arasına girmişti. Tekrar çığlık attı, sıkıca sarılmış vücudu adamın parmaklarında parçalanıyordu. Altına giydiği şeftali rengi dantelli külotu ortaya çıkarmak için pantolonunu çekiştirdiğinde, kendini hiç de açıkta hissetmedi. Adamın ona gösterdiği o ilkel hızla ayağa kalkarak pozisyonlarını değiştirdi.

Gömleğinin düğmelerini açarak göğsünün sert ve tonlu düzlemine ortaya çıkarmasına izin verdi. Teni aynı güzellikteydi

Yüzündeki gibi yanık kahverengi. "Üstsüz mü geziyorsun?" Yaşlı vampirler bronzlaşmakta zorlanırdı ama Venom'un ten rengi doğaldı; vücudunun çoğunlukla örtülü olan kısımları hâlâ daha soluk olmalıydı.

"Ben yokken açık hava eğitim ringinde çok zaman geçirdim," dedi, birinin onlara rastlayabileceğinden endişelenmeden uzanırken. "Uzun süreli dövüş eğitimi."

Holly onun kıpırdanışını seyretmeye bayılırdı- Gerçi bunu ona asla söylemeyecekti. Eğilerek ellerini adamın göğsünün acımasızca şekillendirilmiş düzleminde gezdirdi.

dudaklarını onun tenine bastırmadan önce. Temas yeterli değildi. Kendini ona sürtmek, çok daha samimi bir şekilde ten tene olmak istiyordu.

Adamın vücudunun üzerinde doğrulup gömleğini çıkarmaya hazırlanırken, içindeki kanatlar şiddetli bir patlamayla yayıldı.

Venom bir hata yaptığını biliyordu ama

hayatının en erotik hatasını yapmıştı. Holly'nin tişörtünü açıp göğüslerinin gergin tümseklerini ortaya çıkarmasını, parmaklarının çimlere kıvrılmasına neden olan dolgun etini zorlukla dizginlenmiş bir beklentiyle izledi. Holly ona gülümsüyordu.

Kendisini biraz avlanmış hissettiren hafif yırtıcı bir şekilde.

Venom bundan hoşlandı. Daha önce hiçbir kadın ona bu şekilde bakmamıştı.

Sanki onun avıymış gibi.

Bir kalp atışı sonra sırtı şiddetle kamburlaştı, göğsü kanat şeklini alan asit yeşili bir parıltıyla yanmaya başlarken başı geriye düştü. Değil Melek kanatları. Kuş kanadı değil. Kesecekmiş gibi görünen keskin kenarları olan tuhaf, pürüzlü kanatlar. Renkleri engerek yeşili, asit yeşili ve açık, açık yeşildi; karanlıkta parlayacak kadar parlak, dalgalanan tonları vardı.

Oturur pozisyona geçti, elleri kızın belindeydi. "Holly!"

Parmakları onu kavradı, pazılarını o kadar sıkı tutuyordu ki tırnakları derisini kesiyordu. Acı çektiğini fark etti, acı çekiyordu. Yapabileceği tek kararı verdi. Dişlerini kullanarak bileğindeki bir damarı yırttı ve kadının ağzına doğru tuttu. Kanının bununla savaşmasına yardımcı olup olmayacağını ya da sadece etkiyi artırıp artırmayacağını bilmiyordu ama denemek zorundaydı.

Boğazı hareket etti. Tekrar ve tekrar, adamın kanı boğazından aşağı kayıyordu.

Kanatlar titredi . . . ve soldu.

Holly'nin başı normal pozisyonuna geldi. Kolunun tersiyle ağzını silerek, gömleğinin beyazına bulaşan kanı temizledi ve keskin gözlerle ona baktı. "Şimdi ne olacak?"

Ölüyor muyum? O gözlerdeki sorulmamış soruydu. Tüm kalkanlardan, tüm korumalardan sıyrıldım. Beni idam edecek misiniz?

Venom kızın ensesini kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Şimdi," dedi, "bazı cevaplar bulacağız."

- - -

Ertesi sabah saat onda Holly'nin göğsü hâlâ ağrıyordu, duştan çıkıp giyinmeye başladığında. Yaklaşık beş saat boyunca karanlık ve rüyasız bir şekilde dinlenmişti. Onu zombi gibi hissettirmeyecek kadar.

Şaşırtıcı bir şekilde, Central Park'tan ayrıldıktan sonra Kule'ye dönerlerken yolda uyuyakalmıştı, o kadar bitkin düşmüştü ki kendini kuru hissetmişti. Venom, Kule'nin otoparkında Bugatti'sinin yolcu tarafındaki kapısını açtığında irkilerek uyanmış ve olacaklar karşısında kalbi küt küt atmaya başlamıştı.

Parmaklarını kızın yanağında gezdirdi, bakışları esrarengizdi. "Dmitri'yle tartışacak durumda değilsin, kedicik. Biraz uyu. Sabah konuşuruz."

Artık sabah olmuştu ve uzun zamandır kaçınmaya çalıştığı yargılamayla yüzleşmek zorundaydı. Bir bakıma, her şeyin açıkta olması rahatlatıcıydı. Artık içindeki uğuldayan ötekiliği, giderek güçlenen şeyi saklamak yoktu. Artık daha iyiye gidiyormuş gibi davranmak yoktu.

Şık bir siyah kot pantolon giyen Holly, bir köşeye sıkıştırılmış aynada çıplak üst kısmına baktı odasının. Pembe renge boyadığı süslü bir çerçevesi olan bağımsız bir aynaydı bu. Aynanın ona yansıttığı şey pürüzsüz, lekesiz bir tendi. Parmaklarını göğsünün orta çizgisinde gezdirdi. Eti ağrıyordu, ama hiç ağrı yoktu. Görünür bir çürük. Sadece içten bir tane.

Eli göğsünün hafif kıvrımına dokunduğunda durakladı, kendine tekrar baktı, bu kez bir kadın olarak. Vücudu inceikti ama ince bir tabaka kazanmıştı. Saldırıdan bu yana geçen yıllar içinde kaslarını geliştirmişti. Bununla birlikte, göğüsleri o zamanki ile tamamen aynı boyuttaydı - her zaman Çocukları olursa daha da büyüyeceklerini umuyordu.

Artık yarı vampirdi. Ne olursa olsun, vücudu nispeten hızlı bir şekilde aynı duruma geri dönecekti.

Kesik yeşil gözleri ona bakıyordu, küçük ve gergin tümseklerde hiçbir yanlışlık görmeyen bir adam.

Yanaklarına renk geldi, geceki davranışları Günün parlak ışığında biraz utanç verici olmadan önce. Ne düşünüyordu ki?

Coşku. Sıcaklık. Ondan korkmayan tehlikeli, güzel bir adam.

Göbeği sıkılaştınca arkasını dönüp koyu pembe bir atlet aldı ve üzerine geçirdi. Onun üzerine kan turuncusu başka bir atlet giydi ve her iki rengi de görebilmek için ikisini katladı. Her şeyi çok düzgün bir şekilde örtüyordu.

Kız kardeşi bunu giyseydi, anneleri ona "reklamcı" derdi - Daphne Chang pek de iyi bir kız değildi.

uygun kıyafetler hakkındaki fikirleri söz konusu olduğunda kadınların özgürleşmesini sağladı.

Mia'nın daha cömert varlıkları atletleri taşırmaya meyilliydi. Holly atlet giydiğinde hep suratını buruşturur, gardırop arızası riski olmadan giyemediği için kıskanırdı. Holly de ablasının iç çamaşırı zulasındaki muhteşem sütyenleri arzuluyordu. Holly lisedeyken unutulmaz bir gecede Mia

Göğüsleri büyüdüğünde nasıl olacağını görebilmesi için sütyenini mendille doldurmasına yardım etti.

İçindeki düğümlenmeye rağmen sırtarak telefonunu eline aldı ve bir fotoğrafını çekti.

ucunda küçük bir şişe olan uzun gümüş zincir. Şişenin içinde pırıl pırıl "peri tozu" vardı. Zincirde ayrıca siyah, yüksek topuklu minik bir ayakkabı ve gümüşten dövülmüş, aynı derecede minik bir makas vardı. Mia bu uzun kolyeyi Holly'ye on sekizinci yaş gününde vermişti.

Resme bir mesaj ekledi, ancak birlikte oynadığınız, kavga ettiğiniz ve birlikte büyüdüğünüz bir kız kardeşe gönderebileceğiniz türden bir mesaj: Seni düşünüyorum, Memeler.

Mia, sabahtan beri çalışmasına rağmen uyanık olmalıydı. Gece vardiyası, çünkü cevabı hemen geldi. Aptal gėėuslerim acıyor çünkü koşuya çıkmaya karar verdim ve doğru desteği takmadım. Saçını kuyruk yap. Wesley'nin gençlik filarmonisi için seçmelere katıldığını duydun mu?

Geçen hafta beyzbol maçını izlemeye gittiğimde Alvin, Wes'in bunu düşündüğünü söyledi. Yetenekli bir Kendisi de kemancı olan on beş yaşındaki Alvin, bir heavy metal grubunda yer almakla daha çok ilgileniyordu ve şu sıralar dağınık sa kesiminin altında gizlice deldirdiği kulağını sallıyordu.

Ebeveynden izin değil, af dileme teorisi üzerine çalışıyorum.

Holly ona doğum günü için küçük bir aygır almıştı. Seçmeler ne zaman?

Bir ay sanırım.

Holly kardeşine iyi şanslar dilemek için aklına bir not aldı ve Mia'nın tavsiye ettiği gibi saçlarını kuyruk yaptıktan sonra fotoğrafını tekrar gönderdi: Parlak boyalı izmelerimi mi yoksa ayiekli olanları mı? Holly satın almıştı

Her iki çifti de bir hayır kurumundan yirmi dolara aldım, sonra da onları süslemek için şehre gittim.

Sparkles. Bu kelimeyi gülen bir yüz takip etti. Dndüğne sevindim, mei mei.

Ben de, jie jie.

Büyük kız kardeşten küçük kız kardeşe geçen bu sevgi dolu konuşmanın ardından telefonunu elinden bırakarak iki erkek kardeşine mesaj atmaya karar verdi, ardından anne ve babasını da aradı ve işte o zaman ne yaptığını fark etti: vedalaşmak.

Çünkü Holly yaşamak için ölümüne savaşırdı ... ama bu, o korkunç ve kana susamış şeyi serbest bırakmak anlamına gelmiyorsa onun içinde.

"Yakışıklı genç erkeklere tısladığını duydum," diye söze başladı annesi. "Seni arayacaktım ama O yakışıklı genç adamla geç saate kadar dışarıda olduğun için bekleyebileceğimi düşündüm. Eee?"

"O genç bir adam değil. Şehirdeki en güçlü vampirlerden biri."

"Onu yemeğe getirmelisin."

Holly, Venom'un annesinin yemek masasında olması fikriyle bir an için dikkati dağıldı; hınzır gülümsemesi kesinlikle

Daphne'yi büyüledi. Bu garip ve çekici görüntüden sıyrılarak konuşmayı başka konulara çekmeyi başardı ve annesinin gitmesinin ardından babasıyla konuştu

Bir müşteriyle ilgilenmek için telefonu kapat.

"İyi misin Holly?" Allan Chang nazik bir şekilde sordu.

"Evet, baba." Holly ona yıllardır böyle seslenmemiştii ama bugün babasının kucaklamasına ihtiyaç duyan küçük bir kız gibi hissediyordu.

Son bir kez daha.

Çok kısa bir süre sonra konuşmayı bitirirken Dmitri ufukta belirirken, iki hafta sonunu boyayarak geçirdiği siyah botlarını giydi.

Işıқта parlıyorlardı ama çok fazla değil. Ayrıca, Kule'yi işgal eden tüm uzun boylu insanların yanında Lilliput gibi hissetmemesine yetecek kadar topukları vardı. Sanki boy şartı gibi bir şey vardı.

"İyi şeyler küçük paketlerde gelir," diye hatırlattı kendine sol kolundaki kalın siyah saati çekerken.

bilek, sonra Jackson Heights'taki bir dükkândan aldığı renkli bilezikleri ekledi.

Ona bakan gözler çok keskin, çok korkaktı.

Ergenlik çağındayken kız kardeşinin ona kullanmayı öğrettiği kozmetik ürünlerini çıkararak gözlerine odaklandı,

Göz kapaklarını pembe ve turuncu desenlerle renklendirmesi muhtemelen aşırıya kaçmıştı ama zaten delirmek üzereyken kimin umurundaydı ki? Kirpiklerine kalın siyah rimel sürdükten sonra alt kapağına ışıltılı gümüş bir kalemle çizgi çekti.

Hiç olmadığı kadar hazırdı, odasından çıktı ve asansörlere doğru yürümeye başladı. Kalbi soğuk bir davul gibi atıyordu, teni buz gibiydi. Asansör kapıları Venom'u görmek için açıldığında tereddüt etmedi, sadece yürüdü. Doğruca içeri. Çünkü kendisinin olmayan bir sesteki psikotik bir fısıltı duyduğu ilk günden beri bunun olacağını biliyordu.

Dmitri'nin katı için düğmeye bastı ve gözleri onun eline, vücudunu okşayan, saçlarını sıkan parmaklarına takıldı.

Onu nasıl hissettirdiğini düşünmeye hazır değil. "Dmitri'ye söyledin mi?" diye sordu. "Hayır. Sen söyleyebilirsin."

Holly kollarını göğsünde kavuşturdu. "Daha önce hiç böyle olmamıştı. Parlıyordum, değil mi?" Acı omurgasına yayılmadan önce parıltıyı zar zor yakalamıştı. nafile bir kaçış girişi.

"Kanatlar," dedi Venom ona bir bakış atarak. buluşmaya hazır. "Doğal olmayan, tırtıklı kanatlar, göğsünüzde parlıyor."

Holly sanki tüm bunların çılgınlığını anlamış gibi başını salladı. Venom'un eli karnının üst kısmına gelip uzun gümüş zincirindeki narin kolyeyi aldığı anda, Holly onu durdurmadı.

"Kız kardeşimden bir hediye," dedi, onun sadece yakınlığının uyandırdığı arzu kıvrımlarını kabul etmeyi reddederek, kokusu temiz, taze ve inkar edilemez derecede erkeksi. "Makas

Çünkü lisedeyken bile ona kıyafet dikerdim. okul." Mia'nın güzel vücudunu okşayan ama muhafazakâr ailelerini de utandırmayan üstler.

"Yüksek topuklu çünkü ayakkabıları seviyorum." Çizmelerini işaret etti. "Ve peri tozunu çünkü ..."

Kapılar açıldığında Venom asansörden dışarı adım atmadı, korumasız gözleri kızın solmakta olan gülümsemesindeydi. "Çünkü sen bir hayalperestsin."

"Bir kez." Holly kolyeyi çekip aldı ve hayatının son saati olabilecek şeyle yüzleşmek için dışarı çıktı.

Savaşacağım. Koşacağım.

Meydan okuyan düşünceler ona aitti ve derinlerden geliyordu.

Onu ezebileceğini düşünen dünyanın canı cehenneme. O değiştirilmeyi ve bu kâbusa dönüştürülmeyi istememişti. Var olma hakkı vardı, önyargılı olmama hakkı vardı, içindeki canavarlarla savaşma şansı verilmesi hakkı vardı. Eğer başarısız olursa, bu farklı bir konuydu. O zaman kendi boynunu doğrama tahtasına koyacaktı. Kimsenin onu öldürmeye hakkı yoktu.

Savaşı ondan çalmak, hayat şansını çalmak.

Öfkeyle Dmitri'nin ofisine girdi ... ve aniden durdu. Yedi'nin lideri yalnız değildi. Illium balkona bakan cam duvardan dışarıya bakarken, Honor da ofisin bu tarafında duruyordu.

masanın üzerinde, kaşlarını çatmış, gözlerinin koyu yeşili mavi kanatlı meleğin sırtındaydı.

Dmitri'nin bakışları avcı karısının üzerindeydi.

"Özür dilerim," dedi Holly, bir şeyi böldüğü hissine kapılmıştı.

Dmitri'nin kara gözleri ona dikildi. "Hayır, içeri gel."

"Honor ve Illium'un burada olmasını istedim." Venom elini kadının sırtının alt kısmına dokundurdu.

Holly ona baktı. Ne yapıyordu, hizalıyordu onunla bu kadar açık bir şekilde? Onun zehirli olduğunu bilmiyor muydu? Hiçbir yere uymayan bir yaratık. Ama teması kesmedi. "Holly'deki değişim," dedi, "giderek artıyor."

Sonra, ona açıklama yapması gerekenin kendisi olacağını söylemiş olmasına rağmen, sahneyi hazırlamak için çıplak gerçekleri ortaya koydu. Bu ona dengesini bulması için yeterli zamanı verdi, böylece hikâyeyi kendi açısından anlatabilecekti. "Saldırıdan beri içimde yabancı bir şey var." Kendisine musallat olan anıların çığlık çığığa dehşetine teslim olmak yerine sesini düz tutmak için büyük çaba sarf etti.

"Honor kalçasını Dmitri'nin masasına dayayarak mırıldandı, yumuşak abanoz saçları bir örgü halinde örülmüştü ve vücudu

Üzerine tam oturan bir tişört ve onu mükemmel bir şekilde saran yıpranmış bir kot pantolon giymişti. "Ama yanılmışım, değil mi?"

"Evet ve hayır." Öfkesi henüz içinde kaynıyordu, ama az önceki duraklama ona nefes alması için yer açmıştı. düşüncelerini mantıklı bir şekilde ortaya koyarsa çok daha fazlasını başarabilir.

Ve Honor . . . Holly, Honor'a bağıramazdı. Asla. Kalbi buna izin vermiyordu.

avcıya zarar veremezdi. Onur şeytanlarını yenmişti ama Holly'ye göre, ona vücudunu kullanırsa yetişkin erkekleri alt edebileceğini öğreten kadın

Doğru, zaten acı çekme kotasından fazlasını çekmişti.

"Uram," diye başladı, "beni öyle bir değiştirdi ki kemik derinliğinde." Bu gerçekle savaşmanın faydası yoktu. "Ama yabancı olan bir yanım var ve hep öyle kalacak."

Fısıldayan delilik onun ruhuyla asla bütünleşmemiştir.

Holly bunun ciddi bir akıl hastalığının, benlik duygusunun tamamen çöktüğünün işareti olduğundan endişelenmişti ama akıl hastalığı bir kadının göğsünde diğer insanların görebileceği tırtıklı kanatların parlamasına neden olmazdı. "Bu beden için çok büyük, çok güçlü hissettiriyor."

"Değişimler sadece Daisy'den sonra mı hızlandı?" Dmitri sordu, Illium sırtını cam duvara dayayıp sadece dinlerken, kanatlarının olağanüstü güzelliği vurdu

Dünkü yağmuru, kıyafet değiştiren bir podyum modelinin soğukkanlılığıyla savuşturmuş bir New York'un keskin güneş ışığıyla.

"Hayır. İçimdeki davetsiz misafir bir süredir gücünü artırıyor," diye itiraf etti, ayaklarını iki yana açmış ve kollarını kavuşturmuştu. "Hiçbir şey söylemedim çünkü kuduz bir köpek gibi uyutulmak istiyorum."

Dmitri'nin kara gözleri öfkeyle parlıyordu. "Anlıyorum."

Ama Holly geri adım atmıyordu. Bu sefer değil.

Gözyaşları gözlerini yakmakla tehdit ediyordu, ama o böyle olmayı reddetti.

artık kırık bir kızdı. "Benim bir yerim yok," diye ısırđı. "İstikrarım yok. Var olma hakkım şarta bağlı." Bir şeyler fırlatmak, bağırıp çağırmak istiyordu ama kimsenin onu ciddiye almamasının bir nedeni de buydu. Çünkü gençti, korkuyordu ve bazen panikliyordu.

Artık yok. "Sen kimsin ki benim hayatımı ellerinde tutuyorsun?"

Kendisini bu kadar güvende hissettiren ve belki de idamını emredecek olan bu adama şöyle dedi. "Bu hakkı sana kim veriyor?" Sesi kararlılığının verdiği g le titriyordu. "Sırf senin var olmasına izin verilmesi gereken hayat algına uymadığım için mi?"

Yavaş bir ıslık. "Görünüşe göre yavru kedi büyümüş, Dmitri." Illium'un sesi.

Dmitri gözlerini Holly'den ayırmadı. "Buraya gel." Bu bir emirdi.

Neredeyse destek için Venom'a bakacaktı. Garip bir şekilde, bunu alabileceğini bile hissediyordu... ama bu onun savaşıydı. Dmitri masasının arkasından çıkarken ona katıldı ve güneşin aydınlattığı balkona doğru yürürken onu takip etmekte tereddüt etmedi. Rüzgâr bugün tembeldi ama hiç de sakin değildi, sonbahar tehlikesi korkuluksuz kenarın ötesi diğer günlerdeki kadar tehlikeliydi.

Holly, ne derse desin, hangi kararı verirse versin, yapmayacağı tek şeyin, onu bir ocuk olarak görmeye devam etmesinin ne kadar acı verdiğini ortaya çıkarmak olacağına dair kendine söz verdi.

Her an ortadan kaldırmaya hazır olduğu bir tehdit. Dmitri onun için önemli hale gelmişti. Bir baba değil. Sevdiği bir babası vardı. Ama onun kadar önemli biri.

Çünkü o da Dmitri'yi seviyordu.

"Neden orada dikiliyorsun?" diye sordu sert bir ses tonuyla, kendisi balkonun kenarına yaklaşırken, o balkonun ortasında güvenli bir şekilde duruyordu. "Hoşuna gittiğini sanmıştım. tehlikeyle flört ediyor."

"Daha olgun ve mantıklı olmaya çalışıyorum."

Kızın şaşkınlığı karşısında, adam başını geriye atarak güldü. Kayıtsız rüzgâr, tüm avantajını kullanarak parmaklarını

saçlarının arasından. Elini uzattığında, öfke ve incinmişlik boğazını tıkamış olsa da, Holly bir adım öne çıkarak

al. Bu sessiz emri veren Venom olsaydı asla kabul etmezdi.

O ve Venom ... eşitlerdi. Güç olarak değil ama başka, hayati derecede daha önemli açılardan. İlişkileri hiçbir zaman Dmitri ile yaşadığı gibi olmamıştı ve olmayacaktı, güç dinamiği çok çarpıktı, dengesizlik kalıcıydı. "Dmitri ile de böyle mi hissediyorsun? Raphael?" diye sordu.

Onu en acınası ve karanlık anlarında görmüş olan vampir. "Sanki o senin büyüğün."

Başını salladı, eli onun elini korudu.

"Raphael ve ben, ikimiz de kendi yollarımızda yavruyken arkadaşlık. Birlikte büyüdük."

Venom ile büyürken.

Venom onun kelebek varlığına kıyasla bir çağ yaşamışken bunu düşünmek ne kadar tuhaftı ama doğru hissettiriyordu.

Ona, kendisini belirleyen değişiklikleri kabul etmediğini söylemişti ama Holly onun da kendisiyle barışık olduğunu düşünmüyordu. "Yani," dedi, acısı taşarak. "Beni bir kenara atmayı ve bu sinir bozucu durumdan kurtulmayı mı planlıyorsun?"

Holly'nin sorununu sonsuza dek çözebilir miyiz?"

Yüzü acımasızca sertleşen Dmitri, New York yamalı bir

yorgan gibi parıldarken elini sadece çenesini kavramak
için bıraktı

Sokakların çok aşığısında. Gözleri granit parçacıklarıydı, tutuşu affetmezdi. "Eğer kendimi bu sorundan kurtarmak isteseydim

Holly," dedi çok, çok sessiz ve çok, çok tehlikeli bir şekilde, "yıllar önce boynunu kırardım."

Bu duygusuz bir ifadeydi ama Holly korkmamıştı. Çünkü bu Dmitri'ydi. Sert biriydi ama onu her zaman güvende tutmuştu, kendinden bile.

İşte o zaman anladı.

Gözlerini yere indirerek titrek bir nefes verdi. "Ben Üzgünüm," diye fısıldadı. "Beni kuduz bir köpek gibi öldürmeyeceğini biliyorum."

"Böyle biri olsaydın yaşamak ister miydin? Sadece kan ve ölüm için açlık çeken akılsız, çılgın bir yaratık?"

Holly'nin cevabını düşünmesine gerek yoktu. "Hayır. Ben asla Uram'ın mirası olmayacağım." Başını tekrar kaldırarak, "Sen

Bir keresinde bana gerekirse beni öldüreceğini, senin geldiğini asla göremeyeceğimi söylemiştin. Eğer bir canavara dönüşürsem bunu yapacağına söz ver."

Parmaklarını çenesinden indiren Dmitri dönüp uzaklardaki suya baktı. Sanki dünyada hiç karanlık yokmuş gibi parıldıyor ve ışıldıyordu. Sanki canavarlar yoktu.

Holly de aynı yöne döndü ve baş dönmesi tehlikesi baş gösterdiğinde Dmitri'nin siyah tişörtünün arkasını kavradı. "Neden senin yanıdayken kendimi hep çocuk gibi hissediyorum?" diye mırıldandı.

Kaba bir kıkırdamadan sonra kolunu kıza doladı ve onu kendine yaklaştırdı. "Yine de benden seni idam etmemi istiyorsun. Bir baba asla himayesi altındaki bir çocuğu idam etmek zorunda kalmamalıdır."

Holly bu sözlerde çok fazla acı, çok fazla karanlık geçmiş duydu, korkunç bir şey sorduğunu biliyordu ... ama Venom'a sormadı. İsteksizliğinin nedeni yüzleşmeye hazır olduğu bir şeydi. "Ben ne zaman güvende misin?" diye fısıldadı. "Ne zaman olası bir tehdit olmaktan çıkıp senin koruyacağın bir kişi haline geldim?"

Onun bilinmeyen bir tehlike olarak başladığını inkâr etmedi, izlemek ve belki de ortadan kaldırmak onun göreviydi. "I

Bilmiyorum," dedi, vücudu ona karşı güçlü ve sıcaktı.

"Muhtemelen seni boğmak istemekle ve cehennemden başarıyla çıktığınızda gurur duymak."

"Hiçbir zaman arkadaş olacağımızı sanmıyorum," dedi, sözleri ciddiye.

Yüzünü ona dönerek sonunda tekrar gülümsedi. "Ben de öyle düşünmüyorum."

Holly'nin dudakları kıvrıldı. Çünkü bu iyiydi. Dmitri onun için başka bir şeydi.

- - -

Venom, Dmitri'nin ofisinin arka tarafındaki tavandan tabana pencereden Dmitri ve Holly'yi izlerken içinde bir yangının canlandığını hissetti. Dmitri'nin

Yangın paradoksal bir şekilde soğuk bir şeydi - bir engerek yılanının ateşinden önce var olmayan bir parçasından çıkıyordu.

ve onu temel bir düzeyde değiştiren şiddetli, sıcak bir magma akışı.

Kıskançlık.

Duyguyu tanımladığı anda gözlerini kırptırarak kendine geldi. Çünkü bu berbat bir şeydi. Dmitri sevdi Kaosun, güzelliğin ve efsanenin bir parçası olan tutkulu bir bağlılıkla onurlandırmak. Yedi'nin lideri Eğer istediği buysa, karısı için imparatorlukları yok edebilirdi. Onur, Dmitri'nin kalbine ve ruhuna sahipti.

Ve yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle balkondaki ikiliye bakıyordu. "Kavga etmelerinden nefret ediyorum," diye mırıldandı. "Her şey uyumsuz görünüyor."

Venom dışarıdaki tabloya bir kez daha baktı ve kendine aptal dedi. Dmitri'nin Holly'yi tutuş şekli korumacı bir şekilde onun yanına yaslanması, sözünü kabul etme isteğiyle ona bakması, bu bir

aşıklar arasındaki duruş. Orada çok fazla eşitsizlik vardı.

Aklına, vücudunun şehvetli bir yay çizerek ona bindiği bir görüntü geldi.

Holly ona asla Dmitri'ye baktığı gibi bakmazdı. Kafasına silah dayasa bile. Onu zehirle doldursa bile. Ona bir hayat vaat etse bile.

milyar dolar ve kendi kişisel moda imparatorluğu.

Holly Chang asla ve asla Venom'u kendisinden üstün görmez.

Honor, Dmitri ve Holly'ye katılmaya giderken Venom gülümsedi, alevler titrek bir beklentiye dönüştü. Bu da Venom'u Illium'la ilk kez yalnız bıraktı.

Venom'un New York'a döndüğü gün meleği takip etti.

"Şimdi daha iyi bir ruh halinde misin, sevgili Bluebell?"

Diğer adam kaşlarını çattı. "Seni ilgilendirmez çaylak."

Venom'a Raphael'in yörüngesine girdiği otuz yıldan beri böyle hitap edilmemişti. "Bir değil iki kez kabarık bebek tüylerine sahip olan ben değilim."

"Bir kez, sadece bir kez. İlk seferinde hiç kabarıklık olmadığını bilmeni isterim." Illium ellerini itti Bu mırıldanma üzerine saçlarını karıştırdı, ellerini tekrar yanlarına bıraktığında mavi uçlu siyah teller bir o yana bir bu yana düştü. "Aodhan'ın veda etmeden gitmesine izin verdim."

Venom'un Illium ile Aodhan arasında olduğu gibi bir dostluğu hiç olmamıştı. İkisi birbirini beşikten beri tanıyordu.

Illium biraz daha yaşlıydı, ama sadece on yıl kadar bir farkla, ki bu da meleklerin zamanında hiçbir şey ifade etmiyordu. Melek zamanı

Çocuklar o kadar yavaş büyüdü ki, ikisi de hala bebektir.

Venom'un tüm çocukluk arkadaşları çoktan ölmüştü.

Aynı zamanlarda Made'den olan bir vampir arkadaşı vardı, ama o zaman farklı yönlerle gitmişlerdi.

Çünkü Venom daha zayıf bir arkadaşına sahip olmaya dayanamazdı.

Zayıf insanlar öldü. Kırıldılar.

Sahil'i yüz elli yıldır görmemişti ve Hâlâ arkadaşını düşünüyor, hâlâ ondan gelecek haberleri dinliyordu. Böylece Illium'un Aodhan'ı vedalaşmadan tehlikeli bir bölgeye göndermesinin ne anlama geldiğini anladı. "Ne oldu?"

Acı, hüznün ve öfkenin karışımını taşıyan yaşlı altın rengi gözleriyle Illium kanatlarını açtı, sonra da acımasız bir güçle geri kapattı. "Biz onu bulduktan sonra orada değildin. Eğer görseydin... Ve şimdi bana benim bakımına ihtiyacı olmadığını mı söylüyor?" Elleri yumruk oldu.

Venom, Aodhan'ı ele geçirmek isteyen sapkın bir melek tarafından yakalandığında Yedi'ye çoktan kabul edilmişti. Aodhan'ın güzelliğine sahipti ama en kıdemsiz üye olarak o zamanlar New York'un vahşi doğasında görev yapıyordu. Aodhan'ın avı oradan çok uzakta gerçekleşmişti.

Venom tamamen eğitildiğinde ve Aodhan'ın evini yaptığı Sığınak'a giriş izni verildiğinde, melek geri dönmüştü ama bütün değildi. Temelden parçalanmıştı.

"Ben

Aodhan'ı daha önce olduğu gibi hiç tanımadım," dedi Illium'a. "Ben sadece kendini Sığınak'a gömen ve neredeyse tüm dünyayı kendine kapatan meleği tanıdım."

Illium kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Sen Yedi'ye ilk katıldığında o da New York'a gelmişti. Hepimiz geldik."

"Evet," dedi Venom. "Ama sadece bir hafta kalabildi. Ve o hafta hepinizle eğitim seanslarıyla doluydu, sadece dağınık dinlenme süreleri vardı." Yedi'nin sahip olduğu çoğu Birlikte vakit geçirerek, hızlı bir şekilde uyumlu bir birim haline geldiler.

Aodhan o sırada Raphael'in kişisel kuryesi olarak görev yapıyordu ve gelişinden yedi gün sonra efendisi ondan önemli bir paketi teslim etmesini istemişti; o ve Venom Yüzyıllar boyunca daha derin bir kişisel dostluk kurduklarını bilerek gülümseyerek vedalaştı. "Sonra, o gitti." Düşünmesi bile zor olan bir süre boyunca

Şimdi. "Ve bu yüzden gerçekten tanıdığım adam sonrasındaki adam. Daha öncesine dair kayda değer bir anım yok."

Illium anlamsızca ona baktı. "Venom, göz kamaştırıcıydı. Güçlü, gökyüzünde bir şimşek, bir melek Diğerlerimiz kadar sık konuşmazdı, ama hiçbir meydan okumadan geri adım atmazdı ve her savaşta bizim kalkanımız olurdu.

O aramızdaki en iyisiydi."

"O zaman neden şimdi yeniden kendisi olmasından korkuyorsun?" Venom değişiklikleri uzaktan görmüştü, Aodhan'ın üretmeye başladığı sanatta buna tanık oldu. Aodhan'ın

Angel karanlıkta bile her zaman yetenekliydi, ama bu yeni sanat, kurtarıldıktan sonra ürettiği eserlerde eksik olan ince bir içsel ışık taşıyordu.

Illium ona o kadar uzun süre baktı ki Venom neredeyse Meleğin kanatlarında baş meleklerle özgü bir parıltı bekliyordu. "Korkmuyorum," dedi sonunda, sesinde bir aksama vardı. "Kanatlarını yeniden bulması için o kadar uzun süre bekledim ki."

"Ya bu kanatların onu senden uzaklaştıracığı anlamına geliyorsa?" Venom yumuşak bir sesle söyledi. "Ya bu Sparkle ve Bluebell'den artık tek bir nefeste bahsedilmeyeceği anlamına geliyorsa?" O sorunu görebiliyordu çünkü Raphael ya da Dmitri'nin aksine Illium ve Aodhan'ın büyümesini izlememişti, ikisinin kırılmaz bir bütün olduğu algısına kilitlenmemişti. Onları en iyi arkadaşlar olarak görüyordu ama arkadaşlıklar bozulabilirdi.

Illium fiziksel olarak sendeledi, Holly ve diğerleri odaya geri dönmeden hemen önce kendini pencereye dayadı. Venom başka bir şey söylemedi. Bu bir Illium'la özel olarak konuşmaları gerekiyordu ve artık konuşmuşlardı ve Venom'un başka öncelikleri vardı.

Holly'ye baktı. Holly onun gözleriyle tanıştı ve yanına geldi.

...yeterince uzun bir aradan sonra kendi kararıydı. Parlak, vahşi ve kırılğan. Yedi'deki

diğerlerine hiç benzemiyordu. Son kardeşleri de yaşlılıktan öldükten sonra Venom'un etrafını sardığı insanlara hiç benzemiyordu.

Yine de onun yanından ayrılmadı.

Honor, Dmitri'nin yönetici koltuğuna oturduğu yerden, "Uzaylı gücünü hissettiğinizde," dedi, "kocasını kollarını sandalyenin arkasına dayamıştı, sadece bir acı hissi mi, yoksa daha fazlası mı?"

Holly alnını ovuşturdu. "Bu çok ağır," dedi yavaşça. "Acı... ama aynı zamanda bir çekim." Son kelimeler onu ürkütmüş gibi görünüyordu. "Şimdiye kadar bilinçli olarak fark etmemiştim ama Daisy ile olanlardan beri var olan ısrarcı, düşük seviyeli bir çekim." Kesik kesik nefes verdi. "Bu

gözümün önünde güçleniyor, görmezden gelmek zorlaşıyor."

Venom kızın yüzünün narin hatlarına baktı ve bıçak gibi keskin tüyleri olan kanatların ona doğru itildiğini düşündü. "Bu çekim bir kişiye mi yoksa bir yere mi?"

"Bilmiyorum. Bir ... yön." Elini göğsüne koyup parmaklarını açarak birkaç adım attı.

Kendine temiz hava sağlamak için geriye doğru döndü, sonra yavaş bir daire çizmeye başladı. Parmaklarının arasından soluk, asit yeşili bir parıltı yayıldı.

26

Venom, Dmitri'nin sert bir nefes aldığını duydu ama diğer adam Holly'den durmasını istemedi. Holly durmadan önce iki tam tur attı. "Bu taraftan." Onun sesi kesindi. "Ve buradan çok ama çok uzakta."

Elini kaldırarak işaret etti.

"Avrupa," dedi Illium sessizliğin içinde. "Avrupa bu tarafta."

Michaela.

Diğer başmeleğin adı odada sessiz bir titreşimdi.

"Mantıklı," dedi Dmitri, sanki ismi yüksek sesle söylemişler gibi. "Michaela da Uram'dan etkilenmişti. Holly de Daisy'ye çekildiği gibi ona çekilmiş olabilir."

Holly yavaşça başını salladı. "Sonunda Daisy'yi bulduğumuz eve girdiğimizde, ona karşı bir dürtü hissettim. Saklandığı odaya baktım ama parazit gibiydi. İçeri ve dışarı kesiliyor. Bu çok daha güçlü, Daisy'den bana geçen şeyle bağlantılı olmalı." Yumruğu göğsünde, parmak eklemleri çarpma noktasına masaj yapıyor.

"Yalnız," dedi Illium, "bir sorun var." İnce siyah bir telefon çıkardı ve Holly'den tekrar işaret etmesini istemeden önce bir program açtı ve telefonu koluyla aynı çizgide.

Asidik parıltı yeniden ortaya çıktığında mavi kanatlı melek, "Holly'nin parmak ucundan Avrupa'ya bir çizgi çekip devam edersek, Budapeşte'den geçeriz," dedi.

Michaela'nın bölgesinin kalbi.

"O zaman ne-" Dmitri sorusunu ısırarak kesti.
"Michaela şu anda Kadro'yla birlikte ve evden uzakta."
"Kesinlikle," diye mırıldandı Illium, Holly nihayet başını eğdiğinde
ve irkilerek derin bir nefes aldı. Parıltı kaybolmadan önce üç saniye daha titreşti.

Honor, Dmitri'nin masasında öne doğru eğildi, derin yeşil gözlerinin köşeleri sıkıntıyla yukarı kalktı. "Bu, Michaela'nın Holly gibi başka birini yaptığı anlamına gelebilir."

"Bir olasılık." Venom insanların her zaman alışılmadık ve beklenmedik olanı taklit etmeye çalıştıklarını çok iyi biliyordu. "Holly, Fas'a doğru bir çekim hissediyor musun?"

Dmitri, "Çin'e giden yolu da bu karışma ekleyin," dedi. "I Zaten bu sabah seni ve Illium'u bir toplantı için çağırmayı planlıyordum. Elena'nın eve doğru yola çıktığını ve yakında geleceğini öğrendim ama Raphael ve Kadronun geri kalanı Lijuan'ın bölgesine doğru yola çıktılar."

Illium yardımsever bir şekilde doğru yönleri işaret etti. Holly döndü, konsantre oldu ama başını salladı. "Hiçbir şey," dedi. "Ama bu hat boyunca geri döndüğüm anda" -kendini tekrar Michaela'nın bölgesinin kalbine doğru çevirdi ... ve parıltı titreşti- "orada."

Göğsünü ovmak için arkasını döndü. "Sanki görünmez bir iple bir şeye bağlanmışım ve o da beni kendine çekiyor. O yöne gitme dürtüsüyle savaşmak giderek zorlaşıyor."

Venom gökkuşağı rengindeki saçlarından oluşan kuyruğunu yumruğunun arasından geçirdi. "Başka bir yere taşınmamız gerekiyor mu-"

"Hayır." Kaşlarını çatarak ona baktı, sesi sertti. "Artık kaçmak yok. Bunun ne olduğunu bilmem ve bununla yüzleşmem gerekiyor."

Dmitri'ye doğru baktı. "Bölgeden ayrılmak ve nereye götürürse götürsün çekimi takip etmek için izin istiyorum."

Dmitri dikkatini Venom ve Illium'a çevirmeden önce uzun bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Güvenlik değerlendirmesi?"

"New York bensiz de iyi olacak," dedi Venom, çünkü hepsi Dmitri'nin Holly'nin New York'a gitmesine izin

vermeyeceğini biliyordu.

başka bir başmeleğin bölgesine tek başına girebilir. "Filolar güçlü ve hem Janvier hem de Trace'e erişiminiz var." İki vampir de Venom kadar güçlü değildi ama birlikte, çok yaklaştılar.

"Ve," dedi Illium, "eğer küçüklerimizi göndereceksek Michaela'nın bölgesine giren yavru kedi için Güzeller Güzeli'nin olmadığı zamandan daha iyi bir zaman olabilir mi?"

Dmitri, "Michaela'nın Kadro ile yollarını ayırmış olması mümkün," diye belirtti.

Illium başını salladı. "Hayır, bunu göremiyorum. Michaela böyle büyük bir güç toplanmasına asla izin vermez. onsuz."

Omzunun üzerinden geriye bakan Honor, Dmitri'nin gözleriyle karşılaştı. Aralarında hiçbir kelime geçmedi ama Yedi'nin lideri elini karısının omzuna koydu. "Eğer şimdi gidersen" -bakışları hem Holly'yi hem de Venom'u yakalıyordu- "muhtemelen Michaela'yı kendi bölgesine kadar yenebilirsin."

Adrenalin Venom'un kanını delip geçti ama Yedi'nin lideri sözünü bitirmemişti. "İkinizin de pervasız çizgileri var," dedi açıkça. "Ama burada bir baş melekten bahsediyoruz; evrendeki en güçlü iki vampir olsanız bile onu alt edemezsiniz.

Aptal olma." Bir emir. "Ve yapamayacağınız bir şeyle uğraşmaya çalışmayın."

"Pervasız olmak intihara meyilli olmak anlamına gelmez," dedi Venom diğer adama. "Senin de bildiğin gibi."

Dmitri'nin gülümsemesi onlarla yarışan adamın gülümsemesiydi.

Manhattan sokaklarında. "Radarın altında kalın. Siyasi bir olayı kışkırtmak istemeyiz." "Eğer ona bir zarar gelirse, Venom, bunun acısını senden çıkarırım" diye eklemekten önce biraz durakladı.

Venom'un yanındaki Holly kaşlarını çattı ama Venom başını salladı.

Holly buna inanamıyordu. O hayal etmemişti

Dmitri ile olan tüm konuşmayı. Aslında Michaela'nın bölgesine inmek üzere olan yüksek hızlı bir jetteydi. Pilotlar onun işaret ettiği yöne doğru gitmişler ve Holly neredeyse onun kendisini çektiğini hissettiği noktaya geldiklerini söyleyene kadar hızlarını azaltmamışlardı.

Sonuçta Budapeşte değil, ondan önceki dağ silsilesi.

Michaela'nın gizli ve çok daha özel bir yeri vardı.

Tuna'daki görkemli sarayından daha güçlü bir kale.

Bu bilgi kafasının içinde hevesli, karanlık bir fısıltıydı.

Bir yandan Venom'a bakarken bir yandan da o çılgın sesin söylediği sözleri dinlememeye çalışarak, "Nasıl buldun Michaela'nın kalesine bu kadar yakın bir iniş pisti?"

"Biz yapmadık." Venom oturduğu yerden kalktı. "Uçak uluslararası bir havaalanına giden yolda ilerlemeye devam edecekler. Resmi olarak, Raphael'in bölgesinden bir sanatçıyı almak için buradalar, Michaela'nın bölgesine gelip bir ustanın yanında çalışmasına izin verilen bir kadın."

"O zaman biz nasıl-" Holly sırt çantasına baktı hıznır bir sırtışla havaya kaldırdığı şey. "Bu bir paraşüt mü?" "Umarım öyledir, kedicik. Yoksa uzun bir düşüş yaşayacağız."

"Hiç komik değil." Gidip o şeye biraz daha baktı. "Hayır, ciddi mi?"

"Bu fikri bana Naasir verdi." Bir sırtıma daha, gözleri parlak ve korumasızdı. Kamuflej yeşili kargo pantolonu ve siyah bir tişört giymişti.

Botlar; onu antrenman ringi dışında gördüğü en rahat haliydi.

Bu kadar iyi görünmesi çok saçmaydı. Vahşi.

Sonra paraşüt sırt çantasını taktı ve kayışları göğsünde birleştirdi.

"Benimki nerede?" Holly ellerini kalçalarına koydu ve çizmelerle kaplı ayağına vurmaya başladı. "Eğer beni burada bırakmayı planlıyorsan, seni yere sereceğim."

"Uçaktan nasıl atlanacağını biliyor musun?"

"Şey ... hayır." Adam başka bir koşum takımını çıkardığında ona kaşlarını çatı.

"Hadi o zaman Hollyberry." Bu sırtış onun derisinin altında daha da derinlere inmeye devam etti. "Hadi seni hazırlayalım."

Bu tehlikeli davetten on dakika sonra Holly kendini aşağıdaki ıssız toprakların ışısız karanlığının üzerindeki mürekkep siyahı gökyüzüne atlarken buldu. Soğuk havaya yuvarlandıklarında gülen çılgın bir vampire bağlanmışlardı. "Aman Tanrım!" Uçmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişti.

Havada yarıştılar, Venom ona atlayışın her aşamasında vücudunu nasıl tutması gerektiğini söylemişti. Kulağına geri sayımı söyledi. Paraşütü açmadan hemen önce "Çekiş için hazırlanın," dedi ve biraz yukarı sallandılar ipeksi karanlığa doğru süzülmeden önce. Holly yukarı baktığında paraşütü göremedi. Siyahın karşısında daha koyu bir siyahlık dışında gölgelik yok.

Venom'un ondan siyah giyinmesini ve uzun kollu giymesini istemiş olması şimdi daha iyi anlaşılıyordu. Ten rengi onunkinden daha iyi uyum sağlamıştı.

Hiç beklemediği bir yumuşaklıkla yere çakıldılar. Saniyeler sonra Venom paraşütü öyle bir hızla çekiyordu ki bu onun ilk atlayışı olmaktan çok uzaktı. O işini bitirirken etraflarındaki ölüm sessizliğini izledi. Görünüşe göre küçük ve düz bir dağın tepesine inmişlerdi.

İniş alanı o kadar büyük değildi, bu yüzden Venom'un karanlıkta orayı nasıl tespit ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

O güzel gözler.

Platonun yaklaşık otuz metre güneyde dik bir vadiye açıldığı anlaşıldı. Holly aşağıya baktığında ikmal paketlerini tespit etme umuduyla arkalarına düştüklerinde, yoğun bir yeşillik hissine kapıldı,

aynı şekilde iniş noktalarını çevreleyen her yönde büyüdü.

Paketlerden görünür bir iz yok.

Venom'a bakmak için döndüğünde, gecikmeli olarak bu "plato" nun çok daha büyük bir dağdan çıkan bir çıkıntı olduğunu fark etti. Ve yukarı çıktıklarını hissediyordu. "Aşağıda sürüleri göremiyorum." Venom'un uçakta ona verdiği küçük izleme cihazını çıkarıp çalıştırdı.

Izgarada iki sessiz, yanıp sönen nokta belirdi.

Holly rahatlamış bir nefes verdi. "İkisi de dağın daha yukarısında."

"Güzel. Onları yolda yakalayabiliriz." Venom sakladı Kollarında oluşan kanlı sıyrıkları görmezden gelerek bir tür çalılığın altındaki oluğa girdi. "Bir şey hissediyor musun?"

Holly başını salladı, örgüsü sırtına doğru kayıyordu. Siyah örgü şapkasını şimdilik çıkarmış, arka cebine tıktırmıştı - hilal şeklinde bir ay bile yoktu. Saçlarındaki renklerin parlaması ve varlıklarını ele vermesi için yeterli ışık. "Sana atlamak için doğru noktada olduğumuzu söylediğimden beri bir yön çekimi hissetmedim. Sence biz

çok uzağa mı sürüklendi?"

"Hayır. Bence o" -parmaklarını göğsünün üzerinde hafifçe gezdirdi- "gitmeni istediği yere doğru gittiğin için artık tatmin olmuş durumda." Dağın yamacına tırmanmaya başladı. "Bundan emin olmanın tek yolu Michaela'nın kale." Omzunun üzerinden tehlikeli bir gülümseme. "Her zaman bir başmeleğin elinde ölümü ve işkenceyi göze almak istemedin mi?"

Holly sıırttı. "Hadi yapalım şu işi."

Bu neşeli an çabucak kayboldu, ikisi de Karanlıkta yükseldikçe daha da temkinli oluyorlardı. Sorun karanlığın kendisi değildi -Holly de Venom da geceden korkmayan yaratıklardı. Bu karanlığın gizleyebileceği şeydi. Ne de olsa burası bir başmeleğin kalp bölgesiydi. Michaela'nın birçok evi vardı ama,

Dmitri'ye göre, burası onun en özel inziva yeri olarak kabul ediliyordu.

"Dur." Holly cihazı tekrar kontrol etti. "Neredeyse bir sırt çantasının tepesindeyiz."

Venom etrafına bakındı. "Buldum." Bir çalının tepesindeki paketi aldı. "Bu senin."

İki dakika sonra büyük sürüsünün yerini tespit ettiler.

Cihazı bir kenara bırakarak onunla birlikte devasa yaşlı ağaçların arasında yürümeye devam etti. Geniş gölgelikleri çok fazla çalılık olmadığı anlamına geliyordu. Venom elini kaldırdığında donakaldı. Yukarı baktı. Onun bakışlarını takip ettiğinde hiçbir şey göremedi... ama havada kanatların çıkardığı belirgin sesi duydu.

Kendilerini en yakın ağaç gövdesine yapıştırdılar.

Melek saniyeler sonra başının üstünden geçti. O ağaçların tepesinde süzülüyordu, belli ki devriye geziyordu. Tek bir soluk tüy, gözden kaybolmadan hemen önce Holly'nin botunun burnuna konmak üzere aşağıya süzüldü.

Kalbi gümbür gümbür atıyordu. "Çok yakındı."

"Daha dikkatli olmalıyız. Güvenli sınıra ulaşmış olmalıyız." Venom ağaçların gövdelerine doğru yürümeye başladı.

kendini gizlemek için gölgelerini kullanan eski ağaçlar.

Holly onu taklit etmekte hiç tereddüt etmedi. O çok şey yaşamıştı.

ondan daha eğitimliydi. Hayaletler gibi ormanın içinden akıp gidiyorlar, kanat sesleri havada fısıldadığı anda profillerini küçültmek için yere düşüyorlardı.

Yarım saat ve her damla arasında çıplak dakikaları vardı. "Burada olduğumuzu biliyorlar." Yirmi dakika önce örgü şapkasını takmış ve saçlarını altına sokmuştu, Ne olur ne olmaz.

"Bir şey kesinlikle güvenliği harekete geçirdi." Birkaç dakika sonra parmağını dudaklarına götüren Venom, ona da aynısını yapması için başıyla işaret ettikten sonra bir ağacın arkasına geçti.

Holly çoğu insanın yaptığı gibi hareketsiz kaldı. yapamazdı. Dmitri yakalanmamaları ya da arkalarında

herhangi bir kanıt bırakmamaları konusunda çok netti.

Varlığını. Raphael'in Michaela'yla bir savaşı ihtiyacı yoktu. Bu yüzden ikisi de ormanda dolaşan vampiri ortadan kaldıramazdı, tabii bunu asla Raphael'le ilişkilendirilemeyecek bir şekilde yapmazlarsa.

Sonuç olarak, Holly hareketsiz kaldı, hatta Vampir muhafız ağacının bir adım yakınından geçti. Parlama ihtimaline karşı gözlerini kapattı ve içindeki şeye teslim oldu.

İçgüdüsel olarak tespit edilmekten nasıl kaçacağını biliyordu. Bu teslimiyetle uzun süre savaşmış, geri dönemeyeceğine inanmıştı ama bu gece direnişi onları ortaya çıkarabilirdi.

O da pes etti.

Kendisinin kelimenin tam anlamıyla yok olduğunu hissediyordu, farkındalığı midesini bulandıran asidik bir yeşil tabakayla kaplanmıştı çünkü bu hiçbir şekilde insan olmadığının sessiz bir göstergesiydi. Bunu biliyordu. Elbette biliyordu. Ama bazen rol yapmayı seviyordu.

Etrafındaki havada bir değişiklik olarak hissettiği bir hareket.

Gözlerini bir parça açtı ve Venom'un ağacından dışarı adım attı. Ve o hızla tekrar görünür oldu. Rahatlama kanını öptü. Onu ileriye doğru sallamadan önce bir saniye durakladı. Kız hareket etti, karanlığın içinde akıp gitti.

onun gibi olmayan ama işe yarayan bir şekilde.

Adam kıvrımlıydı, bilmediği topraklarda sessiz bir kolaylıkla ilerleyen bir kobraydı. O ise gecenin bir yaratığıydı, sessiz kanatlı bir yarasa.

Harika, diye düşündü Holly'nin hâlâ Holly olan parçası. Şimdi kendini bir yarasa olarak hayal ediyordu. Sonar ne zaman devreye girecekti?

Bilincinde bir uyarı pırıldadı. Olamaz.

Öne doğru uzanarak parmaklarını Venom'un omzuna dokundurdu. Adam tamamen dururken kasları esnedi. Kadın, Venom'un ön tarafına bastırarak şekilde yer değiştirdi.

kulağı ağzının hemen yanındaydı. "İleride bir grup var. Belki beş kişi."

Venom ona nasıl bildiğini sormadı. Bu iyiydi, çünkü ona insan yarasa olabileceğini söylemeye hazır değildi. Çok seksiydi. Sadece sağ tarafı işaret etti. O tarafa baktı ve hiçbir tehlike ya da varlık hissetmedi. "Güvenli."

Sağa döndüler, hedeflerinden en az on dakika uzaklaştıktan sonra geri dönüp ormanda dolaşan muhafızların arkasından gelmeyi umdular. Bu onları terk etti

dağın tepesinde çömelmiş, gecenin içinde gizlenmiş dalları rüzgârda hışırdayan kalın gövdeli bir ağacın gölgesine girdi. Holly yukarı baktı, rüzgârın teninde bıraktığı hissi ve gölgenin gecenin içinde nasıl hareket ettiğini sevdi.

"İşte."

Arkalarına bakarak Venom'un işaret parmağı. Zaten sahip olduğu şeyi fark etmesi birkaç saniyesini aldı - aşağıya doğru sürünen erkekler ve kadınlar Yamaçtan aşağıya, vücutlarını gizlice tutuyorlardı. Muhtemelen vampirler.

Holly gülümsedi. "Ağı atlattığımızı fark etmeden gidelim." Tehlikeli bir sırıtış.

Ve tekrar hareket ediyorlardı, bu ortam için tasarlanmış iki yaratık. Bir kaplanın orman için tasarlandığı gibi değil. Hayır, onlar kaplanın arkasında fısıldayan gölgelerdi, görünmeden, fark edilmeden. Tırmanış zordu ve Holly bunu baldırlarında, uyluklarının arkasında hissetti -özellikle de ürkütücü tırmanıştan beri gözünün önünden gitmeyen asit yeşili

ama müthiş görünmez numara gözden kayboldu.

Lanet olsun. İnsan olduğu ortaya çıktı. kemiksiz bir kolaylıkla dağa tırmanamazdı. "Senin kemiklerin jöleden mi yapılmış?" diye mırıldandı Venom, ileride herhangi bir tehdit olmadığından emin olmak için durduklarında.

"Hayır. Spagetti."

Holly neredeyse kahkaha atacaktı.

Yumruk yaptığı eliyle omzuna hafifçe vurarak, kendisine uzattığı su şişesini aldı. Aynı şişeden içtiler. ikinci bir şişe açtı. Sonra, teni sıcaktan kızarmış ve kanı pompalanırken, ikisi de bilmedikleri bir bölgede yollarına devam ettiler.

Duyuları bir kez daha harekete geçtiğinde Venom'a bakıp başka bir yönü işaret etti ve o tarafa gittiler. Daha fazla tırmanış, daha fazla yön değişikliği, ter Soğuk gece havasına rağmen alnında boncuklar oluşuyordu.

Kale karanlığın içinden bir ışık şokuyla ortaya çıktı.

Holly vampirlerden kaçmaya o kadar odaklanmıştı ki Hedeflerine ne kadar yakın olduklarına pek aldırmış etmediğini meleklerden saklıyordu ... ya da Michaela'nın yüzyıllar boyunca sanatçıların ilham perisi olmuş, birçoğu ona tapmıştır.

Kalesi, sahibesi kadar güzeldi.

İlkel ormanın içinden bir kraliçe için inşa edilmiş bir kale gibi yükseliyordu. Narin kuleler ve spiral yürüyüş yolları, beyaz bir Yıldızların ve küçük hilal şeklindeki ayın yetersiz ışığında bile parlayan taş. İçindeki ışık yumuşak bir altın rengiydi, meleklerin yüksek balkonlara indiğini görebiliyordu Kalbini sızlatan zarif silüetler.

En yüksek kulenin en yüksek noktasından bir bayrak dalgalanıyordu.

Muhtemelen Michaela'nın amblemi. Bulundukları yerden zar zor görülebilen zarif bakımlı bahçeler kalenin içine girip çıkıyordu. Karanlık noktalar da vardı. Muhtemelen su, gölet ya da bir çeşit havuz.

"Michaela'nın kalp evinin bir mucize olduğunu duymuştum," diye mırıldandı Venom. "Ama bu beklenmedik bir şey."

Holly'nin kalbi gördüklerinin güzelliği karşısında konuşamayacak kadar doluydu. Bir sanatçı bunu parça parça yaratmak için yıllarını harcamış ve eserleri el üstünde tutulmuştu.

zaman içinde. Kale hiçbir bakımsızlık ya da kötü kullanım belirtisi göstermiyordu. Bu durum Holly'nin içeride neler olduğunu, ne gibi harikalar ve güzellikler bulunduğunu öfkeyle merak etmesine neden olmuştu. İçeride o kadar güzel zamanlar geçirmişti ki, Michaela'nın kahkahası onu esir almıştı-

Holly tereddüt etmedi. Kolunu yukarı itti ve Kasıtlı olarak ön kolunu ısırды, kan akıtacak kadar sertti.

Venom'un başı ona doğru döndü, gözleri kısıldı. "Sorun mu var?"

Acı zihnindeki son sisi de kovana kadar daha da sert ısırды. Kıza baktığında

Yine kale, bodur bir çirkinliğe dönüşmemişti, hala kıyaslanamayacak kadar zarıftı - ama ona hayranlık duymadan hayranlık duyabilirdi.

İstismara uğramış ön kolunu serbest bırakarak birkaç derin nefes aldı. "Uram Michaela ile yakınlaştı mı?" O zamanlar ölümsüzler dünyasında yaşamıyordu ama ölümsüz dedikodularına adanmış bir dergide çıkan bir makaleyi hayal meyal hatırlayabiliyordu. Bir muhabir, Uram ve Michaela'nın nasıl en iyi "güçlü çift" olduklarına dair övgü dolu bir yazı yazmıştı.

"Bu çok özel bir soru kedicik," diye mırıldandı Venom. "Cevabım evet. O olmadan önce onun sevgilisiydi. kanla doğmuş."

Holly çömeldikleri yerde parmaklarını toprağa gömdü. "Onu seviyordu," diye fısıldadı. "Onun entrikacı zihnini ve acımasız hırsını gördü, ama onu sevdi Her neyse." Islak bir sıcaklık gözlerini yaktı. "Kız güldüğünde, sonsuzluğun o kadar da keder dolu olmayabileceğini düşündü."

Venom ellerinden birini onunkinin üzerine kapatıp

topraktan kaldırdı. "Onun anılarına sahip misin?"

"Sadece flaşlar. Çoğunlukla gülerken ya da gülümserken."
O

kaleye doğru baktı. "Ötekilikten daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim." Göğsünün ağrımaya başlaması onu şaşırtmadı.

Kanatların yeniden ortaya çıktığını anlamak için aşağı bakmasına gerek yoktu.

Venom'un vücudu parıltıyı engelleyecek şekilde dönerek hızla çantasını silkti ve tam da bu olasılık için hazırladığı açık hava ceketini aldı.

Bir kez giyip fermuarını çektiğinde, onu şişirmeden vücudunun hatlarını takip etti - en önemlisi, parıltıyı engelleyecek kadar kalındı.

Emin olmak için Venom'a "Tamam mı?" diye sordu.

Başını salladı, saçları biraz öne doğru kaymıştı. "Hâlâ hissedebiliyor musun?"

"Ah, evet." Ceketin kapüşonu olduğu için örgü şapkasını içine yerleştirdikten sonra çantasını tekrar giydi ve iki uzun saniye boyunca gözlerini sıkarak kapattı. "Bu anılar beni ele geçirirse bir yük haline gelebilirim. Onunla tüketilmişti."

"Belki de Uram Michaela'nın Muhtemelen egosunu öyle bir noktaya getirdi ki

- "Venom sözünü kesti. "Bazı şeyleri bilmek için Kule yetkisine sahip olmaman çok sinir bozucu." "Bir de bana sor," diye mırıldandı Holly. "Kime ihtiyacım var? uyumak için mi?"

Kızın sorusu şakaydı ama Venom yavaşça gülümsedi. "Bu konuda sana geri döneceğim."

Ona parmağını gösterdi.

Gülümsemesi derinleşti ve aniden, Uram'ın anıları uzakta tutularak kendisi olmaya geri döndü. "Hazır mısınız?"

Başını salla.

Hafif yamaçtan aşağı aktılar, sonra da kaleye doğru geri döndüler. Venom yönünü sola çevirdiğinde, o da karşı çıkmadı. Onları kalenin arkasına götürmeye çalışıyordu ki bu çok mantıklıydı. Doğrudan kalenin

Çarpıcı yapının önü, yalnızca narin bir ses düşüşü yaratan bir fiskiyeyle kesintiye uğrayan temiz çimenlikti.

Umarım arka taraf saklanma yerleri açısından daha iyi olur.

İki melek saniyeler içinde birbirlerinin yanından geçerken Holly yere sarıldı. Meleklerin onu ve Venom'u fark etmemiş olmalarının tek nedeni

yeşillik bir çitin oluşturduğu dar bir gölge bandı. Kalbi göğsünde gümbür gümbür atan Holly, Venom'un arkasından ilerledi ve görüşünde yeşil bir kaplama belirlediğinde buna karşı koymadı.

Dinledi.

Ve köşeyi dönmek üzereyken Venom'u durdurdu. Bunun yerine, ikisi de sırtlarını

aynı yeşillik çitlere yaslandı ve gecenin içine karıştı.

Muhafız birkaç adım öteden geçti. Sola döndüğünde onları görmemesine imkân yoktu.

nöbet görevine devam edecek.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Muhafız döndü.

Holly elini attığını fark etmemiştir.

Venom'un göğsüne sessizce çarptı ve tehdidin icabına bakmak için yeni başlayan hareketini durdurdu. Kasları kadının dokunuşuyla titredi, vücudu gergin bir şekilde hazır bekledi.

Muhafız doğrudan onlara baktı.

Ağzı açılmaya başladı ama artık çok geçti. Holly gözlerini yakalamıştı. Onu yakalamıştı. O yaşlı bir vampirdi, ama Holly başka bir şeydi. Ve o çok, çok daha güçlüydü.

Daisy'nin enerjisi kendininkine katılmadan önce

olduğundan daha fazla. "Biz burada değiliz," diye

fısıldadı. "Sen burada

bir şey gördüm ama o sadece bir hayvandı." İkincisi kasıtlı bir kelime seçimiydi. Bir hayvan olup olmadığını

Michaela kedi, köpek ya da tavus kuşu besliyordu. Muhafızın zihni boşlukları en iyi şekilde doldururdu.

Uygun bir görüntü. "Tetiktesiniz, hiçbir şeyi kaçırmıyorsunuz ama burada görülecek bir şey yok."

Muhafız dalgınca omzunu kaşımadan önce esnedi. Bir an için başarısız olduğunu düşündü ama sonra adam "Lanet kediler" diye mırıldandı ve yoluna devam etti.

Holly sarktı.

Venom, muhafız çok uzaklaşmadan onu köşeye doğru çekti. O da en az onun kadar biliyordu ki büyülemenin sınırları vardı. Muhafız, ona hatırlamasını söylediği şeyi tam olarak hatırlayacaktı.

yeterince uzaklaşırsa, dönüp iki kez kontrol etmeye karar verebilir. "Bu zekiceydi, kedicik."

"Bunu neden düşünmedin?" Ondan daha güçlüydü, insanları çok daha uzun süre kontrol edebiliyordu. "Sen alacaktın fiziksel." Bunu onun vücudundaki şiddetli gerginlikte hissetmişti.

"İz bırakmaya ihtiyaç duymamaya alışkın değilim. Genellikle Jason, Naasir ya da Janvier etrafta gizlice dolaşiyor."

Tekrar sessizliğe büründüler, bir mesafe çömelerek yürüdüler.

Holly'nin sırtını, kendini simit gibi büküyormuş gibi ağrıtmaya yetecek kadar uzundu. Michaela'nın kalesi şaşırtıcı derecede güzel bir yapı olabilirdi ama aynı zamanda çok da büyüktü. Arazinin en arka tarafına giden sapağa ancak bir saat sonra varabildiler.

Neyse ki simit işkencesine değdi.

Arka bahçeyi ağaçlar dolduruyordu ama bu ağaçlar kontrollüydü ve dağın yamacındakilerden fark edilir derecede kısaydı. Holly ve Venom'a en yakın olanların dallarından şeftali ve kayısı sarkıyordu. "Bir meyve bahçesi."

Ağaçların altından sürünerek kalenin arkasına doğru ilerlerken gece havası keskin bir ısırık gibiydi Kendisi. Holly'nin göğsünün içindeki kanatlar nabız gibi atıyor, keskin kenarları derisine acımasızca sertçe çarpıyordu.

Holly melek kanatlarına dokunmuştu, en çok da Elena'nın.

Lonca Avcısı, Holly'nin kanatlara karşı duyduğu travmatik korkunun üstesinden gelebilmesi için temas teklif etmişti.

Bu

Muhtemelen sadece Elena onu yenmesine yardım edebilirdi.

Boğazını düğümleyen korku - çünkü onu bulan, kurtaran Elena'ydı. Holly'nin beynine bu bilgi kazınmıştı. Kasıtlı dokunsal deneyiminin bir sonucu olarak, melek kanatlarının güçlü olmalarına rağmen keskin değildi. Ellie'nin tüyleri Holly'nin parmaklarının altında ipeksi bir yumuşaklık kazanmıştı.

Holly'nin içinde yaşayan her neyse, bu doğal değildi. Bir şey bacağına sürtündü.

Zıplamasına engel olamadı. Kara kedi miyavlayarak kaçtı.

"Lanet olsun." Nöbetçilerin kedi seslerine alışık olduklarını ve onları pek umursamayacaklarını umarak Venom onun önünde karanlık bir silüet olarak yoluna devam etti. Onları evin arka tarafının ortasına değil, sağ tarafına götürdü. Yaklaştıklarında nedenini anladı; arka kapı sıkı bir şekilde korunuyordu ama yan tarafta yüksek pencereler vardı.

O pencerelerin hepsi kapalı değildi.

Kalenin yapısı, kapıdaki muhafızların bulundukları konumdan pencereleri göremeyeceği anlamına da geliyordu. Sadece melekler gökyüzünde güvenlik taraması yapıyordu.
zor olabilir.

O ve Venom sorunsuzca duvara ulaştılar. Holly onun yanına çömeldi, vücutları birbirine değiyordu. Ondan ısı yayılıyordu, teni çok sıcaktı-

Onu tanımlayan engerek yılanının izine rağmen kanlıydı. "Pencereye nasıl ulaşacağız?" diye fısıldadı, çünkü ulaşılabilir ilk pencere en az iki kat yukarıdaydı. zemin seviyesinde. "Tabii . . . Duvarlara tırmanabildiğini duydum."

Sırtışından, Holly'nin kendi sırtışını yakaladığı ve hakaret etmek istemediğini anladığı anlaşıyordu. Yılan gibi eğilimleri onun bir parçasıydı ve Holly'nin bunları görmezden gelmeye hiç niyeti yoktu - bu onun doğasının bir yönünü kabul edip diğer yönlerini kabul etmemek gibi bir şey olurdu. Ve Holly bu bütünden büyülenmiş ve etkilenmişti.

"Duvara göre değişir." Elini üzerinde gezdirdi. "Bu duvar eskidiği için son derece pürüzsüz. Taştaki dikişler bile aşınmış, geriye hiçbir şey bırakmamış. kavrama yüzeyi. Evde olsaydık denerdim ama evde olmadığımız için ..." Çantasını açarak, bir ucunda dört çatallı bir kanca olan bir ip bobini çıkardı. "İşte ihtiyacımız olan yer biraz şans, kedicik."

Holly geceyi dinlerken asit yeşili görüşünü filme aldı. "Bekle." Kolu Holly'nin dokunuşu altında kaskatı kesilmişti, teni sıcacıktı. "şimdi," dedi havadaki kanatlar optimum mesafeye geldiği anda.

Fırlattı.

Kanca açık pencerenin çıkıntısına takıldı ve çekiştirdiğinde tuttu. "Git."

İpi yakalayan Holly, aldığı dersleri hatırlamaya çalıştı. Uzman değildi ama Ashwini'nin arkadaşı olan avcılardan biri tırmanmayı seviyordu ve Holly bazen onunla birlikte. Elbette onun ne olduğunu bilmiyordu, sadece kötü yapılmış bir vampir olduğunu düşünüyordu ama bunun bir önemi yoktu. Demarco eğlenceli ve karmaşık olmayan biriydi, ilişkileri tırmanmaya odaklanmıştı.

Sorun şu ki, bu duvar çok kaygan olduğundan, kendini yukarı kaldırmak için üst beden gücüne ve kalçalarına güvenmek zorundaydı. Yapabilirdi -eğitimi sayesinde

Son dört yıldaki program - ama pencere pervazından sürünerek iyi aydınlatılmış bir geçide girmeyi başardığında savaşlardan geçmiş gibi hissediyordu.

İçeri girer girmez, ışığa karşı silüetinin görünmesini engellemek için sırtını duvara dayayarak kancaların sıkı durduğundan emin oldu. Halat bir saniye sonra gerildi. Venom acımasız bir hızla yukarı çıktı ve ipi yuvarlayıp çantasına geri koymaya başladı.

Kalp atışları çılgın dövmelelerinden kurtuldu.

Acı Holly'nin göğsüne ansızın saplandı.

Buranın hayal ettiği kadar güzel olduğunu görebiliyordu; ileride bir avize ışığı parçalara ayırıyordu.

masmavi halının üzerine düşen yağmur damlaları
Krem ve mücevher kırmızısı desenli. Ama bu güzellik onun
için kaybolmuştu, zihni asit yeşiline boyanmış pençeli bir
saplantıydı.

Başının sola doğru kaymasına engel olamadı. "Şu
tarafa."

Holly'nin vücudu duvarı delip geçmek istedi.

onunla kaderi arasında duruyordu.

Venom onun elini tutup sıktı. "Gizlilik, kedicik." Kulağına karşı bir mırıltı. "Koridordan aşağı inmeli ve evin o kanadına ulaşmanın bir yolunu bulmalıyız. Etrafa dağılıp yakalanmayı göze alamayız; içeride nöbet tutan melekler ve vampirler tehlikeli güçler olacaktır."

Adamın, yapmak üzere oldukları şeyi açıklamaktan çok, içindeki şeyle konuştuğunu hissediyordu. Fakat ötekilik dinlemek istemedi. Derisini o kadar sert itiyordu ki, Daisy'den fışkıran ölümcül enerji topu gibi içinden patlayacağını düşündü.

Hayır. Bu ikimiz için. Daisy'nin hiç şansı olmadı. Ve ölümden dönen Holly.

O bir insandı.

Uram'ın bu yankısını bir yerden başka bir yere götüren bir bavul değil.

"Git," dedi Venom'a dişlerini sıkarak, içindeki varlık üzerindeki kontrolünün mutlak olmadığını bilincindeydi.

Koridorda sessizce ilerlemeden önce engerek yeşili gözleri onunkilerle birleşti, eli onunkilerle sıcak ve güçlü bir şekilde birleşti. Sadece bir yere ulaştıklarında teması kesti

ve ileriye giden yolun açık olup olmadığını kontrol etmek için önündeki duvara sarılmak zorunda kaldı. Venom etrafına çok dikkatli baktı

Başını geriye atmadan önce.

İki parmağını havaya kaldırdı, sonra elleriyle kanat şekli oluşturdu.

Holly gözlerini işaret etti ve sorgulayan bir yüz ifadesi takındı. Büyücülüğü melekler üzerinde işe yaramıyordu - Ellie'yi saymazsak, Kule'deki en genç melek olan İzak, Ash ve Dmitri'nin gözetiminde onu yakalamaya çalışmasına izin vermişti. Tam bir başarısızlık olduğu kanıtlanmıştı.

Ancak Venom daha yaşlı ve daha güçlüydü. Şimdi eliyle öyle bir hareket yaptı ki, kız bunu elli-
Elli başarı şansı. Gücüne bakılırsa bu, ilerideki iki meleğin yaşlı, hatta muhtemelen tanıdığı insanlar olduğu anlamına geliyordu.

İçindeki kanatlar onu itti.

Üzerinden ölümcül bir soğuk aktı, elleri karıncalandı ve bilinçli iradesi olmadan esnedi. Onları öldürebilirim Melekler. Bu düşünce sanki biri kulağına konuşmuş gibi netti ve bu ses ona ait değildi.

Sikeyim.

Holly lanet olası bir zombiye dönüşmek üzere değildi. Venom'un bileğini ağzına götürdü ve hiç uyarmadan ısırdı. Güçle dolu kan...

Derin bir tanıdık kan dolaşımına çarptı ve damarlarında gezinen asit yeşili sisi dışarı attı. Kapanmasına yardımcı olmak için dilini yaranın üzerinde gezdirirken, güçlü bileğinin ağırlığıyla. Teşekkür ederim, dedi gözleri çok daha vahşi bir yeşilin gözleriyle buluştuğunda.

Parmak uçlarını kızın yanağında gezdirdi, sonra bir cebinden küçük bir ayna çıkardı. Kız merakla onu izlerken, adam aynayı bacağının yanında tuttu ve açtı. Bu kafasını uzatmasına gerek kalmadan köşeden etrafı görmesini sağladı.

Zekice.

İki dakika sonra "Şimdi" dedi.

Holly hareket etti, Venom arkasındaydı. Korkuluklardan inen meleklerin kanatlarının üst kemerleri Asma kat hâlâ görülebiliyordu; kalenin bu kısmının merkezi çekirdeği, tavana kadar yükselen geniş bir boş alandı. Melekler yukarı baktıklarında Holly ve Venom

ama iki adam da bir şeylere odaklanmış gibi görünüyordu. alt kattaki cilalı ahşabın üzerine indi. Holly tüm insanlık dışı hızıyla koştu ama geçit uzundu ve melekler o diğer uca ulaşmadan yere indi.

Duvara olabildiğince yakın bir şekilde halının üzerine düşerek sürünmeye başladı.

Zemin kattan sesler yükseliyordu, ama kelimeler anlaması zordu. Denemedi, sadece hedefine odaklandı ve ilerlemeye devam etti. Artık doğru yöne gittiğine göre, göğsünün içindeki tırtıklı kanatlar etini delmeye çalışmayı bırakmıştı ama derisinin hemen altında yattıklarını hâlâ hissedebiliyordu.

Sanki meleklerden biri tekrar yükseliyormuş gibi belirgin bir kanat sesi duyuldu.

Asma katın bu kısmının sonu, kanatları olan bir varlığa karşı yarışı kazanması için çok uzaktaydı. Holly sola yuvarlandı.

ve açık bir kapı aralığına girdi. Venom bir kalp atışı sonra içeri yuvarlandı ve kendilerini düzleştirmek için kapının arkasına geçtiler

duvara yaslandı. Holly'nin kalbi sertçe çarpıyordu ama bunun altında çok daha içgüdüsel başka bir çekim vardı. Onu çeken şey her neyse, şimdi o kadar yakındaydı ki, boğazına dolanan bir el özgür iradesini geçersiz kılmaya ve onu daha yakına çekmeye çalışıyordu.

Holly Mia'yı, anne, baba ve kardeşlerini, Ash ve Janvier'i, hatta Arabella ve Zeph'i düşündü.

Onu gören herkes. Onu tanıyan.

Hiç kimse elini onunkinin üzerine kapatıp sıkıca kavrayan vampirden daha fazla olamazdı. Kadın parmaklarını onunkilerin arasında dolaştırdı ve kararlı bir şekilde Holly'nin yanında durdu.

O ve Venom karanlık bir yatak odasındaydılar. Michaela'nın değil, o kadarını biliyordu ki artık gözleri karanlığa alışmıştı. Mobilyalar çok güzeldi; yatak bembeyaz çarşafarla kaplıydı ve yatağın kenarları zarif oymalı dört direklerle çevriliydi. Antika beyaz makyaj masasının yanında zarif kıvrımlı ayakları olan bir sandalye duruyordu.

Odanın ortasındaki ılık küçük bir avize olabilir.

Çok gzeldi ama kişiliksizdi. Kimsenin srekli olarak yaşamadığı trden bir odaydı. O zaman bir misafir odası, gzel bir oda. Bir odası bile varmış gibi grnyordu. Odanın diğer tarafında asılı duran dantelli perdelerin ardındaki özel balkon. Manzara-

Venom'a dirsek attı ... sadece bir bakış attı ve onun aynı balkon perdelerine baktığını grd. Bir parmağını dudaklarına gtrd, sonra duvarlar boyunca o yne doğru kaymaya başladı, ona kalmasını ve dış koridora kulak vermesini işaret etti. Hedefine giden yolu yarılamıştı ki meleklerin konuşması aniden daha duyulabilir hale geldi. Kapının hemen dışına taşınmışlardı.

Holly ikisinin sylediklerinden tek kelime bile anlayamadı. İngilizce konuşmuyorlardı.

Tabii ki değillerdi. O lanet olası Macaristan'daydı.

Lisede az buçuk Fransızca ve Almanca öğrenmişti ama bu dil ikisine de benzemiyordu. Macarca daha mantıklıydı. Belki de kıçından bir dil uyduruyordu çünkü hiçbir fikri yoktu. Sahip olduğu tek şey telefonunda Illium'un indirmesini sylediği bir uygulamaydı. Venom fısıldayarak perdelerle yaklaştığında, telefonunu dikkatlice cebinden çıkardı ama ana ekranı getirmek için düğmeye basmadı.

nce ceketinin fermuarını hafifçe -ve sessizce- açtı ve telefonu çenesinin yanına sıkıştırdı. ekran içeride olacaktı. Ekranı grmenin en iyi yolu bu değildi, ama çenesini göğsüne bastırırsa bunu başarabilirdi.

Ana ekranı getirerek, kaydırarak eviri uygulaması. Telefonu çoktan sessize almıştı, böylece uygulama konuşmayacaktı. Ancak, kelimeler ekranda gezinmeye başladı, uygulamanın sesi alamadığı boşluklar vardı. Ekranla gre, konuşulan dil

konusulan Macarcaydı ... Antik Yunancaya dönüşmeden hemen önce.

İki melek, tercih ettikleri iki dil, ama birbirlerini anladıkları çok açıktı.

Metnin üzerinde, uygulamanın eski Yunanca modülünün gerçek bir eski Yunanlı olan vampir bir profesör tarafından doğrulandığını belirten neşeli bir not belirdi. Ayrıca, bunun artık baskın bir lehçe olmadığı, ancak "istatistiksel olarak önemli bir yüzde" arasında hala popüler olduğu belirtiliyordu. ölümsüzler."

Holly, dışarıdaki konuşmayla çok daha fazla ilgilendiği için hemen ondan kurtuldu.

". . . huzursuz."

"Ne ... nöbetçileri ... ?"

"Hiçbir şey, ama ben ... tetikteyim."

". ... iyi bir pozisyonda ... eve girebiliriz, ancak dikkatli olmalıyız."

"Anlaştık. Kimse bizi geçemez."

Neredeyse tam dışarıdan kanatların açılıp kapanma sesi gelince Holly irkildi. Şey, bu onu kararını netleştirdi. Telefonunu bir kenara bırakarak Venom'un yaptığıı yaptı ve sessizce balkon kapılarına doğru ilerledi.

Perdeleri çok hafif aralayarak ortaya çıkardı. Ona konuşan bir bakış fırlattı.

Holly başını sallayarak, konuşmanın dökümünü göstermek için telefonu çıkarma riskini göze aldı.

Dikkatini kilitli kapıya vermeden önce çenesi sertleşti. Adam kızın saçını işaret edince kız kaşlarını çatı,

Ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Sivri hareketler yaptı.

Ne? Oh. Holly bunun için saçlarını sıkıca örmüştü.

ve ona verecek saç tokası yoktu. Bir "bekle" hareketi yaparak dikkatlice çantasına uzandı ve muzaffer bir şekilde bir çakı çıkardı. Pembeydi ve üzerinde altın yıldızlar vardı.

Venom ufak tefek şeye gözlerini devirdi.

Yüzünü ona dönerek, muhafazanın bir tarafının üst

kısmına sıkıştırılmış metal kürdanı çıkardı. Daha önce hiç

Rania'nın ona hediye ettiği kızlara özgü akının -evet, onu hatırlamak hala acı veriyordu

Arkadaşı gitmişti ve tırnak törpüsü ve küçük, ince bir ayna gibi şeylerle doluydu, tekrar kullanılması gereken iğrenç bir kürdan vardı. Söylemeye gerek yok ama Holly onu asla ağzına yaklaştırmamıştı. Ancak son rujunu tüpten çıkarmak istediğinde işe yaramıştı.

Muhafazanın diğerk tarafında çok daha mantıklı bir çift cımbız bulunuyordu.

Kadın kürdanı çıkardığında Venom'un gözleri fal taşı gibi açıldı. Sırtarak, metal çiviği kullanarak kilidi tekrar kurcalamaya başlamadan önce hızlı ve sert bir öpücükle onu şaşırttı. Holly'nin dudakları şişmiş, hassaslaşmış ve ağzı bir gülümsemeye dönüşmüştü. İkisi de melek kanatlarının gölgesiyle donup kaldılar.

kapının açık kamasından odaya akıyordu, sadece Koridordaki melek nöbetçilerden birinin sırtını bu odaya dönerek durduğu anlaşılnca rahatladı.

Venom'un kasları titriyor, vücudu garip bir pozisyonda duruyordu.

Holly'nin kilidi açtığını fark etmesi bir saniye sürdü ama son hamlenin ses çıkaracağını biliyordu. Böylece beklediler ... ve sonra melek ortağına seslendi ve Venom döndü. Son klik sesi, sesin altında süzüldü.

dışarıda sohbet ediyordu. Ama kapıyı açacağı sırada elini onun koluna koydu ve camın arkasından başını salladı.

Rüzgâr ağaçların arasından hışırdadı. Hiçbir şekilde fırtına değildi ama bu odanın ana kapısını çarparak kapatmaya yetiyordu.

balkon kapısını açmaları gerektiğini söyledi. Yine beklemek zorunda kaldılar. Ve beklemek. Holly'nin kaslarına kramp girme tehlikesi vardı, göğsündeki doğal olmayan kanatlar itişip kakışıyordu ama kendini tuttu.

Burada sıkışıp kalmanın tek iyi yanı, güvenlik görevlisi meleğın taramalarını zamanlayabilmeleriydi. gökyüzünün tam üstündeydi ve büyük ihtimalle onları görecekti. Görünüşe göre yaklaşık iki dakikalık bir açıklıkları olacaktı.

eğer zamanlamayı doğru yaparlarsa. Holly kapüşonunun sağlam olduğundan emin oldu ve Venom'un örgü şapkasında kayma belirtisi olup olmadığını kontrol etti.

Ve bekledim.

Venom onun baldırını sıktı.

Rüzgar durmuştu. Ve melek az önce geçti.

Yüz yirmi saniye sonra dönüp onları görecekti.

Kapıyı açan Venom, Holly'nin dışarı çıkmasını bekledi. Kendisi dışarı çıkmadan ve kapıyı büyük bir sessizlikle çekip kapatmadan önce. Sonra çömeldi ve kürdanı kullanarak yeniden kilitledi. Daha sonra da ona Kürdanı düzgünce çakının içine koydu, bıçak da cebine girdi.

Tüm bu süre boyunca, onu bir zombiye dönüştürmeye çalışan dürtüyle savaştı.

Balkondan görünen manzara muhteşemdi; karmaşık bir bahçe labirentine ve onun ötesinde bu sıradağları oluşturan diğer dağlara bakıyordu. Yıldızlar gökyüzünde parıldıyordu.

Gece gökyüzünün güzelliği, içindeki acıyı hatıraların delici sızısına dönüştürüyordu. Pek çok kez uçmuştu o gece gökyüzünde. Pek çok kez, kulelerin arasında gizlenmiş olan yüksekteki düz çatıya inmişti. O kadar çok kez, o yıldızların altında sevgilisiyle kanat çırpıyordu ki.

Holly boğazının kilitlendiğini hissetti. "Onu sadece bir canavar olarak düşünmüştüm," diye fısıldadı Venom'a. "Onu hiç bir canavara dönüşmeden önce bir hayatı olduğunu düşündü.

Bir kadını sevdiğini ve kanında beklentiyle yıldızlarla dolu gökyüzünde uçtuğunu."

Venom'un eli onun elinin üzerine kapandı. "O ve Raphael bir zamanlar arkadaşları."

Holly onu görmeye çalıştı ve bugün görebildi. İki melek, güzel ve güçlü, birlikte gülüyorlardı, tüyleri Güneş ışığında parlıyordu ve gözleri ıslık ıslık. "Onu öldürmek zorunda kalmak Raphael'in canını yakmış olmalı."

"Başka seçenek yoktu." Venom ilerideki balkonu işaret etti. "Boşluğu geçebileceğini düşünüyor musun?"

Yetmiş saniye kaldı.

Gözlerini gökyüzünden ayırmak zorunda kaldı, içindeki kanatlar gerilmek ve bu balkonu süpürmek istiyordu. Bu istek o kadar güçlüydü ki

Kendisi bir melek değildi. Yükselmeyecekti; kanlar içinde ve kırık bir şekilde yere çakılacaktı. İçsel savaş beş değerli saniyeyi yedi.

"Evet," dedi zihinsel olarak boşluğu ölçtükten sonra.

Önce Venom gitti ve sessiz bir çömelişle karşı tarafa indi. Sığ nefes alan Holly, sürünerek

... ve sonra uçarak diğer balkonun uzak tarafına kondu.

Ona doğru döndüğünde Venom'un gözleri parlıyordu.

Omuzlarını kaldırdı ve ellerini açarak sessiz bir şekilde bunu nasıl yaptığımı bilmiyorum diye cevap verdi.

Ötede başka bir balkon uzanıyordu.

Altmış saniye kaldı.

Tekrar zıplayarak kendilerini köşede buldular; balkonun uzak tarafında bir kule yükseliyordu. Ve Holly'nin göğsü o kadar sert parlıyordu ki, ışınları hissedebiliyordu.

Ceketinin siyah kumaşını delmeye çalışıyordu.

Dişlerini sıktı ve elini Venom'un koluna koyarak diğer eliyle yukarıyı işaret etti. Onu çağıran şey her neyse, o kulenin içindeydi. Venom dudaklarını onun kulağına götürürken elini sırtında gezdirdi. "Söylentiler vardı Michaela hamile olabilir. Bir çocuk odasına girmek üzere olma ihtimalimiz var mı?"

İçindeki sevinç ve öfke açığa çıktı. Şiddetli bir dozda kıskançlıkla birlikte.

"Bilmiyorum," dedi karanlık nabzın içinden. "Başmelekler yıllarca hamile kalmadıkça, hiçbir çocuk ondan olmayacaktır."

"Michaela istemeden de olsa Uram'ın bir parçasını çocuğa aktarmış olabilir."

Holly'nin yüzündeki tüm kan yerini soğuk bir dehşete bıraktı. "Ne yapacağız? Eğer bir çocuksa?"

"Yapabileceğimiz tek şeyi yapıyoruz," diye yanıtladı Venom. "Raphael'e söyleyeceğiz."

"Öylece mi?"

"Bir başmeleğin çocuğundan bahsediyoruz."

Evet, dedi kafasının içindeki güçlü fısıltı, zayıfların burada yeri yok.

Holly ellerini yumruk yaptı. "Benimle kalmak gittikçe zorlaşıyor."

Venom'un çenesi gerildi. "Taret pencereleri "Kaynakla kapatılmışlar," diye mırıldandı karanlıkta çömelirken, "ve o yüzeye tırmanmanın bir yolu yok. Bu balkon kapılarından geçip gerisini halletmemiz gerekecek." Omzunun üzerinden baktı. "Yirmi saniye kaldı Benim hesabıma göre. Eğer o dönmeden içeri giremezsek, balkona çıkın."

Bir bebeğin de uluyan aynı karanlık dürtülerle uğraşıyor olabileceği fikri dehşete düşürüyordu onu.

Holly yine de çakısını çıkardı ve Venom'a kürdanı verdi.

Bu onun on beş acı dolu

saniyeler içinde karanlık odaya girebildiler. Nöbetçi melek sırasını savmaya başladığında içeri girerek gözlerinin alışmasını beklediler.

Bir sandalyenin üzerine atılmış bir gömlek, kapının yanında düzgünce dizilmiş botlar, küçük şifonyerin üzerinde bir tarak ve kolonya ya da tıraş losyonu olabilecek bir şey. Sağda bir açıklık, ötesinde karanlık.

Yatak boştu.

Rahatlamayan Holly, halının üzerinde sessizce ilerleyerek, sağ tarafta cam bir kapının ardında sıhhi tesisatın bulunduğu geniş bir giyinme alanına göz attı. Her şey Boş. Venom'a başparmağıyla onay verdi ve Venom ortaya çıktı.

Holly'nin yakalanması durumunda gizlice destek sağlayabilmek için kendini gizlediği siyah havuzdan çıkardı. Bir sonraki sorunları bu odanın kapalı kapısıydı. Bu kapı

iki melek nöbetçinin bulunduğu aynı asma geçide açılacaktı.

Çenesini sıkarak kapı kolunu çevirdi ve Venom kaplumbağa yavaşlığıyla kapıyı birazcık araladı. Geçidi incelemek için aynasını dışarı kaydırmaya ancak yetecek kadar bir aralık. Yüzündeki acımasız ifade ona ne gördüğünü anlattı.

Şimdi ne olacak? diye mırıldandı.

29

Bekliyoruz, diye karşılık verdi Venom.

İkisi de kapının arkasında yere oturdular.

"Peki ya ..." Yatağı ve kayıp sahibini işaret etti.

"Yatağın büyüklüğüne göre vampir ya da ölümlü," Venom Doğrudan kulağına doğru mırıldandı, dudakları vücudunun daha önce hiç bu kadar hassas olduğunu fark etmediği bir kısmını okşuyordu. "Benden çok daha yaşlı vampirleri büyüleyebilirim, bu yüzden Dmitri'nin yaşında biri olmadığı sürece sorun olmaz."

"Peki bu nasıl oldu?" Holly sonra fısıldadı Elini yanağına bastırarak başını aşağı doğru çekti. Avucunun içi sıcacıktı, kirli sakalları ortaya çıkmaya başlamış ve cildine ilginç bir şekilde sert bir doku kazandırmıştı. "Hâlâ gelişmekte olduğunu anlıyorum ama İnsan avını yaşlı ölümsüzlere büyülemek mi?" Holly'nin gücündeki artış, vücuduna zorla girmiş olan ürkütücü şey yüzünden anlamlıydı ama Venom'un böyle bir mazereti yoktu.

"Dmitri de ani patlamalarla güçlendiğini söylüyor. Sanki vücut belli bir noktaya kadar gelişiyor, sonra tek seferde."

Bu ölümsüz bir şekilde mantıklıydı. "Hipnotize edici güçleri olsun ya da olmasın, bu adamın sizin büyücülük yaş sınırınızın altında olduğunu ummak iyi bir bahis değil. Bir başmeleğin içindeyiz. kale."

Venom sırttı ve omuz silkti.

Kız ona kaşlarını çatınca, "Kitty" diye mırıldandı. Kitty koluna hafifçe vurdu. Adam onun yumruk yaptığı elini tuttu ve dişlerini parmak eklemlerine geçiriyormuş gibi yaptı.

Dudakları

seğirdi . . . ve sorun değildi. Çünkü bu işte birlikteydiler.

Venom'un birkaç dakikada bir koridoru kontrol etmek için aynasını kullandığı bir saat geçti. Holly'nin göğsündeki ağrı

Yavaş yavaş o kadar şiddetlendi ki, hafifletmek için nafile bir çabayla avucunu göğsüne bastırdı. Venom hareketi gördü ve elini onun kalçasına koydu. Kadın o eli kavradı, sıkıca tuttu. Ve nefes almaya çalıştı.

"Melekler ters yönde yürüyorlar," dedi üç dakika sonra. "Taret girişi doğrudan solumuzda olmalı."

"Hadi yapalım şu işi." Meleklerin burnunun dibinden gizlice geçmeye çalışmak büyük bir riskti ama göğsü ikiye ayrılma tehdidi altındayken burada oturmak da onu kanlı, kırık bir karmaşa içinde bırakıyordu.

Kapıyı açan Venom melekleri izlemek için dışarı çıkarken Holly'ye el salladı. Holly itiraz etmedi ya da tereddüt etmedi. O

Sessiz adımlarla tarete açılacak tek olası kapıya doğru ilerledi; kapı köşeye doğru açılmıştı.

Eli kapı koluna gitti. Kapı

kilitliydi.

Kahretsin.

Omzunun üzerinden baktığında Venom'un ona doğru geri çekiliyordu. İş o noktaya gelirse melekleri büyüleyebileceği umuduyla bakışlarını ileride tuttuğunu biliyordu. Ama o melekler saniyeler içinde asma katın diğer tarafına döneceklerdi. Yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

görünmekten kaçınmak.

Venom'un kilidi açması için zaman yoktu.

Holly kilide baktı... ve asit yeşili bir fısıltı kolundan aşağı yuvarlanıp kilidin içine girdi. Garip bir şekilde sakinleşti, acı artık acı verici değildi, kapı kolunu tekrar çevirdi. Bir saniye sonra içerideydi. Venom engerek hızıyla

Ona katıldı, ikisi birlikte ses çıkarmadan kapıyı kapatmayı başardılar.

Dili kurumuş ve kalbi davul gibi çarpan Holly ona baktı. Kulenin bu kısmı karanlıktı ve göğsü parlıyordu. Venom'un gözleri de öyle. Parmaklarını onun sol elmacık kemiğine dokundurdu. Güçlü ve sıradışıydı ve eşsiz . . . ve her zaman onu sarayında görmek istemişti. Ama o Raphael'e gülünç derecede sadıktı. Nedenini hiç anlamamıştı. Raphael güçlü bir yavruydı ama o binlerce yıl daha yaşlıydı ve çok daha fazla güce sahipti. Yine de Raphael sadece engerek gözlü bu vampirin değil, Dmitri'nin de sadakatini elinde tutabiliyordu.

Bunu hiç yapamamıştı. Bir zamanlar arkadaşlıkları vardı. Uzun zaman önce. Raphael onun arkadaşındı. Sığınak'ta hava ve ateşten kanatlarla yarışmışlardı ya da öyle hissettirmişti. Raphael'in yükselişinden sonraydı. bir şeylerin değiştiğini fark etti. Yavru çok güçlü hale gelmişti ve bunu kabullenmekte zorlanıyordu.

Ne kadar aptalmış.

Tanıdığı genç melek yükselmeden önce Raphael'i öldürmeliydi.

"Holly."

Holly bir yılanınki gibi yarılmış gözlere baktı, Venom'un elleri üst kollarını kavrıyordu. "Buradayım," diye homurdandı, boğazı düğümlenmişti. "Artık çok güçlü. Düşüncelerime girip duruyor, beni kendisine dönüştürüyor."

"İç." Venom bileğini kızın ağzına doğru tuttu.

Bir kez daha, onun eşsiz ve acımasız Güçlü kan, yankıyı işlevini yerine getirebileceği kadar uzağa itmesine yardımcı oldu. "Uzun süre dayanamayacağım," diye uyardı onu. "Bu yerde çok güçlü." Holly'nin zayıf bedeninde sıkışıp kalmıştı ama saldırıdan beri uykuda olan bir güçle doluydu.

"O zaman keşiflerimizi bitirelim ve buradan gidelim."

Holly kulenin tepesine doğru kıvrılan merdivenlere döndü. Merdivenler dardı ama bakımlıydı ve

metal korkuluklar sağ taraf boyunca uzanıyordu. Önce o gitti. Venom onu durdurmaya çalışmadı.

Beni asla sınırlamayacak. Uçmama yardım edecek.

Bu bir hediye idi, sıkı sıkı tuttuğu bir hediye.

Tarete yaklaştıkça, daha da zorlaşıyordu.

göğsündeki şiddetli baskıyı görmezden gelmeye başladı.

Holly bu baskıyı hafifletmek için nafile bir çabayla ceketin fermuarını açtı.

İçinden çıkan asit yeşili ışık karanlığı delip geçti. Kule odasının kapısında asılı duran devasa asma kilidin demirinde parıldadı.

Kır şunu.

Bir elinin tırnaklarını avucuna batıran Holly diğer eliyle çakısını aldı, sonra da küçük tırnağını kullanarak kürdanı dışarı itti. "Açılacak bir kilit daha,"

Venom'a söyledi. Kırık bir asma kilidi saklamanın hiçbir yolu yoktu ve arkalarında varlıklarına dair hiçbir iz bırakmayacaklarına söz vermişlerdi.

Venom başlamak için çömeldi.

Şakaklarından ter damlamaya başlayacak kadar uzun sürdü, içindeki basınç bir kazana dönüşmüştü. Ceketini ve çantasını çıkarıp ikisini de kapının yanına bıraktı.

Venom o anda asma kilidi açtı ve yere bıraktı

Eşyalarının yanında sessizce durdu, sonra hızla çantasını çıkarıp onunkinin yanına koydu.

Ayağa kalkarak elini kapı kolunun üzerine koydu. "Önce ben gideceğim."

Holly başını salladı çünkü içeri girmesi gerekiyordu ve bunu sağlamanın en hızlı yolu anlaşıyordu.

Venom onun çenesini tuttu ve gözlerinin onunkilerle kilitlendiğinden emin oldu. "Kontrolü elinde tutmak için ihtiyacın olan kanı al."

Ancak başıyla onayladıktan sonra kapıyı açtı.

İçerideki oda sadece asit yeşili bir parıltıyla aydınlanıyordu. Holly önce bunun kendi göğsü olduğunu düşündü... ama ışık dairesel alanın ortasındaki bir şeyden geliyordu.

Venom'un elini acımasızca sıkıca kavrayarak, ona baktı. korkutucu bir manzarayla karşılaştı: bir beşik. Beyaz ve

narin.

Midesi bulandı. Bir bebek mi?

Hayır. Lütfen hayır.

Venom'un nefesini içine çektiğini hissetti ve sonra ikisi sessizce yaklaştılar, o korkunç beşiğe bakabilecek kadar yaklaştılar. Ancak beşikte yatan şeye dokunma mesafesine gelmeden önce bir şeye çarptılar. Karşılarında bir bariyer parladı ve onları öyle bir güçle itti ki, ikisi de tökezledi, ayaklarını zorlukla tuttular. Rengi Holly'ye Michaela'nın kanatlarını hatırlatan parıldayan bir bronzdu. Onlar izlerken, tüm beşiği ışıltılı bir güç topuyla çevreleyen bir kafes haline geldi.

"Bu da ne?" Holly parmaklarını bronz güce doğru kaldırdı ama dokunmadı.

"Görünüşe göre Michaela gücünün statik parçalarını geride bırakabiliyor." Venom ışıltılı yapıyı taradı.

"Muhtemelen Cascade doğumlu bir yetenek, aksi takdirde Şimdiye kadar bu konuda söylentiler vardı. Tahminimce bir noktada yapıyı yeniden şarj etmesi gerekecek."

Holly soruyu sormuş olsa da artık cevabı umursamıyordu. Beşikteki yeşil parıltı onu çağırıyordu. Kalbi çarpıyor, göğsü zonkluyordu, yaklaştı ... kafesin içinden bakmaya yetti ve şekilsiz ve bükülmüş bir ... gördü. Bir çocuk değil.

Kafası yoktu. Gözleri yoktu. Burnu yoktu. Uzuvarları yoktu. Göğüs kafesi yoktu.

Kalça yok. Omurilik yok.

Ne insana, ne ölümsüze, hatta ne de hayvana benziyordu. Bir araya getirilmiş bir kil yığınının başka bir şey değildi. ete dönüştü. Ama o çarpık et yığını nefes alıp vererek yükselip alçalıyordu ve soluk kahverengi teni asit yeşili parıltının altında bir bebeğinki kadar kırılgandı.

Ortasından, belli belirsiz bir kanat şeklini andıran, bükülmüş ve mide bulandırıcı derecede yumuşak görünümlü bir kemik çıkıyordu. Ama bu bir kanat değildi. Peki o neydi? Yetişkin bir parmağın ucu, sert, kare bir tırnakla tamamlanmış, asidik parıltının sahte yaşamının altında çürüyormuş gibi görünen bir et parçasının ıslak parlaklığının altında çıkıntı yapıyordu. Ve oh,

Tanrım, diğer tarafında üç yetişkin dişi çıkmıştı.

Nasıl nefes alabiliyordu? Burnu yoktu, ağzı yoktu. Beyni yoktu. Nasıl canlı olabilirdi?

Midesi bulandı.

Öfkesi yükselen Holly geri çekilmeye başladı ... ve kanatlar gerildi, gerildi ve göçle savaşmak için hiçbir şey yapamadan onu yırttı.

- - -

Venom Holly'nin sırtının sertleştiğini, omurgasının tehlikeli bir kavis çizdiğini gördü. Ağzı sessiz bir çılgınlıkla açıldı, vücudunun her hücrelerinden asidik yeşil ışık mızrakları dökülüyordu. Ona doğru ilerlerken bile İnsanlık dışı bir hızla, ışık tek ve sıkı bir ışın halinde birleşti ve kafese doğru akmaya başladı.

Kafes onu acımasız bir güçle Holly'ye geri fırlattı.

Titredi, burnundan ve gözlerinden kan aktı, ama vücudu neredeyse aynı anda tekrar eğildi.

Asit yeşili enerji bir kez daha kafesi yumrukluyor.

Venom bu sefer geri püskürtüldüğünde hazırды. O

Güç geri geldikten sonra ama kontrolü tekrar ele geçirmeden önce Holly'yi yakaladı.

Onun gözleriyle bağlantı kurdu. Ama korktuğu gibi, Holly onun büyüleme yeteneğine karşı bağışıklıydı. Güç tekrar yükselirken gözleri parlıyordu. Ve elinin bastığı yer Onu yakalamaya çalışırken karnında bir ıslaklık hissetti. Ne olduğunu anlamak için bakmasına gerek yoktu.

Her vampir kanın keskin metalik tadını bilir.

İçindeki enerji, bronz kafesteki enerji haznesine ulaşmak için gösterdiği çılgınca çabayla onu kelimenin tam anlamıyla parçalara ayırıyordu. Venom anlık bir karar verdi.

Holly'nin boğazını tek bir güçlü eliyle kavradı ve sertçe sıkarak kan akışını kesti. Vücudu gevşemeden önce neredeyse bir dakika boyunca kasıldı.

Bir insan ölmüş olurdu.

Holly'nin insan olmadığı gerçeğine güveniyordu. Çünkü eğer öldürseydi. Bir daha asla böyle bir acı yaşamayacaktı.

Onu kollarının arasına alıp odanın diğer ucuna taşıırken hissetmeyi beklediği duygu içini parçalamıştı. Onu pencere kenarındaki koltuğa oturtup nabzını kontrol etti.

Rahatlama, midesine inen soğuk bir yumruk gibiydi.

Yaşıyordu ve parıltı durmuştu. Bu onu İçindeki şeyin yapmakta olduğu şeyi yapmak için onun bilinçli olmasına ihtiyaç duyduğuna inanıyordu. Bu da kendi bilincinin tam olmadığı, bir parazit olmadan var olamayacağı anlamına geliyordu. Beşikteki zonklayan dehşette olduğu gibi.

bükülmüş ve parçalara ayrılmıştı. Holly'yi konak olarak kullanması gerekiyordu. Ancak, konağının vücudunu içten dışa tükettikten sonra dışarı fırlayan bir böcek gibi, dışarı çıkmak için onu öldürecekti.

Holly'yi koltuğa bırakan Venom, bir göz atmaya gitti. efendisine verebileceği her ayrıntıyı vermesi gerekiyordu. İçgüdülerini ona bu şeyin var olmaması gerektiğini söylüyordu.

bilinen anlamda canlı değildi, derisinin altındaki yükselip alçalmalar nefes alıp vermeye sadece yüzeysel bir benzerlik gösteriyordu. O izlerken, bu yükselme ve alçalma rastgele pürüzlü bir şekilde titreşti ve soldu, titreşti ve soldu. Titredi.

Ve yüzeyin altında çürümüş yeşil bir ipucu yakaladı: Çürüme.

Tüm detayları zihninde saklayan Venom, listesindeki bir sonraki şeye geçti ve doğrudan bronz kafese dokundu. Bu ama o bu sonuca hazırlıklıydı ve engerek akıcılığıyla yuvarlandı. O da Raphael kendisini iten gücü başmelek olarak tanımlayabilecek kadar uzun süre.

Bunu atlatamazdı.

Bu da ona tek bir seçenek bırakıyordu: Holly kendine gelmeden önce onu buradan çıkarmak zorundaydı ve İçindeki kötücül enerji bir kez daha kendisinin bu diğer

parçasıyla yeniden bağlantı kurmaya çalıştı. O da yapmak zorundaydı

Raphael'le konuşup Holly'nin ölümüyle sonuçlanmayacak bir çözüm bulana kadar onu bundan uzak tutmak.

Çünkü Venom bunu kabul etmedi.

Kulaklarını Holly'nin

Bilincini yeniden kazandığında, bir tanesini açıp açamayacağını görmek için kulenin etrafındaki pencerelere gitti. Cevap iyi değildi: daha önce düşündüğü gibi, pencereler kaynakla kapatılmıştı. Ayrıca camı kırmanın gerçek bir etkisi olmayacak şekilde tasarlanmışlardı; camlar bir kuştan daha büyük bir şeyin geçemeyeceği kadar küçüktü, pencere çerçevesinin kendisi ise kalın metalden yapılmıştı.

Michaela bu varlığın kaçmasına izin verilemeyeceğini açıkça anlamıştı. O zaman neden var olmasına izin verdi? Güç için mi? Yoksa Uram'ı, onun geri dönmesi için umut besleyecek kadar mı sevmişti?

Bu zaman ve mekânda bunların hiçbirisi önemli değildi. Sadece Holly önemliydi.

Venom onu geldikleri gibi çıkarmak zorunda kalacaktı.

Meydan okumayı her zaman sevmiştir, diye düşündü acımasızca.

Odayı tekrar gözden geçirerek, arkalarında varlıklarına dair hiçbir iz bırakmadıklarından emin oldu. Belli ki Michaela zihinsel olarak güç kafesine bağlı değildi, aksi takdirde oda muhafızlarla dolup taşardı.

girdikten bir dakika sonra. Yerde Holly'nin kanından ona ihanet edecek bir damla kalmadığını doğruladıktan sonra, cesedi alıp odadan çıktı, sonra da yere koydu ve asma kilidi bulduğu pozisyonda dikkatlice yeniden kilitledi.

Holly'yi tekrar ceketinin içine sokmak ve fermuarını çekmek yeterince kolay oldu; ona oyuncak bebek diyerek iğnelemek için bir not aldı. Daha önce ona hançer gibi bakmıştı.

aynı derecede iğneleyici bir cevapla karşılık verdi. Çantası bir sorundu. Ancak, ceket dışarıda olduğu için içinde yiyecek ve kıyafet değiştirmekten başka bir şey yoktu. Bu yüzden her şeyi kendi büyük çantasına boşalttı, sonra

boş çantasını da oraya sıkıştırmayı başardı.
Onu tekrar kucağına aldı ve boynundaki morluğa bakmamaya çalıştı.

Bunu yapmıştı.

O, zaman içinde asla vicdansız olmamaya, kadınlara asla bir erkek gibi davranmamaya çok dikkat etmiş bir adamdı. tek kullanımlık mallar. Kız kardeşleri onu terk etmiş olabilirdi ama bu, onlara zarar vermenin değil, bakmanın görevi olduğunu bilerek büyümüş bir adam olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. "Özür dilerim kedicik," diye mırıldandı, merdivenlerden inmeye başlamadan önce yanağını kızın saçlarına sürttü.

Dibe inmek sorun değildi.

O kadar ağır değildi. Uyanıkken çok büyük bir varlık gibi görünmesine rağmen oldukça küçüktü ve ona karşılık verdi. Merdivenlerden indikten sonra onu tekrar yere yatırıp sırtını duvara yasladı ve kapıyı birazcık aralayarak risk aldı.

İki melek elli adım kadar uzakta duruyordu.

Venom beklemeye karar verdi. Şimdiye kadar gördüklerine bakılırsa bu kule herkese kapalıydı. Meleklerin görevi kimsenin eve girmemesini ve beşiğe ulaşmamasını sağlamaktı.

Yukarıda. Michaela o bronz kafesle birlikte kocaman bir uyarı işareti de bırakmıştı. Yaratıcı ve acımasız cezalar konusundaki şöhreti göz önüne alındığında, halkının emirlerini hiçe sayarak.

Venom onlara tareti kontrol etmeleri için bir sebep vermediği sürece.

Sorun Holly'yi beşikteki varlıktan uzaklaştıracak kadar uzun süre baygın tutmaktı. Venom Central Park'ta göğsünde parlayan kanatları unutmamıştı ama bu kısa sürmüştü. O güç hazneye dokunma mesafesine gelene kadar tamamen ele geçirmeye çalıştı. Ve sadece içerideydi anılar Holly'nin kendi zihniyle birleşmeye başlamıştı.

Çılgılık çılgılığa sabırla geçen bir saatin ardından gözleri açılmaya başladı.

"Özür dilerim," diye tekrar fısıldadı ve onu boğarak bilincini kapattı.

Gözyaşları boğazını tıkadı, üç yüzyılı aşkın bir süredir ilk kez yanaklarından aşağı yuvarlanmakla tehdit etti.

Bir dakika sonra, safra boğazını yakmaya devam ederken koridora baktı. İki nöbetçi ortadan kaybolmuştu. Asma katın tamamının temiz olup olmadığını kontrol etmek için başını uzatmaya cesaret etti. Evet. Melekleri fark etti aşağı uçarak kanatlarını açmaya karar vermiş olmalılar.

Ama yakında döneceklerdi.

Holly'yi omzunun üzerinden attı, zaten yaralı olan karnına verdiği zarardan dolayı irkildi ve kapıyı arkasından kapattı. Bekleme süresini onu tamir etmek için kullanmıştı. Arkasından kilitlensin diye içeriden kapıyı açtı ama emin olmak için kontrol etti. Sonra hızlı bir sessizlik içinde kaleye girdikleri yere doğru ilerledi.

Alan hâlâ boştu ve pencere hâlâ açıktı. Holly'yi bir duvara yasladıktan sonra çantasını çıkardı, kancasını ve ipini çıkardı, sonra kancayı olabildiğince güçlü bir şekilde sabitledi. Zaten birkaç iz bırakmışlardı. Diğerleri kaçınılmazdı ama umarım kimse uzak bir yolun sonundaki bu pencere çıkıntısına çok dikkatli bakmamıştır. Koridor.

Holly'yle birlikte aşağı inmek kolay olmayacaktı ama sonunda çantasını öne taşımaya ve onu fazladan bir iple sırtına bağlamaya karar verdi. Bu onun için en rahat pozisyon olmayacaktı ve muhtemelen müthiş bir sırt ağrısıyla uyanacaktı ama hayatta kalacaktı. Çantasını ve Holly'yi yerleştirdikten sonra gökyüzünde kendisini fark edecek kadar yakın kanatların olmadığı bir zamanı bekledi.

Gökyüzünün açık olması için on dayanılmaz dakika geçti.

Venom pencereden dışarı savruldu.

Üzerindeki ağırlıkla birlikte ip avuçlarını yırttı. Zar zor hissediyordu. Yapısı onu diğer birçok acı türüne karşı sertleştirmişti. Bağlandıktan sonra vücuduna kızgın engerekler ve kobralar atıldığında, dişleri Bildiğiniz tek şey acı ve dehşet olana kadar zehiri savunmasız etinize tekrar tekrar batırmak. Venom'u dehşete düşürebilecek pek fazla kâbus ve dengesini bozmaya yaklaşabilecek kadar az acı yoktu.

Doğaüstü bir hızla hareket ediyordu.

Ayakları alarm sesi duyulmadan çimlerin üzerine indi. Holly'yi çözdü ve çimlerin üzerine yerleştirdi. Sırt çantasını doğru pozisyona getirdikten sonra kancayı yerinden çıkarmak için halatı sert bir şekilde salladı.

Karar verildi.

Yüzyıllar boyunca uyguladığı, uyguladığı ve tekrar uyguladığı hareketi tekrar denedi. Aptal şey kımıldamadı.

Venom derin bir nefes aldı, onu işaretleyen yaratıkların buz gibi soğukluğuna uzandı ve tekrar fiske vurdu.

İp kayarak aşağı indi, kanca düştü.

Onu yakaladı, ipi sardı ve sırt çantasına bağladı, bunu Holly'yi omzunun üzerinden atarken incitmeyecek şekilde yapmaya dikkat etti. Bunu bir sonraki dakika yaptı. Holly meyve bahçesinde koşarken inledi ama adam durmadı. Ve bir muhafızla karşılaştığında, hiç düşünmeden vampiri büyüledi ve Holly'nin diğer gardiyana verdiği talimatın hemen hemen aynısı:

Bir kediden başka bir şey görmediniz. Davetsiz misafir yoktu.

Bir kalp atışı sonra gitmiş, karanlığın içinde kaybolmuştu. Engerek hızını kullanarak ağaçların arasına ulaştı, tepesinde uçan meleklerin süpürmelerinden kaçınmak için hareket patlamalarını zamanladı. Ağaç gölgesinin altında bir kez bile durmadı.

Genelde hızını sadece ara sıra kullansa da, bu gece vücudunun dayanabildiği kadar uzun süre tam gaz koştu.

Sonsuz bir dönem değildi. Sadece üç yüz elli küsur yaşındaydı ve henüz gücünü kazanmaya başlamıştı.

Sonunda durup arkasına baktığında kaleyi görebiliyordu ama artık oyuncak bir kaleydi, beşikteki varlık ile arasına koyduğu mesafe

Holly önemli bir tane.

"Venom."

Bu halsiz ses üzerine Holly'yi omzunun üzerinden bırakarak, sırtını bir ağaca yaslayıp oturttu ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Konuş benimle, kedicik." Bu bir yalvarış gibiydi.

Elini kaldırıp zayıfça bileğinin üzerine kapattı. "Nerede . . ." Sesi bir törpü gibiydi.

"Bekle." Çantasını silkerek bir şişe su çıkardı ve boğazını ıslatmasına yardım etti. "Bu daha iyi mi?"

Belli belirsiz bir baş sallama, başını kalenin olduğu yöne çevirme. "Hâlâ hissedebiliyorum." Göğsü parlıyordu.

"Dövüşebilir misin?"

Başını sallamadan önce gergin bir an yaşadı. "Evet. O benim

kafası kadar." Sesi çok sert çıkan, tam olarak doğru olmayan bir nefes daha, boğazındaki hasar barızdı.

Yaptıklarıyla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde içten içe üşüyen Venom, kadının yüzündeki saç tutamlarını okşadı.

"Biz

Göğsünü ve karnını kontrol etmem gerek." Onu omzunda taşıyarak daha fazla acı verdiğini biliyordu ama onu güvenli bir yere götürmenin tek yolu buydu.

Ceketinin fermuarını açtığında ve altına giydiği siyah bluzu nazıkçe yukarı çektiğinde Holly ona karşı koymadı. Tek merhamet kanın kurumamış olmasıydı, bu yüzden üzerindeki kumaşı yırttı. Hasarı görmek için el fenerine ihtiyacı yoktu; göğsü asit yeşili parlıyor, tenini aydınlatıyordu.

Çatlaklar deri boyunca yayıldı.

Kalbi kanlı depremin merkez üssüydü.

Venom'un dişleri alt dudağını itti, kanının kokusundan dolayı değil - Holly çok güzel kokmasına rağmen -Ama onu incinmiş, acı içinde görmek, ona yüzyıllardır kimsenin yapmasına izin vermediği şeyler yaptı. O kırılgandı, Holly.

Venom kırılgan insanlarla takılmazdı.

Bileğini kızın ağzına doğru kaldırdı. "İç."

Gözleri onunkilerle buluştu, içlerindeki acı yakıcıydı.

"Aldım

senden zaten bir kereden fazla kan aldım." Kaşlarını çatınca yeniden kendisi gibi göründü. "Eğer hayatta kalacaksak zayıf olamazsın."

Venom kıkırdadı, kaslarındaki düğümler hafifçe gevşedi. "Beni zayıflatmak için senden birkaç ısırıktan fazlası gerekir."

Kadın tereddüt etmeye devam ettiğinde, çenesindeki inatçı çizgi onun yakından tanıdığı bir şeydi, çantasına uzandı ve bir şişe kan çıkardı.

yalıtımlı taşıyıcı. "Ashwini'nin ikramı. İhtiyacım olabileceğini söyledi." Elena'nın avcı arkadaşı -ve Janvier'nin karısı- Venom'un annesinin "üçüncü göz" dediği şeye sahipti, bu yüzden Venom iki yalıtlı şişenin yarattığı ekstra ağırlıkla mücadele etmemiştir.

"Önce iç," diye emretti Holly, nefes alış veriş düzenliydirdi. "Ben içmeyi tercih ederim. Böyle içmeyi sevmiyorum."

Kızın canı yanarken tartışarak vakit kaybetmek istemeyen Venom şişenin kapağını kapattı ve yudum yudum içmeye başladı ... ancak dudağını kıvrarak şişeyi ağzından çıkardı. "Aromalı."

Holly'nin dudakları kıvrıldı, gözlerinde bir kıvılcım belirdi. "Ne aromalı?" İğrenç şeyi tekrar dudaklarına götürdü ve bir yudum aldı.

"Baharatlı." Ve isteksizce kabul etti, tadı o kadar da kötü değildi. Biraz daha içti. Ve evini düşündü. Hanın büyük mutfağının sıcaklığında, annesinin tarçınlı Diwali sırasında tencereye karanfil ve kakule koyardı. Renk, neşe ve en tatlı kokularla dolu Işık Festivali her zaman yılın en sevdiği zamanı olmuştur.

Holly uzanıp elini onun elinin üzerine koydu, zayıf ama kararlı bir tutuşu vardı. "Ne oldu?"

Venom geçmişî hakkında konuşmazdı. Çoktan gömülmüş ve toza dönüşmüştü. Ama o anda, baharatlarla birlikte Dilinin ucuna kadar gelen ve içinde sıcak bir gizlilikle çözülen anılar karşısında sessiz kalamadı. "Evim," diye fısıldadı. "Bu kan bana evimi hatırlatıyor." Gülümsemesi hüznün ve mutluluğun eşit parçalarından oluşan bir şeydi. "Uzun zaman önce."

"Bırak tadına bakayım."

Ona şişeyi vermedi. Öne doğru eğildi. dudaklarını onunkilere bastırdı. Boşta kalan eli adamın yanağına uzandı, nazik öpücüğünü kabul etti ve birbirlerinden ayrıldıklarında gözleri ıslaktı. "Bunu özölüyorşun."

"Evet. Bazen." New York artık onun eviydi. Ailesinin yaşadığı yerdî - Yedi, Raphael, Janvier, hatta birkaç genç aptal, ama onun bir parçası her zaman İpek Yolu'ndaki bir handa yetişkinliğe ulaşan o çocuk olacaktı. Sıcak hava, yükselen sesler

Binlerce farklı lehçe ve dilde konuşma, renk ve kaotik vahşilik, büyük bir şehrin duman ve tozundan çok uzakta delici yıldız ışığı, anılar sonsuza dek içinde yaşayacaktı.

"Geri dönebilir misin?"

Holly'nin ne sorduğı hakkında hiçbir fikri yoktu. Başını iki yana salladı. "Eve değil. Eve gidemem."

Parmakları onun parmaklarında sıkılaştı.

"Ama Hindistan'a gidebilirim," dedi Neha'nın saçlarını tekrar tarayarak. "Neha benden hoşlanıyor. Bana ve Janvier'e Charm ve Guile diyor. Hangimizin Charm, hangimizin Guile olduğunu bir türlü çözemedik. hangi."

"Hep Hindistan'a gitmek istemişimdir," dedi Holly titrek bir nefesle. "Ve Çin'e. Büyük büyükannem ve büyükbabam Xi'an diye bir yerden gelmişler."

"Gideceğiz." Bu sözle birlikte Venom parmaklarını kızın morarmış boğazında gezdirdi. "Özür dilerim."

Elini tutarak avucuna beklenmedik tatlılıkta bir öpücük kondurdu. "Ben değilim. Holly olarak kalmama yardım ettiğin için teşekkür ederim. Şimdi iç."

Venom, geçmişten bahsetmesini sağlayan sihri barındıran kan şişesini bitirdi ve istediği geleceği, kazanmak için ölümüne savaşıacağı geleceği düşündü. "Hindistan'a yapacağımız yolculukta," dedi, "Delhi sokaklarında bir motosiklete bineceğiz, at arabası çeken öküzlerden, cılız çekçeklerden ve Şehir arabalarındaki gösterişli vampirler. Neha'ya seninle sürpriz yapacağız. Sadece dikkatli olmalıyız. seni tutmak."

Bileğini kaldırdığında Holly'nin dişleri bileğine battı. O bileği sanki incinebilecek değerli bir şeymiş gibi kucakladı. Holly çok tuhaftı. Adamın kalbini, imkânsız olduğunu düşündüğü şekillerde acıtıyordu. Ama o içtikçe, vücudundaki çatlakların santim santim iyileşmeye başladığını gördü.

Normalde içtiğinden daha fazla içti ve iyileşmesine yardımcı olmak için dilini yaranın üzerinde gezdirirken bunu son derece nazik bir şekilde yaptı. Gülümsedi. "Dikkatli ol kedicik. Bana iyi davranmaya başlarsan benden hoşlandığını düşünmeye başlayacağım."

"Bunu düşüneneğim, Engerek Surat."

Geri döndüğü için sırtarak ayağa kalktı ve elini uzattı. "Hareket edebilir misin?"

Adamın yardımını kabul etti ve yavaşça ayağa kalktı, sonra da aynı yavaşlıkla esnedi. "Evet," dedi sonunda. "Morarmış hissediyorum ve göğsümdeki ve karnımdaki et yeni ve kırılğan, ama zayıf değilim. Sadece dikkat etmem gerekecek. yaralar."

O konuşurken çantasını karıştırıyordu. "İşte," dedi, değişiklik olsun diye yanında getirdiği uzun kollu siyah tişörtü bulmuştu. "Üzerindeki kanı da temizlememiz gerekiyor."

Ceketini çıkardı, kanlı üstünü sıyırdı.

Sonra neredeyse boş bir şişedeki suyu süngerle

kurumuş kanı temizledi. "Temiz miyim?"

Venom onun küçük, zarif, mükemmel formuna baktı. Ve onu hayatta kalmakla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde ısırarak istedi. "Arkanı dön."

Kadın başını salladığında, adam da başını salladı. "Kan gitmiş." Damlacıklar kot pantolonunun kemerine batmış olabilirdi ama bu şu anda uğraşabilecekleri bir şey değildi.

"Ceketine ne kadar bulaştı?" diye sordu kadın temiz tişörtünü giydikten sonra.

Ceketinin iç astarının

Su geçirmezdi ve zaten nemli olan üst kısmı kullanarak onu temizleyebildiler. Ne kadar yakın olsalar da, onun kokusu Ona kedi yavrusu gibi sarılmıştı. Onu kollarının arasına alıp keşfetmek, ona karşı hissettiği tutkulu, büyülenmiş, koruyucu çekimin en değerli şey olan yuvaya dönüşüp dönüşmediğini anlamak istiyordu.

Ama önce onu güvenli bir yere götürmeliydi.

Bez olarak kullandıkları kanlı üstlüğü alarak, "Beş dakika içinde döneceğim. Tehlikeli bir şey görürseniz, o bebek dişlerinizle zehirleyin."

Ağaçların arasında kaybolurken hırıltısının sesi aklından çıkmıyordu, hedefi durmadan kısa bir süre önce gördüğü su yoluydu. İşte orası. Kayaların üzerinde yuvarlanan küçük bir dere. Diğer tarafta duran iri gri kurt bu bölgede hiç de sürpriz değildi. Gözleri parlıyordu

Venom'un üstünü yıkaması gibi Venom da konsantre ıslak demir kokusu. Vampirlerin iyi burunları vardı ama tazi değillerdi. Bu, bir vampirin koku izlerini takip etmek için kullanmasını engellemelidir.

Michaela'nın yanında avcı doğumlulardan biri olsaydı durum farklı olurdu ama eski Kraliçe

Konstantinopolis ve şu anki Budapeşte Başmeleği'nin avcılar söz konusu olduğunda garip bir kör noktası vardı.

Lonca'nın hizmetlerini kullandı ve avcılara göre Venom kendi bölgesindeki avcılara nezaketle davrandığını biliyordu.

Ancak, Lonca ile daha derin bir bağlantısı yoktu.

Raphael ölümlü bir avcıya aşık olana ve dünya tersine dönene kadar Kule de öyle.

Aşağı. Çoğu ölümlü, hatta en güçlüleri bile ölümsüzlerden uzak dururdu. Bu onların sağlığı için iyiydi.

"İyi avlar dostum," dedi Venom yolun karşısındaki kurda, yerinde duran ama hiçbir şey yapmayan kurda.

Agresif hareketler birbirini andırıyordu ve kurt Venom'un av olmadığını biliyordu.

Saniyeler sonra Holly'nin yanına dönüyordu. Onu sırt çantasıyla otururken buldu, ceketini üzerindeydi ama açıktı; yeşil parıltı titreşmeye devam ediyordu. Muhtemelen hareket etmek için tüm gücüne ihtiyaç duyacağının farkında olduğundan, çantasını onunkinin içinden çıkarmamıştı ama görünüşe göre yeniden paketliyordu. Başını kaldırmadan, "İlk ihtiyaç duyabileceğimiz şeyler en üstte olacak şekilde düzenledim," dedi.

Venom onun hareket ettiğinde sessiz olduğunu biliyordu. "Burada olduğumu nereden biliyordun?"

Omuz silkti. "Seni hissedebiliyorum."

Normalde başka türlü davranması gerekirken bunu umursamadan sürüye doğru yürüdü ve çömelerek içine baktı. "Neden o kan şişesini

üst?" Açılmamış olandı. "Ben zaten bir tane içtim."

"Daha uzun süre soğuk ve iyi kalacağını sanmıyorum.

Belki sabaha kadar, o zaman alırsın." Ona hınzırca bir gülümseme. "Acaba ne aromalı?"

"Ashwini'den bir daha asla hediye kabul etmeyeceğim," diye mırıldandı Venom ama elbette bu bir yalandı. Kahinin ona verdiği her şeyi kabul ederdi. Kimse ona böyle demiyordu ama hepsi onun böyle olduğunu biliyordu. Ash henüz gerçekleşmemiş şeyleri görüyordu ve eğer sizi size bir hediye verecek kadar sevdiyse

Yardım eli, almamak için embesil olmak gerekir.

Elbette Ashwini'nin güdülerini her zaman doğrusal değildi. "Sana hiç bir şey söyledi mi?" diye sordu Holly'ye.

kandan arındırılmış plastik bir torbaya koyup çantanın ön cebine yerleştirdi.

Holly başını sallamadan önce uzun bir duraksama oldu. "Bilmek istediğine emin misin? Bu sana kaderin doğasını sorgulatabilir ve kader ve özgür irade."

Venom'un hemen ilgisini çekmişti. "Anlat bana."

31

"Bir gün," diye başladı Holly, "o ve Janvier'in evinde çimenlerin üzerinde tartıştıktan sonra, çimlerin üzerinde oturmuş Hudson'a bakıyor ve asla sahip olamayacağım hayat için üzülüyordum, Ashwini yanıma oturdu ve 'Holly' dedi."

Vahşi yeşil gözleri onunkilerle buluştu. "O zamanlar hâlâ Sorrow'dum ama o gün bana özellikle Holly dedi. Ben Holly demedim. onu düzelttim çünkü sesinde sessiz olmamı ve dinlememi söyleyen bir ton vardı. Ve dedi ki ..."

"Seni zaten iki kez boğdum," diye mırıldandı Venom ölümcül bir ipeklilikle, yine de onu içindeki varlıktan kurtarmak için yaptıklarından memnun değildi. "Üçüncü seferin uğurlu olduğunu söylerler."

Kahkahası pervasız ve korkusuzdu ve bu kahkaha kendi kahkahası olana kadar onu içmek istedi. "Ona o kadar odaklanmıştım ki," dedi dudaklarında kalan bir gülümsemeyle. "Bana söyleyeceklerini duymak için vücudum neredeyse titriyordu - geleceğim mi? Ölümüm mü? Ne? Sonunda Ash ağzını açtı ve 'Hintçe öğrenmeyi unutma' dedi."

Venom gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Uh-huh." Omuzları titriyordu. "Ash'in etrafında uzun süredir bulunmasaydım, onun tamamen delirdiğini düşünürdüm.

tuhaf şeylerinden birini söylediğinde onu dinlemeniz gerektiğini anlayacak kadar. Bu yüzden online bir kursa katıldım." Son cümle Venom'un anavatanının dilinde söylenmişti.

İçinde kocaman bir şey yayıldı, vahşi bir neşe adı olmayan bir şey. Aynı dilde, "Aksanınız üzerinde biraz çalışmanız gerekebilir," dedi.

"Ve Mandarin dilini konuşamıyorsun, o yüzden kapa çeneni."

O dilde cevap verdi, gözlerinin açıldığını gördü. "Ben İpek Yolu'nda büyüdüm," diye hatırlattı ona. "Ayrıca Neha'nın sarayında yüz yıldan fazla zaman geçirdim ve Neha'nın sınırın ötesinden gelen pek çok saray mensubu var." Hepsi Holly'yle aynı lehçeyi konuşmuyordu; Neha birçok varyasyonu öğrenmek zorunda kalmıştı.

Hindistan'ın diğer bölgelerinde tercih edilen dilleri öğrenmek zorunda kalmıştı. "Naasir her zaman insanların hangi sırlardan bahsettiğini bilmemekten hoşlanmadığını söyler. Ben de öyle."

Holly'nin gülümsemesi son derece keyifli, açık bir şeydi. "Büyükannem çocukluğum boyunca beni Mandarin okuluna gönderdi. Cumartesi sabahlarımı çizgi film izlemek yerine orada geçirmek zorunda kaldığım için çok sinirlenirdim." Kelimeleri üç dilin karışımından oluşan bir dille söyledi paylaştılar. "Ama büyüdükçe mutlu oldum. Onunla kendi annesiyle konuştuğu dilde konuşabiliyorum. Ve bu özel bir şey, anlıyor musunuz?"

Venom anladı. "Janvier Hintçe konuşuyor, tıpkı Ashwini," dedi ona. "Yedi'nin çoğu da bu dili mükemmel bir şekilde kavlıyor. Bunun bir nedeni de birden fazla dil öğrenmeye zaman bulacak kadar yaşlı olmaları..."

"Ama gerisi senin ailen oldukları için," dedi Holly, elini kaldırıp parmaklarını onun yanağında gezdirerek. "Ee, jaanuu, gitme vakti geldi mi? Ayrıca, arkanda bir kurt olduğunu biliyor muydun?"

"O sadece çevresindeki diğer yırtıcıları merak ediyor. bölge. Göz temasıyla ona meydan okumayın ama zayıf da görünmeyin." Venom kurda izin vermek için arkasına baktı

farkında olduklarını biliyordu. "Sadece geçerken uğradığımızdan emin olmak istiyor."

Venom çantayı çekti ve ayağa kalktı.

Uzattığı eli kabul eden Holly, onu kendini yukarı çekmek

için kullandı. "Güvenli evimiz, bizim için

Yürüyerek mi?"

"Evet. Ama şafaktan önce varamayabiliriz." Holly olması gerekenden daha güçsüzdü.

kendininkiyle. "Açık alanda yakalanma ihtimalimiz varsa ormanda kamp yapmamız gerekecek."

"Evet, bir başmelek evine gizlice sızmayı başardıktan sonra bu berbat olurdu." Çekiştirerek Ceketinin kapüşonunu saçlarının üzerine geçiren Holly, fermuarını kapattı.

Böylece yüzü düzgün bir şekilde çerçevelenmiş, vücudu sık siyah bir hat haline gelmişti. "Hadi yapalım şu işi."

Koşmaya başladılar, kurt kendi bölgesine dönmek için ayrılmadan önce bir saatten fazla bir süre boyunca onlarla birlikte koştu. Venom hızlarını Holly'nin de koruyabileceği bir seviyede tutmuştu. Beklediğinden daha iyi gidiyordu. Tam güçte olsa bile onun kadar hızlı olamazdı ama bu işi eğlenceli hale getirecek kadar hızlı olabilirdi.

Yollarına çıkan bir kütüğün üzerinden uçarken, omzunun üzerinden ona sırtlamak için döndü.

O da sırttı ve koşmaya başladılar.

Kanatlar ara sıra tepelerinde uçuyor ve uçtuklarında ikisi de yere çömelip hareketsiz kalıyordu. Kaleden uzaklaştıkça Holly'nin göğsü daha az iniyordu. parlıyordu-Venom biliyordu çünkü fermuarını açıp sık sık kontrol ediyordu, ta ki küçük bir dağ köyüne girdiklerinde kadının üzerinde asit yeşilinin titreşimi kalmayana kadar. Vücut.

Şafak ufukta kırmızı bir çizgi halinde süzülüyordu ama dağlarda keçi güden çiftçilerin henüz uyanmadığı kadar uzaktaydı. Venom ve Holly köyün içinde gölgeler gibi ilerliyor, köpekler havladığında durmuyorlardı.

Çoktan gitmişlerdi ve ormanlara geri dönmüşlerdi. Köpeklerin alarına karşılık olarak kimse perdesini bile kıpırdatmadı. Eğer biri onları görseydi, sadece iki karanlık siluet görürdü. Venom perdeyi çekmişti.

saçlarını ördü ve kimsenin onu tanımaması için gözlerini çok az açık tutmaya özen gösterdi.

Şafaktan önce güneş gözlüğü takmak bir ipucu olabilirdi.

Köyden biraz uzaktaki ağaçların arasında güvendeydiler, Venom'un ikinci şişe kanı içebilmesi için durdular, ardından Holly ondan beslenmeye devam edecekti.

İyileşme. Ondan önce ona yanında getirdiği hazır yiyecekleri verdi: Holly'nin bilinen anlamda bir vampir olmadığını, gerçek yiyeceğe de ihtiyacı olduğunu asla unutmadı. Holly bir paket peynir ve kraker yerken, o da kan şişesini açtı ve -son şişenin uyarısıyla- temkinli bir yudum aldı.

Kraker, kahve ve fındık kavurma.

Güldü. "Ashwini bana bu sefer New York'u verdi."

Kalbinin bir başka evi. Hiç tereddüt etmeden içti, sonra Holly'yi tekrar öptü, böylece o da tadına bakabildi. Ve böylece o da Holly'nin tadına bakabildi.

Dilini onunkine karşı şakacı bir şekilde yaladı. "Kaçarken çılgınca uygunsuz bir seks yapalım mı?"

Dişlerini kızın alt dudağına batırdı, sadece acı verecek kadar.

"Ah." Kız da aynısını ona yaptı ve birbirlerinden ayrıldıklarında ikisi de nefes nefese kalmıştı.

"Bir yatak," dedi Venom ipek gibi. "Bir yatak ve zaman istiyorum." Onu usulca, yavaşça okşama, içine çekme lüksü.

Holly'nin nefesi kesildi. "O zaman hareket ettirelim." "Önce beslen." Ama Holly'ye bileğini vermedi.

Bunun yerine, onun dışında hiç yapmadığı bir şey yaptı. Boğazından beslenebilmesi için ona doğru eğildi. İnce parmakları boynunun kenarına kıvrıldı, yumuşak bir nefes Tenini öpüyor, kokusu sevecen bir kedi gibi etrafını sarıyordu.

Küçük dişlerini damarına batırdığında zaten sert olan siki taş gibi sertleşti. Onu beslemek, ona bakmak, ona o kadar büyük bir zevk veriyordu ki, daha önce başa çıktığı her şeyin ötesinde bir belada olduğunu biliyordu. Onu kucakladı

başını ona doğru uzattı ve samimi kan öpücüğünün verdiği zevkin tadını çıkardı.

Acele etmedi, yudum yudum içip bitirmek yerine yavaşça yudumladı.

Öpüşmeyi bitirdiğinde, dudaklarını onun tenine bastırdı. "Tamam," dedi boğuk bir ses tonuyla. onu doğru şekilde okşadı, "belki de zevk almaya başlayabilirim

Bazı çok sınırlı durumlarda kan içmek." Boğazına doğru bir sokulma. "Benden beslenir misin?"

Venom ürperdi. "Güvende olduğumuzda." Fazla bir şey almayacaktı, daha çok teklif ve kabul hakkında hareket edecekti. daha fazla.

Tekrar boğazına sokuldu, küçük ve hiddetli ve ona karşı garip bir şekilde nazikti. "Kıvrılıp uyumak istiyorum."

"Yakında." Ten tene teması kesmek için kendini zorlayan adam, ayağa kalkmadan önce hızlı bir nefes aldı ve aynı anda onu yukarı çekti. "Neredeyse geldik."

Hızlı bir koşuya başladılar, Holly taze kan ve yiyecek enjeksiyonundan sonra daha akıcı hareket ediyordu. Onun Beşikteki iğrençlikten uzakta olması da muhtemelen yardımcı oluyordu; uzaylı enerjisinin onu ele geçirmesine karşı savaşmak için ne kadar az güç harcamak zorunda kalırsa, kendine o kadar fazla zaman ayırabiliyordu.

İkisi, gerçek şafak dünyayı yanan altın mızraklarla yararken hedeflerine ulaştılar ve parlak kırmızı. Bu hedef, ağaçların derinliklerindeki bir kulübeydi. Ormanın içine dağılmış başka kulübeler de vardı ama hepsi birbirinden o kadar uzaktı ki mahremiyet güvence altındaydı. Çok zenginlerin sahip olduğu bu kulübeler, kayak sezonu için tasarlanmış kışlık evlerdi.

Asıl pistler kısa bir mesafedeydi, bu da kulübelerin etrafındaki ormanın sık olduğu ve evleri yemyeşil bir yalnızlıkla koza gibi sardığı anlamına geliyordu.

Bu pansiyonun sahibi olan zengin vampir, Jason'ın casus ağının bir parçasıydı. Venom bir keresinde Raphael'in

casus şefine -Yedi'nin bir üyesi
-Bir vampirin bu kadar uzun süredir

Michaela'nın bölgesinde uzun süredir bulunanlar artık Raphael'e sadık olabilirdi. "Michaela'nın da kendine göre zamanları var," demişti Venom, "ama o Çoğunlukla kötü değildir ve bölgesindeki masumları korur."

"Ayrıca vampirleri canlı canlı yüzüyor ve derilerini Jason, aysız bir akşam vakti Kule'nin balkonunda dururlarken kanatlarıyla geceye karışarak cevap vermişti.

Venom omuz silkerek, "Bunun dışında," dedi.

Jason'ın gözleri gerçekten de mizahla parlıyordu, yüzünün bir tarafını kaplayan kabile dövmesi ince kıvrımlar ve noktalardan oluşan şaşırtıcı bir eserdi. "Michaela bir kadının ölüm emrini verdi.

Müttefikimizin çok sevdiği bir vampirdi," diye cevap verdi sonunda, mizah soğuk bir karanlığa gömülürken. "Bu hak edilmiş bir ölüm değildi-Michaela emri verirken kaprisliydi ve

Sonrasında özür dilese de, pişmanlığı ölüye yeniden hayat veremedi. Müttefikimiz ve sevgilisi beş asırdır birlikteydi ve birbirlerine adanmışlardı.

Her zaman bir başkası. Ne kadar uzun yaşarsa yaşasın, Michaela'yı kaybından dolayı asla affetmeyecek."

Ölümsüz olmayan birinden, hatta bir ölümsüzden bile daha mantıklıydı.

genç ölümsüzün anlayabileceği bir şeydi. Aşk onların dünyasında nadiren rastlanan bir hediye idi, özellikle de yüzyıllar boyunca sürecek kadar gerçek bir aşk - bu bir hediyenin ötesindeydi. Bir hazineydi.

"Michaela işlediği suçun derinliğini anlamıyor."

Jason casusluk ustası sessizliğiyle ekledi, gözleri

Elena ile birlikte Legion gökdeleninin etrafında uçan tavus kuşu mavisi ve zümrüt yeşili kanatları olan bir meleğin izini sürdü. "Hiç bu kadar çok, bu kadar çaresizce sevmemişti."

Elena'nın

Jason'ın sesindeki tutku ateşten değil, gök gürültüsünden geliyordu, derin ve güçlüydü. "Ölümünden bu yana geçen yüz yıl içinde bunu atlattığını düşünüyor. Her gece iki kişilik bir masada oturup, aşkının resmine bakarken tam bir sessizlik içinde kan içtiğinden haberi yok. üç yüzyıl önce Aodhan tarafından yapıldı."

Venom'un gözleri, kapüşonunu geri çekip ona vahşi bir sırıtış atan Holly'nin profiline kaydı. Ve biliyordu. Yüzyıllar, yüzyıllar ve yüzyıllar boyunca Holly onu asla sıkmayacaktı. Ve eğer Holly'nin kalbini kazanırsa, Holly'nin vahşiliği ona sonsuza dek sadık kalacaktı. Asla ama asla onu reddedeceğinden endişelenirdi. Onu düzenli olarak çıldırtacaktı, ama o onun olacaktı.

"Başardık," dedi ama A-çerçeve yapının önündeki verandaya çıkan geniş basamaklara doğru ilerlemedi. "Herhangi bir tehlike seziyor musun?"

Venom başını salladı, her ne kadar onun dünyasındaki en tehlikeli şey o olsa da. "İçeri girmek güvenli."

Holly ilerledi, o takip etmeyince durdu. "Hadi, Engerek Surat." Yüz ifadesindeki kahkaha Saç örgüsünden kaçan gökkuşağı saç telleri yüzüne yayıldı. "Gözlerin şafak ışığında çok güzel, ışık altınla karışık yeşil ateş."

Holly'den başka hiç kimse onun gözlerine güzel dememişti. Ürkütücü. Çarpıcı. Eşsiz. Evet. Ama asla güzel değildi. Ona kadar değil. "Ve sen de kıvrılıp yatmak isteyen tek boynuzlu bir kediciğe benziyorsun. Uyu."

Ona dilini çıkararak merdivenlerden yukarı koştu ve gizli anahtarı tam olarak bulundukları yerde bulduktan sonra eve doğru yürüdü. Adam ölümcül bir sessizlik içinde onun peşinden koştu. İçeri girdiklerinde kapıyı kilitlediler ve-İhtiyaç onu zorlasa da Holly'ye duşa girmesini, bu arada da yemesi için bir şeyler hazırlamasını söyledi. Holly daha fazla yakıta ihtiyacı vardı. Vücudu yakıyordu. zaten çok hızlıydı. Kadının gece boyunca kilo verdiğiinden emindi, elmacık kemikleri tenine göre çok sivriydi.

"Bu 'küçük kış kulübesinde' en az üç duş var," dedi kısa bir keşiften sonra, böyle bir lüks fikri karşısında gözleri irileşmişti. "Sen de bir tane kullanmalısın. Tanrım, bazı insanlar çok zengin."

Venom onun zengin olduğunu ne zaman anlayacağını merak ediyordu. Ona sipariş ettiği hediye düşünmek onu gülümsetti.

gördüğünde onu vururdu ya da eğlenerek gülerdi.

Çünkü Holly başarabilirdi.

Hızlıca duş aldıktan sonra bir kot pantolon ve arkaya katladığı uzun kollu siyah bir gömlek giydi; farklı bedenlerdeki giysiler misafir süitlerinden birine bırakılmıştı. gelebilecek olanları. Mutfağa girdiğinde, söz verdiği gibi yiyeceklerle dolu olduğunu gördü. Acaba Michaela'nın sarayından herhangi biri, bir vampirin evinde bu kadar çok yiyecek olmasından şüphelenirse, yok olan ev sahibinin hazır bir açıklaması vardı: insan metresleri içindi.

kan ve seks için tutulur.

Bunda olağandışı bir şey yok. Jason'a göre, kadınlar bunların tam anlamıyla sadece birer kolaylık ve sis perdesi olduğunu asla bilmiyorlardı. Vampir zaman için onlara nezaket ve cömertlikle davrandılar. Koluna asılmışlardı ve ayrılma vakti geldiğinde iyi durumda olduklarından emin oluyordu. Jason, "Onları korunmak için kullanıyor," demişti, "ama kalbi asla başkasına ait değil. Bence sadece Michaela'dan intikamını alabilmek için yaşıyor ve bunun için kendisine açık olan yöntemleri kullanıyor."

Venom zaman içinde bu tür bir aşka şahit olmuştu, ancak Yapılış'ından sonra kendisinin bunu yapamayacağına inanmıştı. İçi çok soğuktu, engerekler ve kobralar Yaptıklarının bir kısmı onu çoğu insanın fark ettiğinden çok daha derinden etkiledi.

Derin dostluk mu? Sadakat? Sadakat? Bunu yapabilirdi.

Ama bir adamı yumuşatan ve onu savunmasız hale getiren türden bir aşk? Aşk o kadar samimiydi ki ve milyonlarca küçük kancayla demir atar mı? Sevgi Sınır tanımayan, duvar örmeyen, savunmasız boğazını ortaya çıkaran bir engerek? Bir engerek yılanı bunu nasıl yapabilir?

Yine de Venom bunu sadece yapabileceğine değil, bunun için yaratıldığına inanmaya başlamıştı. Aynı şekilde sevmek için yaratılmıştı.

Yapılışının akıl almaz dehşetinden sonra psişik hayatta kalmasına güç veren amansız irade. Kalbini uyandırmak, o inatçı şalteri açmak için ihtiyacı olan tek şey bağlılığı olan, zeki, sert ve ölümcül bir kadındı ve ateşi o kadar parlaktı ki gözünü kırpmadan soğuğunu kucakladı.

Holly Chang. Hüzün. Kitty. Hollyberry.

Ona ne isim verirse versin, o şimdiye kadar karşılaştığı en tehlikeli düşmandı.

Çünkü o düğme bir kez açıldı mı, bir daha asla kapanmayacağını biliyordu.

Holly duşun muhteşem sıcağından çıktı.

Venom'un yatağın üzerine kıyafetlerini atmış olduğunu görmek için

boş yatak odasını talep etti. Spagetti askılı ve astarlı kumaşında küçük delikler olan bol beyaz bir sundress. Kendisi böyle bir şey seçmezdi ama Venom'a haksızlık olmasın,

muhtemelen fazla seçenek yoktu. Elbiseyi giydi ... ve gülmek zorunda kaldı. Başının üzerinden çektiirmeden önce yatağın üzerinde arkası görünecek şekilde durduğu için önünü görememişti.

Ön tarafta renk sıçramaları vardı.

"Tamam," diye fısıldadı aynaya, "beni anlıyorsun."

Yedek iç çamaşırı muhtemelen hala salonda olan sırt çantasında olduğu için iç çamaşırı giyme zahmetine girmeden, nemli saçlarını kafa derisi karıncalanana kadar fırçaladı ve sonra dışarı çıktı ... doğrudan zengin, tuzlu bir kokunun içine.

Bunun altında daha yumuşak bir şeker, kakule ve baharat tonu yatıyordu. Karnı guruldadı.

Mutfığa koştu.

Ve aniden durdu.

Ayakları çıplak, poposunu saran yıpranmış kot pantolonu, dikiş yerlerinden biraz yıpranmış siyah gömleği ve yüzüne düşen koyu renk saçlarıyla Venom

Derin bir nefes aldı ve sırtını kapı pervazına dayayarak kalçalarını birbirine bastırdı. Sıkı.

Adam kafasını kaldırdığında, kadın kendini Gözlerinin ölümcül güzelliği, sanki onu büyümüştü. Holly kapı pervazını kavradı, elleri arkasındaydı. Eğer o

Biraz daha yaklaşırsa üzerine atlayabilirdi ve onu yemek pişirirken izlemek henüz bitiremeyeceği kadar eğlenceliydi. "Ne yapıyorsun?"

"İşte." Ona hayatının en harika vampirik beslenme deneyimini yaşatan muhteşem adam tezgâha bir tabak koydu. "Otur. Ye."

Holly paytak paytak ilerleyip bir tanesinin üzerine çıktıığında

Tezgâhın bu tarafına dizilmiş üç kahvaltı taburesinde, adamın ona içinde her türlü şey olan bir omlet yaptığını gördü. Soğan, jambon, yeşil biber, mantar. Onun Midesi guruldadı. Yarısını yemişti ki başını kaldırıp onu izlediğini, dudaklarının kenarlarında bir gülümsemenin oynadığını gördü. "Yemeğine geri dön," diye emretti.

Ve güldü.

Tanrım, çok güzeldi.

Onun ilişkilere bakış açısını bilmesine rağmen kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Çünkü Holly yatakta sadece eğlenceli bir zaman geçirmeyi düşünmüyordu. Onunla değil. Onu her zaman zorlayan ve her gün ona meydan okuyan tek adamla değil.

Kendilerini neye inandırmış olurlarsa olsunlar, aralarında hiçbir şey asla basit olmayacaktı.

Omletin ikinci yarısını biraz daha zarif bir şekilde yerken, adamın hamur olduğu anlaşılan kapalı bir kâseyi almasını izledi. Parmaklarını kullanarak hamuru hızlıca ısırp lokmaları küçük, düz daireler haline getirdikten sonra her bir parçayı açmaya başladı. Ön kollarındaki tendonlar Her hareketiyle yer değiştiriyor, saf kaslarının üzerindeki parlak kahverengi teni geriliyordu. Birdenbire ne olduğunu anladı.

Televizyondaki yemek programlarına takıntılıyım. Çünkü şeflerin hepsi böyle görünseydi ...

Ayak parmakları kıvrıldı.

Hamur açıldıktan sonra Venom her bir daireyi ikiye böldü ve ocağın üzerindeki wok'un gücünü açtı. Bu Kızartma için yeterli yağı dökmesi sadece birkaç saniyesini aldı. Küçük bir tencerede başka bir şey yapmıştı bile-

Adam hızlıydı ve şimdi onu açılmış hamurun yanına kaydırđı. Sonra elleri küçük üçgen cepler oluşturmak için hareket ediyordu, o kadar hızlıydı ki hareketi zar zor takip edebiliyordu; kız gözlerini dört açmış izlerken, dolgu içine girdi cebin son kenarını kapatmadan önce.

"Samosa mı yapıyorsun?" diye fısıldadı, büyüü bozmaya cesaret edemiyordu.

Hazırladığı samosaları kızgın yağa atmadan önce hızlıca başını salladı. Kızaran hamurun cızırtısı havayı doldurdu, Holly'nin midesinin yeniden guruldamasına neden oldu. Omlet karnındaki deliğe ancak dokunabilmişti. "Neden bu kadar Her zaman aç mısın?"

Venom ona düşünceli bir bakış attı. "Elena da çoğu zaman açtır."

"Bu en azından mantıklı. Yani, bir meleğe dönüştü ve kanatları çıktı. Muhtemelen içinde bir sürü şey oluyordur." Holly, Venom'un yarattığı şeyin nefis kokusunu içine çekti. "Bir tane alabilir miyim lütfen?"

"Biraz daha." Venom samosaları çevirdi. "Keir," dedi en kıdemli melek şifacının adını söyleyerek, "Elena'nın hâlâ yeni derisine bürünmeye çalıştığını söylüyor."

"Bunun bana olduğunu mu düşünüyorsun?" Adam, ocağın arkasında fark etmediğı başka bir tencereyi kaldırıp sütlü, açık kahverengi bir sıvıyı bir tencereye döktüğünde Holly'nin gözleri büyüdü. Onun için küçük bir kupa.

Onu burnuna götürüp kokladığında neredeyse ağlayacaktı - kakule ve çay kokusu ve tanımlayamadığı diğerk baharatların ısırığıyla vurulmak için. "Beni sen yaptın masala chai?" Boğazının bu kadar kalınlaşması çok aptalcaydı. Onun bu şeyi ne kadar sevdiğini bilemezdi. O kadar çok seviyordu ki, o karanlık zamanlarda Kendini bitirmek istemişti; güzel olan hiçbir şeyi hak etmeyen bir canavar olduğunu düşünmüştü, çok sevdiği chai'sinden bir fincanı bile.

Venom, "Çay paketlerini New York'tan transfer edilmeden

önce New Jersey'deki evinizde görmüştüm" dedi. A

Dudağını küçümseyerek kıvırdı. "Gerçek chai öğütülmüş. Sizin için doğru baharatları öğütmeye vaktim olana kadar bu hızlı ve kirli bir versiyon."

Çok sıcak olduğunu bilmesine rağmen Holly bir yudum almaya cesaret etti. Hafif yanık buna değerci. Tatlı, baharatlı tadı

içinden şimşek gibi geçti. "Eğer bu senin hızlı ve kirli versiyonunsa, muhtemelen gerçeğinde orgazm olacağım."

Keskin bir bakış, Venom'un gözleri parlıyor. "Çayını iç ve bunu ye." Çoktan hazırladığı bir tabağa birkaç samosa koydu.

kâğıt havlularla kapladı ve fazla yağı emer emmez sıcak cepleri tabağına aktardı.

Holly, sevdiğini bildiği için onun için yaptığı lezzetli mi lezzetli chai'yi bir kenara bırakmaya kendini zorladı ve baş ve işaret parmaklarının uçlarını kullanarak sıcak bir samosa aldı. "İçinde ne var?" diye sordu, dilini yakmamak için kendini bekletmeye çalışarak.

"Patates ve bezelye," dedi Venom. "En hızlı seçenek."

Holly bir ısırık aldı ve dilinin üzerinde tatlar patladı. Patates ve bezelye mi? Hah! Bu sıradan şeyleri yepyeni bir seviyeye çıkaran her türlü baharatı karıştırmıştı. O Temel hava almak için ayağı kalkmadan önce bir tanesinin tamamını içine çekti. "Baharatları nereden buldun?"

"Ev sahibimiz hizmetçisine mutfağı tamamen doldurmasını söylemiş olmalı. Açılmamış bir baharat seti vardı." O koydu Fazladan samosaları süzmek için. "Tatlı olarak ne istersin?"

Holly'nin ağzı ikinci bir samosa ile doluydu - herhangi bir şekilde zarif görünmeye çalışmayı çoktan geçmişti - ve cevap vermek için beklemek zorundaydı. Samosa'yı yuttuktan sonra

bir parça utanç duydu. "Emin misin? Zaten çok fazla yapmışsın." Sevdiği her şeyi.

Ve sinir bozucu engerek yılanı ondan duygusal mesafesini korumasını mı bekliyordu?

"Ne kadar kaldırabileceğinizi görmek şu anda en sevdiğim eğlence programı."

"Ha ha." Holly onu daha sonra tekmelemeye karar verdi. Onun için yemek yapmadığı zaman. "Nasıl yapıldığını biliyor musun?"

tarçınlı fırıldak?"

"Hayır. Onları bana tarif et."

Bunu yaptıktan sonra -üçüncü samosa ısırıkları arasında- onun gözleriyle karşılaştı. "Sen-"

"Zaten sahip olduğum şişelenmiş kan beni tutmalı uzun bir süre devam ediyor ama buzdolabının içinde daha fazla şişe var. Hiçbiri aromalı değil."

Holly güldü. "Tatları sevdin, itiraf et."

"Barbar gibi mi görünüyorum?" Onun neredeyse çayını bitirdiğinde, kolay bir hareketle bardağını yeniden doldurdu.

Holly daha önce kendini hiç bu kadar şımartılmış hissetmemişti. Bu içinde hâlâ sert olduğunu bile fark etmediği şeyleri yumuşattı. Tabureden atlayarak tezgâhın etrafından dolaştı ve kollarıyla Venom'a sarıldı.

yanağını adamın sırtının kaslı sıcaklığına bastırdı.

İnsana yakışmayan bir şekilde hareketsiz kaldı. "Holly."

Ses tonundaki uyarıya rağmen gitmesine izin vermedi.

"Ben inatçıyım," diye fısıldadı. "Özellikle de konu önemli insanlar." Ve o önemliydi. "Artık yalnız engerek şeyini yapamazsın."

"Beni nasıl durduracaksın?" Soğuk bir ses mırıltısı.

"Gerçekten seni uyaracağımı mı sanıyorsun?" Bir homurtu. "Bu bir savaş."

Onu gücüyle korkutan ham bir sevgi dalgasıyla sırtına bir öpücük kondurduktan sonra geri çekildi ... ama sadece avuçlarını göğsünün her iki yanında gezdirdikten sonra.

Eldiven mi? Atılmıştı.

- - -

Venom sayısız savaşa katılmış ve

Düşmanlarını ve tehlikeli müttefiklerini aynı şekilde alt etti, ancak onun kendisi için ne kadar ölümcül olabileceğine dair daha önceki düşüncelerinden sonra bile buna hazır değildi. Ona sarılan bir Holly için

ona gülümsedi ve yanında durarak fırıldakların nasıl yuvarlanacağını öğretmesini istedi.

Bu kadın yumuşaktı. Hassas.

Bunun sadece şimdi ve burada olduğunu biliyordu. Kendini güvende hissettiğinde, Holly'nin tehlikeli, sert ve bir savaşçı olduğunu biliyordu ama bu kırılganlık bile onu korkutuyordu. "Biz çıkmıyoruz kedicik," dedi sertçe. "Ben bir

seninle birlikte olacak çocuk."

Holly'nin gözleri parladı, gözlerindeki acı bağırsaklarına demir bir darbe indirdi. Ve biliyordu. Bu çok büyük bir Savunmasını düşürmesi ve kendini korumak için kullandığı dikenleri geri çekmesi için cesaret verdi ve ona bunun bir hata olduğunu öğretti. Bir dürtme daha-ya da sadece

ve onun savunmasızlığına değdiğine dair güvenini kıracaktı.

Bu doğru hamleydi, akıllıca bir hamleydi, içindeki lanet düşmanın asla açılmamasını sağlayacak bir hamleydi. Holly'nin geleceği karanlık bir bilinmezdi. tek bir lanet günde bitecekti. Eğer onu içeri alırsa, o gittikten sonra geriye ne kalacaktı?

"Siktir." Una bulanmış elleriyle kadının yüzünü kavrayarak alnını onunkine bastırdı. "İçim parçalandı," dedi, sesi düzensizdi. "O kadar iyi çalışıyorum ki en yakın arkadaşlarım bile sağlıklı ve bütün olduğumu düşünüyor ama değilim."

Elleri bileklerini kapatmak için yukarı kalktı. "Ve ben akıl sağlığının poster çocuğuyum," dedi o kadar kuru bir ses tonuyla ki toz gibiydi. "Kobra gibi saldırarak beni uzaklaştırmaya çalışmayı bırak." Başını arkaya eğerek onu öptü ve bu öpücük ne sert ne de zorlayıcıydı. Yemyeşil, kadınsı bir öpücüktü. Holly'nin öfke, hiddet ve kendisine yapılan her şeyin altında kalan kadın tipi idi.

Renkleri, güzel boncukları ve botlarını papatyalarla boyamayı severdi.

"Michaela'nın kulesindeki o korkunç şeyden sağ çıksan bile ölümsüzlükten sağ çıkamazsın," diye söylendi. "İçim o kadar yumuşak değil."

"Belki de değil," dedi Holly açık gözlü bir sükûnetle, "ama ölene kadar kendim olacağım. Bu benim için yeterince iyi." Bileklerini sıktı. "Asıl soru, benim kim olduğumdan hoşlanıyor musun?"

"Sana sataşmadığım zamanlarda ne yapıyorum?"

Onu ısırdı. Ondan istediği her şey hayal kırıklığından kaynaklanıyordu. Onun kokusundan tahrik olduğu için. Acımasızca

Yıllardır içinde biriken ve ancak onun iyileştiğini, yeniden kendisi olduğunu gördüğünde ön plana çıkan güçlü bir duygu. Daha önce hiç ruhsal olarak çok kötü yaralanmışken onu almak için cazipti. Ama bu Holly?

Dişlerinin boğazına batmasına karşı koymadı, saçlarını ölümüne kavramasına karşı koymadı, boynunu germek için başını geriye çekmesine karşı koymadı, ittiği eline karşı koymadı

elbisesinin altından kalçasını kavradı. Kadının kanı adamın ağzına aktı ve doğruca sikine gitti. İçmedi. İçmedi. ona zarar vermezdi. Sadece onu tatması gerekiyordu.

Kanı, kalbinin hızlı atışıyla birlikte nabız gibi atıyordu.

Venom bilinçli bir irade olmadan hareket etti. Onun yerini değiştirerek

Elini vücudunun ön tarafına götürdü ve külot giymediğini görmek için aşağı indirdi. Parmaklarını onun narin kıvrımlarından geçerken ıslak olduğunu fark etti, çok ıslaktı. Vahşi, şehvetli bir yaratık. İçinde saklı olan sinir bakımından zengin küçük yumruyu buldu ve parmağıyla içine girerken aynı anda sertçe bastırdı.

"Venom!"

"Tushar" diyecek kadar uzun süre dişlerini çıkardı. Söyle." Talepkâr bir koda girip çıkararak onu itti.

"Tushar." Asit yeşili gözleri onunkileri tutuyordu, göz bebekleri iyice büyümüştü. "Tushar."

Dişlerini tekrar kıza batırdı ve sonra da kızın üzerine sürdü. Bir kez. İki kez. Ta ki vücudu titreyene ve eti onun için sıvı hale gelene kadar.

Ve hala onu tutuyordu, bu inatçı ve ölümcül ve Onu sahiplenmeye karar veren karmaşık ve yumuşak

kadın.

Onu kenardan aşığı okşayarak dişlerini çıkardı, yarayı yalayarak kapattı. Ama tamamen değil. O

Bunu yapabilecek kadar güçlüydü ama yapmadı. Onu ısırıldığını belli eden iki çürük bırakmış. Ve yine de Az önce ona insan olmadığını, ansızın saldırabileceğini göstermişti, kadın ona gülümsedi, puslu gözleri dans ediyordu. "Yüzümde ... ve diğer yerlerimde un var mı?"

"Evet." Ellerini kızın çıplak bedeninden çekerek onu kaldırdı ve tezgâhın kullanılmayan bir bölümüne koydu. "Tehlikeli bir oyun oynuyorsun."

Sanki az önce en soğuk sesiyle onu uyarmamış gibi kollarını boynuna, bacaklarını da kalçalarına dolayarak, "Annem sana bayılacak," dedi.

Kalbi tekledi, bir ömür öncesinin anıları içine öyle bir çarptı ki, oradan uzaklaştı ya da uzaklaşmaya çalıştı. Çünkü o eski öfkeyle bile ona zarar veremezdi ve bu yüzden olması gerektiği kadar sert çekmedi ve o da tutundu.

"Kimdi o?" Ölümcül bir soru.

Kanındaki engerek yılanı, kadınsı yüzeyinin altında yaşayan zehirli tehlikenin hatırlatılmasıyla ilgiyle başını kaldırdı. "Hiç kimse."

Dar gözlü bir bakış. "Dökül bakalım." Parmağıyla karnını dürterek, "Beni kızdırma," diye ekledi.

Onun en kötü haliyle bile başa çıkabilirdi, ama kendini Yüzyıllar önce mühürlediği bir anı kutusunu açtı. "Evlenmeden önce evleneceğime söz vermiştim."

"Ve sen de gidip Made'i mi aldın?" Kaşları koyu bir çizgiyle birbirine yaklaşıyor. "Bu bir pislik davranışı gibi görünüyor."

"Olabilirdi ama o da Made olacaktı. Bizim Evlilik, vampirliğimiz üzerinde tam kontrol sahibi olduğumuzun değerlendirilmesi şartıyla, Makyajlarımızdan beş yıl sonra gerçekleşecekti."

"Peki ne oldu?"

"Doğumumdan bir ay önce Neha'nın evcil engereklerinden biri tarafından kazara ısırıldım. Vücudumun tepkisi omuz silkmek oldu."

Isırıldığıma dair tek belirti ısırığın olduğu yerde hafif bir ağrı olmasıydı."

Holly'nin gözbebekleri bir anlayış parlamasıyla büyüdü. "Bu Neha'nın dikkatini çekti," dedi.

"Kimse benim neden bu kadar güçlü bir toleransım olduğunu bilmiyordu.

Ailemdeki diğerleri yıllar boyunca çok daha az zehirli yılanlar tarafından ısırıldı ve hepsinde ciddi reaksiyonlar görüldü." Zehir de merak uyandırıcıydı.

Kendini bir kâbusa mahkûm ettiğini fark etti. "Neha beni harcayamayacağını söyledi, içimde barındırdığım başka hiçbir şeye benzemeyen bir vampir yaratmasını mümkün kılacak bir şey."

"O kaltak," diye tükürdü Holly. "Kendi kibrini tatmin etmek için sana zarar verdi!"

"O bir kraliçe ve bir baş melek." Venom onun insan gibi davranmasını hiç beklemiyordu. "Sonuç olarak nişanım normal bir vampir olarak ortaya çıktı. Ben çıkmadım." O ve

Aneera, kuralları ihlal etmediklerinden emin olmak için kasıtlı olarak ülkenin farklı yerlerine yerleştirilmişti. Bu Made olduktan ancak dört yıl sonra tekrar bir araya gelebildiler.

Venom'un gözleri o zamana kadar sadece kısmen değişmişti ama bir bakışıyla Aneera çılgın atarak kaçmıştı, yüzünde ailesinin yüzünde gördüğü dehşetin aynısı vardı. ondaki değişimin derinliğini anlamaya başlamışlardı. Korku terlerine sinmişti, ona dokunmayı reddetmeleri sersemletici bir acı veriyordu, arkasından kötülüğe karşı kurdukları kalkanlar acımasız darbeler indiriyordu.

Kız kardeşlerinden biri ona artık hoş karşılanmadığını söyleyecek cesareti bulduğunda neredeyse sevinecekti - en azından o zaman kimse çekip gitme onurunu sorgulayamazdı.

Çünkü elinde kalan tek şey buydu. "Artık 'insan' olmadığım için evlilik yemini geçersiz sayıldı."

"Tabii ya, sen bir vampirdin." Holly dişlerini gösterdi. "İşler tam olarak planlandığı gibi gitmediğinde bunu kaldıramayan bu kadın hâlâ hayatta mı?"

Venom omuz silkti. "Bilmiyorum. Geçmişi uzun zaman önce geride bıraktım."

"O zaman taşıdığın tüm bu yük nedir, ha?"
Holly onun kalçalarını sıkıca kavrayarak ellerini saçlarına götürdü. "Onu sevdin mi?"

"Onunla çok az tanıştım. O zamanlar farklıydı."
Aneera'nın ailesinin ve onun ailesinin ayarlamaları yaptığı ve Aneera'nın da bunu kabul ettiği bir zaman. "İkimiz de benzer ailelerden
aile geçmişleri ve diğer tüm kaygılar uyum içinde olduğu için mükemmel bir eşleşme olarak değerlendirildi."

Bunu söylemek, anne babasını düşünmek ve bir zamanlar en büyük evlat olduğunu hatırlamak çok garip geliyordu.
Kendisine yabancı olan bir kadınla evlenme sözü vermekte hiçbir yanlışlık görmemişti. "Dürüst olmak gerekirse, tepkisinin beni neden bu kadar etkilediğini hiç anlamadım." Sanki o tekmelendi.

"Nedenini biliyorum," dedi Holly, gözleri onun içini görüyordu. "Ona söz vermiştin ve sen sözünden dönen bir adam değilsin. Bu seni onun kaçışı karşısında tamamen hazırlıksız bıraktı."

Sessiz bir duraksamadan sonra ekledi, "zellikle de ailenizin reddinin hemen ardından gelmiş olmalı. Acı veren de bu, değil mi? İnanılmaz bir hediyeıi çöpe attığını bilmeyen bir yabancınnın kaybı değil. Bu Kadın sadece gerçekten boktan bir pastanın üzerindeki iğrenç krema gibiydi." Venom onu çırılçıplak soyduğu için onu tekrar ısırarak istedi,

Uzun süredir yara izi olduğunu düşündüğü ve ancak şimdi hala sızdığını fark ettiği yaralarıyla yüzleşmesini sağladığı için onu cezalandırmak. En çok da dişlerini ona geçirip onu bastırmak istiyordu.

Ta ki bir başmeleğin hayaleti bile onun hayatını alamayana kadar.

Bir kez daha insanlık dışı doğasına teslim olmadan, çok fazla ihanet etmeden önce ondan uzaklaştı. ellerini yıkamaya gitti. "Tatlınnı yapmayı bitireceğim."

Holly, fırıldaklar üzerinde tekrar **çalışmaya başlayan Venom'un sırtına baktı**. Onu zorlamanın kendisine bir şey kazandırmayacağını biliyordu. O kendisi gibi inatçı değildi ama

toprak. Ve üç yüz küsur yıldır taşıdığı her neyse, paylaşmaya hazır olduğu bir şey değildi. Yeterince adil.

Tezgâhtan atladı ve bunu yapmak zorundaydı. "Gidip temizlenmem lazım. Her yerim ıslak ve yapış yapış."

Tüm vücudu dondu.

Dudakları kıvrıla kıvrıla mutfaktan çıktı, her adımında adamın bakışlarını üzerinde hissediyordu. Savaşıyor olabilir

ama Venom-

Tushar. Söyle.

Kalbi durdu.

Ona gerçek adını vermişti. Başka kimsenin bunu bildiğinden ya da hatırladığından emin değildi. Ve o da bunu ona vermişti.

Holly sessiz bir nefes verdi ... ve göğsü nabız gibi atmaya başladı.

Hayır. Sadece hayır.

Banyoya girip üstünü başını temizledi-
Venom gerçekten de onun bedenini erotik bir şekilde ıslandı- sonra göğsüne bakmak için elbisesini kaldırdı.

O tehditkâr tırtıklı kanatların görüntüsü, kenarlara doğru tamamen solan silik bir taslaktı. "Ne yaparsan yap Yapacaksın, seni piç. Ben de öyle yapacağım." Son sözler bir yemindi. "Zavallı Daisy gibi kolay bir av olmayı planlamıyorum."

Mutfağa döndüğünde, ikramların çoktan pişmiş olduğunu ve Venom'un kayıp olduğunu gördü. Zor olmadı.

onu buldum. Arka verandada durmuş, güneş ışığı ağaçların tepelerini aydınlatırken ormana bakıyordu.

Onun yanından geçip çimlere doğru ilerleyen Holly, kollarını iki yana açarak küçük bir dönüş yaptı ve sundress'inin eteği kalçasının ortasında uçtu. "Tamam, bu kadar doğa yeter," dedi.

Çıplak ayaklarının altındaki çimenler yumuşacıktı ve hava o kadar temizdi ki neredeyse canı yanacaktı. "New York'a ne zaman dönüyoruz?"

Venom'un yüzü ifadesizdi, "Geri dönmeyeceğiz. Bekleriz."

"Raphael için mi?" Kaba bir baş sallama.

Holly'nin kalbi sıkıştı, oyunbazlığı gitti ve Venom'u baştan çıkararak onunla birlikte olduğu bir geleceğin hayallerini kurdu.

ilişkilerini küle çevirdi. Zaten hepsi bir fanteziydi, ikisinin de gelecek hesaplaşmaya atıfta bulunmayı reddederek yarattıkları bir yanılsamaydı. Çünkü Holly beşikte o çarpık, canavarca etli şeyi gördüğü andan itibaren bunun nasıl sona ereceğini biliyordu.

Uram'ın bir parçasının taşıyıcısıydı. Ve şimdi deli baş melek ne yapmaya çalışıyordu, hayata geri dönmeye mi? Raphael'in bunun olmadığından emin olmasının tek yolu Güçlü ve delicesine katil bir varlığın bir daha sokaklarda kol gezmemesini sağlamak, hem onun hem de beşikteki kabın sonunu getirmektir.

"Kaçmayacağım," diye fısıldadı Venom'a. onu izlemeye devam etti. "Uram'ın ne yaptığını gördüm." Keder, içinde hiçbir zaman tam olarak iyileşmeyen bir yaraydı. "I arkadaşlarımın ölümünü izledim. Çılgınlıklarını duydum. Bir daha kimseye zarar vermemesi için her şeyi yaparım."

- - -

**Ölmek
bile.**

Söylenmemiş sözler, sabahın uyumsuzca aydınlık

havasında asılı kaldı, yemini sessiz olmasına rağmen bozulamazdı.

"İş oraya varmayacak," dedi Venom, onun söylemediği sözlere karşılık vererek.

"Yalancı olma, Engerek Surat." Küçük bir kadın ona doğru merdivenlerden geri yürürken nazik, azarlayıcı sözler

Canlı bir güneş elbisesi, çıplak ayakları ve ruhu kadar parlak saçlarıyla. "Başka yolu yok."

Bu sefer, kız kollarını ona doladığında, adam onu yakınında ezdi. Kendini uzak tutmaya çalışmak için artık çok geç olduğunu biliyordu. Bir zamanlar olduğu adamın o parçasına çoktan ulaşmıştı. Sadece bu da değil, kobrayı büyülemiş, engerek yılanını koluna dolamıştı. Ve düğmeyi çevirmişti.

O onundu.

Holly başını onun göğsünden kaldırına kadar dakikalarca sessizlik içinde durdular. "Benimkini istemiyorum fırladıklar yakmak için," dedi içindeki hüznü gizleyemeyen bir gülümsemeyle.

Onu içeri kadar takip etti, tatlıları fırından alıp tezgâhtaki soğutucu tepsiye koymasını izledi, sonra da küçük bir sürahi sır aldı. hazırlandı. Üzerine glaze sürülmüş tatlılardan birine parmak ucuyla dokundu ve bir nefes çekti. "Çok sıcak... ama yine de yüzümü tıka basa doldurmak istiyorum."

Yanık parmağını emerken, ona kendisiyle birlikte gülmesini isteyen bir bakış fırlattı.

Venom'un içinde hiç kahkaha yoktu.

Sadece öfke, acı ve ihtiyaç vardı.

Parmağını ağzından çekerek, onun zehir ve şeker tatlılığını olması gereken bir açgözlülükle öptü. onu korkutuyordu. Ama bu Holly'ydi. Gözlerinin güzel olduğunu düşünen ve onu annesiyle tanıştırmak isteyen.

Ağızlar birleşti ve bedenler tutkulu bir senkronizasyon içinde, kendilerini kadının talep ettiği odada buldular. Elbisesini başından yukarı çekip bir kenara fırlatarak göğüslerini avuçladı. Ne zaman Adam başını eğip dudaklarıyla okşayınca, kadın sanki bir öpücük daha istiyormuş gibi adamın saçlarını çekiştirdi.

Direndi, amacına ulaşmak için diğer göğsünü de sıktı.

İçinden bir ürperti geçti. Memnuniyet dudaklarında bir kıvrım oluşturdu, kadının zevki yatıştırdı ve ihtiyacının ham kenarını sakinleştirdi, işe koyuldu. Dişlerinin sürtünmesiyle sıçradı, onları kan almadan batırdığında inledi. Sadece dokunmaya karşı değil, dişlerinin öpücüğüne karşı da hassastı.

Onu kızdırmak ve ona eziyet etmek için bu bilgidен sonuna kadar yararlandı. Önce, onun tadının içine işlemesine izin verdi, yarayı yalayıp kapatmadan önce. Bu sadece küçük bir yaraydı, içkiyle hiçbir ilgisi olmayan tamamen cinsel bir şeydi.

hayatta kalmak için kan. Sonra dilini meme ucunun üzerinde yaladı ve dişlerini kasten meme ucunun üzerine kapatıp çekti.

Sarsılarak ellerini adamın sırtında gezdirdi ve Gömleğinin içinden. Kadın sabırsızca çektiğinde, dikkatini onun göğüslerine tapmaktan ayırmadan g mleğın düğmelerini açmayı başardı. Gömleği sıyırıp atarken, kızın tırnaklarının etine battığını hissetmekten büyük haz duydu. yaladı ve öptü.

Ancak kalbi hızla çarpmaya başladığında ve sesi nefes alamıyormuş gibi çıktığında dudaklarını Göğsünün orta çizgisini  p p ağızına doğru ilerliyor ve vücudunun ipeksi sıcaklığını kendine yakın tutuyor.

Küçük ama g   l  olan Holly'ydi.

 p c ğ  bir talepti ve bir damgalamaydı. Holly onda karar kılmıştı ve ne olursa olsun Holly'nin onun için o olduğunu biliyordu. Jason'ın vampir bağlantısı gibi olacaktı. Kaybettiği eşini cinayetten yıllar sonra hâlâ seven bir adam.

Bir adamın bildiği bazı şeyler.

 p  melerini keserek boğazına doğru sokuldu ve bunu yaparken kadının şahdamarını ısırđı. Kadın ürperdi ama onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı.  ld r c yd , tehlikeliydi, boğazını par alayabilirdi ... ama yapmaları gereken bu değildi Birbirimize.

Onu kollarının arasına alarak yatağa fırlattı.

Güldü, saçları parlak bir renk lekesi halindeydi.

Beyaz yatak çarşafı ve gözleri öyle saf bir mutlulukla doluydu ki nefesi kesildi. "Tushar," dedi, yüzyıllardır kimsenin söylemediği bir ismi, herkese ölü bir adamın ismi olduğunu söylediği bir ismi kullanarak.

Yalan söylediği ortaya çıktı.

"Tanrım," dedi aniden, "geçmiş Holly'nin Beni şimdi gör. Çıplak ve senin tarafından yoldan çıkarılmak üzereyim. Zavallı kız şok olur, şok olur."

Onun düşmanca başlangıçlarına, şiddetle koruyacağı anılarına yaptığı göndermeye gülerek Zamana ve yaşına inat, yatağa uzandı ve kızın tüm çabalarına ve hızlanması için verdiği emirlere aldırmadan vücudunu öpmeye başladı. Venom'un hiç niyeti yoktu Bunu aceleye getiriyordu, sabrı onu kendisine ait olarak işaretlemeye odaklanmış kıvrımlı, ağgözlü bir şeydi.

Kadın yatakta kıvranıyor, kokusu adamın burun deliklerinin açılmasına neden oluyordu.

Başı göbeğinin yanında ve elleri onu sabit tutmak için kalçalarında, onun üzerine çömeldi, kirpiklerini yukarı kaldırdı ... aşağı baktığını, nefesinin kısa geldiğini gördü, Umutsuz nefesler. "Sen," dedi bir yudum hava çekerek, "bir tehdition."

Dudaklarının kıvrıldığını hissetti. Bir sevgiliyle bu şekilde oynamayalı çok uzun zaman olmuştu. Belki de hiç oynamamıştı.

Yapılışından önce sadece üç sevgilisi olmuştu, hepsi de biraz fiziksel rahatlıktan başka bir şey istemeyen tüccarlardı. Üç kadın da yerleşik rotalarda olduğu için, onların bedenlerini yatağında birkaç kez görme zevkine erişmişti. Sadece bir kez buluşan yabancılar değillerdi. tek bir gece ve bir daha asla - ama ikisi de birbirlerini yatak sporu dışında bir şey için istememişlerdi.

Yapımından Sonra . . . Aşıklarının onun sadece bir parçasını gördüğünü bilen bir adam özgür olamaz, sevemezdi.

Vampirler, melekler, ölümlüler, kadınlar onun gözlerine baktı,

anladıklarını sanıyorlardı ama kimse anlamıyordu, gerçekten. Holly'ye kadar.

Venom'un ondan hiçbir şey saklamasına gerek yoktu. İhtiyaçlarını değil.

Hareketleri değil.

Gözleri kadar onun ayrılmaz bir parçası olan insanlık dışı soğukluk değil.

Yaraları, anıları ve bağlılığıyla insan özü değil.

Holly için, o bunların hepsi ve daha fazlasıydı. O Venom'du. O Tushar'dı.

Vücudunda gezinerek, "Eğer tehdit bensem, o zaman sorun da sen olmalısın," dedi.

İçinde bir zevk kıvılcımı çaktı, adamın boğazına batırdığı dişler tamamen oyundan ibaretti.

"Kitty, o küçücük şeylerin içinden nasıl içiyorsun cidden anlamıyorum. Sadece gösteriş için olmadıklarına emin misin?"

Cezalandırmak için dişlerini daha derine batırdı.

Adam gülererek, kız üstte olacak şekilde onları devirdi. Yaraları öpüp kapattı, adamın ağzını yalayıp yuttu, sonra da vücudunun üst kısmına saldırmak için aşağı doğru kayd.

ve fermuarını açtı. Sabırsız, ateşli sevgilisi onu birkaç saniye içinde çırılçıplak soymuştu.

Holly ona asla eşitmiş gibi davranmazdı.

İkisi de onun daha güçlü ve hızlı olduğunu biliyordu ama bu sadece zamanın bir sonucuydu. Tek yapması gereken, o kendi gücüne kavuşurken yanında olmaktı. Ama ... bu henüz çalınabilecek bir hediyeydi, gelecekleri kanlı parçalara ayrılabilirdi.

Burada olmaz. Bu yatakta olmaz.

Bu sefer onların; hiçbir şeyin onu yok etmesine izin vermeyecekti.

Bu sessiz yemin üzerine onu vücudunun üzerine çekti. ellerini göğüslerine doğru kaydırmadan önce göğüslerini tekrar avuçladı.

Onu ereksiyonunun üzerine getirmek için belinin kıvrımı.

"Hadi o zaman, benim vahşi Holly'm," diye mırıldandı. "Sür beni."

Dişlerini alt dudağına gömdü, ayağı kalktı ve sonra çok yavaş bir şekilde adamın ereksiyonunun sert çıkıntısını içine aldı. Bir ürperti onu sarstı. Kadının erotik bir zarafetle hareket edişini, derisinin altındaki ince kas tabakasını ve içindeki zevk gizlenmemiştir ve hiç şansı yoktu. Hem de hiç. "Tushar."

Tek gereken buydu. Onun adı. Dudaklarında uzun zaman önceki gerçek adı ve ilk kez kontrolünü kaybederken sırtı eğildi yüzlerce yıl sonra.

Venom ve Holly sonraki üç günü

Dünyayı ve onun tüm dehşetini dışarıda bırakan bir mahremiyet kozası. Sevdiler, oynadılar, ona yemek istediği her şeyi pişirdi. Ailesiyle konuşmaya ihtiyaç duyduğunda, onunla birlikte oturdu, onu yakınında tuttu ve gücünü ona ödünç verdi, böylece onlarla birlikte gülebildi.

Ufuktaki savaşa, hayatta kalma mücadelesine ihanet ediyor.

"Eğer ölürsem," demişti ona, "eğer Uram'ı kontrol altına almanın tek yolu beni öldürmekse, o zaman aileme bir kazada öldüm. Bedenimi yakıp kül eden basit bir kaza, geldiğini hiç görmediğim bir kaza." Eli saçlarında, bakışları ona bu sözü tutmanın neye mal olacağını çok iyi bildiğini söylüyordu. "Dışarı çıktığıma inanmalarını istiyorum gülümsüyor."

Amacına ulaşmak için ailesine Venom'la birlikte küçük bir kaçış gezisi için Avrupa'ya geleceğini söyledi.

Romantik ve eğlenceli. Tehlikeyi, dehşeti ve kanı dışarıda bıraktı. Ve bittiğinde, onu bir kenara koydu telefonla konuştular ve kadın ona doğru kıvrıldı ve olacaklardan hiç bahsetmediler.

Venom onunla yatakta saatler geçirdi, sadece ona sarıldı. sırayla ona sarıldı. "Altı erkek ve üç kız kardeşim vardı," dedi ona üçüncü gece, çarşaf lar bacaklarına dolanmıştı ve vücutları aynı hizadaydı, nefesleri öpüşüyordu.

"Sen en yaşlısıydın, değil mi?"

Venom başını salladı. "En küçük kardeşlerim, onlar hala vampir olmaya karar verdiğimde çocuklar." Bir zamanlar ne kadar gürültülü olduğuna şimdi bile dönüp bakmak zordu, Bir zamanlar var olan gülen aile. "Babam iyi bir adamdı ama iyi bir iş adamı değildi.

ve annemi hiçbir şeyden mahrum edemezdi. Ne doğrudan en iyi tüccarlardan alınmış ipekler, ne gözüne çarpan mücevherler, ne de en keskin baharatlar."

Holly kaşlarını çatarak, soracağını bildiği soruyu sordu; çünkü Holly'ye göre aşk

Körlük noktasına kadar yalıtmak. Aşk açık gözler ve hiçbir engele izin vermeyen çığ bir dürüstlüktü. "Annen bunların nereden geldiğini merak etmedi mi?"

"Varlıklı olduğumuza inanıyordu ama babam öldüğünde hanımızın çok borçlu olduğunu öğrendik." Venom bu darbenin zaman içindeki yankısını hissetti. "O noktaya kadar yatıştırmayı başardığı alacaklılar acil bir satış talep etti." "Orayı çok severdin."

"On yaşımdan beri mutfakta çalışıyordum. Bu benim eve." Elini, kalbinin üzerine koyduğu kızın elinin üzerine kapatarak, acı dolu anılarla dolu bir nefes aldı.

"Önemli değil, o noktada borçlar o kadar çoktu ki Satış bizi evsiz barksız bırakacak kadar önemli." Gözyaşları kız kardeşlerinin yanaklarını ıslattı.

Bu korkunç gerçeği kavrayabilecek yaşta olan kardeşlerinin yüzlerinde bembeyaz bir şok ifadesi vardı.

Annesinin kederli feryatları.

"En büyük oğul olarak bir seçim yapmak zorundaydım ve hepsini kurtarmak için yapabileceğim tek seçim vampir olmak." Hanın mutfağında tek başına oturduğunu hatırlıyordu, hesaplar önünde açıktı ve kalbi farkındalıkla buz kesmişti.

"Nasıl?" Holly kaşlarını çattı. "Vampirler yüzyıllık hizmetten sonra ödeme almazlar."

"Neha handa tanıdık bir yüzdü." Venom'un yemeklerinden hoşlanan ve onu himaye eden bir başmelek.

Hana öyle bir itibar kazandırmıştı ki, eğer han iyi yönetilseydi, asla bu kadar kötü mali durumlara düşmezlerdi. "Babamın ölümünden sonraki durumumuz hakkında onunla konuştum-"

"Dur bakalım." Holly'nin gözleri kocaman açılmıştı. "Hâlâ bir ölümlüken bir başmelekle konuşmaya mı geldin? Komik, hiç de deli gibi görünmüyorsun."

Dudakları kıpırdadı. "İlk kez handa durduktan sonra şefle konuşmak istedi çünkü

filolarından iyi şeyler duymuştum, yeni dönmüştüm

On yedi yaşındaydım ve eminim kemiklerim birbirine

çarpırmaktan çatırdamıştır." Hayatında hiç bu kadar

Böylesine şiddetli bir güçle yanan birini. "Ama sürekli

uğradığında ... şey, bir şefin kendi kibri vardır-

ve hangi on yedi yaşındaki çocuk

Bir başmeleğin yarattıklarından açıkça zevk almasıyla

kendini beğenmişlik mi?"

Holly, ona bir zamanlar olduğu çocuğu gördüğünü söyleyen sevecen bir tavırla gülerek, "Yani baban öldüğünde onunla konuşmaya alışmış mıydın?" dedi.

Venom başını salladı. "Sanırım, üzüntüm için içtenlikle üzülüyordu - onun için bir insan olmuştum, sadece başka bir insan değil.

Ölümsüz bir kalp atışıyla var olup ölecek bir ölümlü."

Ailesinden başka kimseyi gerçekten tanıdığından pek emin

değildi. "Ona durumumuzu anlattığımda, vampir olmam için yaptığı daveti yineledi ve

Sözleşme sonrası ödememin dörtte üçünü bana avans olarak

verdi. Borçları kapatmak ve oteli ayakta tutmak için

fazlasıyla yeterliydi."

Zehirler Kraliçesi, nişanlandığı kadının yapılmasına da izin vermişti.

Venom'un babası tarafından ölümünden sadece iki hafta

önce ayarlanmıştı. Ve bu seçim, vampir olmak ya da

olmamak, yalnızca Aneera'ya aitti. Kimse Aneera'ya kırık

bir

Nişan ona karşı yapılmıştı, o koşullarda değil, ama ölümsüzlüğe yakın olmayı arzulamıştı, bu şanstı mest olmuştu.

"Neha hakkında ne dersiniz deyin," diye mırıldandı Venom,

Yaptığı korkunç işkenceyi düşünerek, "ama o cimri değil. Hiçbir anlamda insan değil ama kötü de değil."

"Ve sen kendi köleliğin için kendini sattıktan sonra Holly, "Sana sırtlarını mı döndüler?" diye sordu. Bu keskin bir suçlamaydı.

Venom başını sallayarak parmaklarını Holly'nin saçlarında gezdirdi. "Onlar sofistike insanlar değildi, Holly. Benim gibi bir şeyin var olabileceğini bilmiyorlardı."

"Saçmalık." Holly'nin ses tonu hiç tutsak almadı. "Benim ailem bilmiyordum. Kız kardeşim bilmiyordu. Kardeşlerim de bilmiyordu. Yine de bana nasıl davrandıklarına şahit oldun. Ailenin sana yaptığı korkunç, iğrenç bir şeydi ve kızgın olmaya hakkın var."

Venom hareketsiz kaldı.

Bunca zaman, bunca yüzyıl boyunca içinde taşıdığı şeyin sadece keder değil, aynı zamanda bir acı olduğunu kabul etmemişti.

ilkel bir öfke duyması gerekirdi.

en karanlık anında onu terk etmişti.

Titreyen bir nefes vererek Holly'nin kalçasını sıkıca kavradı ve "Evet, kızgıyım. Her zaman kızgındım." İçinde yakıcı bir sıcaklık vardı. "Genç olanları suçlamıyorum. Mohan sadece beş yaşındaydı. Daha sonra, yaşlı bir adam olduğunda, tekliflerde bulundu. Ağabeyini görmek istedi, beni onun torunlarıyla tanıştıracaktı. Ama ben gidemedim."

Venom, anıları içinden geçerken elini Holly'nin saçlarında dolaştırdı. "O zamana kadar birçoğunun öldüğünü görmüştüm. On yıllar boyunca gölgelerde durdum ve

Annem ve dokuz erkek ve kız kardeşimin hepsi yok olana ve geriye bir tek ben kalana kadar ateşlerinin birer birer yanışını izledim."

Gözyaşları gözlerini yaktı, düşmesine asla izin vermediği gözyaşları.

Holly onun başını nazikçe omzuna doğru eğdi, hiçbir şey söylemeden, sadece onu tutarak. Ve sonra, adam engerek yılanının kalbi, dünyanın gözlerini işaretleyen yılanlar kadar soğuk olduğunu düşündüğü adam, çok gözyaşı döktü çok insan.

- - -

Raphael iki saat sonra iletişime geçti.

- - -

Ertesi gün şafaktan önceki gri saatlerde Venom, Raphael'i Michaela'nın kalesinin üzerinde gökyüzünde gördü, tam da efendisinin Venom'a onu beklemesini söyledi. Venom ve Holly ormanda nöbetçilerin görüş alanının dışında saklanıyorlardı. Raphael emri anında verdi.

Zehir. Tek bir kelime o kadar muazzam ve tehlikeli bir güçle söyleniyordu ki, çoğu ölümsüz bile buna dayanamazdı.

Venom'a göre, bu onun seçtiği bir sadakati temsil ediyordu. Onu asla zincire vurmayacak bir adam. Efendim, diye cevapladı, biz hazırız.

Michaela tam o anda kalesinin üzerinde belirdi ve en iyi bronzdan kanatlarıyla Raphael'i karşılamak için uçtu.

Raphael'in sesi yine Venom'un kafasında. Mekana git.

Yola çıkıyoruz. Holly'ye dönerek başını salladı ve ikisi de hareket etmeye başladı. İkisi de zaten biliyordu ki kendi başlarına girmek zorundaydılar; Raphael ölmüştü. Michaela'nın hiçbir koşulda o kuleye kimsenin girmesine izin vermeyeceği kesindi.

Ne olursa olsun, Venom efendisinin içeri gireceğine güveniyordu.

O ve Holly'ye gelince... "Nasıl çalıştığımızı hatırlıyor musun, kedicik?"

Muhtemelen ölümüne koşan bu vahşi ve güçlü kadın ona göz kırptı. İlk muhafızla karşılaştıklarında, vampirin bakışlarını bir şampiyon gibi yakaladı, birkaç kalp atışında onu büyüledi.

Venom bir sonrakini aldı -çok daha büyüğünü-. Sonra işler zorlaştı. Artık ağaç örtüsü ya da karanlık yoktu ve melek filoları, Raphael'in metresiyle birlikte havada olmasıyla daha da yakınlaşmaya başlamıştı. Baş melekler arasında bir savaş söz konusu olduğunda bu filolar hiçbir şey yapamazdı ama Raphael'e olan sadakatleri

Michaela azami dikkatten başka bir şeye izin vermezdi.

Bunun için Venom'un saygısını kazandılar.

"Venom, benden ..." Sözlerini yarıda kesiyor, Holly kolunu onun beline doladı, alt dudağını sertçe ısırıldı ... ve varlıkları sona erdi.

Sessizce ıslık çaldı. "Bu iyi bir numara Hollyberry."

"O kulede olana yakınlığı yüzünden, o daha güçlü."

Şakağından aşağı bir damla ter damlıyordu, gözleri öylesine canlı bir asit yeşili gibi parlıyordu ki, başka biri onları görebilseydi gecenin derinliklerindeki bir kedi gibi göze çarpardı.

- - -

Holly bu delice sözleri dinlediği için kendini biraz hasta hissetti.

Fısıltı.

Başka türlüünü yapmanın bir anlamı yoktu. Uram'ın yankısı buraya koşarken gizlice her tarafına yayılmıştı ve şimdi hücrelerine kadar işlemişti. Holly kendini kaybettiği için ağlayabilirdi ama gözyaşı dökülecek, üzülecek zamanı yoktu. Eğer işler tahmin edildiği gibi giderse, daha önce ölmüş olacaktı.

Bir zamanlar olduğu kişi için yas tutma şansı bulmuştu.

Çılgılık atan kalbine bunun iyi bir seçim olduğunu söyledi; var olmaması gereken bir kötülüğü yok etmeye gidecekti.

"Bu," dedi

"Yaptığımız şey önemli." diye fısıldadı. Bu çok önemli."

"Evet," dedi birlikte sonsuzluğu keşfetmek istediği büyüleyici, güzel, sinir bozucu adam. "Bu ikimizin de yapacağı en önemli şey olabilir."

Holly başını salladı. Bunu duymaya ihtiyacı vardı, neden olduğu acının bir nedeni olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı.

Mia, Wes, Alvin . . .

Holly kardeşlerini düşünemiyordu.

Duyguları onu ezici bir dalgaya boğmadan. Ve konu Venom'a geldiğinde, bunu bir türlü düşünemiyordu. Korkunç bir şey yapmıştı. Onu

Üç yüz elli yıldır içinde var olduğu kendini koruyucu kozadan çıkarıp ona sadece şunu öğretmek için derinlerde kalmalıydı.

Peşinden gelen kadın, Venom'un kendi etrafında oluşturduğu kabuğu aşmak için çok uğraşacaktı. Çünkü Venom'un kirli sırrı çok uzun, çok sert ve çok fazla sevmesiydi. "Bana söz ver," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Tekrar seveceğini."

Kaslarında ölümcül bir durgunluk. "Büyüye odaklan, kedicik."

Holly cevap vermek üzereyken büyük bir melek filosu tam tepesinden uçtu. Kendine rağmen dondu kaldı, sadece ona doğru bir bakış bile atmadıklarında ilerlemeye devam etti. Ancak şık Habeş kedileri baktı, sinsice yaklaşıyor ve uzaktan tıslıyordu, ama bu kediler meleklerin duyup şüphelenemeyeceği kadar filoların altındaydı.

Açık ön girişten kaleye doğru yürürlerken Venom'un kolu titremeye başladı.

tüm vücudu kırılacak kadar gergindi ve iki yanındaki sert yüzlü muhafızlar geçişlerini göremiyordu.

Adamın kendi kolu kadının beline dolandı, güçlü, sıcak ve sarsılmazdı.

Dur kızım.

Aristokrat emir karşısında dişlerini sıkkan Holly kusmamak için savaştı. Uram'ın içinde yaşayan parçası her neyse, içinde giderek güçleniyordu. daha çok ayrı bir kişilik.

Asma kata çıkan merdivenleri tırmanmak, küstah bir özgüven egzersiziydi. O ve Venom Holly'nin ensesindeki tüyleri diken diken edecek kadar güçlü, uzun boylu bir vampirin birkaç santim yakınındaydı. İri yapılı sarışın kadın kaşlarını çattı, durdu ve eli kılıcının kabzasında etrafına bakındı... sonunda başını salladı ve merdivenlerden inmeye devam ediyor.

Holly, sırtında taşıdığı iki kılıçtan birinin kabzasını kapatmak için bir elini geriye uzatırken bile Venom'un yanı başında ölüm sessizliğine büründüğünün farkındaydı.

Şimdi hazır duruşunu gevşetti ve kan dökülmeden yollarına devam ettiler.

Ancak asma kata girdiğinde kule kapısının tam önünde duran bir meleklerle karşılaşır. Melek, kanatları gri ile çizgili beyaz, onlara bakmıyordu, onları göremiyordu. Ama Holly onun gücünün nabzını hissedebiliyordu.

Yerin yarısından bile ona vuruyordu.

Venom onun kulağına doğru konuştu. "O benim."

Kolunu büyük bir özenle çıkarırken Holly, aniden tetikte olan meleğin sadece bir adım ötesinde, Venom'un sırtına bir kez dokunarak büyüü bırakmak üzere olduğunu haber verdi ... ve sonra bıraktı. Meleğin eli yırtıcı bir hızla kılıcının kabzasına doğru hareket etti.

Zihni daha ne gördüğünü anlamadan vücudu tepki veriyordu. Ancak Venom onu çoktan büyülemişti.

Holly bunun kolay bir yakalama olmadığını hemen anladı.

Venom'un rakibi güçlüydü ve bu dürtüyle savaşıyordu. Çenesinin sert çizgisindeydi. Kaslarının kilitli öfkesi. Venom'un şakağında bir damar atıyordu. Venom'un tüm gücünü kullandığını söyleyebilirdi.

meleği kapıdan adım adım uzaklaşmaya zorlama gücü.

Şurada. Kapıya ulaşmak için yeterli boşluk var.

Bir güç darbesiyle kilidi kıran Holly içeri adım attı. Venom onun arkasından engerek hızıyla içeri girdi; kapıyı kapatarak kırık kilidi yerinde tuttu. "Başardım
Muhafızın aklını bulandırıyor," diye mırıldandı ona. "O bizi hatırlamamalıydı, ama tamamen kandırılmayacak kadar güçlüydü. Hissedecek-"

Kapı kolu o anda diğer taraftan test edildi. Venom, kilidin kırılmamış olması durumunda hareket edebileceği kadar hareket ettiğinden emin oldu. Melek durdu, sanki kilit olması gerektiği gibiydi. Ama Venom görevlerinin aciliyetine rağmen geri adım atmadı. Acı verici derecede yavaş geçen üç dakikanın ardından kapı kolu tekrar test edildi.

Ancak bu test bittikten sonra Venom kapı kolunu bıraktı ve ona devam etmesi için başıyla işaret etti.
Holly'nin

Muhafızın tatmin olmasını bekledikleri süre boyunca yarış yapma dürtüsüyle savaştı. En az birkaç bin yaşında ve güçlü olması gereken bir meleklerle yüzleşmesi için Venom'u yalnız bırakacak değildi.

Ama meydan okuma sahip olduğu her şeyi almıştı.

İçindeki ötekilik damarlarında buz gibi bir akıntıya neden olurken, sanki canlı bir asitten yapılmış gibi basamakları hızla tırmandı. Venom bile ne kadar hızlı olsa da ona yetişemiyordu. Kız

Aptalca asma kilidi kırdı ve neredeyse ilk adımı attığının farkına varmadan kule odasındaydı.

Beşiğin içindeki ev sahibi, kalbinin atışıyla aynı anda parlıyordu ve bu olması gerektiği gibiydi. Bu onun bir parçasıydı. Ve o bir baş melekti.

O Uram'dı.

Venom daha önce hiçbir şeyin Holly gibi hareket ettiğini görmemişti.

sadece hareket etti. Gözle takip edilemezdi ve onun takip duyuları gezegendeki çoğu canlıdan daha iyiydi. Ona ulaştığında nefes nefese kalmıştı.

Dehşet beton bir yumruk gibi üzerine çöktü.

Beşiğe bakarak durdu; arkasında parlıyordu Asit yeşili kanatlar genişçe açıldı. İllüzyon ve güçten yapılmış bu tırtıklı kanatlar yere kadar uzanıyordu, melek boyutlarındaydı. Ve savaşçı kontrolüyle tutulmuşlardı.

O anda başını ona doğru çevirdi. "Sen," dedi ve sesi kendi sesi değildi. Daha derin, erkeksi, yaş ve güçten kaynaklanan kibirli bir tonu vardı. "Çatıyı aç."

Çatıyı açayım mı?

Venom yukarı baktı ve ilk saldırıları sırasında göremediği şeyi gördü. Tavanın tamamı bir yapboz gibi bir araya gelmiş, kilitler yerlerine oturacak şekilde tasarlanmıştı. Dar merdiven şimdi anlam kazanmıştı. Michaela o merdivenlerden hiç çıkmamıştı. Etrafına bakınarak kumandayı çabucak buldu; Michaela'nın içeri girdikten sonra kolayca erişebileceği bir konumda olması gerektiğini anladıktan sonra görmek kolaydı. Daha önce sadece başka bir ışık düğmesi olarak görmezden geldi.

Michaela'nın dışarıdan açmak için bir kumandası olmalıydı. Düğmeye ulaştığında Holly'ye baktı ve, Onun çoktan ölmüş olması gereken çılgın bir varlık tarafından yutulduğunu görmek onu öfkelenirse de oyunu oynadı. Çünkü

İyi ya da kötü, bu iş bugün burada bitecekti. Holly'nin istediği de buydu ve Venom Holly için her şeyi yapardı.

Hayatına giren ve ona tuhaf ve farklı olmanın doğru olduğunu öğreten garip, vahşi, güzel yaratık. Her şeye rağmen değil, sadece kendiniz olduğunuz için sevebileceğinizi.

"Bunu hemen yapmalı mıyım, Başmelek?" Ses tonunu, hizmet ettiği adama hitap ederken olması gerektiği gibi saygılı bir hale getirdi. Uram onun efendisi değildi, bunu asla kabul etmezdi.

Kalbinde saygı ve onurun yeri vardı, ama o bir deliyle konuşuyordu. Ve o delilik ona memnun bir gülümseme ve başını eğerek baktı.

Venom düğmeye bastı ve yüzünü gökyüzüne çevirdi.

Raphael ve Michaela'ya baktı, aynı anda çatının devasa bir kütle gibi parçalandığını fark ettiler.

metal çiçek, "taç yapraklar" yavaşça yükseliyor ve merkezi noktadan uzaklaşıyordu. İki baş melek biraz yukarıda olsalar da neredeyse doğrudan yukarıdaydılar. Önce Michaela düştü,

Hızlı inişini kontrol etmek için çarpıcı kanatlarını açtı; saçları arkasında maun ve şafak öpücüğü altın renginde bir yığın halinde uçtu.

Olağanüstü güzel ve parlak bir güce sahipti ama Venom için hiçbir şey yapmadı. Aynı baş melek bir keresinde Onu öyle şiddetli bir şekilde duvara fırlatmıştı ki omurgasını kırmış, kafatasını çatlatmış, kaburgalarından biri akciğerini delerek çökmesine neden olmuştu. Ama ona çekilmemesinin nedeni bu değildi. Onunla ilk tanıştığı andan beri Michaela'da bir sorun olduğunu biliyordu. Hayati bir parça eksikti.

Gözleri efendisine kaydı. Raphael aşağı iniyordu. Michaela'nın hemen arkasındaydı, belli ki çatının ikisinin aynı anda girmesine izin verecek kadar büyük olmadığını fark etmişti. Kanatları beyaz altın renginde ve güçlüydü, sağ şakağındaki Lejyon işareti şiddetli bir maviyle aydınlanmıştı. Saçlarının gece yarısı gölgesine karşı akkor beyaz ateş.

Venom Holly'ye baktığında onun da gözlerinin gökyüzüne çevrilmiş olduğunu gördü.

Yüzündeki gülümseme gurur, sevgi ve öfkenin bir karışımıydı.

Her şeyin üstünde katıksız bir kibir vardı.

Venom Holly'nin bu özel hatasına bir kez bile tanık olmamıştı. Olması gerektiği kadar gücünün ve becerilerinin farkında değildi. Peki ya bu derin kibir? Tartışmasız bir üstünlüğün gelişmesi için asırlar geçmesi gerekmişti.

Michaela yere indiğinde yüzüne bir rüzgâr dalgası çarptı, kanatlarını arkasından kapattı. Venom'u görmüş ama beşiği koruyan güç kafesinin üzerinden Holly'yle yüzleşmek için onu görmezden gelmişti; bu kafes Venom odaya girmeden önce bronz bir hayata dönüşmüştü. Başmeleğin gözleri büyüdü, dudakları aralandı ama Raphael O konuşmadan yere indi.

Küçük oda o kadar büyük bir güçle uğulduyordu ki Venom'un kemikleri sızladı.

"Aşkım." Holly'nin sesi değil ama ağzı, gözlerindeki asit parıltısı Michaela'nın kilere kilitlenmişti. "Bana ihanet ettin."

Michaela'nın saçları, odada başka kimseyi etkilemeyen bir rüzgârla geriye savruldu. "Sen o değilsin." Bu düz bir ifade . . ama altında gizli ve tuhaf bir şekilde kırılğan bir nota şarkı söylüyordu.

İhtiyaç mı? İstemek mi?

Budapeşte'nin Başmeleği'nin gerçekten Holly'nin bedenini ele geçiren baş meleği seviyor muydu? Ölümünden sonra topraklarının büyük bir kısmını ele geçirdiği adamı mı?

Holly, Venom'un tanımadığı bir dilde cevap verdi. Michaela'nın tanıdığı açıktı, soğuk ifadesi ancak gerçek olabilecek kadar acı verici bir şoka dönüşmüştü.

Efendim. Venom zihniyle Raphael'e ulaştı.

Araya girme Venom, diye emretti Raphael, bakışlarının tertemiz mavisini rahatsız edici tabloya odaklanmıştı

gözlerinin önünde oynanıyor. Buna nasıl son vereceğimizi bilmek için bunun ne olduğunu anlamalıyız.

Venom mantıklı bir varlığın anlayabileceği hiçbir şey göremiyordu ama yüzyıllardır Raphael'e hayatı pahasına güvenmişti. Şimdi de Holly'nin hayatı için efendisine güveniyordu. O da

Uram'ın kuklası olarak yaşamaktansa ölmeyi tercih edeceğini söyledi. Eğer tek seçenek buysa, onun sonunu getirmeliyiz. Kelimeler boğazında cam kırıkları gibi kaldı.

Holly'ne bunun sözünü verdim, Venom. Unutmayacağım.

Çünkü bu Raphael'di, onurla dövülmüş ve buzları geri iten bir sevgiyle yumuşatılmış bir baş melek.

ölümsüzlük, Venom sessizliğini korudu. Ve kendini, Venom'un ölümsüzlüğünü teslim ettiği kadının ağzından çıkan ölü ve deli bir başmeleğin sözlerini dinlemeye zorladı. yakında kıracağını bile bile.

- - -

Raphael, Uram'ı Manhattan'ın yıkık gökdelenlerinin **üzerinde öldürmüştü;** savaşları sırasında binalar birbiri ardına yıkılmış, enkazlar aşağıdaki sokakları kirletmişti. Başmeleğin öldüğünü biliyordu. Ama Raphael'in bir zamanlar dostum dediği adam da altı yaşındaydı. Bin yaşındaydı ve bu yılların yarısından fazlasını baş melek olarak geçirmişti.

Kadronun bir üyesi milyonlarca küçük parçaya ayrıldıktan sonra bile hayata geri dönebilirdi . . ama sadece başka bir başmelek tarafından kullanılan melek ateşiyle öldürülmemişse.

Raphael'in melek ateşi Uram'ı yok etmişti. Kalbini. Zihnini. Bedenini. Holly Chang'in bedeninde yaşayan her neyse, o Uram değildi. Ama Venom'a söylediği gibi, önce izlemeleri gerekiyordu. Bunu düşünürken bile Yedi'sinin bu üyesinden ne istediğini biliyordu. Bunca yıl boyunca Venom'u tanıdığından beri, diğer adamın Raphael'in ilk kez vahşice öldürülmüş bir kurban olarak tanıştığı bu küçük kadına baktığı gibi kimseye baktığını görmemişti.

Raphael de Elena'ya aynı şekilde bakıyordu.

"Emin misin?" Holly'nin ağzından Uram'ın sesi yükseldi. "Beni hissediyorsun." Bakışlarını beşiğe çevirdi. "Ben onu geri alana kadar bir parçamı güvende tuttun."

Michaela başını salladı, kanatları açıldı ve parlamaya başladı. "Sen öldün."

"O zaman neden bu parçamı saklıyorsun?" Kıvrımlı bir fısıltıydı, Holly parmaklarını güç kafesi boyunca ondan etkilenmeden gezdiriyordu. "O zaman neden Bu mu?"

Raphael'in iyileştirme yeteneği Michaela'nın onu hamile olduğuna inandırmaya çalıştığı sırada hamile değildi, ama daha sonra bir noktada beşikteki şeyi doğurmuş gibi görünüyordu. Yani ya onun hediyesi Venom'un "varolmayan" dediği şeyi yaşam olarak kabul etti ya da

Michaela o zamanlar oyun oynuyordu ve Uram'ın içinde saklı bıraktığı tohum çok daha sonra büyümeye başlamış, Kaskad'ın yükselen gücüyle beslenmişti.

"Sen öldün!" Michaela bu sarsıcı haykırıyla birlikte ölümcül enerjiyle halkalanmış elini kaldırdı. Ancak onu bırakmadan Holly, Raphael'in hemen tanıyamadığı bir dilde tekrar konuştu. Eski bir dildi. Çok eskiydi. Ve bin yıl kadar önce Avrupa'nın sadece küçük bir bölgesinde kullanılmıştı. Raphael orada yeterince zaman geçirmemişti. İyi öğrenmişti ama Uram'la arkadaşlığı sırasında kelimeleri tercüme edebilecek kadar öğrenmişti.

"Szeged'in üzerinde ilk kez dans ettik."

Michaela'nın ateşi söndü.

Titreyerek Holly'ye baktı. "Uram?" Fısıltı o kadar büyük bir umut taşıyordu ki, sesi bir heves gibiydi.

Raphael, Uram'ı deliliğine yol açan kararı vermeye teşvik eden ya da iten şeyin Michaela'nın zehirli fısıltıları olduğundan neredeyse emindi. Ama o anda, Michaela'nın bir parçasının elli yıldır birlikte olduğu düşmüş başmeleği sevdiğinden de emindi.

Uram, Raphael'in tercüme edemediği bir kelime söyledi. okşayıcı tonu açıktı. Michaela göğsü kabarak öylece baktı. "Uram?" diye tekrar fısıldadı. "Uram?" diye tekrar fısıldadı. Bana gerçekten döndün mü?"

Gözleri beşiğe ve onun Raphael'in şifacısına hâlâ canlı görünmeyen korkunç sakinine gitti
Duygular. "Seninle ilgili sahip olabileceğim tek şeyin bu olduğunu düşünmüştüm. Cascade'in etkisi altında büyüyeceğini ummuştum.
Kendini zamanında."

"Beklemekte haklıydın," dedi Holly'nin içinde yaşayan varlık. "Benim için bütün olma zamanı geldi." İnce parmaklar bir kez daha güç kafesinin üzerinde gezindi.
"Bunu çöz, tatlım."

Michaela yutkunarak elini kaldırdı.

- - -

Holly, sanki bir şeylerle mücadele ediyormuş gibi hissediyordu.

pekmez. Zihni ağır ve yavaştı. Uzuvarları daha ağır ve hareket etmesi imkânsızdı. Ama savaştı. Eğer ölürse çünkü o lanet olası pes etmişti. Bu onun Vücudunu, aklını. Ve lanet kalbi!

O kalp kardeşlerini, annesini ve babasını seviyordu. Venom. O kalp bir zamanlar bir canavarın işkence edip öldürdüğü beş kızı sevmiştir.

Shelley.

Cara.

Maxie.

Rania.

Ping.

Onları katleden piç ikinci bir hayatı, ikinci bir şansı hak etmiyordu, bir şekilde hak etmiş olsa bile mezardan dönmenin bir yolunu buldu. Arkadaşları mezarlarında çürürken, bu gezegendeki son anları korku ve acıyla doluyken, sevgilisiyle sonsuza dek mutlu yaşayamadı.

Öfkesi ve kederi ona zihninin biraz daha fazlasını ele geçirecek kadar güç verdi.

"Beklemekte haklıydın," diyordu Uram'ın hayaleti Holly'nin ağzından. "Benim için bütün olma zamanı." Onun

Parmakları güç kafesini okşuyor, gücünü etkisiz hale getiriyor ama engeli aşamıyor. "Çöz şunu tatlım."

Sözcükler Holly'nin kulaklarına kalın bir bariyerden geçerek geliyordu ve bu da sözcükleri düz bir monotona dönüştürüyordu.

anlamalarını anladı. Dinlemeye devam etmeliydi, öğrenmeye devam etmeliydi. Çünkü onun içindeydi. Ya da adam onun içindeydi. Bilmiyordu. Bilmek zorundaydı.

Holly tekrar karanlığa gömülmesini engelleyecek bir dayanak bulmak için umutsuzca mücadele etti ama Bir başmeleğin yankısıyla savaşıyordu. Bütünden çok daha az olsa bile, güçlüydü. Ve-

Cevap buydu. Başından beri biliyordu. Uram hayata geri dönmeyecekti. Dönemezdi. Raphael onun tüm önemli parçalarını yok etmişti. Sayısız amatör kameraman tarafından çekilen bu yıkımın görüntülerini defalarca izlemişti. İnsanlarla konuşmuştu.

O gün orada olan, Raphael'in Uram'ı yok ettiğini gören.

Kan Meleği'nden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

Bedenini ve zihnini çalmaya çalışan bu ötekilik tam da düşündüğü şeydi - bir yankı, kayıp bir parça parça. Hafıza pırıltıları, düşünce parıltıları, dürtü patlamaları ... ama şimdi dikkatle baktığı için, gerçek bir bütün insan hissine kapılmıyordu. Eğer bütün olsaydı, Holly şimdiye kadar silinmiş olurdu. Bir başmelek zihni, onun için çok güçlüydü.

Başka bir başmelekten başka kimse karşı koyamaz.

Bu da bu yankının asla bir bütün olarak var olamayacağı anlamına geliyordu.

Holly'nin ve beşikteki o korkunç şeyin dışında olmak, hayaletimsi deliliğinde ne düşünürse düşünsün. Ama görünüşe göre Michaela da aynı çılgınlığa inanmaya hazırdı.

Holly bunu affedebilir, hatta anlayabilirdi. Aşkın insanı biraz delirtmek gibi bir huyu vardı.

Engerek yeşili gözleri görüş alanında, Venom Michaela'nın yanından ona bakıyordu. Daha önce orada durmuyordu. Uram onun görüşünü tamamen kontrol ederken hareket etmiş olmalıydı.

tam da ondan istediği gibi kendini onun görüş alanına soktu.

Kimse­nin Venom gibi gözleri yoktu.

Kimse Venom değildi.

Ve Venom onundu.

Gece boyunca tekrar tekrar söylediği hatırlatma, zihnini kullanarak yarattığı zihinsel dayanak

Ona verdiği duygusal tepki -her zaman Venom'a tepki vermişti- ona biraz daha güç verdi.

Işık parladı, parıldayan bronz bir yağmurdu.

Güzelliği hayret vericiydi. Merak, Holly'yi parıldayan avuçlarının içinde yakalamaya çalıştı. Michaela güzellik konusunda gerçekten de turnayı gözünden vurmu tu. Korku kısa sürede  a kınlığı bastırdı. Çünkü kafes a ağıdaydı ve asit yeşili enerji içinde toplanıyordu.

Uram, be ikteki etli haznenin içindeki parçayla birleşmesi için Holly'yi terk etmeye hazırlandı.

Böyle bir şey olursa, Holly de Daisy gibi ölecekti. Uram kendini daha güçlü kılmak için onun tüm enerjisini, tüm yaşam gücünü  alacaktı. Michaela Raphael'e dönüp g   dolu bir avuç açarken Holly öfkeyle düşündü. "Buraya karışma, Raphael. Eğer melek ate inden kurtulacak kadar güçlüyse, o zaman bir et parçasından tamamen yeniden canlanacak kadar da güçlüdür."

Yanılıyorsun, demek istedi Holly. Bu yankı asla zamanın bir anına sıkı mı  bir delilikten başka bir şey olmayacaktı. Neden bütün olmadığını bile bilmiyordu.  ld ğ n  hatırlamıyordu. Çünkü bu  l m, Uram'ın enerjisinin parçalarını Holly'ye, Michaela'ya ve Daisy'ye aktarmasından sonra -ister bilerek ister kazayla- ger ekle mi ti. Michaela'yı sevdiğini hatırlıyordu çünkü Uram delirirken onu sevmi ti, bu duygu onun her parçasına i lenmi ti. Ve sinsice kana, şiddete, işkenceye duyduğu arzuyu hatırladı.

Be ikteki o şeyden ne çıkarsa çıksın, deh etten başka bir şey olmayacaktı.

Raphael'in Michaela'ya cevap verdiğinin farkındaydı ama artık başmeleklerin konuşmasını dinlemiyordu. Kendi başına eleştirel bir tartışma yapması gerekiyordu.

Olmak istediğin şey bu mu? Uram'ın yankısının ona fısıldadığı gibi, kendi içinden fısıldadı. İçinde hayat olmayan o çarpık et parçası mı? Uram'ın içinde, onun kelimenin tam anlamıyla sadece bir et olduğunu anladı. Michaela'nın hücrelerinden ve Uram'ın lekelenmiş enerjisinden yaratılmıştı.

Uram'ın dirilişı için çekirdek görevi görmesi gereken dış konak. Çürüyüp gitmemiştii çünkü ...

Tatlım kanını etime dönüşecek olan şeyin üzerine damlattı.

Michaela'nın Kadro toplantısındaiken yapamadığı şey, Holly'nin çürümüşlüğünü açıklamaktı.

İlk ziyareti sırasında göz ucuyla baktı. Birkaç gün daha geçseydi o beşikte kurtçuklar geziniyor olacaktı.

Holly'nin midesi guruladı ama yeniden kazandığı değerli kontrolü kaybetmedi. Tamamen Michaela'ya bağımlı olacaksın.

Bedeni beşiğe yaklaştı, aşağı baktı. "Yakında güçleneceğim," dedi Uram yankısı yüksek sesle ve odadaki herkesin dikkatini çekti.

Emin misin? Holly fısıldadı. Yeterince gücün var mı? Yoksa sonsuza dek o zehirli et parçasının içinde mi kalacaksın?

Kaslarında öfke, vücudunun uzun süre dayanmak için tasarlanmadığı yakıcı bir acı. "Ben bir başmeleğim."

Bana Michaela ile ilk ne zaman tanıştığınızı anlat, dedi Holly acıyla.

"Sessizlik!" Onun sesi olmayan bir ses havaya doğru gürledi.

Raphael, Michaela, Venom, hepsi hiç düşünmeden izlediler.

sanki bir şeyler olduğunun farkındaymış gibi araya giriyordu.

algılayamıyorlardı. Neyse ki Holly sessiz kalmak zorunda değildi. Uram'ın yankısı ona daha fazla bir şey yapamazdı.

Hatırlamıyorsun, değil mi? diye mırıldandı. New York'a geldiğini hatırlıyor musun?

Ölümcül bir sessizlik.

Sen bir baş melek değilsin. Sen bir yankısın, ölmeden önce geride bıraktığın enerji parçalarından yaratılmış çılgın bir hayaletsin. Holly beklenmedik bir hüznün kalbine yayıldığını hissetti.

Bunu yapmak için, bu kadar uzun süre hayatta kalan bir enerjiyi geride bırakmak için inanılmaz bir güç olmalısınız.

"Ben bir başmeleğim!" Ürperten bir kükreyişt Michaela'nın hem çocuk odasına hem de hapishaneye dönüştürdüğü kulenin duvarlarına yaslandı. "Ben Uram'ım!"

"Aşkım." Michaela beşiğin üzerinden elini uzattı, yüzü kederin yumuşattığı bir güce dönüşmüştü. "Ol bir bütündür."

Holly'nin içindeki güç gergin bir düğüm haline geldi ve transfer için hazırды.

Eğer o bedene girersen, dedi Holly sakın olmaya zorladığı bir sesle, görmez ve duymaz olacaksın, Sesin çıkmadan, iyileşmen için gereken süre boyunca. Michaela'nın ellerinde çaresiz kalacaksın, onun büyütmesi gereken bir çocuk olacaksın.

Daha fazla bir şey söylememek için kendini tuttu.

Michaela'nın Uram'ı uygun gördüğü şekilde
şekillendirmek için böyle bir fırsatı kullanabileceğine
işaret etti.

Elbette gerçek uydu ki Uram asla ocuk olmayacaktı. Asla byyemeyecekti. Ondan geriye yeterince kalmamıştı. şu anda bile, az sayıdaki anısı eskisinden daha az keskindi, sanki gün ışığına çıkarıldığında bozulmuş gibiydi. Yine de o et yığınının içine girerse, Michaela onun var olmasına izin verilmesi için savaşacaktı. Ve.,

Michaela'nın Uram'a ve beşikteki et sunucusuna olan aşkı göz önüne alındığında, er ya da geç ... Hiç de öyle değildi.

Bu bilgi zihninin arkasında belli belirsiz bir fısıltıydı ama onun bir parçası olan yankıdan geliyordu. Ve ona yankının Michaela'yı ele geçirmeye çalışacağını söylüyordu. Yeterince kanıyla yıkandığı anda.

Başarılı olur muydu?

Holly yle düşünmüyordu ama bu risk göze alınamayacak kadar korkunçtu. Çünkü yankı Michaela'yı ıldırtmayı başarırsa, Uram'ın kan saltanatı yeniden başlayacaktı.

Bu bedeni al, diye fısıldadı. En azından kendini transfer edebileceğin tam bir yetişkin bedeni yaratacak kadar güçlenene kadar.

Bu kez cevap içsel ve düşünceliydi. Büyümesini sağlamak için diğerine bir enerji kıymığı bırakmam gerekecek.

Mkemmeliğe geri dönmek için hepinize ihtiyacınız olduğunu biliyorsunuz.

Holly'nin eli beşiğe uzanmadan önce uzun bir duraklama oldu.

ve aşağıdaki et yığınının üzerine yayıldı. Tek bir dokunuşla bunun yanlış olduğunu anladı. O ette hiç sıcaklık yoktu. Soğuktu. lyd. Sadece Uram'ın enerjisi sayesinde canlanmıştı,

Michaela'nın kanıyla beslenmiş, damarlarında akıyordu.

- - -

Venom, Holly'nin elinin yumru üzerinde yayılmasını izledi.

O varlık olmayan şeydi, asit yeşili kanatları arkasında parlamaya devam ediyordu. O asit yeşilini ondan koparmak, onu zgr bırakmak istedi. Ama bunu yapmak onu öldürmek demekti.

Onun çoktan gitmiş olduğuna, bunun artık başmelekler arasında bir mesele olduğuna inanmayı reddetti. Holly/Uram Melez hiç uyarmadan başını kaldırdı ve "Bu beden bende kalacak," dedi. Venom onun haklı olduğunu biliyordu. Holly bir şey yapmış, senaryoyu değiştirmişti.

Efendimiz. Venom konuşurken Raphael'e bakmadı. Bence bunu da akışına bırakmalıyız.

Çok az seçenek var. Raphael'in sesi Venom'un kafasında bir g fırtınası yaratıyordu, öyle ki Venom bazen efendisinin buna nasıl dayanabildiğini merak ediyordu. Eğer Uram'ın geri dönmesi için en ufak bir şans bile varsa.

bir savaş eylemi olmadan saldıramaz. Bir ülkeye saldırmak Uzun bir uykudan uyanan başmelek, Kadro'nun birbirini ve dünyayı yok etmesini engelleyen tüm kuralları ihlal eder. Zaten böyle bir olay yaşadık; ikincisinden ben sorumlu olmayacağım.

Venom doğrudan Holly'ye baktı ve onun da kendisine bakmasını istedi. Sadece bir saniye, tek ihtiyaı olan buydu. Bir kalp atışı.

- - -

Holly'nin gözleri odayı taradı. Kaşlarını atıp başını sallamadan önce, "**Karışmayın,**" dedi. "Buraya nasıl geldiğimi hatırlamıyorum ama burası benim diriliş yerim."

- - -

Holly'nin ağzı hareket ederken bile gözleri

Eko taramasında gördüklerini işliyordu. Venom'un El o kadar hızlı hareket etmişti ki çoğu insan bunu fark edemezdi. O fark etti, çünkü o da biraz onun gibiydi. Ve- Neden Venom gibiyim? diye sordu içindeki yankıya. Yılanlara karşı bir yakınlığın mı vardı? Ama . . . Ben onun gibi değilim.

Bir baskı oluşuyor. Sessiz ol, lml!

Holly itaatkâr görünmek için kendini zorladı. Lütfen. Sen iktidara geldiğinde ben gitmiş olacağım. Bu soruya cevap ver.

Etimi kendine almadan önce. Yılanlara karşı bir yakınlığın var mıydı? Neha gibi.

Holly'nin başı geriye düştü, ağzından kahkahalar döküldü. Yankı gülmeyi bıraktığında, "Ben zehirleriyle Neha değilim," dedi. Ben Uram'ım.

Ve yankının bilmediğini fark etti. Yankı, Holly'yi besleyen güçlerinin ne olduğunu hatırlamıyordu. Ona Holly'nin "neden" böyle olduğunu söyleyemezdi, deliliğini körükleyen toksinin bir başmelek olarak sahip olduğu yetenekleri çarpıttığı için mi böyle olduğunu açıklayamazdı. Kendi araştırmasını yapmak zorundaydı. Bundan kurtuldu. Evet, sen bir baş meleksin, dedi ve oyunun sonunu hazırladı. Çünkü Venom'un elinin o hareketini fark etmişti.

Bu, New York'tan uzaktayken seansları sırasında ona öğrettiği sessiz dilin bir parçasıydı. Ona hızlı el hareketleri yaptırmıştı.

düşünmeden kullanabiliyordu. İşaret diline benzeyen ama çok daha hızlı olan bu dili Holly, başlangıçta sadece refleksleri olan insanların kullanabileceğini düşünmüştü.

Hangi

oldukça işe yaramaz hale getirirdi.

Ancak Kule'deki diğer melekler ve vampirlerle savaş durumlarında da kullanılabileceği ortaya çıktı. Sadece hareketleri görebilmeleri için işleri yavaşlatması gerekiyordu. Ona öğrettiği hız, düşmanca bir durumla karşılaştıklarında konuşabilmeleri içindi.

Kimsenin haberi olmadan.

Az önce yaptığı hamle şu anlama geliyordu: Top senin sahanda.

Holly'nin içi ürperdi. Ona şunu söylüyordu.

Raphael ve Michaela müdahale etmeyecekti. Bu dehşet burada sona erecekse, bunu sona erdirecek kişi o olmalıydı. Neyin tehlikede olduğunu sadece o biliyordu. Sadece o anladı ki bu yankı

Enerji, Uram'ın en korkunç kısmından, ölümünden

hemen önce var olan kismından yaratıldı. Bu enerji

Başmelek delilik ve kan tarafından yönlendirilen, başkalarının acısına aç bir varlıktı.

Shelley. Maxie. Cara. Rania. Ping. Kimiya. Nataja. Daisy. Arkadaşlarının ve diğer üç kadının isimleri hiç şansı olmamıştı, yankıyla tekrar konuşurken bilincinin gizli bir bölümünde sessiz bir mantra oldular. Teşekkür ederim, dedi, sanki böyle bir şey yapmadığı halde sorusuna cevap vermiş gibi. Umarım bedenim sana iyi hizmet eder.

Bir duraklama. Bana iyi hizmet ettin. Çılgınlığın içinde dönüp duran, muhteşem bir zarafet vardı. Artık varlığına son verme vaktin geldi.

Beşikteki et yığınınından enerji çekti. Beynini eritmek ve kalbini patlatmakla tehdit eden asit yeşili bir elektrik fırtınası halinde Holly'nin koluna doğru ilerledi. Holly Dişlerini sıktı... ya da sıkmaya çalıştı. Yankı bedenini kontrol ediyordu ve bu içgüdüsel hareketi yapmasına izin vermiyordu.

Enerji beynini, anılarını silmekle tehdit ettiğinde, yere kapandı ve ona verdiği gücü kullanarak karşı koydu.

Çünkü hâlâ o gücün bir kısmına erişimi vardı. Hücreleriyle kaynaşmıştı ve bu beden henüz onun bedeniydi, Her bir parçası onun yaşam gücüyle damgalanmıştı. Eğer o gerçekten bir baş melek olsaydı, onun enerjisinden ve kararlılığından doğan güce yeniden erişemezdi. Ama o sadece soluk bir yankıydı. Güçlüydü ama bir güç değildi. Raphael, Michaela ya da bir zamanlar olduğu Uram gibi değil.

Zihnini çelikleştiren Holly, ezilmeyi reddetti ama kendine ihanet etmek için hiçbir hamle yapmadı... ta ki yankı elini beşikteki artık cansız olan yumrudan çekti. O izlerken, etli ev sahibi hızla kokuşmuş bir yeşile döndü. Kenarlardaki çürüme o kadar hızlı ilerliyordu ki, uzun süredir çürümekte olduğu belliydi. Çürüme sadece Michaela'nın kanıyla engelleniyordu. İçinden kötü bir koku yayılmaya başladı.

Michaela bir elini savurarak doğurduğu şeyi yaktı.
Küller beşikte yatıyordu.

Ve Holly'nin teni, bu bedenin barındırmak için inşa edilmediği asit yeşili bir güçle parladı. Ekstra güçle birlikte daha güçlü bir yankı geldi. Daha fazla bilgi. Belirsiz, belirsiz bir ipucu

Akıl sağlığı. Holly bu işe kanat germiştir ve sınırlı kontrolü göz önüne alındığında bulduğu en iyi plan, baş meleklerden birini onu öldürmeye zorlamaktır - ikisini de öldürerek Yankıyı tam bir delilik eylemine teşvik etmek.

Michaela'nın kanatlarını koparmaya çalışmak gibi.

Ama şimdi durdu, düşündü. Neye dönüştüğünü görüyor musun? Sesini çatışmacı olmayan bir hale getirdi, ölümsüz biriyle konuştuğunu asla unutmadan İnsanların önünde eğilip bükülmesine alışkındı. Bu her zaman böyle olmamıştır; Raphael'in yönetimine dair gördüklerine bakılırsa, o etrafında güçlü olmayı tercih ediyordu. Venom boyun eğmedi ve Raphael'in avcı eşi ise tam anlamıyla bir savaşçıydı ve ayakları yere sağlam basan biriydi.

Uram farklıydı. Daha eski bir zamandan. Biliyordu çünkü onu saplantılı bir şekilde araştırmıştır. Sen Başmelekler arasında bir başmelek olarak görülüyordun. Neha sana hayrandı, seni Eris dışında tanıdığı en yakışıklı adam olarak tanımlıyordu ve sanırım sen de onun bu önyargısını bağışladın. Lijuan bile sana saygı duyuyordu ve o çok az insana saygı duyar.

Yankı onun içinde gürledi. Bir kez daha hepsinin saygısını kazanacağım.

Yapacak mısın? Holly, dört uzun yıl boyunca saklamaya çalıştığı görüntülerin ortaya çıkması için adamın zihnini ele geçirmesine karşı koydu. Bu Kabus ve dehşet ve taht benzeri bir sandalyede oturan Uram, ağzı kanla kaplıydı ve kesik bir kol kucağında yatıyordu.

Ağzından bir kükreme çıktı. "Yalan!"

Michaela'nın gözlerinde kafa karışıklığı, Raphael'de savaşa hazır bir gerginlik gördü. Sadece Venom

hareketsizce izliyordu,

ifadesiz bir sessizlik. Neler olduğunu anlamıştı. Holly'nin ölmediğini biliyordu.

Başmelek arkadaşlarına sor, diye fısıldadı. Onlara neye dönüştüğünü sor. O kabus senden geriye kalan tek parça. Başmelek değil.

Başmelekler arasında en hızlısı. Demir yumrukla hükmeden ama generallerinin saygısını kazanan başmelek değil. Değil

Dünyanın en güzel kadınına aşık olan başmelek. Sadece kana susamış açgözlü bir canavar.

Bu düşünce nabzını hızlandırdı, ağzı sulandı. Midesi bulansa da devam etmek için kendini zorladı.

Hissediyorsun.

İçmek için bir dürtü hissediyorsun. Michaela'nın boğazına bakıyorsun. Söküp atmak istiyorsun.

Bir başka ses gürültüsü, elleri bilinçli iradesi olmadan yumruk oldu.

"Uram." Michaela beşiğin etrafında dönerek temkinli bir şekilde yaklaştı. "Her şey yolunda aşkım. Bu beden, sen onu kendi ihtiyaçlarına göre yeniden şekillendirip büyütene kadar seni hüsrana uğratacak ama bu çok uzun sürmeyecek."

Kendisine ait olmayan bir anı parladı: Michaela kanatlarını açmış, göğsü yarılmış ve kalbinin yerinde parlayan kırmızı bir ateş topu ile yerde yatıyordu.

Michaela'nın

Dişi başmeleğin bedeni sarsıldı, kan pürüzsüz kahverengi tenini çizdi.

Kadının ifadesindeki dehşet Holly'yi şok ederek susturdu.

Başmelekler dehşete kapılmazdı. Başmelekler terördü.

Holly'nin eli kalktı, parmakları uzun boylu kadının yanağını okşadı. "Tatlım benim."

Bugün terör yok. Michaela'nın gözleri parıldadı, parlak yeşil gözleri suyun altında bile kamaşıyordu. "Beni anlayan tek kişi sensin."

Holly'nin parmakları Michaela'nın kuğu gibi uzanan boğazında oynadı, nabzında bir kalp atışı kadar durduktan sonra baş meleğin göğüslerinin arasından aşağıya inerek

Sonunda kalbinin üzerine yayıldı. Avucunun altında hızla atmaya başladı. "Bunu yırtarak açtım," dedi ağzından. "Ben koydum kendimi senin içinde."

Michaela'nın eli Holly'nin elinin üzerine kapandı ve başmelek gücünün yumruğu Holly'nin tüm vücudunu sarstı. Michaela parlıyordu ve bir başmelek parladığında genellikle insanlar ölürdü. Ancak bu başmelek öldürücü bir ruh hali içinde değildi.

-Ve bir ölümlüyle karşı karşıya olduğuna inanmıyordu. "Önemli değil," dedi yumuşak bir gülümsemeyle. "O zaman anlamamıştım. Benden seni güvende tutmamı istediğini bilmiyordum.

Sen dönene kadar."
Neden bu kadar zayıfım?

Holly'nin sorunun kendisine sorulduğunu anlaması bir saniye sürdü.

Çünkü sen sadece büyük bir baş meleğin soluk bir yankısıydın. Sen bir hayaletsin.

Tekrar güçleneceğim.

Buna gerçekten inanıyor musun? Holly ciddi bir şekilde sordu. Etrafınızdaki dünyadan güç çekebilir misiniz?

Gözleri hiç şaşmadan Michaela'nın boynuna ve orada atan nabzına gitti. Parmakları Michaela'nın kalbinin üzerinde hafifçe kıvrıldı. Kan beni besleyecek. Kan beni büyütecek.

Çılgınlık geri dönüyor, dedi Holly akıl sağlığının bir parçası sonsuza dek kaybolmadan önce. Bir kez daha olacaksın

Kanın kölesi. Korkulan ama asla saygı duyulmayan bir canavar. O zaman bile, asla bir zamanlar olduğun gibi olamayacaksın.

Damarlarında öfke. "Kanına ihtiyacım var aşkım," dedi ağzı Michaela'ya. "Bana biraz daha güç verecek kadar."

Michaela, Holly'yi sarsan bir güvenle boynunu eğdi. Budapeşte Başmeleği'nin her zaman kibirli, güzel ve çıkarıcı olduğunu düşünmüştü. İşte böyle Michaela medyada onu çok sevenlerle karşılaştı. Ve

aralarındaki güç ve yaş farkından dolayı kör olan Holly

Michaela'nın da bir kadın olduğunu, ölen bir adamı seven bir kadın olduğunu hiç düşünmemişti.

Holly parmaklarını Michaela'nın boğaz çizgisinde gezdirdikten sonra parmak uçlarında yükselerek ağzını nabız gibi atan noktaya doğru eğdi. Kan dilinin üzerine fışkırdı, sıcak, taze ve o kadar güçlüydü ki fiziksel olarak sendelemesine neden oldu. Ama yine de içti ve içti, ta ki daha fazla içemeyene kadar.

Sonunda gözlerini ayırdığında, Michaela'nın boğazındaki yaranın gözlerinin önünde kapandığını gördü.

Başmelek zayıflamış ya da yaralanmış gibi görünmüyordu.

Ve Holly'nin vücudu, hücrelerini patlatmakla, derisini yakmakla tehdit eden bir güçle dönüyordu. Yüce Tanrım. Nasıl oldu da

Bir baş melekten beslenerek hayatta kalan var mı?

"Bu yeterli miydi?" Michaela'nın sorusu nazikti, kendi eli Holly'nin yanağına uzanmak için kalktı. "Seni bekledim."

Holly'nin derisi sırtında, göğsünde çatladı, acı içini parçaladıkça ruhu boğulma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Acaba

Daha çok kendin misin? diye sordu sisin içinden. Daha çok Uram mısın?

Daha fazla kana ihtiyacım var. Başı Raphael'e doğru döndü.

Daha güçlü kan.

Bir başmeleğin kanıyla besleniyorsun ve yine de daha fazla kan istiyorsun. İçinde de bir şeyler çatırdamaya başladığında, vücudu çok fazla başmelek gücüyle dolduğunda, acı bağırsaklarını büktü. Her zaman daha fazlasını arayacaksın.

ve daha fazlası. Özlem onu pençelerken bile vücudu başarısız olmaya başladı. Şiddetle birlikte kan da istemeye başladı, değil mi? Avını kemiren bir kurt gibi Michaela'nın boğazını parçalamak istiyorsun.

"Hayır!" Holly'nin bedeni sendeleyerek geri çekildi ve soğuk taş duvara yaslandı.

Şakaklarından aşağı ter damlıyordu.

Daha güçlü müsün? Holly, içten dışa doğru patlayan bir bedenin dayanılmaz acısını bastırmaya devam etti.

Azıcık bile mi? Başmelek kanının, başmelek gücünün dalgalanmasının şiddetli bir etkisi olmalıydı ... ve oldu. Yoksa bu enerjiyi kullanabileceğin bir forma dönüştüremiyor musun? Çünkü sen sadece bir yankısın.

Kan. Kırmızı bir pus. Kana ihtiyacım var. Ani, kurnazca bir düşünce. Bu vücut zayıf. Onunkine ihtiyacım var. Holly bir şey yapamadan güç ondan çekilip alındı, Omurgasını o kadar geriye doğru büktü ki kırılmak üzere olduğunu anladı.

"Hayır!" Holly'nin arkası dönükken bağırsı Venom'un boğazını terk etti.

şiddetle eğildi, asit yeşili ışıık acımasız bir dalgayla içinden aktı.

Odadaki iki -belki de üç- meleği umursamadan, yere yığılan cesedi yakalamak için koştu. Bunun olmasına izin vermeyecek kadar hızlıydı. Onun kanlı, kırık bedenini kollarının arasına aldı ve başının sert cilalı tahtaya çarpmasını engelledi.

Holly'nin ağırlığı çok azdı.

Ve güç hâlâ asidik yeşil bir yanık içinde çığlık atıyordu.

Sonunda kesildiğinde, başı yana doğru eğildi,

Ağzının kenarından kan damlıyordu... ve

Yüzü yüzlerce küçük çatlakla delik deşik olmuştu. Kan bu çatlakları doldurmuş, dokunduğu her yeri demir gibi ıslatmıştı. Sanki tüm vücudu kırılmış gibiydi.

Venom'un kalbi onun nabzını hissedemeyeceği kadar hızlı atıyordu.

Denemeye devam etti.

Hiçbir şey yapmadı.

Hayır, Kitty, hayır.

- - -

Raphael, Holly'den fıskıran enerjiyi izledi.

Zehir onu düşerken yakaladı. Ve yalın dehşeti gördü

Venom'un yüzünde, vampiri tanıdığı onca yıl boyunca ilk kez bir ifade belirdi.

Ama Raphael o anda Venom'un aşkı için hiçbir şey yapamazdı. "Michaela," dedi uyarırcasına.

Dinlemiyordu, gözleri umutla açılmıştı. "Aşkım," diye fısıldadı... tam o sırada güç topu ona çarptı ve vücudunu asit yeşili bir ateşle kapladı.

Raphael bunu durdurabilirdi. Ama durdurmadı. O an devreye girerek feci bir savaşın fitilini ateşledi. Seçim Michaela'nın olmalıydı.

Gücü bir kükremeyeyle dışarı itmeden önce gözleri tek bir delici an için aynı ayırt edici asit yeşiliyle parladı. "Çık dışarı!"

Yeşil parıltı havada tekrar birleşti ve kırmızı damarlarla çatırdadı. Kan kırmızısı. Raphael, Michaela değildi. O Bir zamanlar dostum dediği adamın artık var olmadığını uzun zaman önce kabullenmişti. Kötücül enerji ona çarpmaya başladığında, melek ateşiyle halkalanmış bir elini kaldırdı. Melek ateşi Enerji geri çekildi ve Venom'a doğru yöneldi. Diğer adam, Holly kollarının arasındayken ondan kaçmak için engerek hızıyla hareket etti.

Raphael aynı anda Venom'un ve sevdiği düşmüş kızın önüne geçmek için hareket etti. Bu bir savaştı. baş melekler arasında. Venom ve Holly üzerlerine düşeni yapmışlardı. Sadece birkaç yüzyıllık bir vampirden ve çok genç yaşta yaratılmış bir ölümlüden beklenenden çok daha fazlasını yapmışlardı.

Raphael ve Michaela için buna bir son vermenin zamanı gelmişti. "Michaela."

Kendi elini kaldırırken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü, gücü parmak uçlarında bronz renginde parlıyordu. O

melek ateşi oluşturmıyordu, ama yaratabildiği bronz şimşek, son seferinde olduğundan daha güçlü hissettiriyordu.

tanık olacak kadar yakın.

Kademe yürürlükte.

Melek ateşinin olmaması pek önemli değildi. Bir

başmeleği öldürmenin başka yolları da vardı. Bu, bir başmeleğin

Yükseliş: Akranlarını öldürme yeteneği. "Onu sevdim," diye fısıldadı, hastalıklı enerji onun gücü ile kendi gücü arasında donup kalmıştı. "O beni gerçekten gördü. Karanlığı, ışığı, beni zafer, çürüme."

Bu şimdiye kadar duyduğu en dürüst değerlendirmeydi. Michaela kendi hakkında konuşur. "O eskiden olduğu kişi mi?" Raphael sordu, çünkü emin olmaları gerekiyordu. "Az önce onu hissettin. Geri gelebilir mi?"

"O bir hayalet. Bir parça. Onun en kötü parçasının." Gözyaşları dökülmeye devam etti. "Ona son vermeliyiz, Raphael. O bu çılgın varoluştan çok daha değerli. kan."

Raphael son bir kez, Sığınak'ın kanyonlarında kendisiyle birlikte koşan arkadaşını düşündü.

Bir şenlik ateşinin etrafında otururlarken gülüyordu, kanatları

çimlerin üzerine yayılmıştı. Uram delirmeden çok önce zamana ve kendi kibrine yenik düşmüştü ama o var olmuştu. Ve aralarındaki uzun ilişki bu eylemi gerektiriyordu, çünkü aklı başında bir Uram asla bu çılgın hayalet olarak var olmak istemezdi.

"Güle güle, eski dostum," diye fısıldadı. "Bu sefer sonsuza dek sürecektir."

Açıkça hıçkırarak ağlayan Michaela, gücünden çatırdayan bir şimşek çıkardı. Enerjiyi çevreledi ve onu ezerek öldürmeye başladı.

Raphael melek ateşini ekledi. Yankının hiç şansı yoktu. O Uram değildi. Uram'ın bir parçası bile değildi. Kana yenik düşmüş güçlü bir adamın geride bıraktığı silik bir gölgeydi sadece.

Ve sonra yok oldu, varlığı sona erdi.

Michaela dizlerinin üzerine çöktü, kanatları narin bir bronz ihtişamıyla arkasına doğru açıldı. "İstedim ki daha fazla, daha fazla güç, daha fazla her şey. Ve onu bu açgözlülük yüzünden kaybettim."

Raphael dönerek kendi insanlarına odaklandı. Michaela'yı göz ardı ederek. Az önce itiraf ettiği gibi, aşkının bile bir bedeli vardı ve Uram'ın ölümü için onu

suçlayabilirdi. "Venom."

Yedi üyesinden biri olan ve her zaman soğukkanlı ve sofistike bir tavır sergileyen, mizahı çoğu zaman kesici olacak kadar kuru olan bu adam gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"O ölüyor,

Efendim." Bu kırık dökük bir ifadeydi, Holly göğsüne sıkıca sarılmıştı.

Kızın yüzü kan lekesi ve kırık deriden ibaretti, nabzını tespit etmek neredeyse imkânsızdı. Kan damlıyordu burnunu kırdı ve siyah üstünü vücuduna yapıştırdı. Burnundaki kanı nazik bir dokunuşla silen Venom, kızın harap olmuş yüzüne bir öpücük kondurdu. "Kötülüğün kazanmasına izin vermeyi reddetti. O savaştı."

Raphael kollarını uzattı. "Onu bana emanet et, Venom." Burada, bu yerde, asla tam olarak güvenmediği bir baş meleklerle birlikte olmak istemiyordu.

Venom'un karşılık veren bakışları paramparça olmuştu ama başını salladı; o da Yedi'den biriydi ve neredeyse kırılmış olsa bile Raphael'in isteğinin ardındaki nedeni anlıyordu. "Seninle orada buluşacağım."

Holly'yi kollarına alır almaz Raphael, Michaela'ya veda etmeden gökyüzüne yükseldi. Onun içinde kaybolmuş suçluluk ve dehşet, fark etseydi bile fark etmezdi. Kendini ve Holly'yi büyüyle sarmalamıştı.

kulenin içinde, kimsenin onu Jason'ın muhbirinin kulübesine kadar takip edemeyeceğinden emin oldu.

Venom için endişelenmiyordu. Yedi'nin en genci becerikliydi; Michaela'nın kalesinden çıkmayı başaracak ve yardıma ihtiyacı olursa Raphael'i çağıracaktı.

Venom kendini aşmış, Raphael'den sadece birkaç dakika sonra kulübeye varmıştı.

Ter vücudunu sıırılsıklam etmişti.

Raphael'in Holly'yi yerleştirdiği kanepenin yanında dizlerinin üzerine çöken Venom, Holly'nin saçlarını geriye doğru okşadı ve sonra Raphael'e baktı. "Bir şey yapabilir misin?"

Raphael elini kızın kanlı göğsüne koymuştu bile, Cascade doğumlu oğlunu çağırırken avucu mavi mavi parlıyordu.

iyileştirme yeteneği. Enerjinin kızın tenine nüfuz ettiğini hissedebiliyordu ama fark edilebilir bir etkisi yoktu. Bir baş meleğin hayaletine meydan okuyacak irade gücünü kendinde bulan bu kız eşsizdi. "Cesareti var, Holly."

"Evet. Çok fazla." Holly'ye tısladı, sesi tehlikeliydi.

"Beni kendine aşık ettin. Şimdi gidemezsin!"

Raphael Venom'u hiç böyle görmemişti. Holly'nin hareketsiz bedenine daha fazla güç akıttı ama zayıf kalp atışları güçlenmedi, nefesi daha az sıklaştı.

Ve Cascade doğumlu gücü henüz çok gençti. Holly kanlar içinde ve hareketsiz yatarken, hiçbir uyarı vermeden titredi ve öldü.

"Ölümlü bir hastane ona yardım edebilir mi?" Venom sordu.

Raphael başını salladı. "Onun yaraları ölümsüz doğa." Başmelek gücünün kalıntıları tarafından yaratıldı.

"Burada mı kalmak istiyorsun?"

"Hayır. Holly'nin güvende olmasını istiyorum. Onu evine uçuracak mısınız?" Azap, birçok insanın Venom'a dair gördüğü tek şey olan kendine özgü gözlerde yaşıyordu.

"Eğer yolculuk sırasında ölürse... onu benim için güvende tut."

Raphael başını salladı, çünkü bu kez diğer adamdan çalmayacaktı. "Onu taşıyın. İkinizi de uçuracağım uçak." Michaela'nın bölgesinin büyük bir uluslararası havaalanına ev sahipliği yapan bir bölümüne park edilmişti. Bu sabah itibarıyla,

Artık gizliliğe gerek yoktu; eski Konstantinopolis Kraliçesi burada olduklarını ve neden geldiklerini biliyordu.

Venom daha önce hiçbir melek tarafından taşınmayı kabul etmemiş olsa da Holly'nin küçük bedenini dikkatle kollarına aldı ve başını salladı. Aşk için, diye düşündü

Raphael, bir adam

her şeyi yapar, her şeye katlanırdı. Konumları ters olsaydı Raphael de aynı seçimi yapardı.

Holly uçak yolculuğundan sağ çıktı.

Venom onu yatağa yatırdı. "Hâlâ savaşıyor."

Raphael bu kızıdan beklediğinden çok daha fazla etkilenmişti. Elena ve Dmitri Uram'ın saldırısından bu yana geçen yıllar boyunca ara sıra onun hakkında konuşmuştu ama bu kadar cesur bir kadın beklemiyordu. "Uram'dan iki kez kurtuldu." Raphael kıza yeni gözlerle baktı. "Ona karşı bahse girmezdim."

- - -

Raphael uçaktan **ayrıldıktan bir saat sonra**, jet bulutların üzerinde yükselirken Holly hâlâ nefes alıyordu ama nabızı daha güçlü değildi, nefesi de aynı derecede sığdı. Venom yine ona doğru tısladı. "Uyan!" O biliyordu ki Mantıksız ve dengesiz davranıyordu ama kalbi bir mengenenin içindeydi ve bir hiç uğruna eziliyordu.

Holly, adamın az önce üzerine çektiği temiz, gıcır gıcır çarşafın altında hareketsiz kaldı; çarşaf çoktan kanla lekelenmişti. Çırlçıplaktı; adam üzerindeki çıkarmıştı. Kanlı kıyafetlerini giydi ve parçalanmış bedenindeki kanı sildi, sonra da iyileşmesi umuduyla bıraktı. Belki de bedenini havaya açık bırakmalıydı ama onu bu kadar savunmasız görmeye dayanamıyordu.

Üç saat sonra, Kuzey Atlantik Okyanusu aşağıda parılıyordu ve Holly'nin kırılan derisi artık kanamıyordu.

Venom bunu, vücudunun bir şeylerin farkına vardığına dair bir işaret olarak görmeye çalıştı.

Kendini onarıyordu, aşırı gerilmiş kalbinin yavaşladığına dair bir işaretten ziyade. Kızın harap olmuş teni dokunulduğunda serindi, nabızı hâlâ o kadar zayıftı ki hayatta olduğundan emin olmak için kulağını göğsüne bastırması gerekiyordu. Nefesini algılamak neredeyse imkânsızdı. Ama vardı.

Venom uzun zaman önce onu göğsüne bastırmış, uçağın özel kabininde yatarlarken bedenini sıcak tutmuştu.

Pilotlar ilk selamlaşmalarından sonra sözlerini kesmemişlerdi.

Sessizliğe gömülmüş olan Venom, ilk sözcüklerini söylediği dilde konuşmaya başladı. Anlattı

Holly, İpek Yolu'ndaki o kalabalık handa geçen çocukluğunu, babasının dizinin dibinde yemek yapmayı nasıl öğrendiğini ve sekiz yaşına geldiğinde nasıl yetişkin sayıldığını anlattı.

Emin değildi. O zamanlar kayıtlar pek iyi tutulmuyordu.

"Bunu garip bulmadım," dedi ona. "O zamana kadar beş erkek ve kız kardeşim vardı. En büyük oğlun babasıyla birlikte aileyi koruma ve geçindirme görevini üstlenmesi normaldi."

Venom'un akli o uzun zaman önceki günlere gitti. "Babamın iyi bir kalbi vardı. Sadece biraz yolunu kaybetti çünkü anneme hayır diyemedi." Dudakları kıvrıldı. "Bu benim soyumdan gelen bir hata. Erkek kardeşlerim de eşlerine karşı aynıydı."

Onların soyundan gelenleri bilmiyordu. "Mohan'ı toprağa vermek en zoruydu. Onu bir bebek olarak hatırladım.

Kollarımda kundaklanmış." Gözleri kızarmıştı, yutkundu. "I sevdiğim birini tekrar gömemem. Asla." Dudaklarını onunkilere bastırdı. "Lütfen beni zorlama, Holly."

Ona karşı bir nefes fısıltısı, göğsünde kıvrılan parmaklar.

Kalbi hızla çarparak aşağıya baktı ama Holly'nin kirpikleri hâlâ yanaklarını gölgeliyordu.

Cildinin kremi. Kuledeki sessiz savaş sırasında kilo vermişti.

Elmacık kemikleri belirginleşmiş, parmakları inanılmaz derecede incelmışti. Ama kalp atışlarını duyabiliyordu.

Kulağını göğsüne dayamasına gerek kalmadan.

Ve o izlerken, elmacık kemiği boyunca ince bir çatlak kendini mühürlemeye başladı.

Venom ürperdi.

Ona kanını vermek istedi, ama Raphael Holly'nin kan zehirlenmesi belirtileri gösterdiği konusunda onu uyarmış. "Uram onun çok fazla başmelek kanı almasına neden oldu.

Onu sadece aç olduğunda besleyin. Vücudunun bundan kurtulması gerekiyor. Kanaması varsa, bırakın kanasın."

İlk iki saat boyunca kan ter içinde kalmış, bedeni başa çıkamayacağı bu gücü umutsuzca reddetmişti. Onu temizledi, sıcak tuttu.

Daha fazlasını yapma isteğiyle savaşıarak konuşmaya devam etti.

Ona Neha'nın sarayındaki ilk günlerini, aşağıdaki tünellerde geçirdiği zamanı ve nasıl yavaş yavaş kendine geldiğini anlattı. Uyandığı gün paçavralar içindeydi ve kir pas içindeydi.

Yattığı kişiler gibi bir engerek değil. "Üzerime örtülmüşlerdi, boynuma dolanmışlardı.

kollar." Dehşete kapılması gerekirdi, ama Yapım'dan sonraki aylarda değişmişti, korku eşiği yüksekti. "Hareket ettiğimde bile ısırmadılar, sadece kaydılar."

Dışarı çıkması bir hafta daha sürmüştü.

Archangel Kalesi'nin altındaki labirentte. "Neha benden vazgeçmemiştii," dedi Holly'ye. "Ama beni kaybetmişti. İz sürücülerinin hepsinden daha hızlı olduğum ortaya çıktı ve bir engerek olmama rağmen, yılanlarla olan bağlantısına tepki vermedim. Ben asla var."

Bunun için sadece minnettar olabilirdi. "Bu bir Ben yakınlardayken tasmamı çekebilirdi. Meydan okumamla bunun gerçekleşmesini sağladığımı düşünmek hoşuma gidiyor." Bir nefes verdi. "Neha'dan hiç nefret etmedim. O sadece bir başmelek gibi davranıyordu. Yüzlerini benden çevirmeyi seçen ailemdi." Özgür bir hayatları olsun diye elinden gelen her şeyi yapan -tüm insani varlığından vazgeçen- kardeşini ve oğlunu değil de sadece bir canavarı görmek yoksunluk ve utanç.

"Zehir."

Fısıltıdan daha azdı ama duydu.

Kalbi gümbürdeyerek Holly'nin yüzüne bakmak için ayağa kalktı.

Dudakları hafifçe ayrılmıştı, gözleri kapalıydı. "Kitty." Sesi titriyordu.

"Umm." Tembel, uykulu bir sestti.

Uyanmaya niyeti olmadığını belli edecek şekilde ona doğru

kıvrıldı.

Saçlarının gökkuşaağı parlaklığına bir öpücük kondurdu. tüm vücudu titriyordu. "Uyu. Sonra konuşuruz." Uyurken söylediğı her şeyi uyandığında ona anlatacaktı. Onun sırlarını ve hikâyelerini öğrenmeye hakkı vardı. Naasir sırlarını paylaşacak birine sahip olma konusunda haklıydı; bu paha biçilemez bir hediye idi.

38

Holly, hayatının en bereketli uykusunu **çektiği hissiyle gerinerek uyandı-** "Kahretsin," diye inledi, "acıyor."

Vücudundaki her kas, hamur haline gelene kadar bir çekiçle dövülmüş, sonra da şekilsiz formuna kilitlenmek üzere bir dondurucuya atılmış gibi hissediyordu. "Oh, Tanrım."

"O kadar uzağa gitmeye gerek yok kedicik. Venom ya da Tushar iş görür."

Gözlerini aralayan Holly, kendini ışıkla dans eden engerek yeşili gözlere bakarken buldu.

Mutluluk.

Venom'u hiç bu kadar masumca mutlu görmemişti. Kendi dudakları kıvrıldı. "Ukalılığı bırak da bir şey."

Gülümsemesi derinleşti. "Sana mineral tuzlu sıcak bir banyo hazırladım. İşe yarar mı?"

"Yeni başlayanlar için." Odanın genişliği içine işlerken kaşlarını çattı. "Neredeyiz biz?"

"Kule. Manzara arkanızda."

Holly inleyerek dönüp bakmayı başardı. Manhattan'ın parıldayan ışıkları. "Hatırladığım son şey, Michaela'nın kalesinde, Uram'ın adamlarını ikna etmeye çalışıyordum.

Hayaletin var olması iyi bir fikir değildi."

"Temelli gitti." Venom onu kollarının arasına aldı ve göğsünün çıplak tenine yasladı.

"Mmm." Avuç içlerini o sıcak ve gergin kasların üzerinde gezdirerek içine sokuldu. "Çok güzelsin."

Kıkırdadı. "Hâlâ yarı uykulusun."

Esneyen Holly, onu banyoya sokana kadar okşamaya devam etti ... ve ancak o zaman oturma alanındaki taş zeminde çıplak olduğunu fark etti. "Benimkine ne oldu? kıyafetler?"

"Onları çıkardım, kana bulanmışlardı."

Cildinin çatladığını, içinin parçalandığını hatırladı. Ama elleri dokunduğu her yerde sadece pürüzsüz, kırılmamış bir deri buluyordu ve canı acısa da bu ona hiç acı vermiyordu. sanki ölüyormuş gibi. "Taretten bu yana ne kadar zaman geçti?"

Venom büyük banyonun diğer tarafına geçti, giydiği tek şey olan bol siyah pijama pantolonunun altında kalçaları esniyordu. "Kırk yedi saattir uyuyorsun. saat."

"Saten pantolon mu giyiyorsun?"

"Hayır. Bundan daha iyi bir zevkim var." Adam elinde bir şişeyle ona doğru yürürken kumaş hem hava hem de sıvı gibi hareket ediyordu. Şişeyi açarak, parıldayan ve kremi bir sıvı döktü.

Banyoda bir şey var.

Frangipani kokusu havayı dolduruyordu.

Holly'nin ayak parmakları kıvrıldı. "Çok güzelsin ve çok da hoşsun." Kasları gevşemeye başladı. Yavaş yavaş.

Dudakları kıvrılan Venom onun arkasına geçti. "Saçını yıkayacağım."

Holly'nin itiraz etmeye hiç niyeti yoktu. Sadece arkasına yaslandı ve adam onu şaşırtan bir özen ve nezaketle saçlarını yıkarken yarı uykulu bir halde kaldı. "Uzun saçları nasıl yıkayacağını nereden biliyorsun? At kuyruğun mu vardı aşaması?"

"Bazen kız kardeşlerimin saçlarını yıkardım." Sözleri şaşırtıcıydı. "Onlar çok küçükken ve skandal olarak görülmez. Sadece anneme yardım etmek için." Sesinde bir gülümseme, "Babam bunu kız kardeşlerim için hiç yapmadı, her zaman çok sert davrandı, ama onu gördüm annemin saçlarını yıkamıştı. Onu kendi saç diplerinden ayak parmaklarının ucuna kadar severdi."

Kafa derisine masaj yapmaya başladı.

"Venom?"

"Hmm?"

"Gözlerim hâlâ asit yeşili mi?" Artık uyanıktı, tamamen uyanıktı ve taş kesilmiş olması gerektiğini hatırlamaya başlamıştı.

"Bence kendin görmelisin." Ayağa kalktı, ıslak ellerini bir havluya sildi, sonra küçük bir el aynası bulana kadar çekmeceyi karıştırdı. Ayna Süslü, arkası yılanlarla boyanmış sedef. "Hediye," dedi onun sorgulayan bakışları karşısında. "Neha'nın bir arkadaşından

"Kibrimle alay etmekten hoşlanan bir mahkeme."

Holly onun kaşlarını çatmasına gülerek aynayı aldı, ama sonra aynayı yansıtan tarafa çevirmekten kendini alamadı. "Sadece söyle bana."

Yine arkasına geçmiş, zeki parmaklarıyla bir kez daha kafa derisine masaj yapıyordu. "Pişman olmayacaksın, Hollyberry," diye mırıldandı. "Bak."

Yavaşça nefes almaya başlamadan önce uzun bir nefes verdi.

Aynayı çevir. Gözleri asit yeşili olarak kaldıysa, Uram'ın bir parçası hâlâ içinde saklı olabilirdi. Bu renk onun enerjisiydi. Eğer gözleri yine kahverengiyse...

Aynanın yerini değiştirmeyi bitirmeden oturdu.

görebilecek kadar, dişlerini ararken su sıçırıyordu.

Venom onunla yüzleşmek için geldi. "Hâlâ o kadar küçükler," dedi ona eğlenen bir bakışla.

Çaba harcamadan göğsünü iten Holly, rahatladığını gizlemek için hiçbir şey yapmadı. "Artık bir vampir olamayacağımı düşünmüştüm."

Bakışları ciddileşti. "Hiçbir zaman vampir olmak istemedin."

"Evet, ama o senden önceydi." Holly şimdi farklı bir sonsuzluk hayal edebiliyordu; mutluluk, sevgi ve çılgın maceralara yol açan ortak bir pervasızlıkla dolu bir sonsuzluk. "Bin yıl boyunca kanını emmeyi umursamıyorum."

Gülümsemesi geri dönerek aynaya dokundu. "Bakacak mısın?"

"Çok korkuyorum."

"Bunu psikopat bir başmelek hayaletinin planlarını bozan bir kadın mı söylüyor?" Bir kolunu kadının sırtına doladı ve diğer elini aynanın sapına yerleştirerek, "Hazır mısın?" dedi.

Titreyerek nefes veren Holly sonunda başını salladı. Ve aynayı çevirdiler.

İlk başta, içgüdüsel bir sevinç hissetti . . . sadece Aynayı yaklaştırın ve bakın. "Bu da ne böyle?" Gözbebekleri aynadan ona bakıyordu. "Bu da ne böyle. Şimdi ehliyetime ne yazmam gerekiyor?"

Venom'un kahkahası banyoyu doldurdu. "Sanırım bu renge ela diyorlar," dedi gülmeyi bıraktığında ciddiyetle.

"Sessiz ol Engerek Surat." Çünkü gözleri ela değildi. Koyu kahverengi ve asidik yeşilin garip bir karışımıydılar.

"Sen ne dersen, kedicik." Çenesini yukarı kaldıran Venom onu sıcak, derin ve biraz da umutsuzca öptü.

Holly aynanın suya düşmesine izin verdi. "Hey, hey," dedi adam öpüşmeyi kestiğinde, ikisi de nefessiz kalmıştı. "Ben buradayım. Ben iyiyim."

Titreyerek iki kolunu da ona doladı ve başını Holly'nin boynunun kıvrımına bıraktı. Holly onun saçlarını okşadı, şakağını öptü ve ona sarıldı. Kimsenin kendisini görmesine izin vermeyen, acı ve dehşet içinde doğmuş bu adama sarıldı. kırılganlık. "Seni seviyorum," dedi basitçe, dürüstçe, sonsuza dek. "Sonsuzluk fikrini katlanılması gereken bir şey olmaktan ziyade maceraya doğru bir yolculuk haline getiriyorsun."

Uzun süre başını kaldırmadı. Kaldırdığında gözlerinde sevinç, acı ve dehşetin yankıları vardı. "Sen yaşadığın sürece, ben de yaşayacağım."

Holly'nin kalbi kaburgalarına çarptı. "Venom, hayır," diye fısıldadı. "Benim yaşam sürem bilinmiyor."

"Ve ben yeterince uzun süre yalnız yaşadım." İfadesinde hiç yumuşama yok. "Bu kadar uzun süre yalnız yaşadıktan sonra

Seni tanıdım mı? Seni sevdim mi?" Başını salladı.

"Sonsuzluğa birlikte adım atıyoruz."

Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. "Fikrini değiştirmen için seni her gün rahatsız edeceğim."

"Dırdır, dırdır, kedicikler böyle yapar."

Bir avuç dolusu su aldı ve adamın yüzüne fırlattı. Adam güldü. Ve o kadar inanılmaz derecede güzeldi ki onu öpmek, öpmek ve öpmek istedi. "Buraya gel."

Boşaldı, her yere su sıçrattı, pantolonu hala açık. Bunların hiçbirisi önemli değildi. Çünkü onu öpüyordu, öpüyordu ve öpüyordu ve o evdeydi. Her zaman onun kollarında, evinde olacaktı.

Tıpkı onunkinde olacağı gibi.

Hava almak için ayağa kalktığında Holly onun yanına oturarak, "Gözlerim ne anlama geliyor?" diye sordu. O garip karışım kim

Bir zamanlar olduğu ve içindeki Uram'ın enerjisiyle dönüştüğü kişi. "O bir şekilde hâlâ hayatta mı?"

"Biz geldiğimizde Keir kuledeydi," dedi Venom ona.

"Şifacı evet diyor, Uram yaşıyor ama sadece bir babanın çocuğunda yaşadığı şekilde. Sen artık tamamen kendine ait bir varlıksın."

Holly yüzünü buruşturdu. "Benim bir babam var. Ve o psikopat değil."

"Belki de 'kan efendisi' demek daha doğru olur," dedi Venom. "Neha nasıl benim içimde yaşıyorsa, Uram da senin içinde yaşıyor."

Holly ellerini onun omuzlarında gezdirdi. "Bu beni daha iyi hissettirmiyor," diye itiraf etti. "Onun bedenimden silinmesini istedim." O konuşacakken parmağını dudaklarına bastırdı. "Ama öyle olsaydı ... o zaman bir vampir olmazdım ve senin gibi olmazdım.

uygun." Ve böylece artık kendini yalnız hissetmiyordu.

"Takasın buna değeceğini düşündüm."

Venom onu öpmek için öne eğildi.

Ani bir düşünceyle kaşlarını çatan Holly geri çekildi. "Bekle. Hangi güçlerim kaldı?" Gözlerini kısıtıp kapatarak görünmez olmaya çalıştı. "Beni görebiliyor musun?"

"Göğüslerin çok güzel."

Gözlerini açtığı anda adamın gerçekten de hayran bakışlarını küçük göğsüne dikmiş olduğunu gördü. Ama o göğsü seviyor gibiydi. O kimdi ki karşı çıksın? "Büyü yaratma yeteneğimi kaybettim."

"Şaşırtıcı değil." Başparmağını göğüs ucunun ıslak noktasına sürttü. "Bu, daha önce hiç görülmemiş bir başmelek özelliğidir.

başka bir ölümsüzde tezahür etti."

"Hala eskisi gibi hareket edebilir miyim?" Ondan nefret ediyorum

Onları birbirine bağlayan şeyi kaybetmiş olabilir, dışarı çıkmaya gitti, kontrol etti ama Venom onu yerinde tuttu.

"Seni seviyorum," dedi, gözleri onunkilere kilitlenmişti.

"Seni seviyorum.

Saçımın kökünden ayak parmaklarımın ucuna kadar. Dünden yarına ve göreceğimiz her yarına. Bu andan ölümün ötesindeki gizeme kadar. Her parçan, yavaş ya da hızlı, küçük ya da büyük, güçlü ya da zayıf. Seni seviyorum, Holly."

Alt dudağı titredi.

Kollarını onun boynuna dolayarak sıkıca tutundu.

Kalktığı anda ikisi birlikteydi, su vücutlarından damlıyordu. Adam bir şekilde pantolonunu çıkarmayı başardı ve sonra ıslak bedenleri yatağa düştü. Ön sevişme yoktu. Kadın bunu istemedi. Onu içine çekti, ona sarıldı ve gözleri birbirlerine kilitlenmiş bir şekilde sallandılar.

Yavaş, nazik ve sonsuza dek.

- - -

Bir süre sonra, üzerinde Venom'un tişörtlerinden biriyle **mutfak tezgâhına oturmuş, onun** kendisi için hızla bir pizza hazırlamasını izlerken Holly havadan bir şey. Elindeki eriğe baktı.

Elini. "Neden bana erik atıyorsun? Yine de güzel görünüyor." Bir ısırık aldı, henüz kana değilse de yemeğe açtı.

"Hızım la fırlattım," dedi onu sonsuza dek kızdıracak olan vampir.

Ve onu yakalamıştı.

Holly gülümsemeye başladı. Hâlâ hızı vardı, hâlâ onunla eşsiz ve insanlık dışı bir şekilde dans edebiliyordu. Diğer her şeyi kaybetmiş olsa bile, bu yeterliydi.

"Teorimi duymak ister misin?" diye sordu elleriyle yaptığı tabanın üzerine peynir rendelerken.

"Uh-huh." Erik lokmaları arasında başını salladı.

"Sanırım sen de bu yeteneklerini koruyacaksın. tamamen seninle bütünleşti. Hız, düşerken kemiksiz kalma yeteneği, büyüleyicilik. Hissedilen şeyler senin."

"Cazibe hiçbir zaman kolay olmadı," diye itiraf etti Holly. "Sanki başka birinin ceketini giyiyor gibiydim." Onu tekmeledi

ayaklar. "Diğer şeyleri yarın test edeceğim." Hıza sahip olduğunu bildiği için artık çok daha sakindi. "Tushar?"

"Kitty?"

"Neden hayattayım?" Holly, Uram'ın vücudundaki her şeyi çektiğini hissetmişti. "Hayalet, yankı ya da her neyse, beni emip kurutmaya çalıştı."

Sevgilisi yeşil biber doğramaktan başını kaldırıp baktı. "Bundan hoşlanmayacaksın."

Holly kaşlarını çattı ... sonra inledi. "Yemin ederim, eğer şimdi bana içimde Michaela'dan bir parça olduğunu söylersen..."

Ona acımayan Venom başını salladı. "Uram beslendi ona derinlemesine. Vücudunun sindirmesi ya da işlemesi için çok fazla.

Keir, yankı senden ayrıldığında kanının önemli bir kısmının hâlâ midende biriktiğine inanıyor."

"İyy, iğrenç!" Holly tezgahı atlayarak erik çekirdeğini attı ve büyük bir bardak buldu; içine su doldurarak

çaresizce yudum yudum içti. "Tepkimin mantıklı olmadığını biliyorum," dedi daha sonra. "Ama iğrenç!"

Venom'un dudakları onun küçük çıldırışını izlerken kıvrılmıştı. "Michaela'nın kanı neredeyse senin kanının zehirlenmesine neden oluyordu ama onun gücü senin hayatını da kurtardı. Yankı, senden o kadar çok enerji çekerek istemeden de olsa yardımcı oldu ki Michaela'nın gücünün içine aktığı boşluk, hücrelerinize hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları şeyi verdi."

Holly bardağı bırakmadan önce kusma hareketleri yaptı ve somurtkan bir şekilde onun yanına gitti. "Nasıl oluyor da benimle uğraşan başmelek kanına sahip tuhaf kişi mi olacağım?" Diğer insanlar muhtemelen başmeleklerin ilgisi için dua ediyordu ama Holly'nin canına tak etmişti. "Raphael beni de beslemedi, değil mi?"

"Hayır, efendimiz size enerjisini verdi, ama sadece iyileştirmek için."

"Güzel, ama cidden Michaela'nın kanının midemde dolaşması fikri?" Düşüncesi bile ürpertirken başını onun yanına yasladı. "Oh neyse, en azından Charisemnon'un kanı değildi." Düşüş gibi iğrenç bir eylemi düzenleyebilecek herhangi bir piç kurusu Kan dolaşımında olmasını istediği biri.

"Kimden bahsetmişken," dedi Venom, "dostumuz Walter geldi."

Holly'nin Walter'ın kim olduğunu ve neden umursaması gerektiğini hatırlaması birkaç saniyesini aldı. Walter Battersby, beyninin tedarikçisi, ölümsüzlerin iş bitiricisi. "Doğru ya, başıma konan ödül." Tüm bu olanlar sanki bir ömür önce olmuş gibiydi. "I Sanırım bunu takip etmeliyiz."

"Bunu ciddiye aldığınız için mutluyum."

"Deli bir başmelek tarafından ele geçirilmek ve midemde iğrenç bir kan birikintisi," diye işaret etti ve son görüntüyü silmek için bir parça peynir çaldı.

Tezgahın üzerine zıplayarak tekrar yerine oturdu.

Peyniri kemirirken, "Walter ne dedi?" diye sordu.

"İlk olarak Vivek, Walter'a ödeme yapılan banka hesabını Charisemnon'un bayrağı altında faaliyet gösteren bir şirketle ilişkilendirmeyi başardı." Pizza taşını alıp

Venom, lezzetli görünen şaheserini yarattıktan sonra onu fırına koydu.

Sıcaklık dalgası Holly'nin vücuduna iyi geldi. "Walter da, müvekkilinin bir Charisemnon'un sarayındaki uşak. Görünüşe göre sahip olduğu tüm iyilikleri tüketmiş." Venom'un gülümsemesi soğuktu. "Yapmalıydı Senin kabul edilebilir bir hedef olduğuna karar vermeden önce bunu düşündü."

Holly omuz silkti. "O bir dolandırıcı. Biraz daha iyilik yapacaktır." Midesi guruldayarak etrafına bakındı.

"Bana bir saniye ver, sana bir sandviç yapayım."

Holly sandviçi kendisi de yapabilirdi ama Venom'un mutfakta hareket edişini izlemek o kadar seksiydi ki sadece bekledi. "Yani gidip şu uşağı bulmamız mı gerekiyor?"

Venom'un elleri hızla hareket ederek sandviçi için bir domates dilimledi. "Dmitri çoktan yaptı. O bizim Tabağımızda yeterince var."

Holly ağzında bir dilim domatesle donakaldı. "Uh-oh."

"Uşağı parçalar halinde eve gönderdi." Venom'un gözleri parlıyordu. "Küçük, çok hassas parçalar. Hepsi kırmızı kadife kaplı siyah bir hediye kutusunda paketlenmiş."

Ağzı açık kalan Holly domates parçasını yere bıraktı. "Gerçekten mi? Bu bir savaş sebebi değil mi?"

"Efendimiz Charisemnon ile bir konuşma yaptı. En sevilen hastalık yapıcı başmelek, uşağının eylemleri hakkındaki tüm bilgileri reddediyor ve elimizde Aksi takdirde." Terk ettiği domates parçasını ona yedirdi.

Keskin meyve suyu dilinde canlandı. "Küçük parçalar mı?" dedi sonra.

Kaşlarını kaldırdı. "Dmitri'nin bir gün Sevdiği insanları korumak söz konusu olduğunda kana susamış mı? Ve sen de onun küçük ucubesisin."

Holly ona ters ters baktı ama dudakları ısrarla yukarı doğru çekildi. "Bana öyle dediğini nereden biliyorsun?"

"Sen uyurken geldi. Sana söylediklerine kulak misafiri olmuş olabilirim."

Holly alaycı bir tavırla, "Bu kötü bir davranış," dedi.

Venom'un yanıtı pişmanlık duymayan bir öpücük oldu.

Mutlu bir şekilde, "Dalkavuk neden benim peşimde olduğunu itiraf etti mi?" diye sordu. Dmitri'nin adamı sıkıştırmadan infaz etmeyeceğini biliyordu.

"Tüm baş melekler birbirlerini gözetliyor - görünüşe göre, New York'tan gelen raporlardan birinde sizin resimleriniz ve bir saldırıya uğradığınıza dair bir not vardı. Uram ve değişmiş." Venom'un ifadesi ölümcül bir hal aldı. "Jason yakında o sızıntıyı bulacak ve bir daha asla Kule sırlarını dökmeyecek."

Holly tezgâhın kenarını kavradı. "Dalkavuk beni kanım için istedi," diye tahmin etti.

"Uram'ın sende bıraktığı her şey için - Uram'ın geride bir şey bıraktığına onu ikna eden senin gözlerin oldu."

Sandviçi hazırlayan Venom onu bir tabağa koydu. "Başına ödül koyacak kadar aptal olan Dmitri'ye seni Charisemnon'a hediye etmek istediğini söylemiş ama Kenasha'nın Daisy'ye yaptığı gibi, kendi gücünü beslemek için seni kullanmak istedi." Sıvı bir omuz silkme. "Dmitri artık kafasını kesti, o yüzden bir önemi yok."

"Bu çok garip." "Ne?"

"İnsanların kafalarını kesmek hakkında nasıl bu kadar rahat konuşabiliyorsunuz?"

"Benim tercih ettiğim silahlar jilet gibi keskin bıçaklardır, Hollyberry," diye hatırlattı ona tehlikeli bir gülümsemeyle. "Sandviçini ye."

Holly bir zevk iniltisiyle ısırıldı. Hepsi bitene kadar bir daha konuşmadı. "Neden bu kadar açım?" Çılgınlık öncesinden bile daha fazla. "Yemin ederim o sandviçin yıldırım hızıyla sindirildiğini hissedebiliyorum."

Venom ona, "Keir'e göre, hücrelerin yeni doğmuş bir vampirinkine benzer bir akış durumuna girmiş," dedi. "O vampirler ihtiyaçları bitene kadar düzenli olarak kanla beslenirler ama senin vücudun Uram'ın kanı tarafından kalıcı olarak değiştirildi.

Enerji. Vampirik olduğu kadar meleksi işaretler de taşıyorsunuz."

Holly omuzlarının üzerinden baktı. "Hayır, kanat yok. Lanet olsun."

Venom gülerek onun kalçalarının arasında durdu, ellerini kalçalarına koydu. "Sen bir vampir değilsin, bir melek değilsin. Naasir gibisin, benim gibisin. Türünün tek örneğisin."

"Bunu sevdim." O soğuk odada, içinde çarpık bir beden barındıran beşikte bir noktada, bedeni olan güçlü ve tuhaf kaynaşmayı kabullenmişti. "Benim türüm bir adı olmalı." Kollarını sonsuza kadar suç ortağı olacak adamın boynuna doladı.

Gülerek, "Bir Hollyberry" dedi.

Onun gülen ağzını öptü, mutluluğunu içti. Ve her şey yolundaydı. Geçmiş bitmişti. Gitmişti. Ölmüştü. Geçmiş gelecek bekliyordu. Ve onun için bu gelecek engerek yeşili ve yakıcı bir parlaklıkla parlıyordu.

- - -

İki gün sonra arabasına **binmek için garaja** gittiğinde, bir vampire ters ters bakmasına neden olan bir plaka gördü.

Göz kırptı. "Sana KITTY yazan bir tane alacağımı söylemiştim."

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What
okuma
listenizde sırada
ne var?

Bir sonraki harika
okumanızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında
güncel haberler alın.

Şimdi kaydolun.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

